

Úřední věstník

Evropské unie

L 90

České vydání

Právní předpisy

Ročník 65

18. března 2022

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/439 ze dne 20. října 2021, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro upřesnění metodiky posuzování, podle níž příslušné orgány posuzují, zda úvěrové instituce a investiční podniky dodržují požadavky na použití přístupu založeného na interním ratingu ⁽¹⁾ ... 1
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2022/440 ze dne 16. března 2022, kterým se mění příloha I prováděcího nařízení (EU) 2021/605, kterým se stanoví zvláštní opatření k tlumení afrického moru prasat ⁽¹⁾ 67
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2022/441 ze dne 17. března 2022, kterým se mění přílohy V a XIV prováděcího nařízení (EU) 2021/404, pokud jde o položky pro Spojené království a Spojené státy americké v seznamech třetích zemí, z nichž je povolen vstup zásilek drůbeže, zárodečných produktů drůbeže a čerstvého masa drůbeže a pernaté zvěře do Unie ⁽¹⁾ 105

ROZHODNUTÍ

- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2022/442 ze dne 21. února 2022 o zmocnění k zahájení jednání s Islandem, Norským královstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím za účelem uzavření dohod mezi Evropskou unií a těmito zeměmi o doplňkových pravidlech týkajících se Nástroje pro finanční podporu správy hranic a vízové politiky jako součásti Fondu pro integrovanou správu hranic 116
- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2022/443 ze dne 3. března 2022 o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie ve Smíšeném výboru EHP ke změně přílohy IV (Energetika) Dohody o EHP (směrnice o energetické náročnosti budov) ⁽¹⁾ 118

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu.

Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

★ Rozhodnutí Komise (EU) 2022/444 ze dne 28. června 2021 o režimu státní podpory SA.49414 (2020/C) (ex 2019/NN), kterou Francie poskytla provozovatelům infrastruktur skladování zemního plynu (oznámeno pod číslem C(2021) 4494) ⁽¹⁾	122
★ Rozhodnutí Komise (EU) 2022/445 ze dne 15. března 2022, kterým se mění příloha Měnové dohody mezi Evropskou unií a Andorrským knížectvím	163
★ Rozhodnutí Komise (EU) 2022/446 ze dne 15. března 2022, kterým se mění příloha Měnové dohody mezi Evropskou unií a Republikou San Marino	180
★ Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2022/447 ze dne 8. března 2022, kterým se mění rozhodnutí 2011/15/EU o otevírání účtů k uskutečňování plateb v souvislosti s úvěry poskytovanými EFSF členskými státem, jejichž měnou je euro (ECB/2022/10)	197

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2022/439

ze dne 20. října 2021,

kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro upřesnění metodiky posuzování, podle níž příslušné orgány posuzují, zda úvěrové instituce a investiční podniky dodržují požadavky na použití přístupu založeného na interním ratingu

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 144 odst. 2 třetí pododstavec, čl. 173 odst. 3 třetí pododstavec a čl. 180 odst. 3 třetí pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Požadavek uvedený v nařízení (EU) č. 575/2013, aby příslušné orgány posoudily, zda daná instituce splňuje požadavky pro použití přístupu založeného na interním ratingu (IRB), se vztahuje na všechny požadavky na použití přístupu IRB bez ohledu na stupeň jejich významnosti a týká se dodržování těchto požadavků za všech okolností. Proto se tento požadavek netýká pouze posouzení prvotní žádosti instituce o povolení používat ratingové systémy pro účely výpočtu kapitálových požadavků, ale také: posouzení veškerých dalších žádostí instituce o svolení používat ratingové systémy zavedené podle schváleného plánu instituce na postupné zavádění přístupu IRB, posouzení žádosti o podstatné změny interních přístupů, k jejichž použití instituce obdržela svolení v souladu s čl. 143 odst. 3 uvedeného nařízení a nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 529/2014 ⁽²⁾, změny přístupu IRB, které vyžadují oznámení v souladu s čl. 143 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013 a nařízením v přenesené pravomoci (EU) č. 529/2014, průběžný přezkum přístupu IRB, k jehož použití instituce obdržela svolení v souladu s čl. 101 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽³⁾, posouzení žádostí

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 529/2014 ze dne 12. března 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro posuzování podstatnosti rozšíření a změn přístupu založeného na interním ratingu a pokročilého přístupu k měření (Úř. věst. L 148, 20.5.2014, s. 36).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

o svolení k návratu k používání méně propracovaných přístupů v souladu s článkem 149 nařízení (EU) č. 575/2013. U všech těchto konkrétních aspektů posuzování shody s požadavky na použití přístupu IRB by měly příslušné orgány uplatňovat stejná kritéria. Pravidla, která tuto metodiku posuzování stanoví, by se proto měla vztahovat na všechny tyto případy, aby byla zajištěna harmonizace metodik posuzování ze strany příslušných orgánů a zamezilo se riziku regulatorní arbitráže.

- (2) Metodika hodnocení by měla být založena na metodách, které mají příslušné orgány používat, buď jako nepovinné, nebo povinné, a měla by stanovit kritéria, která mají příslušné orgány ověřovat.
- (3) Za účelem zajištění jednotného posuzování souladu s požadavky, které mají být splněny pro použití přístupu IRB v celé Unii, je nezbytné, aby příslušné orgány při tomto posuzování používaly stejné metody. Proto je nezbytné stanovit soubor metod, které by měly používat všechny příslušné orgány. Vzhledem k povaze posuzování modelů a rozmanitosti a zvláštnostem modelů by však příslušné orgány měly mít při uplatňování těchto metod u konkrétních modelů, které jsou předmětem přezkumu, i volnost rozhodování. Metodika posuzování v tomto nařízení by měla stanovit minimální kritéria, podle nichž mají příslušné orgány ověřovat splnění požadavků na použití přístupu IRB, a stanovit povinnost příslušných orgánů ověřit i veškerá další relevantní kritéria, která jsou pro tento účel nezbytná. V některých případech, kdy příslušný orgán nedávno provedl posouzení podobných ratingových systémů ve stejné kategorii expozic, je vhodné umožnit použití výsledků těchto posouzení místo toho, aby příslušný orgán musel posouzení opakovat, pokud příslušný orgán na základě uvážení zjistí, že tyto systémy jsou v podstatě shodné. Tím by se mělo zamezit složitosti, zbytečné zátěži a překrývání práce.
- (4) Pokud mají příslušné orgány posoudit, zda instituce splňuje požadavky na použití přístupu IRB pro jiné účely, než je původní žádost o povolení, měly by příslušné orgány uplatnit pouze ta pravidla, která jsou relevantní pro rozsah posouzení těchto jiných účelů, a v každém případě by měly jako východisko použít závěry z předchozích posouzení.
- (5) Pokud se posouzení týká žádostí o povolení uvedených v čl. 20 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013, použijí se prováděcí technické normy uvedené v odstavci 8 tohoto článku, které se týkají postupu společného rozhodování.
- (6) Příslušné orgány jsou povinny ověřit, zda instituce splňují specifické regulatorní požadavky na použití přístupu IRB, ale i vyhodnotit celkovou kvalitu řešení, systémů a přístupů používaných touto institucí a požadovat neustálé zlepšování a přizpůsobování se měnícím se okolnostem, aby bylo dosaženo trvalého souladu s těmito požadavky. Takové posuzování vyžaduje, aby příslušné orgány do velké míry uplatňovaly svou rozhodovací pravomoc. Pravidla pro metodiku posuzování by měla příslušným orgánům jednak umožňovat uplatňování jejich rozhodovací pravomoci tím, že budou kromě kontrol uvedených v tomto nařízení provádět podle potřeby i dodatečné kontroly, a jednak zajišťovat harmonizaci a srovnatelnost postupů dohledu v různých jurisdikcích. Ze stejných důvodů by příslušné orgány měly mít nezbytnou flexibilitu pro použití nejvhodnější volitelné metody nebo jakékoli jiné metody nezbytné pro ověření konkrétních požadavků, mimo jiné s ohledem na podstatnost druhů expozic, na něž se každý ratingový systém vztahuje, složitost modelů, zvláštnosti dané situace, konkrétní řešení uplatňované institucí, kvalitu důkazů předložených institucí a zdroje, které mají příslušné orgány samy k dispozici. Ze stejných důvodů by navíc příslušné orgány měly mít možnost provádět další zkoušky a ověření nezbytné v případě pochybností ohledně splnění požadavků na použití přístupu IRB v souladu se zásadou proporcionality, a to s ohledem na povahu, velikost a složitost obchodní činnosti a struktury instituce.

- (7) Za účelem zajištění jednotnosti a komplexnosti posouzení celkového přístupu IRB v případě následných žádostí o povolení na základě schváleného plánu instituce pro postupné zavádění by měly příslušné orgány při svém posouzení vycházet přinejmenším z pravidel týkajících se kontroly používání a zkušeností, zařazování do stupňů nebo seskupení, ratingových systémů a kvantifikace rizik, neboť tyto aspekty posouzení se týkají každého jednotlivého ratingového systému přístupu IRB.
- (8) Pro posouzení přiměřenosti použití přístupu IRB by měly být všechny ratingové systémy a související procesy ověřeny v případech, kdy instituce pověřila úkoly, činnostmi nebo funkcemi souvisejícími s návrhem, zaváděním a validací ratingových systémů třetí stranu nebo získala ratingový systém nebo sdílené údaje od třetí strany. Zejména by mělo být ověřeno, zda byly v instituci provedeny odpovídající kontroly a zda je k dispozici úplná dokumentace. Vzhledem k tomu, že konečnou odpovědnost za přenesené procesy a výkonnost ratingových systémů získaných od třetí strany nese vedoucí orgán instituce, je třeba ověřit, zda instituce přeneseným procesům a zakoupeným ratingovým systémům dostatečně rozumí. Všechny přenesené úkoly, činnosti a funkce a ratingové systémy získané od třetí strany by proto příslušné orgány měly posuzovat podobným způsobem, jako v případě, kdy je přístup IRB plně rozvinut na základě interních procesů instituce.
- (9) Aby se zamezilo tomu, že by instituce provedly postupné zavádění přístupu IRB po delší dobu jen částečně, měly by příslušné orgány ověřit vhodnost lhůty pro zavedení takzvaného „plánu zavádění“, dodržování této lhůty a nutnost změn plánu zavádění. Je třeba ověřit, zda všechny expozice, na něž se plán zavádění vztahuje, mají vymezený a přiměřený maximální časový rámec pro zavedení přístupu IRB.
- (10) Je důležité posoudit spolehlivost validační funkce, a tedy nezávislost na útvaru řízení úvěrového rizika, úplnost, četnost a přiměřenost metod a postupů a spolehlivost procesu podávání zpráv s cílem ověřit, zda dochází k objektivnímu posouzení ratingových systémů a zda je jen omezená motivace k zamaskování nedostatků a slabých míst modelu. Při ověřování, zda má funkce validace přiměřenou úroveň nezávislosti, by příslušné orgány měly vzít v úvahu velikost a složitost instituce.
- (11) Vzhledem k tomu, že jádrem přístupu IRB jsou ratingové systémy, a jejich kvalita může významně ovlivnit úroveň kapitálových požadavků, mělo by se pravidelně přezkoumávat fungování ratingových systémů. Vzhledem k tomu, že alespoň jednou ročně musí být přezkoumávány odhady rizikových parametrů a že ratingové systémy by měly být pravidelně posuzovány příslušnými orgány a funkcí interního auditu, a vzhledem k tomu, že k provedení tohoto úkolu jsou nezbytné údaje z funkce validace, je vhodné ověřit, zda je validace fungování ratingových systémů, která se týká významných portfolií a zpětného testování všech ostatních ratingových systémů, prováděna alespoň jednou ročně.
- (12) Všechny oblasti přístupu IRB by měly podléhat účinným interním auditům. Je však třeba ověřit, zda jsou zdroje interního auditu využívány efektivně a zaměřují se na nejrizikovější oblasti. Důležitá je určitá flexibilita, zejména v případě institucí, které používají mnoho ratingových systémů. Příslušné orgány by proto měly ověřit, zda jsou prováděny každoroční přezkumy zaměřené na stanovení oblastí, které vyžadují důkladnější přezkum v průběhu roku.
- (13) Aby byla v souvislosti s rozsahem použití ratingových systémů zajištěna minimální úroveň harmonizace (tzv. kontrola používání), měly by příslušné orgány ověřit, zda jsou ratingové systémy začleněny do příslušných procesů instituce v rámci širších procesů řízení rizik, schvalování úvěrů a rozhodovacích procesů, rozložení vnitřně stanoveného kapitálu a funkce správy a řízení společnosti. Jedná se o základní oblasti, v nichž interní procesy vyžadují použití rizikových parametrů, proto pokud existují rozdíly mezi rizikovými parametry použitými v těchto oblastech a rizikovými parametry použitými pro účely výpočtu kapitálových požadavků, je třeba ověřit, zda jsou oprávněné.

- (14) Pokud jde o požadavky na kontrolu zkušeností, měly by příslušné orgány při posuzování, zda byly ratingové systémy používané institucí před podáním žádosti o použití přístupu IRB „obecně v souladu“ s požadavky na IRB, ověřit především to, zda byl ratingový systém v průběhu nejméně tří let před použitím přístupu IRB používán v procesech interního měření a řízení rizika instituce a zda podléhal sledování, interní validaci a internímu auditu. Toto upřesnění metodiky posuzování je k zajištění minimální úrovně harmonizace nezbytné. Příslušné orgány by měly ověřit, zda byly ratingové systémy zavedeny alespoň v nejzákladnějších oblastech použití, aby bylo zajištěno, že jsou institucí účinně využívány a že pracovníci i vedení jsou na tyto parametry zvyklí a dobře rozumí jejich významu a slabým stránkám. A konečně by mělo být na základě sledování, validace a interního auditu během období získávání zkušeností prokázáno, že ratingové systémy jsou v souladu se základními požadavky přístupu IRB a že se během této doby postupně zlepšovaly.
- (15) U neretailových expozic je nutná nezávislost procesu zařazování expozic do stupňů nebo seskupení, protože v tomto procesu je zpravidla nezbytné použít osobní posouzení. V případě retailových expozic je proces zařazování obvykle plně automatický, založený na objektivních informacích o dlužníkovi a jeho transakcích. Správnost procesu zařazování je zajištěna řádným zavedením ratingového systému do informačních systémů a postupů instituce. Jsou-li však povolena odchýlení, musí být v ratingovém procesu uplatněno osobní posouzení. Proto a vzhledem k tomu, že osoby odpovědné za vznik nebo obnovu expozic mají obvykle tendenci při použití odchýlení přidělovat lepší ratingy za účelem zvýšení prodeje a objemu úvěrů, včetně případů retailových expozic, mělo by se ověřit, že toto přidělení bylo schváleno osobou nebo výborem nezávislými na osobách odpovědných za vznik nebo obnovu expozic.
- (16) Pokud jsou ratingy starší než dvanáct měsíců nebo pokud nebyl přezkum přidělení proveden včas v souladu s politikou instituce, měly by příslušné orgány ověřit, zda byly provedeny konzervativní úpravy, pokud jde o výpočet rizikově vážených aktiv. Má to více důvodů. Pokud je rating zastaralý nebo vychází ze zastaralých informací, nemusí být hodnocení rizika přesné. Zejména pokud se situace dlužníka během posledních 12 měsíců zhoršila, neodrazí se to v ratingu a riziko je podceněno. Navíc podle obecného pravidla týkajícího se odhadu rizikových parametrů platí, že vychází-li odhad rizikových parametrů z nedostatečných údajů nebo předpokladů, je třeba přijmout konzervativnější přístup. Stejně pravidlo by se mělo vztahovat i na proces zařazování expozic do stupňů nebo seskupení, tj. v případě, že během procesu zařazování nebyl zohledněn dostatek informací, je třeba při výpočtu rizikových vah postupovat konzervativněji. Metoda použití konzervativnějšího přístupu při výpočtu rizikových vah by neměla být specifikována, protože instituce může rating, odhad rizikových parametrů nebo rizikovou váhu přímo upravovat. Úprava by měla být úměrná době, během které jsou rating nebo informace, z nichž rating vychází, zastaralé.
- (17) Instituce musí zaznamenávat specifické definice selhání a ztráty, které interně používá, a zajistit jejich soulad s definicemi uvedenými v nařízení (EU) č. 575/2013. Při posuzování tohoto souladu by příslušné orgány měly ověřit, zda mají instituce jasné zásady, které specifikují, kdy se dlužník nebo transakce klasifikuje jako v selhání. Tyto zásady musí být v souladu s obecnými zásadami týkajícími se identifikace selhání. Orgán EBA přijal pokyny k používání definice selhání podle článku 178 nařízení (EU) č. 575/2013. Tyto zásady by měly být rovněž začleněny do postupů a systémů řízení rizik institucí, protože nařízení (EU) č. 575/2013 zejména vyžaduje, aby interní ratingy, tj. mimo jiné zařazení do ratingového stupně selhání, hrály zásadní úlohu v řízení rizik a jiných interních procesech instituce, jež by měly být příslušnými orgány také ověřovány.
- (18) Informace o výkonnosti dlužníka a o expozicích v selhání a expozicích, které nejsou v selhání, jsou základem pro interní procesy instituce, pro kvantifikaci rizikových parametrů a pro výpočet kapitálových požadavků. Proto nejen identifikace dlužníků, kteří jsou v selhání, ale také proces reklasifikace dlužníků, kteří jsou v selhání, do stavu, kdy nejsou v selhání, musejí být spolehlivé a účinné. Příslušné orgány by měly ověřit, zda obezpečetný proces reklasifikace zajišťuje, aby dlužníci nebyli reklasifikováni do stavu, kdy nejsou v selhání, pokud instituce očekává, že se daná expozice během krátké doby pravděpodobně vrátí do stavu v selhání.

- (19) Aby příslušné orgány získaly konzistentní a přesný přehled ratingových systémů, které instituce používá, i přehled o zlepšování ratingových systémů v průběhu času, je nezbytné, aby příslušné orgány posoudily úplnost rejstříku současných i historických verzí ratingových systémů, které instituce používá (dále jen „rejstřík ratingových systémů“). Vzhledem k tomu, že se požadavky kontroly zkušeností týkají předchozích tří let od okamžiku posouzení žádosti o schválení interního modelu a že příslušné orgány mají provádět celkový přezkum interního modelu pravidelně, a to nejméně jednou za tři roky, je vhodné, aby příslušné orgány ověřily, zda tento rejstřík ratingových systémů zahrnuje alespoň ty verze interních modelů, které instituce používala během předchozích tří let.
- (20) V různých fázích vývoje a používání ratingových systémů se uplatňuje osobní posouzení. Přiměřené používání osobního posouzení může zvýšit kvalitu modelu a přesnost jeho prognóz. Nicméně vzhledem k tomu, že osobní posouzení mění subjektivním způsobem odhady založené na předchozí zkušenosti, mělo by být uplatňování osobního posouzení kontrolováno. Příslušné orgány by proto měly ověřit, zda je použití osobního posouzení odůvodněno pozitivním přispěním k přesnosti předpovědí. Velký počet odchýlení od výsledků modelu tak může naznačovat, že do ratingového systému nejsou zahrnuty některé důležité informace. Příslušné orgány by proto měly ověřit, zda instituce počet odchýlení a jejich odůvodnění pravidelně analyzují a zda jsou zjištěné nedostatky modelu náležitě řešeny při přezkumu modelu.
- (21) V každém případě by příslušné orgány měly posoudit, zda je instituce ve svých odhadech rizikových parametrů dostatečně konzervativní. Tato konzervativnost by měla zohledňovat všechny nedostatky zjištěné v údajích nebo metodách používaných při kvantifikaci rizika i zvýšenou nejistotu, která by mohla být například důsledkem změn v zásadách poskytování úvěrů nebo vymáhání pohledávek. Pokud instituce přestane splňovat požadavky na přístup IRB, měly by příslušné orgány ověřit, zda splňuje požadavek, aby byly ratingové systémy včas opraveny. Použití konzervativního přístupu by nemělo být alternativou k nápravě modelů a zajištění jejich plného souladu s požadavky nařízení (EU) č. 575/2013.
- (22) Pokud jde o kvantifikaci rizika, je žádoucí, aby byly odhady PD v průběhu času relativně stabilní, aby se zabránilo nadměrné cykličnosti kapitálových požadavků. Příslušné orgány by měly ověřit, zda odhady PD vycházejí z dlouhodobého průměru jednoletých poměrů selhání. Navíc vzhledem k tomu, že kapitál by měl institucím pomoci přežít v krizové situaci, měly by odhady rizik zohledňovat možné zhoršení ekonomických podmínek i v dobách prosperity. A dále kdykoli dojde ke zvýšení nejistoty, která vyplývá z nedostatečných údajů, měly by příslušné orgány ověřit, zda si instituce počíná ještě konzervativněji. Nezahrnuje-li délka dostupných časových řad očekávanou variabilitu poměrů selhání, měly by být zavedeny vhodné metody pro zohlednění chybějících údajů.
- (23) Odhad LGD je založen na průměru skutečných hodnot LGD vážených počtem selhání. Je-li hodnota expozice relevantním rizikovým faktorem, měla by být při oddělení nebo diferenciaci rizik LGD zvažována společně s jinými potenciálními rizikovými faktory, aby bylo zajištěno, že tento parametr bude vypočítán pro homogenní seskupení nebo stupně transakcí. Příslušné orgány by měly ověřit, zda je tento přístup vhodným způsobem uplatňován, protože zajišťuje soulad s výpočtem parametru PD a smysluplné uplatňování vzorce rizikové váhy. Nařízení (EU) č. 575/2013 rozlišuje metodu odhadu LGD u jednotlivých expozic pro účely objemů rizikově vážených expozic od průměrných odhadů LGD vypočtených na úrovni portfolia. Na rozdíl od jednotlivých odhadů LGD je minimální úroveň LGD u retailových expozic zajištěných nemovitostmi uplatňovaná na celkové úrovni portfolia definována jako expozičně vážená průměrná hodnota LGD. Aby byla zajištěna odpovídající úroveň rizikových parametrů expozic zajištěných nemovitostmi, měly by příslušné orgány ověřit, zda jsou minimální úrovně LGD uplatňovány správně.
- (24) S expozicemi, u nichž došlo k selhání a jež jsou po návratu do stavu, kdy nejsou v selhání, během krátké doby reklasifikovány jako expozice v selhání, by mělo být nakládáno jako s expozicemi v selhání od prvního okamžiku, kdy k selhání došlo, neboť dočasná reklasifikace do stavu, kdy nejsou v selhání, byla s největší pravděpodobností provedena na základě neúplných informací o skutečné situaci dlužníka. Nakládání s vícenásobným selháním jako s jediným selháním proto lépe odráží skutečnou historii selhání. Příslušné orgány by tedy měly ověřit, zda se při odhadu rizikových parametrů nakládá s vícenásobným selháním v krátké době u téhož dlužníka jako s jediným

selháním. Navíc nakládání s vícenásobným selháním u téhož dlužníka jako se samostatnými selháními by mohlo vést k významným chybám v odhadech rizikových parametrů, protože vyšší poměry selhání by vedly k vyšším odhadům PD. Na druhé straně by došlo k podcenění hodnoty LGD, protože první selhání dlužníka by byla považována za případy nápravy, se kterými není spojena žádná ztráta, přičemž instituce ztrátu utrpěla. Dále vzhledem ke spojitosti mezi odhady PD a LGD a za účelem zajištění realistického odhadu očekávané ztráty by mělo být nakládání s vícenásobným selháním pro účely odhadu PD a LGD konzistentní.

- (25) Rozsah informací, které má instituce k dispozici u expozic, u nichž došlo k selhání, se výrazně liší od rozsahu informací, které má k dispozici u výkonných expozic. U expozic, u nichž došlo k selhání, jsou k dispozici především další dva rizikové faktory, a to doba v selhání a dosavadní zpětně získané částky. Odhad LGD provedený před selháním tedy není dostatečný, protože odhady rizika by měly zohledňovat všechny významné rizikové faktory. U expozic, u nichž došlo k selhání, je navíc již známo, jaké byly ekonomické podmínky v okamžiku selhání. Kromě toho by hodnota LGD u expozic, u nichž došlo k selhání, měla odrážet úhrnnou výši očekávaných ztrát za současných ekonomických podmínek i možných neočekávaných ztrát, které by mohly nastat během období vymáhání pohledávek. Příslušné orgány by proto měly ověřit, zda je hodnota LGD u expozic, u nichž došlo k selhání (dále jen „LGD v selhání“), odhadnuta buď přímo, nebo jako součet nejlepšího odhadu očekávané ztráty (dále jen „EL_{BE}“) a navýšení, které zachycuje neočekávanou ztrátu, jež by mohla nastat během období vymáhání pohledávek. Bez ohledu na použitý přístup by měl odhad LGD v selhání zohledňovat informace o době v selhání a o zpětně získaných částkách do doby odhadu a zohledňovat možnou nepříznivou změnu ekonomických podmínek během očekávané doby procesu vymáhání pohledávek.
- (26) V případě institucí, které používají vlastní odhady LGD, by měly být interní požadavky na řízení kolaterálu obecně v souladu s požadavky části třetí hlavy II kapitoly 4 oddílu 3 nařízení (EU) č. 575/2013. Příslušné orgány by se měly zaměřit na požadavky na oceňování kolaterálu a právní jistotu, protože je důležité zajistit pravidelné a spolehlivé oceňování kolaterálu a to, aby toto ocenění odráželo skutečnou tržní hodnotu za současných tržních podmínek. Četnost a charakter přeceňování by měly být přizpůsobeny typu kolaterálu, protože zastaralé nebo nepřesné hodnocení by mohlo vést k podhodnocení rizika souvisejícího s úvěrovými expozicemi. Je rovněž nezbytné zajistit, aby byl kolaterál právně účinný a vymahatelný ve všech příslušných jurisdikcích. V opačném případě by se s expozicí mělo nakládat jako s nezajištěnou expozicí. Je-li takový kolaterál uznán při kvantifikaci rizika, může vést k podhodnocení rizika.
- (27) Příslušné orgány by měly ověřit, zda jsou pro účely pokročilého přístupu IRB, tj. používají-li se vlastní odhady LGD, ručitelé považováni za způsobilé, jsou-li hodnoceni pomocí ratingového systému schváleného v rámci přístupu IRB; jiní ručitelé mohou být rovněž způsobilí za předpokladu, že jsou klasifikováni jako instituce, ústřední vláda nebo centrální banka nebo jako podnikový subjekt, který má úvěrové hodnocení vypracované některou externí ratingovou agenturou, a záruka splňuje požadavky stanovené v části třetí hlavy II kapitole 4 oddílu 3 nařízení (EU) č. 575/2013, které jsou rovněž použitelné pro standardizovaný přístup.
- (28) Při posuzování procesu zařazování expozic do kategorií expozic by měly být stanoveny zvláštní požadavky na ověření ze strany příslušných orgánů týkající se zařazování expozic do retailových expozic z důvodu jejich preferenčního zacházení, pokud jde o výpočet objemů rizikově vážených expozic. Některé kategorie expozic jsou definovány na základě charakteristik transakce a jiné na základě typu dlužníka. Proto mohou existovat expozice, které splňují kritéria více než jedné kategorie expozic. Příslušné orgány by tedy měly ověřit, zda instituce používá správnou posloupnost klasifikace, aby bylo zajištěno jednotné a jednoznačné zařazování expozic do kategorií expozic.

- (29) Příslušné orgány by měly ověřit, zda jsou v procesech řízení rizik a kapitálu zohledněny výsledky zátěžových testů, neboť integrace výsledků zátěžových testů do rozhodovacích procesů zajišťuje, že jsou jednotlivé scénáře a jejich dopad na kapitálové požadavky vyvíjeny a prováděny smysluplným způsobem a že jsou při řízení instituce zohledněny výhledové aspekty kapitálových požadavků.
- (30) Instituce, které používají vlastní odhady LGD a vlastní odhady konverzních faktorů, by měly pro účely výpočtu kapitálových požadavků vypočítat efektivní splatnost expozic podle přístupu IRB. V případě revolvingových expozic je instituce vystavena riziku po delší dobu, než je den splatnosti běžného čerpání, vzhledem k tomu, že dlužník může opakovaně čerpat dodatečné částky. Příslušné orgány by proto měly ověřit, zda výpočet efektivní splatnosti revolvingových expozic vychází z data uplynutí platnosti transakce.
- (31) Výpočet rozdílu mezi výší očekávaných ztrát na jedné straně a úpravami o úvěrové riziko, dodatečnými úpravami ocenění a dalším snížením kapitálu na straně druhé (dále jen „deficit IRB“) by měl být proveden souhrnně, a to samostatně u portfolia expozic, u nichž došlo k selhání, a portfolia expozic, u nichž k selhání nedošlo. Aby bylo zajištěno, že záporné částky vyplývající z výpočtu provedeného u portfolia, u něž došlo k selhání, nebudou použity k vyrovnání kladných částek vyplývajících z výpočtu provedeného u portfolia expozic, u nichž k selhání nedošlo, je nezbytné oddělit expozice, u nichž došlo k selhání, od expozic, u nichž k selhání nedošlo. Navíc je celkový výpočet v souladu s obecnou koncepcí kapitálu, podle níž by měl být kapitál plně dostupný ke krytí neočekávaných ztrát v případě platební neschopnosti instituce. Vzhledem k tomu, že částky úprav o úvěrové riziko, dodatečných úprav ocenění a dalšího snížení kapitálu zahrnuté do výpočtu deficitu IRB již byly odečteny od kapitálu k pokrytí očekávaných ztrát (dále jen „EL“), jejich nadbytečná část z celkového EL je plně k dispozici ke krytí ztrát zjištěných u všech expozic, u nichž došlo k selhání. Příslušné orgány by proto měly ověřit, zda jsou úpravy kapitálu na základě deficitu IRB vypočteny a uplatňovány správně.
- (32) Nespolehlivé, nepřesné, neúplné nebo zastaralé údaje mohou způsobit chyby v odhadu rizika a při výpočtu kapitálových požadavků. Pokud jsou tyto údaje navíc používány v procesech řízení rizik instituce, mohou také vést ke špatným úvěrovým rozhodnutím o poskytnutí úvěru a rozhodnutím v oblasti řízení. Za účelem zajištění spolehlivosti a vysoké kvality údajů by měly být infrastruktura a postupy týkající se shromažďování a ukládání údajů řádně zdokumentovány a měly by obsahovat úplný popis charakteristik a zdrojů údajů, aby bylo zajištěno jejich řádné používání v rámci interních procesů a procesů pro výpočet kapitálových požadavků. Příslušné orgány by tedy měly ověřit kvalitu a dokumentaci údajů použitých v procesu odhadu rizikových parametrů, při zařazování expozic do stupňů nebo seskupení a při výpočtu kapitálových požadavků.
- (33) Kvalita údajů, přesnost odhadu rizika a správnost výpočtu kapitálových požadavků jsou vysoce závislé na spolehlivosti informačních systémů používaných pro účely přístupu IRB. Kontinuitu a soustavnost procesů řízení rizik a výpočtu kapitálových požadavků lze navíc zajistit pouze tehdy, jsou-li informační systémy používané pro tyto účely bezpečné, zabezpečené a spolehlivé a infrastruktura IT je dostatečně robustní. Je proto nezbytné, aby příslušné orgány rovněž ověřily spolehlivost informačních systémů instituce a stabilitu infrastruktury IT.
- (34) Příslušné orgány by měly ověřit, zda jsou při vývoji i při validaci interních modelů pro akciové expozice do maximální možné míry používána nepřekrývající se pozorování výnosů z akciových expozic. Nepřekrývající se pozorování zajišťují vyšší kvalitu předpovědi vzhledem k tomu, že všem pozorováním je přiřazena stejná váha a pozorování nejsou vzájemně silně korelována.
- (35) Použití přístupu IRB vyžaduje schválení ze strany příslušných orgánů a schváleny musí být i veškeré podstatné změny tohoto přístupu. Proto by příslušné orgány měly ověřit, zda interní proces řízení, a zejména interní proces schvalování těchto změn, zajišťuje, aby byly prováděny pouze změny, které jsou v souladu s nařízením (EU) č. 575/2013 a nařízením v přenesené pravomoci č. 529/2014, a v této souvislosti aby byla klasifikace změn konzistentní, aby se tak zabránilo jakékoli regulatorní arbitráži.

- (36) Ustanovení tohoto nařízení spolu úzce souvisejí, jelikož se všechna zabývají aspekty metodiky posuzování, kterou mají příslušné orgány používat při posuzování toho, zda instituce dodržuje požadavky na přístup IRB. Za účelem zajištění souladu mezi uvedenými ustanoveními, která by měla vstoupit v platnost současně, a usnadnění komplexního pohledu a jednoduchého přístupu k nim osobám, na něž se vztahují, je vhodné zařadit všechny regulační technické normy týkající se metodiky posuzování přístupu IRB vyžadované nařízením (EU) č. 575/2013 do jednoho nařízení.
- (37) Toto nařízení vychází z návrhů regulačních technických norem, které Komisi předložil Evropský orgán pro bankovníctví.
- (38) Evropský orgán pro bankovníctví uskutečnil otevřené veřejné konzultace o návrzích regulačních technických norem, z nichž toto nařízení vychází, analyzoval potenciální související náklady a přínosy a požádal o stanovisko skupinu subjektů působících v bankovníctví zřízenou podle článku 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ⁽⁴⁾,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA 1

OBEČNÁ USTANOVENÍ O METODICE POSUZOVÁNÍ

Článek 1

Posouzení souladu s požadavky na používání přístupu založeného na interním ratingu

1. Příslušné orgány použijí toto nařízení pro posouzení souladu instituce s požadavky na používání přístupu založeného na interním ratingu (dále jen „přístup IRB“) takto:
- a) pro účely posouzení počátečních žádostí o svolení používat přístup IRB podle článku 144 nařízení (EU) č. 575/2013 použijí příslušné orgány všechna ustanovení tohoto nařízení;
 - b) pro účely posouzení žádostí o svolení rozšířit přístup IRB v souladu se schváleným plánem postupného zavádění podle článku 148 nařízení (EU) č. 575/2013 použijí příslušné orgány kapitoly 4, 5, 7 a 8 a všechny další části tohoto nařízení, které jsou pro tuto žádost relevantní;
 - c) pro účely posouzení žádostí o předběžné svolení k provedení změn uvedených v čl. 143 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 použijí příslušné orgány všechny části tohoto nařízení, které jsou pro tyto změny relevantní;
 - d) pro účely posouzení změn ratingových systémů a přístupů k akciovým expozicím založených na interních modelech, které byly oznámeny v souladu s čl. 143 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013, použijí příslušné orgány všechny části tohoto nařízení, které jsou pro tyto změny relevantní;
 - e) pro účely provedení průběžné kontroly použití přístupu IRB podle článku 101 směrnice 2013/36/EU použijí příslušné orgány všechny části tohoto nařízení, které jsou pro tento přezkum relevantní;
 - f) pro účely posouzení žádostí o svolení k návratu k používání méně propracovaných přístupů podle článku 149 nařízení (EU) č. 575/2013 použijí příslušné orgány články 6 až 8 tohoto nařízení.

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Kromě kritérií uvedených v ustanoveních tohoto nařízení v odstavci 1 ověří příslušné orgány všechna další příslušná kritéria nezbytná pro posouzení souladu s požadavky na použití přístupu IRB.

Článek 2

Metody, které mají příslušné orgány používat

1. Pro účely posouzení počátečních žádostí o svolení používat přístup IRB použijí příslušné orgány všechny povinné metody stanovené v tomto nařízení. Mohou použít také jiné metody stanovené v tomto nařízení v souladu s odstavcem 7 a jakékoli jiné metody v souladu s odstavcem 8.

2. Pro účely posouzení žádostí o svolení rozšířit přístup IRB v souladu s plánem postupného zavádění použijí příslušné orgány všechny povinné metody stanovené v kapitolách 4, 5, 7 a 8. Mohou použít také jiné metody stanovené v tomto nařízení v souladu s odstavcem 7 a jakékoli jiné metody v souladu s odstavcem 8.

3. Pro účely posouzení žádostí o předběžné svolení k provedení změn přístupu IRB přezkoumají příslušné orgány dokumenty, které musí instituce předložit v souvislosti se změnou podle článku 8 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 529/2014. Mohou použít také jakékoli metody uvedené v tomto nařízení v souladu s odstavcem 7 a jakékoli jiné metody v souladu s odstavcem 8.

4. Pro účely posouzení změn ratingových systémů a přístupů k akciovým expozicím založeným na interních modelech, které byly oznámeny, přezkoumají příslušné orgány dokumenty, jež musí instituce předložit v souvislosti se změnou podle článku 8 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 529/2014 a mohou použít jakékoli metody uvedené v tomto nařízení v souladu s odstavcem 7 a jakékoli jiné metody v souladu s odstavcem 8.

5. Pro účely provedení průběžné kontroly použití přístupu IRB mohou příslušné orgány použít jakékoli metody stanovené v tomto nařízení v souladu s odstavcem 7 a jakékoli jiné metody v souladu s odstavcem 8.

6. Pro účely posouzení žádostí o návrat k použití méně propracovaných přístupů mohou příslušné orgány použít kteroukoli z metod uvedených v kapitole 2 tohoto nařízení v souladu s odstavcem 7 a jakékoli jiné metody v souladu s odstavcem 8.

7. Pokud toto nařízení stanoví volitelné použití metod, mohou příslušné orgány použít kteroukoli z metod, které jsou vhodné a odpovídají povaze, velikosti a stupni složitosti obchodní a organizační struktury instituce, se zohledněním:

- a) podstatnosti druhů expozic, na něž se ratingové systémy vztahují;
- b) složitosti ratingových modelů a rizikových parametrů a jejich zavádění.

8. Kromě metod stanovených v tomto nařízení mohou příslušné orgány použít i jiné metody, které jsou vhodné a odpovídají povaze, velikosti a stupni složitosti obchodní a organizační struktury instituce, pokud je to nezbytné pro posouzení souladu s požadavky na použití přístupu IRB.

9. Při použití metod stanovených v tomto nařízení mohou příslušné orgány zohlednit výsledky nedávných posouzení, která provedly ony samy nebo jiné příslušné orgány, pokud tato posouzení splňují obě tyto podmínky:

- a) posouzení bylo založeno zcela nebo částečně na povinných metodách;
- b) předmětem posouzení byl stejný nebo podobný ratingový systém ve stejné kategorii expozic.

Článek 3

Kvalita dokumentace

1. Za účelem ověření, zda instituce splňuje požadavky na dokumentaci stanovené v čl. 144 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) č. 575/2013, příslušné orgány ověří, zda dokumentace ratingových systémů definovaných v čl. 142 odst. 1 bodě 1 nařízení (EU) č. 575/2013 („ratingové systémy“):
 - a) je dostatečně podrobná a přesná, aby bylo možné ji účinně používat;
 - b) je schválená na příslušné úrovni řízení instituce;
 - c) obsahuje, a to u každého dokumentu, alespoň záznam typu dokumentu, autora, recenzenta, schvalující osobu, vlastníka, datum vytvoření a schválení, číslo verze a historii změn dokumentu;
 - d) umožňuje třetím stranám přezkoumat a potvrdit fungování ratingových systémů, a zejména přezkoumat a potvrdit, zda je:
 - i) dokumentace koncepce ratingového systému dostatečně podrobná, aby umožňovala třetím stranám porozumět odůvodněním všech aspektů ratingového systému, včetně předpokladů, matematických vzorců a rozhodnutí v případech, kdy je nutné osobní posouzení, i postupům použitým při vývoji ratingového systému;
 - ii) dokumentace ratingového systému dostatečně podrobná, aby umožňovala třetím stranám porozumět fungování, omezením a klíčovým předpokladům každého ratingového modelu a každého rizikového parametru a vývoj modelu replikovat;
 - iii) dokumentace ratingového procesu dostatečně podrobná, aby umožňovala třetím stranám porozumět způsobu zařazování expozic do stupňů nebo seskupení a jejich skutečnému zařazení do stupňů nebo seskupení a toto zařazení replikovat.
2. Pro účely odstavce 1 příslušný orgán ověří, zda má instituce zavedeny zásady stanovující zvláštní normy pro dokumentaci, které zajišťují:
 - a) aby interní dokumentace byla dostatečně podrobná a přesná;
 - b) aby byly konkrétní osoby nebo útvary pověřeny odpovědností za zajištění toho, aby dokumentace byla úplná, jednotná, přesná, aktualizovaná, v případě potřeby schválená a zabezpečená;
 - c) aby instituce své zásady, postupy a metodiky týkající se používání přístupu IRB náležitě dokumentovala.

Článek 4

Zapojení třetí strany

1. Za účelem posouzení dodržování požadavku týkajícího se spolehlivosti a jednotnosti ratingových systémů stanoveného v čl. 144 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 v případech, kdy instituce pověřila úkoly, činnostmi nebo funkcemi týkajícími se návrhu, zavádění a validace svých ratingových systémů třetí stranu nebo zakoupila ratingový systém nebo sdílené údaje od třetí strany, příslušný orgán ověří, zda toto pověření nebo nákup nebrání použití tohoto nařízení, a ověří, zda:
 - a) se vrcholné vedení instituce ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 9 směrnice 2013/36/EU (dále jen „vrcholné vedení“) i vedoucí orgán instituce nebo výbor určený tímto vedoucím orgánem aktivně podílejí na dohledu a rozhodování týkajících se úkolů, činností nebo funkcí přenesených na třetí stranu nebo týkajících se ratingových systémů získaných od třetích stran;
 - b) zaměstnanci instituce mají dostatečné znalosti, pokud jde o úkoly, činnosti nebo funkce přenesené na třetí strany a strukturu údajů a ratingových systémů získaných od třetích stran, a dobře jim rozumí;

- c) je zajištěna kontinuita externě zajišťovaných funkcí nebo procesů, a to i prostřednictvím vhodného plánování pro nepředvídané události;
- d) nejsou interní audit nebo jiná kontrola úkolů, činností a funkcí přenesených na třetí strany zapojením třetí strany omezeny nebo potlačeny;
- e) je příslušnému orgánu umožněn úplný přístup ke všem příslušným informacím.

2. Je-li třetí strana zapojena do úkolů spojených s vytvářením ratingového systému a odhadováním rizika pro instituci, příslušný orgán ověří, zda:

- a) jsou splněny podmínky odst. 1 písm. a) až e);
- b) tato třetí strana neprovádí ověřovací činnosti týkající se těchto ratingových systémů a těchto odhadů rizika;
- c) tato třetí strana poskytuje instituci informace nezbytné k provádění těchto ověřovacích činností.

3. Pokud instituce používá pro účely vytvoření ratingového systému a odhadu rizikových parametrů údaje, které jsou sdíleny mezi institucemi, a ratingový systém vytvoří třetí strana, může třetí strana pomoci instituci při validačních činnostech prováděním validačních úkolů, které vyžadují přístup ke sdíleným údajům.

4. Pro účely použití odstavců 1, 2 a 3 použijí příslušné orgány všechny tyto metody:

- a) přezkoumají smlouvy s třetí stranou a další příslušné dokumenty, ve kterých jsou specifikovány úkoly třetí strany;
- b) získají od příslušných zaměstnanců instituce nebo třetí strany, na které jsou úkol, činnost nebo funkce přeneseny, písemné prohlášení nebo tyto osoby vyslechnou;
- c) získají od vrcholného vedení nebo vedoucího orgánu instituce nebo třetí strany, na které jsou úkol, činnost nebo funkce přeneseny, nebo od výboru instituce určeného vedoucím orgánem písemné prohlášení nebo tyto osoby vyslechnou;
- d) v případě potřeby přezkoumají další příslušné dokumenty instituce nebo třetí strany.

Článek 5

Dočasné nedodržování požadavků přístupu IRB

Pro účely použití čl. 146 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013 příslušný orgán:

- a) přezkoumá, zda je plán instituce na včasný návrat k plnění požadavků dostačující pro nápravu nesouladu a zda je časový harmonogram přiměřený vzhledem ke všem následujícím skutečnostem:
 - i) závažnost nesouladu;
 - ii) rozsah opatření nezbytných pro návrat k dodržování požadavků;
 - iii) zdroje, které má instituce k dispozici;
- b) bude pravidelně sledovat pokrok při realizaci plánu instituce na včasný návrat k dodržování požadavků;
- c) ověří, zda instituce po provedení plánu dodržuje příslušné požadavky, a to použitím metodik posuzování uvedených v tomto nařízení.

KAPITOLA 2

METODIKA POSUZOVÁNÍ PLÁNŮ POSTUPNÉHO ZAVÁDĚNÍ A TRVALÉ ČÁSTEČNÉ POUŽITÍ STANDARDIZOVANÉHO PŘÍSTUPU

Článek 6

Obecné informace

1. Za účelem posouzení, zda instituce dodržuje podmínky zavádění přístupu IRB stanovené v článku 148 nařízení (EU) č. 575/2013 a podmínky pro trvalé částečné použití stanovené v článku 150 uvedeného nařízení, ověří příslušné orgány obě tyto skutečnosti:
 - a) zda jsou počáteční krytí instituce a plán postupného zavádění přístupu IRB dostatečné podle článku 7;
 - b) zda jsou kategorie expozic, druhy expozic nebo obchodní jednotky, u nichž se standardizovaný přístup použije, způsobilé pro trvalé vynětí z přístupu IRB.
2. Pro účely ověření podle odstavce 1 použijí příslušné orgány všechny tyto metody:
 - a) přezkoumají plán instituce na postupné zavádění přístupu IRB;
 - b) přezkoumají příslušné interní zásady a postupy instituce, včetně metod výpočtu podílu expozic, na něž se má vztahovat postupné zavádění přístupu IRB a trvalé vynětí z přístupu IRB;
 - c) přezkoumají úlohy a povinnosti útvarů a vedoucích orgánů zapojených do přiřazování jednotlivých expozic k přístupu IRB nebo ke standardizovanému přístupu;
 - d) přezkoumají příslušné zápisy ze zasedání vnitřních orgánů instituce, včetně vedoucího orgánu, nebo výborů;
 - e) přezkoumají příslušná zjištění funkce interního auditu nebo jiných kontrolních funkcí instituce;
 - f) přezkoumají příslušné zprávy o pokroku týkající se úsilí instituce o nápravu nedostatků a zmírnění rizik zjištěných během auditů;
 - g) získají od příslušných zaměstnanců a vrcholného vedení instituce písemné prohlášení nebo tyto osoby vyslechnou.
3. Pro účely ověření podle odstavce 1 mohou příslušné orgány:
 - a) přezkoumat funkční dokumentaci informačních systémů používaných v procesu přiřazování jednotlivých expozic k přístupu IRB nebo ke standardizovanému přístupu;
 - b) provádět testování vzorků a přezkum dokumentů týkajících se charakteristik dlužníků a vzniku a udržování expozic zahrnutých do vzorku;
 - c) přezkoumat další příslušné dokumenty instituce.

Článek 7

Postupné zavádění přístupu IRB

1. Při posuzování počátečního krytí a plánu instituce na postupné zavádění přístupu IRB v souladu s článkem 148 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:
 - a) plán postupného zavádění zahrnuje alespoň tyto prvky:
 - i) specifikaci rozsahu použití každého ratingového systému i druhů expozic, které jsou pomocí každého ratingového modelu hodnoceny;

- ii) plánovaná data zavedení přístupu IRB vzhledem ke každému druhu expozic;
- iii) informace o celkových hodnotách expozic v době posouzení a o objemech rizikově vážených expozic vypočítaných v souladu s přístupem uplatňovaným v době posouzení u každého druhu expozic;
- b) plán postupného zavádění zahrnuje všechny expozice instituce a případně jejího mateřského podniku a všechny expozice dceřiných podniků instituce, pokud nejsou tyto expozice posuzovány podle článku 8;
- c) je uskutečnění zavedení plánováno v souladu s čl. 148 odst. 1 druhým a třetím pododstavcem nařízení (EU) č. 575/2013;
- d) v případě, že instituce má svolení používat přístup IRB u jakékoli kategorie expozic, instituce používá přístup IRB u akciových expozic s výjimkou případů uvedených v čl. 148 odst. 5 nařízení (EU) č. 575/2013;
- e) jsou posloupnost a lhůty zavádění přístupu IRB stanoveny na základě skutečných schopností instituce s ohledem na dostupnost údajů, ratingové systémy a období získávání zkušeností uvedené v článku 145 nařízení (EU) č. 575/2013 a nejsou používány selektivně za účelem snížení kapitálových požadavků;
- f) posloupnost zavádění přístupu IRB zajišťuje, aby bylo upřednostněno zavádění týkající se úvěrových expozic souvisejících s hlavní obchodní činností instituce;
- g) je pro každý druh expozic a obchodních jednotek stanovena konkrétní lhůta pro zavedení přístupu IRB a zda je přiměřená z hlediska povahy a rozsahu činností instituce.

2. Příslušné orgány určí, zda je lhůta uvedená v odst. 1 písm. g) přiměřená, a to na základě všech těchto skutečností:

- a) složitosti činností instituce, včetně činností mateřského podniku a jejích dceřiných podniků;
- b) počtu obchodních jednotek a linií podnikání v rámci instituce a případně jejího mateřského podniku a dceřiných podniků;
- c) počtu a složitosti ratingových systémů, které mají být zavedeny všemi subjekty, na něž se plán postupného zavádění vztahuje;
- d) existence plánů na zavedení ratingových systémů v dceřiných podnicích nacházejících se ve třetích zemích, v nichž se při schvalování modelů IRB vyskytují významné právní nebo jiné obtíže;
- e) dostupnosti přesných, vhodných a úplných časových řad;
- f) provozní způsobilosti instituce vytvářet a zavádět ratingové systémy;
- g) předchozí zkušenosti instituce s řízením konkrétních druhů expozic.

3. Při posuzování toho, zda instituce dodržuje plán postupného zavádění přístupu IRB, který byl příslušným orgánům předložen ke schválení v souladu s článkem 148 nařízení (EU) č. 575/2013, mohou příslušné orgány zvážit vhodné změny posloupnosti a lhůty pouze tehdy, je-li splněna jedna nebo více z těchto podmínek:

- a) došlo k významným změnám v podnikatelském prostředí, zejména ke změnám ve strategii, fúzích a akvizicích;
- b) došlo k významným změnám příslušných regulačních požadavků;
- c) příslušný orgán, interní audit nebo funkce validace odhalily v ratingových systémech zásadní nedostatky;
- d) prvky uvedené v odstavci 2 se významně změnily nebo některé prvky uvedené v odstavci 2 nebyly v plánu postupného zavádění přístupu IRB, který byl schválen, náležitě zohledněny.

Článek 8

Podmínky pro trvalé částečné použití

1. Při posuzování toho, zda instituce dodržuje podmínky pro trvalé částečné použití standardizovaného přístupu ve vztahu k expozicím uvedeným v čl. 150 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:

- a) instituce posuzuje a zohledňuje dostupnost externích údajů pro reprezentativní protistrany;
- b) jsou náklady instituce na vývoj ratingového systému pro protistrany v příslušné kategorii expozic posuzovány s ohledem na velikost instituce a povahu a rozsah jejích činností;
- c) je provozní způsobilost instituce vytvořit a zavést ratingový systém posuzována s ohledem na povahu a rozsah činnosti instituce.

2. Při posuzování toho, zda instituce dodržuje podmínky pro trvalé částečné použití standardizovaného přístupu ve vztahu k expozicím uvedeným v čl. 150 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda instituce ověřila a zohlednila nejméně jednu z následujících skutečností:

- a) zda nejsou expozice, včetně daného počtu samostatně spravovaných portfolií a linií podnikání, dostatečně homogenní na to, aby umožnily vytvoření důkladného a spolehlivého ratingového systému;
- b) zda je objem rizikově vážených expozic vypočítaný v souladu se standardizovaným přístupem výrazně vyšší než očekávaný objem rizikově vážených expozic vypočítaný v souladu s přístupem IRB;
- c) zda se expozice týkají obchodní jednotky nebo linie podnikání instituce, u níž se plánuje ukončení činnosti;
- d) zda expozice zahrnují portfolia, na něž se vztahuje poměrná konsolidace částečně vlastněných dceřiných podniků v souladu s článkem 18 nařízení (EU) č. 575/2013.

3. Při posuzování toho, zda instituce dodržuje podmínky pro trvalé částečné použití standardizovaného přístupu, příslušné orgány ověří, zda instituce pravidelně sleduje dodržování požadavků článku 150 nařízení (EU) č. 575/2013.

KAPITOLA 3

METODIKA POSUZOVÁNÍ FUNKCE VALIDACE VLASTNÍCH ODHADŮ A INTERNÍ SPRÁVY A ŘÍZENÍ A DOHLEDU INSTITUCE

ODDÍL 1

Obecná ustanovení

Článek 9

Obecné informace

1. Za účelem posouzení, zda instituce splňuje požadavky na interní správu a řízení, včetně požadavků na vrcholné vedení a vedoucí orgán, interní zprávy, řízení úvěrového rizika a interní audit, dohled a validaci, ověří příslušné orgány všechny tyto skutečnosti:

- a) důslednost uspořádání, mechanismů a postupů validace ratingových systémů instituce a vhodnost pracovníků odpovědných za provádění validace (dále jen „funkce validace“) podle čl. 144 odst. 1 písm. c) a f), čl. 174 písm. d), článku 185 a článku 188 nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o:
 - i) nezávislost funkce validace v souladu s článkem 10;
 - ii) úplnost a četnost používání procesu validace v souladu s článkem 11;
 - iii) přiměřenost metod a postupů funkce validace v souladu s článkem 12;
 - iv) spolehlivost procesu podávání zpráv a procesu zohledňování závěrů, zjištění a doporučení validace v souladu s článkem 13;
- b) interní správu a řízení a dohled instituce, včetně útvaru řízení úvěrového rizika a interního auditu instituce, jak je uvedeno v článcích 189, 190 a 191 nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o:
 - i) úlohu vrcholného vedení a vedoucího orgánu v souladu s článkem 14;
 - ii) podávání zpráv vedení v souladu s článkem 15;
 - iii) útvar řízení úvěrového rizika v souladu s článkem 16;
 - iv) interní audit v souladu s článkem 17.

2. Pro účely ověření podle odstavce 1 použijí příslušné orgány všechny tyto metody:

- a) přezkoumají příslušné interní zásady a postupy instituce;
- b) přezkoumají příslušné zápisy ze zasedání vnitřních orgánů instituce, včetně vedoucího orgánu, nebo výborů;
- c) přezkoumají příslušné zprávy týkající se ratingových systémů i veškeré závěry a rozhodnutí přijatá na základě těchto zpráv;
- d) přezkoumají příslušné zprávy o činnostech funkcí řízení úvěrového rizika, interního auditu, dohledu a validace, které vypracovali pracovníci odpovědní za každou z těchto funkcí nebo jakákoli jiná řídicí funkce instituce, jakož i závěry, zjištění a doporučení těchto funkcí;
- e) získají od příslušných zaměstnanců a vrcholného vedení instituce písemné prohlášení nebo tyto osoby vyslechnou.

3. Pro posouzení funkce validace použijí příslušné orgány kromě metod uvedených v odstavci 2 všechny tyto metody:

- a) přezkoumají úlohy a povinnosti všech zaměstnanců podílejících se na funkci validace;
- b) přezkoumají přiměřenost a vhodnost ročního pracovního plánu validace;
- c) přezkoumají validační příručky používané validační funkcí;
- d) přezkoumají proces kategorizace zjištění a příslušných doporučení podle jejich závažnosti;
- e) přezkoumají soulad závěrů, zjištění a doporučení funkce validace;
- f) přezkoumají úlohu funkce validace v postupu interního schvalování ratingových systémů a všech souvisejících změn;
- g) přezkoumají akční plán každého příslušného doporučení, a to i z hlediska jeho následných opatření schválených příslušnou úrovní řízení.

4. Pro posouzení útvaru řízení úvěrového rizika uvedeného v čl. 144 odst. 1 písm. c) a v článku 190 nařízení (EU) č. 575/2013 použijí příslušné orgány kromě požadavků uvedených v odstavci 2 všechny tyto metody:

- a) přezkoumají úlohy a povinnosti všech příslušných zaměstnanců a vrcholného vedení útvaru řízení úvěrového rizika;
- b) přezkoumají příslušné zprávy předložené útvarem řízení úvěrového rizika a vrcholným vedením vedoucímu orgánu nebo jím jmenovanému výboru.

5. Pro posouzení interního auditu nebo jiné srovnatelné nezávislé auditorské jednotky uvedené v článku 191 nařízení (EU) č. 575/2013 použijí příslušné orgány kromě požadavků uvedených v odstavci 2 všechny tyto metody:

- a) přezkoumají příslušné úlohy a povinnosti všech příslušných zaměstnanců podílejících se na interním auditu;
- b) přezkoumají přiměřenost a vhodnost pracovního plánu výročního interního auditu;
- c) přezkoumají příslušné příručky a pracovní programy pro audit a zjištění a doporučení uvedená v příslušných auditních zprávách;
- d) přezkoumají akční plán každého příslušného doporučení, a to i z hlediska jeho následných opatření schválených na příslušné úrovni řízení.

6. Kromě metod uvedených v odstavci 2 mohou příslušné orgány pro účely ověření podle odstavce 1 přezkoumat i jiné příslušné dokumenty instituce.

ODDÍL 2

Metodika posuzování funkce validace

Článek 10

Nezávislost funkce validace

1. Při posuzování nezávislosti funkce validace pro účely čl. 144 odst. 1 písm. f), čl. 174 písm. d), článku 185 a článku 188 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda útvar odpovědný za funkci validace nebo, pokud neexistuje samostatný útvar určený pouze pro funkci validace, pracovníci provádějící funkci validace, splňují všechny tyto podmínky:

- a) funkce validace je nezávislá na pracovnících a členech vedení odpovědných za vznik nebo obnovu expozic a za koncepci nebo vývoj modelu;
- b) funkci validace provádějí jiní pracovníci, než jsou pracovníci odpovědní za koncepci a vývoj ratingového systému a než jsou pracovníci odpovědní za funkci řízení úvěrového rizika;
- c) podávají zprávy přímo vrcholnému vedení.

2. Je-li útvar odpovědný za funkci validace organizačně oddělen od útvaru řízení úvěrového rizika a každý útvar podává zprávy různým členům vrcholného vedení, ověří příslušné orgány pro účely odstavce 1 obě tyto skutečnosti:

- a) zda má funkce validace k plnění svých úkolů dostatečné zdroje, včetně zkušených a kvalifikovaných pracovníků;
- b) zda odměňování pracovníků a vrcholných manažerů odpovědných za funkci validace není spojeno s plněním úkolů souvisejících s řízením úvěrového rizika ani se vznikem nebo obnovou expozic.

3. Je-li útvar odpovědný za funkci validace organizačně oddělen od útvaru řízení úvěrového rizika a oba útvary podávají zprávy témuž členovi vrcholného vedení, ověří příslušné orgány pro účely odstavce 1 všechny tyto skutečnosti:

- a) zda má funkce validace k plnění svých úkolů dostatečné zdroje, včetně zkušených a kvalifikovaných pracovníků;
- b) zda odměňování pracovníků a vrcholných manažerů odpovědných za funkci validace není spojeno s plněním úkolů souvisejících s řízením úvěrového rizika ani se vznikem nebo obnovou expozic;
- c) zda je zaveden rozhodovací proces, který má zajistit, aby byly závěry, zjištění a doporučení funkce validace řádně zohledněny vrcholným vedením instituce;
- d) zda nedochází k nepřipustnému ovlivňování závěrů, zjištění a doporučení funkce validace;
- e) zda je včas rozhodnuto o veškerých nezbytných nápravných opatřeních zohledňujících závěry, zjištění a doporučení funkce validace a zda jsou včas přijata;
- f) zda plnění podmínek uvedených v písmenech a) až e) pravidelně posuzuje interní audit.

4. Pokud není k dispozici samostatný útvar odpovědný za funkci validace, ověří příslušné orgány pro účely odstavce 1 všechny tyto skutečnosti:

- a) zda má funkce validace k plnění svých úkolů dostatečné zdroje, včetně zkušených a kvalifikovaných pracovníků;
- b) zda odměňování pracovníků a vrcholných manažerů odpovědných za funkci validace není spojeno s plněním úkolů souvisejících s řízením úvěrového rizika ani se vznikem nebo obnovou expozic;
- c) zda je zaveden rozhodovací proces, který má zajistit, aby byly závěry, zjištění a doporučení funkce validace řádně zohledněny vrcholným vedením instituce;
- d) zda nedochází k nepřipustnému ovlivňování závěrů, zjištění a doporučení funkce validace;
- e) zda je včas rozhodnuto o veškerých nezbytných nápravných opatřeních zohledňujících závěry, zjištění a doporučení funkce validace a zda jsou včas přijata;
- f) zda plnění podmínek uvedených v písmenech a) až e) pravidelně posuzuje interní audit;
- g) zda jsou pracovníci vykonávající funkci validace a pracovníci vykonávající ostatní úkoly účinně odděleni;
- h) zda instituce není globální nebo jinou systémově významnou institucí ve smyslu článku 131 směrnice 2013/36/EU.

5. Při posuzování nezávislosti funkce validace příslušné orgány rovněž posoudí, zda je volba instituce, pokud jde o organizaci funkce validace, jak je uvedeno v odstavcích 2, 3 a 4, přiměřená vzhledem k povaze, velikosti a rozsahu instituce a složitosti rizik spojených s jejím obchodním modelem.

Článek 11

Úplnost a četnost procesu validace

1. Při posuzování úplnosti funkce validace pro účely požadavků uvedených v čl. 144 odst. 1 písm. f), čl. 174 písm. d), článku 185 a článku 188 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:

- a) instituce definovala a zdokumentovala úplný proces validace pro všechny ratingové systémy;
- b) instituce provádí proces validace uvedený v písmenu a) s přiměřenou četností.

2. Při posuzování úplnosti procesu validace podle odst. 1 písm. a) příslušné orgány ověří, zda funkce validace:
- a) kriticky posuzuje všechny aspekty specifikace interních ratingů a rizikových parametrů, včetně postupů shromažďování údajů a čištění údajů, volby metodiky a struktury modelu a postupu výběru proměnných;
 - b) ověřuje přiměřenost provádění interních ratingů a rizikových parametrů v informačních systémech a to, zda jsou definice stupňů a seskupení soustavně používány všemi útvary a ve všech zeměpisných oblastech instituce;
 - c) ověřuje výkonnost ratingových systémů se zohledněním alespoň diferenciací a kvantifikace rizika a stability interních ratingů, rizikových parametrů a specifikací modelu;
 - d) ověřuje všechny změny týkající se interních ratingů a rizikových parametrů a jejich významnost v souladu s nařízením v přenesené pravomoci (EU) č. 529/2014 a zda důsledně uplatňuje vlastní závěry, zjištění a doporučení.
3. Při posuzování toho, zda je četnost procesu validace podle odst. 1 písm. b) přiměřená, příslušné orgány ověří, zda je proces validace pravidelně prováděn u všech ratingových systémů instituce podle ročního pracovního plánu a zda:
- a) jsou u všech ratingových systémů nejméně jednou ročně prováděny postupy požadované podle čl. 185 písm. b) a čl. 188 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 (dále jen „zpětné testování“);
 - b) je u ratingových systémů zahrnujících významné druhy expozic nejméně jednou ročně prováděno ověření výkonnosti ratingových systémů podle odst. 2 písm. c).
4. Pokud instituce požádá o svolení používat interní ratingy a rizikové parametry ratingového systému nebo provést jakékoli podstatné změny interních ratingů a rizikových parametrů ratingového systému, příslušné orgány ověří, zda instituce před použitím ratingového systému pro výpočet kapitálových požadavků a pro účely interního řízení rizik provedla validaci podle odst. 2 písm. a), b) a c).

Článek 12

Přiměřenost metod a postupů funkce validace

Při posuzování přiměřenosti metod a postupů validace pro účely požadavků stanovených v čl. 144 odst. 1 písm. f), čl. 174 písm. d), článku 185 a článku 188 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda tyto metody a postupy umožňují soustavné a účelné posouzení výkonnosti systémů interního ratingu a odhadu rizika, a ověří, zda:

- a) jsou tyto metody a postupy validace vhodné pro posouzení přesnosti a konzistentnosti ratingového systému;
- b) jsou tyto metody a postupy validace vhodné z hlediska povahy, stupně složitosti a rozsahu použití ratingových systémů a dostupnosti údajů instituce;
- c) tyto metody a postupy validace jasně specifikují cíle, normy a omezení validace, obsahují popis všech validačních testů, datových souborů a procesů čištění údajů, stanoví zdroje údajů a referenční období a stanoví pevné cíle a tolerance pro definované parametry, a to pro počáteční i průběžnou validaci;
- d) se použité metody validace, a zejména provedené testy, referenční datový soubor používaný pro validaci a příslušné čištění údajů, uplatňují soustavně;
- e) metody validace zahrnují zpětné testování a referenční srovnávání podle čl. 185 písm. c) a čl. 188 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013;
- f) metody validace zohledňují způsob, jakým jsou v interních ratingových hodnoceních a rizikových parametrech zohledněny obchodní cykly a související systematická proměnlivost v historii selhání, zejména pokud jde o odhad PD.

Článek 13

Spolehlivost procesu podávání zpráv a procesu zohledňování závěrů, zjištění a doporučení validace

Při posuzování spolehlivosti procesu podávání zpráv a procesu zohledňování závěrů, zjištění a doporučení validace pro účely požadavků uvedených v čl. 144 odst. 1 písm. f), čl. 174 písm. d), článku 185 a článku 188 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:

- a) zprávy o validaci identifikují a popisují použité metody validace, provedené testy, použitý referenční datový soubor a příslušné postupy čištění údajů a obsahují výsledky těchto testů, závěry validace, zjištění a příslušná doporučení;
- b) jsou závěry, zjištění a doporučení zpráv o validaci sděleny přímo vrcholnému vedení a vedoucímu orgánu instituce nebo výboru, který tento orgán určil;
- c) jsou závěry, zjištění a doporučení zpráv o validaci zohledněny ve změnách a zlepšeních při navrhování interních ratingů a odhadů rizika, a to i v situacích popsanych v první větě čl. 185 písm. e) a v čl. 188 písm. e) nařízení (EU) č. 575/2013;
- d) rozhodovací proces instituce probíhá na příslušné úrovni řízení.

ODDÍL 3

Metodika posuzování interní správy a řízení a dohledu

Článek 14

Úloha vrcholného vedení a vedoucího orgánu

Při posuzování správy a řízení instituce podle článku 189 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:

- a) je v interní dokumentaci instituce jasně stanoven rozhodovací proces instituce, jeho hierarchie, hierarchické vztahy a úroveň odpovědnosti a ty jsou soustavně zohledňovány v zápisech ze zasedání jejích vnitřních orgánů;
- b) vedoucí orgán nebo jím jmenovaný výbor a vrcholné vedení schvalují alespoň tyto podstatné aspekty ratingových systémů:
 - i) všechny příslušné zásady týkající se navrhování a realizace ratingových systémů a používání přístupu IRB, včetně zásad týkajících se všech podstatných aspektů postupů přidělování ratingu a odhadu rizikových parametrů a validace;
 - ii) všechny příslušné zásady řízení rizik, včetně zásad týkajících se infrastruktury IT a plánování pro nepředvídané události;
 - iii) rizikové parametry všech ratingových systémů používaných v interních procesech řízení rizik a při výpočtu kapitálových požadavků;
- c) vedoucí orgán nebo jím jmenovaný výbor stanoví vhodnou organizační strukturu pro řádnou realizaci ratingových systémů na základě formálního rozhodnutí;
- d) vedoucí orgán nebo jím jmenovaný výbor schvaluje na základě formálního rozhodnutí specifikaci přijatelné úrovně rizika se zohledněním struktury systému interního ratingu instituce;
- e) vrcholné vedení dobře rozumí všem ratingovým systémům instituce, jejich koncepci a fungování, požadavkům na přístup IRB a přístupu instituce k plnění těchto požadavků;

- f) vrcholné vedení upozorňuje vedoucí orgán nebo jím jmenovaný výbor na podstatné změny nebo výjimky v zavedených zásadách, které podstatným způsobem ovlivňují fungování ratingových systémů instituce;
- g) je vrcholné vedení schopno trvale zajišťovat řádné fungování ratingových systémů;
- h) vrcholné vedení přijímá příslušná opatření, jsou-li na základě řízení úvěrového rizika, validace, interního auditu nebo jiné kontrolní funkce zjištěny nedostatky ratingových systémů.

Článek 15

Podávání zpráv vedení

Při posuzování přiměřenosti podávání zpráv vedení podle článku 189 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:

- a) zprávy pro vedení obsahují informace o všech těchto skutečnostech:
 - i) rizikový profil dlužníků nebo expozic podle jednotlivých stupňů;
 - ii) přechody mezi stupni;
 - iii) odhad relevantních rizikových parametrů podle jednotlivých stupňů;
 - iv) porovnání skutečných poměrů selhání, a v případě, že se používají vlastní odhady, skutečných hodnot LGD a skutečných konverzních faktorů s očekávanými;
 - v) předpoklady a výsledky zátěžových testů;
 - vi) fungování ratingového procesu, oblasti vyžadující zlepšení a stav úsilí o zlepšení dříve zjištěných nedostatků ratingových systémů;
 - vii) zprávy o validaci;
- b) forma a četnost podávání zpráv vedení odpovídají významu a typu informací i úrovni, kterou příjemce v hierarchii zaujímá, vzhledem k organizační struktuře instituce;
- c) podávání zpráv vedení usnadňuje vrcholnému vedení sledování úvěrového rizika v celkovém portfoliu expozic, na něž se vztahuje přístup IRB;
- d) podávání zpráv vedení odpovídá povaze, velikosti a stupni složitosti obchodní a organizační struktury instituce.

Článek 16

Útvar řízení úvěrového rizika

1. Při posuzování interní správy a řízení a dohledu instituce v souvislosti s útvarem řízení úvěrového rizika podle článku 190 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:

- a) jsou útvar nebo útvary řízení úvěrového rizika nezávislé na pracovnících a členech vedení odpovědných za vznik a obnovu expozic;
- b) jsou útvar nebo útvary řízení úvěrového rizika funkční a odpovídají svým úkolům.

2. Pro účely ověření podle odst. 1 písm. a) příslušné orgány ověří, zda:

- a) útvar nebo útvary řízení úvěrového rizika představují odlišnou organizační strukturu v rámci instituce;
- b) jsou vedoucí útvaru nebo útvarů řízení úvěrového rizika členy vrcholného vedení;

- c) je funkce řízení úvěrového rizika koncipována s ohledem na zásady stanovené v čl. 76 odst. 5 směrnice 2013/36/EU;
- d) pracovníci a vrcholní manažeři odpovědní za útvar nebo útvary řízení úvěrového rizika nejsou odpovědní za vznik nebo obnovu expozic;
- e) vrcholné vedení útvaru nebo útvarů řízení úvěrového rizika a útvarů odpovědných za vznik nebo obnovu expozic podává zprávy jiným členům vedoucího orgánu instituce nebo jím jmenovaného výboru;
- f) odměňování pracovníků a vrcholných manažerů odpovědných za útvar nebo útvary řízení úvěrového rizika není spojeno s plněním úkolů souvisejících se vznikem nebo obnovou expozic.

3. Pro účely ověření podle odst. 1 písm. b) příslušné orgány ověří, zda:

- a) jsou útvar nebo útvary řízení úvěrového rizika úměrné povaze, velikosti a stupni složitosti obchodní a organizační struktury instituce, a zejména složitosti ratingových systémů a jejich zavádění;
- b) mají útvar nebo útvary řízení úvěrového rizika dostatečné zdroje a zkušené a kvalifikované pracovníky k provádění všech příslušných činností;
- c) jsou útvar nebo útvary řízení úvěrového rizika odpovědné za koncepci nebo výběr, realizaci, dohled a fungování ratingových systémů, jak vyžaduje druhá věta čl. 190 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, a zda oblasti odpovědnosti tohoto útvaru nebo útvarů zahrnují oblasti uvedené v čl. 190 odst. 2 uvedeného nařízení;
- d) útvar nebo útvary řízení úvěrového rizika pravidelně informují vrcholné vedení o fungování ratingových systémů, oblastech vyžadujících zlepšení a krocích směřujících k nápravě dříve zjištěných nedostatků.

Článek 17

Interní audit

1. Při posuzování interní správy a řízení a dohledu instituce v souvislosti s interním auditem nebo jinou srovnatelnou nezávislou auditorskou jednotkou podle článku 191 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:

- a) interní audit nebo jiná srovnatelná nezávislá auditorská jednotka alespoň jednou ročně přezkoumá:
 - i) všechny ratingové systémy instituce;
 - ii) působnost funkce řízení úvěrového rizika;
 - iii) fungování procesu schvalování úvěrů;
 - iv) působnost funkce interní validace;
- b) přezkum podle písmene a) usnadňuje specifikaci oblastí v ročním pracovním plánu, které vyžadují podrobný přezkum souladu se všemi požadavky na přístup IRB podle článků 142 až 191 nařízení (EU) č. 575/2013;
- c) je interní audit nebo jiná srovnatelná nezávislá auditorská jednotka funkční a odpovídá svým úkolům.

2. Pro účely ověření podle odst. 1 písm. c) příslušné orgány ověří, zda:

- a) interní audit nebo jiná srovnatelná nezávislá auditorská jednotka poskytuje vrcholnému vedení a vedoucímu orgánu instituce dostatek informací o souladu ratingových systémů se všemi příslušnými požadavky týkajícími se přístupu IRB;
- b) je interní audit nebo jiná srovnatelná nezávislá auditorská jednotka úměrná povaze, velikosti a stupni složitosti obchodní a organizační struktury instituce, a zejména složitosti ratingových systémů a jejich zavádění;

- c) má interní audit nebo jiná srovnatelná nezávislá auditorská jednotka dostatečné zdroje a zkušené a kvalifikované pracovníky k provádění všech příslušných činností;
- d) nejsou interní audit nebo jiná srovnatelná nezávislá auditorská jednotka zapojeny do žádného aspektu fungování ratingových systémů, které přezkoumává v souladu s odst. 1 písm. a);
- e) interní audit nebo jiná srovnatelná nezávislá auditorská jednotka jsou nezávislé na pracovnících a členech vedení odpovědných za vznik a obnovu expozic a podléhají přímo vrcholnému vedení;
- f) odměňování pracovníků a vrcholných manažerů odpovědných za funkci interního auditu není spojeno s plněním úkolů souvisejících se vznikem nebo obnovou expozic.

KAPITOLA 4

METODIKA POSUZOVÁNÍ KONTROLY POUŽÍVÁNÍ A KONTROLY ZKUŠENOSTÍ

Článek 18

Obecné informace

1. Za účelem posouzení, zda instituce splňuje požadavky na používání ratingových systémů pro účely čl. 144 odst. 1 písm. b), článku 145, čl. 171 odst. 1 písm. c), čl. 172 odst. 1 písm. a), čl. 172 odst. 1 písm. c), čl. 172 odst. 2 a čl. 175 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:
 - a) interní ratingy a odhady ztráty a selhání ratingových systémů použité při výpočtu kapitálových požadavků hrají zásadní úlohu při řízení rizik, schvalování úvěrů a v rozhodovacím procesu v souladu s článkem 19;
 - b) interní ratingy a odhady ztráty a selhání ratingových systémů použité při výpočtu kapitálových požadavků hrají zásadní úlohu při rozložení vnitřně stanoveného kapitálu v souladu s článkem 20;
 - c) interní ratingy a odhady ztráty a selhání ratingových systémů použité při výpočtu kapitálových požadavků hrají zásadní úlohu ve správě a řízení společnosti v souladu s článkem 21;
 - d) jsou údaje a odhady použité institucí pro výpočet kapitálových požadavků konzistentní s údaji a odhady použitými pro interní účely, a pokud existují nesrovnalosti, zda jsou podrobně zdokumentované a přiměřené;
 - e) jsou ratingové systémy obecně v souladu s požadavky stanovenými v člancích 169 až 191 nařízení (EU) č. 575/2013 a instituce je používala nejméně tři roky před použitím přístupu IRB, jak je stanoveno v článku 145 nařízení (EU) č. 575/2013 v souladu s článkem 22.
2. Pro účely posouzení podle odstavce 1 použijí příslušné orgány všechny tyto metody:
 - a) přezkoumají příslušné interní zásady a postupy instituce;
 - b) přezkoumají příslušné zápisy ze zasedání vnitřních orgánů instituce, včetně vedoucího orgánu, nebo výborů zapojených do řízení úvěrového rizika;
 - c) přezkoumají rozdělení pravomocí k přijímání rozhodnutí o úvěru, příruček pro řízení úvěrů a systémů komerčních kanálů;
 - d) přezkoumají analýzu týkající se schvalování úvěrů a údajů o zamítnutých žádostech o úvěr vypracovanou institucí, včetně všech těchto skutečností:
 - i) rozhodnutí o úvěru odchylovající se od úvěrové strategie instituce (dále jen „výjimky“);
 - ii) případy, kdy osobní posouzení vede k odchylce od vstupních nebo výstupních parametrů ratingových systémů (dále jen „odchýlení“), a odůvodnění těchto odchýlení;

- iii) expozice bez ratingu a důvody chybějících ratingů;
 - iv) manuální rozhodnutí a mezní body;
 - e) přezkoumají zásady restrukturalizace úvěrů instituce;
 - f) přezkoumají zdokumentované pravidelné podávání zpráv o úvěrovém riziku;
 - g) přezkoumají dokumentaci týkající se výpočtu vnitřně stanoveného kapitálu instituce a rozložení vnitřně stanoveného kapitálu na druhy rizik, dceřiné podniky a portfolia;
 - h) přezkoumají příslušná zjištění interního auditu nebo jiných kontrolních funkcí instituce;
 - i) přezkoumají zprávy o pokroku týkající se úsilí instituce o nápravu nedostatků a zmírnění rizik zjištěných během příslušných auditů;
 - j) získají od příslušných zaměstnanců a vrcholného vedení instituce písemné prohlášení nebo tyto osoby vyslechnou.
3. Pro účely posouzení podle odstavce 1 mohou příslušné orgány použít také kterékoli z těchto dalších metod:
- a) přezkoumají dokumentaci systémů včasného varování;
 - b) přezkoumají metodiku úprav o úvěrové riziko a zdokumentovanou analýzu jejího souladu s výpočtem kapitálových požadavků;
 - c) přezkoumají zdokumentovanou analýzu rizikově upravené výnosnosti instituce;
 - d) přezkoumají cenovou politiku instituce;
 - e) přezkoumají postupy pro inkaso a vymáhání pohledávek;
 - f) přezkoumají příručky pro plánování a zprávy o sestavování rozpočtu nákladů na riziko;
 - g) přezkoumají zásady odměňování a zápisy ze zasedání výboru pro odměňování;
 - h) přezkoumají další příslušné dokumenty instituce.

Článek 19

Kontrola používání v procesu řízení rizik, rozhodování a schvalování úvěrů

1. Při posuzování, zda interní ratingy a odhady ztráty a selhání ratingových systémů použité při výpočtu kapitálových požadavků hrají zásadní úlohu v procesu řízení rizik a rozhodování instituce a při schvalování úvěrů, jak vyžaduje čl. 144 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o zařazování do stupňů nebo seskupení v souladu s čl. 171 odst. 1 písm. c), a odst. 2 uvedeného nařízení, pokud jde o zařazování expozic v souladu s čl. 172 odst. 1 písm. a), b) a c) uvedeného nařízení a pokud jde o dokumentaci ratingových systémů v souladu s čl. 175 odst. 3 uvedeného nařízení, příslušné orgány ověří, zda:
- a) je počet expozic bez ratingu a zastaralých ratingů nepodstatný;
 - b) tyto interní ratingy a odhady ztráty a selhání hrají důležitou roli, zejména při:
 - i) přijímání rozhodnutí o schválení, zamítnutí, restrukturalizaci a obnovení úvěrového příslibu;
 - ii) vypracovávání zásad poskytování úvěrů tím, že ovlivňují buď maximální hranice expozice, požadované techniky snižování rizika a úvěrového posílení nebo jakýkoli jiný aspekt globálního profilu úvěrového rizika instituce;
 - iii) provádění procesu monitorování dlužníků a expozic;

2. Pokud instituce používají interní ratingy a odhady ztráty a selhání v kterékoli z následujících oblastí, příslušné orgány posoudí, jak toto jejich používání přispívá k tomu, aby tyto ratingy a odhady hrály zásadní roli v procesech řízení rizik a rozhodování instituce a při jejím schvalování úvěrů podle odstavce 1:

- a) oceňování každé úvěrové facility nebo dlužníka;
- b) systémy včasného varování používané při řízení úvěrového rizika;
- c) vytvoření a provádění zásad a postupů výběru a vymáhání pohledávek;
- d) výpočet úprav o úvěrové riziko, je-li to v souladu s použitelným účetním rámcem;
- e) přidělení nebo delegování pravomocí provádění k procesu schvalování úvěrů správní radou interním výborům, vrcholnému vedení a zaměstnancům.

Článek 20

Kontrola používání v rozložení vnitřně stanoveného kapitálu

1. Při posuzování, zda interní ratingy a odhady ztráty a selhání ratingových systémů použité při výpočtu kapitálových požadavků hrají zásadní úlohu v rozložení vnitřně stanoveného kapitálu instituce podle čl. 144 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány posoudí, zda tyto ratingy a odhady hrají důležitou roli při:

- a) posuzování výše vnitřně stanoveného kapitálu, kterou instituce považuje za přiměřenou k pokrytí rizika dané povahy a úrovně, kterému je nebo může být vystavena, jak je uvedeno v článku 73 směrnice 2013/36/EU;
- b) rozdělování vnitřně stanoveného kapitálu mezi druhy rizik, dceřiné podniky a portfolia.

2. Pokud instituce zohledňují interní ratingy a odhady ztráty a selhání pro účely výpočtu nákladů instituce na riziko pro rozpočtové účely, příslušné orgány posoudí, jak zohlednění těchto prvků přispívá k tomu, aby tyto ratingy a odhady hrály zásadní roli v rozložení vnitřně stanoveného kapitálu.

Článek 21

Kontrola používání ve funkcích správy a řízení společnosti

1. Při posuzování toho, zda interní ratingy a odhady ztráty a selhání ratingových systémů použité při výpočtu kapitálových požadavků hrají zásadní úlohu ve funkcích správy a řízení instituce podle čl. 144 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány posoudí, zda tyto ratingy a odhady hrají důležitou roli při:

- a) podávání zpráv vedení;
- b) sledování úvěrového rizika na úrovni portfolia.

2. Pokud instituce zohledňují interní ratingy a odhady ztráty a selhání v kterékoli z následujících oblastí, příslušné orgány posoudí, jak zohlednění těchto prvků přispívá k tomu, aby tyto ratingy a odhady hrály zásadní roli ve funkcích správy a řízení instituce podle odstavce 1:

- a) plánování interního auditu;
- b) koncepce zásad odměňování.

Článek 22

Kontrola zkušeností

1. Při posuzování toho, zda instituce používala ratingové systémy, které jsou obecně v souladu s požadavky stanovenými v člancích 169 až 191 nařízení (EU) č. 575/2013, nejméně tři roky před použitím přístupu IRB pro účely výpočtu kapitálových požadavků, jak je stanoveno v článku 145 nařízení (EU) č. 575/2013, příslušné orgány ověří, zda:

- a) jsou tyto ratingové systémy používány v procesech řízení rizik a rozhodování a v procesech schvalování úvěrů instituce uvedených v čl. 19 odst. 1 písm. b);
- b) je pro tyto tři roky k dispozici odpovídající dokumentace týkající se účinného fungování ratingových systémů, zejména pokud jde o příslušné zprávy o sledování, validaci a auditu.

2. Pro účely posouzení žádosti o svolení rozšířit přístup IRB v souladu s plánem postupného zavádění se odstavec 1 použije také v případě, že se rozšíření týká expozic, které se výrazně liší od rozsahu stávajícího pokrytí, a to tak, že stávající zkušenosti nelze vzhledem k dodatečným expozicím reálně považovat za dostatečné ke splnění požadavků čl. 145 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 575/2013, které se vztahují na dodatečné expozice, jak je stanoveno v čl. 145 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.

KAPITOLA 5

METODIKA POSUZOVÁNÍ PRO ZAŘAZOVÁNÍ EXPOZIC DO STUPŇŮ NEBO SESKUPENÍ

Článek 23

Obecné informace

1. Při posuzování toho, zda instituce splňuje požadavky týkající se zařazování dlužníků nebo expozic do stupňů nebo seskupení uvedené v člancích 169, 171, 172 a 173 nařízení (EU) č. 575/2013, příslušné orgány posoudí obě tyto skutečnosti:

- a) přiměřenost definic, postupů a kritérií používaných institucí při zařazování nebo přezkumu zařazování expozic do stupňů nebo seskupení, včetně nakládání s odchýlenými, podle článku 24;
- b) integritu procesu zařazování podle článku 173 nařízení (EU) č. 575/2013, včetně nezávislosti procesu zařazování i přezkumů zařazování podle článku 25.

2. Pro účely ověření podle odstavce 1 použijí příslušné orgány všechny tyto metody:

- a) přezkoumají příslušné interní zásady a postupy instituce;
- b) přezkoumají úlohy a povinnosti útvarů odpovědných za vznik a obnovu expozic a útvarů odpovědných za zařazování expozic do stupňů nebo seskupení;
- c) přezkoumají příslušné zápisy ze zasedání vnitřních orgánů instituce, včetně vedoucího orgánu, nebo výborů;
- d) přezkoumají interní zprávy instituce týkající se fungování procesu zařazování;
- e) přezkoumají příslušná zjištění interního auditu nebo jiných kontrolních funkcí instituce;
- f) přezkoumají zprávy o pokroku týkající se úsilí instituce o nápravu nedostatků při přidělování nebo procesu přezkumu a o zmírnění rizik zjištěných během auditů;

- g) získají od příslušných zaměstnanců a vrcholného vedení instituce písemné prohlášení nebo tyto osoby vyslechnou;
 - h) přezkoumají kritéria používaná pracovníky odpovědnými za osobní posouzení při zařazování expozic do stupňů nebo seskupení.
3. Pro účely ověření podle odstavce 1 mohou příslušné orgány použít také kteroukoli z těchto dalších metod:
- a) přezkoumají funkční dokumentaci příslušných informačních systémů;
 - b) provedou testování vzorků a přezkoumají dokumenty týkající se charakteristik dlužníka a vzniku a udržování expozic;
 - c) provedou vlastní testy s použitím údajů instituce nebo požádají o provedení specifických testů institucí;
 - d) přezkoumají další příslušné dokumenty instituce.

Článek 24

Definice, procesy a kritéria zařazování

1. Při posuzování přiměřenosti definic, procesů a kritérií používaných institucí při zařazování nebo přezkumu zařazování expozic do stupňů nebo seskupení v souladu s články 169, 171, 172 a 173 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:
- a) jsou zavedeny náležité postupy a mechanismy, které zajišťují jednotné zařazování dlužníků nebo transakcí do příslušného ratingového systému;
 - b) jsou zavedeny náležité postupy a mechanismy, které zajišťují, aby každá expozice držená institucí byla zařazena do stupně nebo seskupení v souladu s ratingovým systémem;
 - c) jsou u expozic vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám a u akciových expozic v případě, že instituce používá přístup PD/LGD stanovený v čl. 155 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, zavedeny vhodné postupy a mechanismy, které zajišťují, aby všechny expozice vůči těmto dlužníkovi byly přiřazeny ke stejnému stupni dlužníka, včetně expozic v různých liniích podnikání, odděleních, zeměpisných polohách, právních subjektech ve skupině a informačních systémech, a které zajišťují správné uplatňování osvobození od požadavku mít ratingovou stupnici dlužníků, která odráží výlučně kvantifikaci rizika selhání dlužníků u specializovaných úvěrových expozic, jak je stanoveno v čl. 170 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, a osvobození od povinnosti přiřadit samostatné expozice vůči stejnému dlužníkovi ke stejnému stupni dlužníka, jak je stanoveno v čl. 172 odst. 1 písm. e) uvedeného nařízení;
 - d) jsou kritéria a definice používané pro zařazování dostatečně podrobné, aby bylo zajištěno společné chápání a jednotné zařazování do stupňů nebo seskupení u všech pracovníků odpovědných za všechny linie podnikání, útvary, zeměpisné oblasti a právní subjekty ve skupině bez ohledu na to, který informační systém je používán;
 - e) jsou zavedeny náležité postupy a mechanismy pro získání všech relevantních informací o dlužnících a transakcích;
 - f) jsou zohledňovány všechny relevantní, aktuálně dostupné a nejaktuálnější informace;
 - g) jsou v případě expozic vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám a akciových expozic, u nichž instituce využívá přístup PD/LGD, zohledňovány jak finanční, tak nefinanční informace;
 - h) instituce stanovila, pokud chybí nebo nejsou aktuální informace nezbytné pro zařazování expozic do stupňů nebo seskupení, tolerance pro definované parametry a přijala pravidla, aby tato skutečnost byla náležitě a konzervativně zohledněna;
 - i) je účetní závěrka starší než 24 měsíců považována za zastaralou a je s ní nakládáno konzervativně;
 - j) je zařazování do stupňů nebo seskupení součástí procesu schvalování úvěrů v souladu s článkem 19;

k) jsou kritéria pro zařazování do stupňů nebo seskupení v souladu se zásadami úvěrování dané instituce a s jejími postupy při nakládání s problémovými dlužníky a transakcemi.

2. Pro účely ověření podle odstavce 1 příslušné orgány posoudí situace, kdy se použije osobní posouzení, které převáží nad vstupními nebo výstupními parametry ratingového systému, v souladu s čl. 172 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013. Ověří, zda:

- a) jsou k dispozici zdokumentované zásady, které stanoví důvody a maximální rozsah odchýlení a specifikují, v jakých fázích procesu zařazování jsou tato odchýlení povolena;
- b) jsou tato odchýlení dostatečně odůvodněna odkazem na důvody stanovené v zásadách uvedených v písmenu a) a zda je toto odůvodnění doloženo;
- c) instituce pravidelně provádí analýzu vývoje expozic, u kterých byl pozměněn rating, včetně analýzy odchýlení provedených každým pracovníkem, který tato odchýlení provádí, a zda jsou výsledky této analýzy zohledněny v rozhodovacím procesu na vhodné úrovni řízení;
- d) instituce shromažďuje úplné informace o případech odchýlení, včetně informací o stavu před odchýlením a po něm, pravidelně sleduje počet a odůvodnění případů odchýlení a analyzuje vliv odchýlení na výkonnost modelu;
- e) počet a odůvodnění odchýlení nesvědčí o významných slabínách ratingového modelu.

3. Pro účely ověření podle odstavce 1 příslušné orgány ověří, zda definice, postupy a kritéria zařazování umožňují dosažení všech těchto cílů:

- a) jsou identifikovány ekonomicky spjaté skupiny klientů podle nařízení (EU) č. 575/2013;
- b) informace o ratingu a selhání jiných relevantních subjektů v ekonomicky spjaté skupině klientů jsou při zařazování do stupně dlužníka zohledněny tak, aby ratingové stupně každého příslušného subjektu ve skupině odrážely odlišnou situaci každého příslušného subjektu a jeho vztahy k ostatním příslušným subjektům této skupiny;
- c) jsou zdokumentovány a odůvodněny případy, kdy jsou dlužníci zařazeni do lepšího stupně než jejich mateřské podniky.

Článek 25

Integrita procesu zařazování

1. Při posuzování nezávislosti procesu zařazování podle článku 173 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:

- a) pracovníci a členové vedení odpovědní za konečné schválení zařazení nebo přezkum zařazení expozic do stupňů nebo seskupení nejsou zapojeni do vzniku nebo obnovení expozic nebo za ně nejsou odpovědní;
- b) vrcholné vedení útvarů odpovědných za konečné schválení zařazení nebo přezkum zařazení expozic do stupňů nebo seskupení a vrcholné vedení útvarů odpovědných za vznik nebo obnovení expozic podávají zprávy různým členům vedoucího orgánu nebo příslušnému určenému výboru instituce;
- c) odměňování pracovníků a členů vedení odpovědných za konečné schválení zařazení nebo přezkum zařazení expozic do stupňů nebo seskupení není spojeno s plněním úkolů souvisejících se vznikem nebo obnovením expozic.
- d) se stejné postupy, jaké jsou uvedeny v písmenech a), b) a c), vztahují i na odchýlení v kategorii retailových expozic.

2. Při posuzování přiměřenosti a četnosti procesu zařazování podle článku 173 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:

- a) četnost přezkumů a kritéria pro nutnost častějších přezkumů vzhledem k vyššímu riziku dlužníků nebo problematických expozic specifikují přiměřené a podrobné zásady a zda se tyto zásady uplatňují soustavně;

- b) je přezkum zařazení proveden maximálně během dvanácti měsíců po schválení zařazení a zda byly veškeré jeho úpravy, u kterých bylo během přezkumu zjištěno, že jsou nutné, provedeny v této lhůtě;
- c) je přezkum zařazení proveden, jakmile jsou k dispozici podstatné informace o dlužníkovi či expozici, a zda byly veškeré jeho úpravy, u kterých bylo během přezkumu zjištěno, že jsou nutné, provedeny bez zbytečného odkladu;
- d) instituce vymezila kritéria a postupy pro posuzování podstatnosti nových informací a následné potřeby přeházení a zda se tato kritéria a postupy uplatňují soustavně;
- e) se při přezkumu zařazení používají nejnovější dostupné informace;
- f) jsou v případech, kdy zařazení nebylo z praktických důvodů přezkoumáno, jak stanoví písmena a) až e), zavedeny odpovídající zásady pro identifikaci, sledování a nápravu situace a zda byla přijata opatření k zajištění obnovení souladu s písmeny a) až e);
- g) je vrcholné vedení pravidelně informováno o přezkumech zařazování expozic do stupňů nebo seskupení a o veškerých zpožděních přezkumů zařazení uvedených v písmenu f);
- h) jsou zavedeny odpovídající zásady pro účinné získávání a pravidelnou aktualizaci příslušných informací a zda jsou náležitě zohledněny v podmínkách smluv s dlužníky.

3. Pro účely ověření podle odstavce 2 příslušné orgány posoudí hodnotu a počet expozic, které nebyly přezkoumány podle odst. 2 písm. a) až e), a ověří, zda jsou tyto expozice při výpočtu objemů rizikově vážených expozic posuzovány konzervativně. Posouzení a ověření se provede odděleně u každého ratingového systému a u každého rizikového parametru.

KAPITOLA 6

METODIKA POSUZOVÁNÍ IDENTIFIKACE SELHÁNÍ

Článek 26

Obecné informace

1. Při posuzování toho, zda instituce identifikuje všechny situace, které je třeba považovat za selhání podle čl. 178 odst. 1 až 5 nařízení (EU) č. 575/2013 a nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/171 ⁽ⁱ⁾, příslušné orgány ověří všechny tyto skutečnosti:
 - a) podrobný popis a praktické uplatňování rozhodných událostí pro identifikaci selhání dlužníka v souladu s článkem 27;
 - b) spolehlivost a účinnost postupu používaného institucí pro identifikaci selhání dlužníka v souladu s článkem 28;
 - c) rozhodné události a postup používaný institucí pro reklasifikaci dlužníků, kteří jsou v selhání, do stavu, kdy nejsou v selhání, v souladu s článkem 29.
2. Pro účely ověření podle odstavce 1 použijí příslušné orgány všechny tyto metody:
 - a) přezkoumají interní kritéria, zásady a postupy instituce pro zjištění toho, zda došlo k selhání (dále jen „definice selhání“) a pro zacházení s expozicemi, u nichž došlo k selhání;
 - b) přezkoumají úlohy a povinnosti útvarů a vedoucích orgánů zapojených do identifikace selhání dlužníka a řízení expozic, u nichž došlo k selhání;

⁽ⁱ⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/171 ze dne 19. října 2017, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro limit podstatnosti úvěrového závazku po splatnosti (Úř. věst. L 32, 6.2.2018, s. 1).

- c) přezkoumají příslušné zápisy ze zasedání vnitřních orgánů instituce, včetně vedoucího orgánu, nebo výborů;
 - d) přezkoumají příslušná zjištění interního auditu nebo jiných kontrolních funkcí instituce;
 - e) přezkoumají zprávy o pokroku týkající se úsilí instituce o nápravu nedostatků a zmírnění rizik zjištěných během příslušných auditů;
 - f) získají od příslušných zaměstnanců a vrcholného vedení instituce písemné prohlášení nebo tyto osoby vyslechnou;
 - g) přezkoumají kritéria používaná pracovníky odpovědnými za manuální přiřazení dlužníka nebo expozice do stavu, kdy jsou v selhání, a návrat do stavu, kdy nejsou v selhání.
3. Pro účely ověření podle odstavce 1 mohou příslušné orgány použít také kteroukoli z těchto dalších metod:
- a) přezkoumají funkční dokumentaci informačních systémů používaných v procesu identifikace selhání dlužníka;
 - b) provedou testování vzorků a přezkoumají dokumenty týkající se charakteristik dlužníka a vzniku a udržování expozic;
 - c) provedou vlastní testy s použitím údajů instituce nebo požádají o provedení specifických testů institucí;
 - d) přezkoumají další příslušné dokumenty instituce.

Článek 27

Rozhodné události pro identifikaci selhání dlužníka

1. Při posuzování podrobného popisu a praktického uplatňování rozhodných událostí pro identifikaci selhání dlužníka uplatňovaných institucí a jejich souladu s čl. 178 odst. 1 až 5 nařízení (EU) č. 575/2013 a s nařízením v přenesené pravomoci (EU) 2018/171 příslušné orgány ověří, zda:
- a) jsou zavedeny odpovídající zásady týkající se počítání dnů po splatnosti, včetně opětovného porovnání data uskutečnění transakcí a data jejich splatnosti, udělení prodloužení, změn nebo odkladů, obnovení a započtení stávajících účtů;
 - b) definice selhání používaná institucí zahrnuje alespoň všechny události rozhodné pro selhání stanovené v čl. 178 odst. 1 a 3 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - c) v případech, kdy instituce v rámci svých právních subjektů používá více než jednu definici selhání, je rozsah použití každé definice selhání jasně specifikován a zda jsou rozdíly mezi definicemi oprávněné.
2. Pro účely ověření podle odstavce 1 příslušné orgány posoudí, zda je definice selhání uplatňována v praxi a zda je dostatečně podrobná na to, aby mohla být jednotně uplatňována všemi pracovníky u všech druhů expozic, a zda jsou dostatečně specifikovány všechny tyto potenciální ukazatele pravděpodobnosti nesplácení:
- a) neúročení závazku;
 - b) události, které představují specifické úpravy o úvěrové riziko vyplývající ze zaznamenaného významného zhoršení úvěrové kvality;
 - c) prodeje úvěrových závazků, které představují podstatnou ekonomickou ztrátu spojenou s úvěrem;
 - d) události, které představují nucenou restrukturalizaci;
 - e) události, které představují podobnou ochranu jako úpadek;
 - f) jiné ukazatele pravděpodobnosti nesplácení.
3. Příslušné orgány ověří, zda zásady a postupy zajišťují, aby v případě, že nastala kterákoli z událostí rozhodných pro selhání, dlužníci nebyli klasifikováni jako dlužníci, kteří nejsou v selhání.

Článek 28

Spolehlivost a účinnost procesu identifikace selhání dlužníka

1. Při posuzování spolehlivosti a účinnosti procesu identifikace selhání dlužníka podle článku 178 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:
 - a) jsou zavedeny náležité postupy a mechanismy, které zajišťují včasnou identifikaci všech selhání, a zejména zda jsou shromažďování a aktualizace příslušných informací účinné a probíhají s dostatečnou četností;
 - b) se v případě, že je identifikace selhání dlužníka založena na automatických procesech, provádějí testy s cílem ověřit, zda informační systém selhání správně identifikoval;
 - c) jsou pro účely identifikace selhání dlužníka na základě osobního posouzení v interní dokumentaci dostatečně podrobně uvedena kritéria pro posuzování dlužníků a událostí rozhodných pro selhání, aby byl při identifikaci selhání zajištěn soulad všech pracovníků, kteří se na takové identifikaci podílejí;
 - d) jsou v případě, že instituce uplatňuje definici selhání na úrovni dlužníka, zavedeny vhodné postupy a mechanismy, které zajišťují, že jakmile je u dlužníka zjištěno selhání, jsou všechny expozice vůči tomuto dlužníkovi registrovány jako expozice v selhání ve všech příslušných systémech, liniích podnikání a zeměpisných oblastech v rámci instituce a jejích dceřiných podniků a případně v rámci jejího mateřského podniku a jeho dceřiných podniků;
 - e) v případě, že dojde ke zpoždění přiřazení stavu selhání ke všem expozicím vůči určitému dlužníkovi podle písmene d) po selhání jedné nebo několika expozic dlužníka, toto zpoždění nezpůsobí chyby nebo nesrovnalosti v řízení rizik, hlášení rizik, výpočtu kapitálových požadavků nebo použití údajů při kvantifikaci rizika.
2. Pro účely ověření podle odstavce 1 příslušné orgány posoudí uplatňování hranice důležitosti definované podle čl. 178 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 v definici selhání a soulad této hranice důležitosti s hranicí důležitosti úvěrového závazku po splatnosti stanovenou příslušnými orgány v souladu s nařízením v přenesené pravomoci (EU) 2018/171, a ověří, zda:
 - a) jsou zavedeny vhodné postupy a mechanismy, které zajišťují, aby byl stav selhání přiřazován podle čl. 178 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013 na základě posouzení stanoveného v čl. 178 odst. 2 písm. d) uvedeného nařízení a aby byl v souladu s hranicí důležitosti týkající se úvěrového závazku po splatnosti vymezenou příslušnými orgány v souladu s nařízením v přenesené pravomoci (EU) 2018/171;
 - b) je proces počítání dnů po splatnosti v souladu se smluvními nebo právními závazky dlužníka, přiměřeně zohledňuje částečné splacení a je používán soustavně.
3. V případě retailových expozic příslušné orgány ověří, kromě ověření podle odstavce 1 a posouzení podle odstavce 2, zda:
 - a) má instituce zavedeny jasné zásady, pokud jde o uplatňování definice selhání u retailových expozic buď na úrovni dlužníka, nebo na úrovni jednotlivých úvěrových příslibů;
 - b) jsou zásady uvedené v písmenu a) v souladu s řízením rizik instituce a jsou uplatňovány konzistentně;
 - c) v případě, že instituce uplatňuje definici selhání na úrovni jednotlivých úvěrových příslibů:
 - i) jsou zavedeny vhodné postupy a mechanismy, které zajišťují, aby byl úvěrový příslib, jakmile je identifikován jako v selhání, označen jako úvěrový příslib v selhání ve všech příslušných systémech v rámci instituce;
 - ii) v případě, že dojde ke zpoždění, pokud jde o přiřazení stavu selhání úvěrovému příslibu ve všech příslušných systémech uvedených v bodě i), toto zpoždění nezpůsobí chyby nebo nesrovnalosti v řízení rizik, hlášení rizik, výpočtu kapitálových požadavků nebo použití údajů při kvantifikaci rizika.

Článek 29

Reklasifikace do stavu, kdy se nejedná o selhání

1. Při posuzování spolehlivosti rozhodných událostí a procesu reklasifikace dlužníka, který je v selhání, do stavu, kdy není v selhání, podle čl. 178 odst. 5 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:
 - a) jsou okolnosti rozhodné pro reklasifikaci stanoveny pro každou okolnost vedoucí k selhání a zda je jasně stanovena identifikace úvěrových závazků, na něž se vztahuje nucená restrukturalizace, a zacházení s nimi;
 - b) je reklasifikace možná až poté, co přestanou platit všechny okolnosti vedoucí k selhání a jsou splněny všechny příslušné podmínky pro reklasifikaci;
 - c) jsou okolnosti vedoucí k selhání a proces reklasifikace stanoveny obezřetně, a zejména zda zajišťují, aby reklasifikace do stavu, kdy se nejedná o selhání, nebyla provedena v případech, kdy instituce očekává, že úvěrový závazek nebude plně splacen, aniž by instituce přistoupila ke krokům, jako je realizace zajištění.
2. Pro účely posouzení podle odstavce 1 příslušné orgány ověří, zda zásady a postupy instituce neumožňují reklasifikaci dlužníka, který je v selhání, do stavu, kdy není v selhání, pouze v důsledku změn podmínek úvěrových závazků, pokud instituce nezjistí, že tyto změny umožňují považovat dlužníka za dlužníka, u kterého již není pravděpodobné, že závazek splatí.
3. Příslušné orgány ověří analýzu, na níž instituce založila svá kritéria reklasifikace. Ověří, zda tato analýza zohledňuje předchozí záznamy instituce o selháních a procentní podíl dlužníků, kteří jsou v selhání a u nichž po reklasifikaci do stavu, kdy nejsou v selhání, v krátké době znovu dojde k selhání.

KAPITOLA 7

METODIKA POSUZOVÁNÍ KONCEPCE RATINGOVÝCH SYSTÉMŮ, PROVOZNÍCH DETAILŮ A DOKUMENTACE

ODDÍL 1

Obecná ustanovení

Článek 30

Obecné informace

1. Při posuzování toho, zda instituce splňuje požadavky na koncepci, správu a dokumentaci ratingových systémů uvedené v čl. 144, odst. 1 písm. e) nařízení (EU) č. 575/2013, příslušné orgány posoudí všechny tyto skutečnosti:
 - a) přiměřenost dokumentace týkající se odůvodnění, koncepce a provozních detailů ratingových systémů, jak je stanoveno v článku 175 nařízení (EU) č. 575/2013 v souladu s články 31 a 32;
 - b) přiměřenost struktury ratingových systémů, jak je uvedeno v článku 170 nařízení (EU) č. 575/2013 v souladu s články 33 až 36;
 - c) uplatňování specifických požadavků na statistické modely nebo jiné technické metody ze strany instituce, jak je uvedeno v článku 174 nařízení (EU) č. 575/2013 v souladu s články 37 až 40.
2. Pro účely ověření podle odstavce 1 použijí příslušné orgány všechny tyto metody:
 - a) přezkoumají příslušné interní zásady instituce;

- b) přezkoumají technickou dokumentaci instituce týkající se metodiky a procesu vývoje ratingových systémů;
 - c) přezkoumají příručky pro vývoj, metodiky a postupy, na nichž jsou ratingové systémy založeny;
 - d) přezkoumají zápisy ze zasedání vnitřních orgánů instituce odpovědných za schvalování ratingových systémů, včetně vedoucího orgánu nebo jím jmenovaných výborů;
 - e) přezkoumají zprávy o fungování ratingových systémů a o doporučeních útvaru řízení úvěrového rizika, funkce validace, funkce interního auditu nebo jakékoli jiné kontrolní funkce instituce;
 - f) přezkoumají zprávy o pokroku týkající se úsilí instituce o nápravu nedostatků a zmírnění rizik zjištěných během sledování, validací a příslušných auditů;
 - g) získají od příslušných zaměstnanců a vrcholného vedení instituce písemné prohlášení nebo tyto osoby vyslechnou.
3. Pro účely ověření podle odstavce 1 mohou příslušné orgány použít kterékoli z těchto dalších metod:
- a) vyžádají si údaje použité při vývoji ratingových systémů a provedou jejich analýzu;
 - b) provedou vlastní odhady nebo budou replikovat odhady instituce provedené během vývoje a sledování ratingových systémů s použitím příslušných údajů poskytnutých institucí;
 - c) vyžádají si od instituce dodatečnou dokumentaci nebo požádají, aby instituce provedla analýzu týkající se volby metodiky koncipování ratingového systému a aby poskytla informace o získaných výsledcích;
 - d) přezkoumají funkční dokumentaci informačních systémů, která se týká rozsahu posouzení koncepce ratingových systémů, provozních detailů a dokumentace;
 - e) příslušné orgány provedou vlastní testy s použitím údajů instituce nebo požádají instituci o provedení testů navržených příslušnými orgány;
 - f) přezkoumají další příslušné dokumenty instituce.

ODDÍL 2

Metodika posuzování dokumentace týkající se odůvodnění, koncepce a provozních detailů ratingových systémů

Článek 31

Úplnost dokumentace ratingových systémů

1. Při posuzování úplnosti dokumentace týkající se koncepce, provozních detailů a odůvodnění ratingových systémů, jak je uvedeno v čl. 144 odst. 1 písm. e) a stanoveno v článku 175 nařízení (EU) č. 575/2013, příslušné orgány ověří, zda je dokumentace úplná a zahrnuje:
- a) přiměřenost ratingového systému a modelů používaných v rámci ratingového systému se zohledněním charakteristik portfolia;
 - b) popis zdrojů údajů a postupů čištění údajů;
 - c) definice selhání a ztráty;
 - d) metodická rozhodnutí;
 - e) technickou specifikaci modelů;
 - f) nedostatky a omezení modelů a jejich možné zmírňující faktory;
 - g) výsledky testů zavádění modelů v informačních systémech, zejména informace o tom, zda bylo zavedení úspěšné a bezchybné;
 - h) sebehodnocení souladu s regulačními požadavky na přístup IRB podle článků 169 až 191 nařízení (EU) č. 575/2013.

2. Pro účely ověření podle odst. 1 písm. a) příslušné orgány ověří, zda:
 - a) dokumentace jasně vymezuje účel ratingového systému a modelů;
 - b) dokumentace obsahuje popis rozsahu použití ratingového systému a oblasti působnosti modelů používaných v rámci ratingového systému, tj. specifikaci typu expozic, na které se každý model v rámci ratingového systému vztahuje, a to jak kvalitativní, tak kvantitativní, typu výstupů každého modelu a využití výstupů;
 - c) dokumentace obsahuje vysvětlení toho, jak jsou informace získané prostřednictvím ratingového systému a výsledky modelů zohledněny pro účely procesů řízení rizik, rozhodování a schvalování úvěrů, jak je uvedeno v článku 19.
3. Pro účely ověření podle odst. 1 písm. b) příslušné orgány ověří, zda dokumentace obsahuje:
 - a) podrobné informace o všech údajích použitých pro vývoj modelu, včetně přesné definice obsahu modelu, jeho zdroje, formátu a kódování, a případně o údajích, které jsou z něj vyloučeny;
 - b) veškeré postupy čištění údajů, včetně postupů pro vyloučení údajů, určování odlehlých hodnot a nakládání s nimi a pro úpravy údajů, i výslovné odůvodnění jejich použití a posouzení jejich dopadu.
4. Pro účely ověření podle odst. 1 písm. c) příslušné orgány ověří, zda jsou náležitě zdokumentovány definice selhání a ztráty použité při vývoji modelu, zejména jsou-li pro účely specifikace modelu použity jiné definice selhání, než které instituce používá v souladu s článkem 178 nařízení (EU) č. 575/2013.
5. Pro účely ověření podle odst. 1 písm. d) příslušné orgány ověří, zda dokumentace obsahuje:
 - a) podrobnosti týkající se koncepce, teorie, předpokladů a logiky, které jsou základem modelu;
 - b) podrobný popis metodik modelu a jejich odůvodnění, statistických metod a odhadů a případně odůvodnění a podrobnosti týkající se metod segmentace, výstupů statistických postupů a diagnostiky a míry predikční síly modelů;
 - c) úlohu odborníků z příslušných oblastí podnikání při vývoji ratingového systému a modelů, včetně podrobného popisu konzultačního procesu s odborníky z příslušných oblastí podnikání při navrhování ratingového systému a modelů i výstupů a odůvodnění, které tyto odborníci z příslušných oblastí podnikání poskytli;
 - d) vysvětlení, jak je statistický model zkombinován s osobním posouzením za účelem odvození konečného výstupu modelu;
 - e) vysvětlení způsobu, jakým instituce zohledňuje neuspokojivou kvalitu údajů, nedostatek homogenních seskupení expozic, změny obchodních procesů, ekonomického nebo právního prostředí a další faktory týkající se kvality údajů, které mohou ovlivnit výkonnost ratingového systému nebo modelu;
 - f) popis analýz provedených pro účely statistických modelů nebo případně jiných technických metod:
 - i) jednorozměrná analýza zohledněných proměnných a příslušná kritéria výběru proměnných;
 - ii) vícerozměrná analýza zohledněných proměnných a příslušná kritéria výběru proměnných;
 - iii) postup stanovení konečného modelu, včetně:
 - konečného výběru proměnných,
 - úprav proměnných na základě osobního posouzení vyplývajících z vícerozměrné analýzy,

- transformací proměnných,
- přidělení váhy proměnným,
- metody skládání složek modelu, zejména je-li přidán příspěvek kvalitativních a kvantitativních složek.

6. Pro účely ověření podle odst. 1 písm. e) příslušné orgány ověří, zda dokumentace obsahuje:

- a) technickou specifikaci konečné struktury modelu, včetně konečných specifikací modelu, vstupní složky, včetně typu a formátu vybraných proměnných, váhy použité u proměnných a výstupní složky, včetně typu a formátu výstupních údajů;
- b) odkazy na použité počítačové kódy a nástroje z hlediska jazyků a programů IT, které umožňují třetí straně reprodukovat konečné výsledky.

Pro účely písmene b) může být v případě modelů dodavatelů třetí stranou dodavatel.

7. Pro účely ověření podle odst. 1 písm. f) příslušné orgány ověří, zda dokumentace obsahuje popis nedostatků a omezení modelu, posouzení, zda jsou splněny klíčové předpoklady modelu, a předpověď situací, kdy model nemusí splňovat očekávání nebo může být nevhodný, i posouzení významu nedostatků a možných zmírňujících faktorů modelu.

8. Pro účely ověření podle odst. 1 písm. g) příslušné orgány ověří, zda:

- a) je v dokumentaci uveden postup, který je třeba dodržet při zavádění nového nebo změněného modelu ve výrobním prostředí;
- b) dokumentace obsahuje výsledky testů zavádění ratingových modelů do informačních systémů, včetně potvrzení toho, že ratingový model zavedený ve výrobním systému je stejný jako model popsáný v dokumentaci a funguje tak, jak má.

9. Pro účely ověření podle odst. 1 písm. h) příslušné orgány ověří, zda je sebehodnocení souladu instituce s regulačními požadavky na přístup IRB prováděno u každého ratingového systému odděleně a zda je přezkoumáno interním auditem nebo jinou srovnatelnou nezávislou auditorskou jednotkou.

Článek 32

Rejstřík ratingových systémů

1. Při posuzování systému dokumentace a postupů shromažďování a uchovávání informací o ratingových systémech podle čl. 144 odst. 1 písm. e) a článku 175 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda instituce zavedla a vede rejstřík všech současných i minulých verzí ratingových systémů alespoň po dobu posledních tří let (dále jen „rejstřík ratingových systémů“).

2. Pro účely odstavce 1 příslušné orgány ověří, zda postupy vedení rejstříku ratingových systémů obsahují u každé verze záznam těchto informací:

- a) rozsah použití ratingového systému s uvedením toho, jaký druh expozic má být pomocí každého ratingového modelu hodnocen;
- b) členy vedení odpovědné za schválení a datum interního schválení, datum oznámení příslušným orgánům, datum schválení příslušnými orgány, je-li to relevantní, a datum zavedení dané verze;

- c) stručný popis všech změn oproti předchozí verzi, které byly v rejstříku zohledněny, včetně popisu aspektů ratingového systému, které byly změněny, a odkazu na dokumentaci modelu;
- d) kategorie změny přidělená v souladu s nařízením v přenesené pravomoci (EU) č. 529/2014 a odkaz na kritéria pro přidělení ke kategorii změny.

ODDÍL 3

Metodika posuzování struktury ratingových systémů

Článek 33

Rizikové faktory a ratingová kritéria

1. Při posuzování rizikových faktorů a ratingových kritérií používaných v ratingovém systému pro účely čl. 170 odst. 1 písm. a), c) a e), odst. 3 písm. a) a odstavce 4 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří všechny tyto skutečnosti:
 - a) proces výběru příslušných rizikových faktorů a ratingových kritérií, včetně definice potenciálních rizikových faktorů, kritérií výběru rizikových faktorů a přijatých rozhodnutí ohledně příslušných rizikových faktorů;
 - b) soulad vybraných rizikových faktorů a ratingových kritérií a jejich příspěvek k hodnocení rizika s očekáváním obchodních uživatelů ratingového systému;
 - c) soulad rizikových faktorů a ratingových kritérií vybraných na základě statistických metod se statistickými důkazy o diferenciaci rizik spojených s jednotlivými stupni nebo seskupeními.
2. Potenciální rizikové faktory a ratingová kritéria, jež mají být analyzovány v souladu s odst. 1 písm. a), musí zahrnovat tyto prvky, jsou-li k dispozici pro daný druh expozic:
 - a) rizikové charakteristiky dlužníka, včetně:
 - i) v případě expozic vůči podnikům a institucím: účetní závěrky, kvalitativní informace, průmyslová rizika, rizika země, podpora ze strany mateřského podniku;
 - ii) v případě retailových expozic: účetní závěrky nebo informace o osobním příjmu, kvalitativní informace, informace o chování, sociálně demografické informace;
 - b) rizikové charakteristiky transakce, včetně typu produktu, typu kolaterálu, přednosti, poměru úvěru k hodnotě nemovitosti;
 - c) informace o nesplacení: interní informace nebo informace získané z externích zdrojů, jako jsou úvěrové kanceláře.

Článek 34

Rozdělení dlužníků a expozic v rámci stupňů nebo seskupení

1. Při posuzování rozdělení dlužníků a expozic v rámci stupňů nebo seskupení každého ratingového systému pro účely čl. 170 odst. 1 písm. b), d) a f), odst. 2 a 3 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:
 - a) je počet ratingových stupňů a seskupení dostatečný k zajištění smysluplné diferenciaci rizika a kvantifikace charakteristik ztráty na úrovni stupně nebo seskupení a zda:
 - i) má ratingová stupnice dlužníků u expozic vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám a u specializovaných úvěrových expozic alespoň počet stupňů uvedený v čl. 170 odst. 1 písm. b) a odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - ii) u pohledávek nabytých za úplaty klasifikovaných jako retailové expozice odráží seskupení postupy upisování prodávajícího a různorodost jeho klientů.

- b) koncentrace počtu expozic nebo dlužníků není v žádném stupni ani seskupení nadměrná, pokud takové rozdělení není podloženo přesvědčivými empirickými důkazy o homogenitě rizika těchto expozic nebo dlužníků;
- c) ratingové stupně nebo seskupení a stupně nebo seskupení transakcí u retailových expozic mají dostatečný počet expozic nebo dlužníků v jednom stupni nebo seskupení, pokud takové rozdělení není podloženo přesvědčivými empirickými důkazy o tom, že seskupení těchto expozic nebo dlužníků je přiměřené nebo že jsou u jednotlivých dlužníků nebo expozic použity přímé odhady rizikových parametrů podle čl. 169 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013;
- d) ratingové stupně nebo seskupení a stupně nebo seskupení transakcí u expozic vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám, pokud jsou k dispozici dostatečné údaje, nemají příliš málo expozic nebo dlužníků v jednom stupni nebo seskupení, pokud rozdělení expozic nebo dlužníků není podloženo přesvědčivými empirickými důkazy o tom, že seskupení těchto expozic nebo dlužníků je přiměřené nebo že jsou u jednotlivých dlužníků nebo expozic použity přímé odhady rizikových parametrů podle čl. 169 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.

2. Kromě ověření uvedeného v odstavci 1 příslušné orgány případně posoudí kritéria, která instituce používá při stanovení:

- a) maximálního a minimálního celkového počtu stupňů nebo seskupení;
- b) podílu expozic a dlužníků zařazených do jednotlivých stupňů nebo seskupení.

3. Pro účely odstavců 1 a 2 příslušné orgány zohlední současná a minulá pozorovaná rozdělení počtu expozic a dlužníků a hodnot expozic, včetně přechodů expozic a dlužníků mezi různými stupni nebo seskupeními.

Článek 35

Diferenciace rizik

1. Při posuzování diferenciace rizik každého ratingového systému pro účely čl. 170 odst. 3 písm. b) a c) nařízení (EU) č. 575/2013 u retailových expozic příslušné orgány ověří všechny tyto skutečnosti:

- a) zda jsou nástroje použité k posouzení diferenciace rizik spolehlivé a přiměřené vzhledem k dostupným údajům a zda je odpovídající diferenciace rizik doložena záznamy o časových řadách skutečných poměrů selhání nebo ztrátovosti u stupňů nebo seskupení za různých hospodářských podmínek;
- b) zda je očekávaná výkonnost ratingového systému, pokud jde o diferenciaci rizik, institucí definována pomocí jasně stanovených pevných cílů a tolerancí pro definované parametry a nástroje, i opatření k nápravě odchylek od těchto cílů nebo tolerancí; pro počáteční vývoj a průběžnou činnost mohou být stanoveny samostatné cíle a tolerance;
- c) zda cíle a tolerance definovaných parametrů a nástrojů a mechanismy použité pro splnění těchto cílů a tolerancí zajišťují dostatečnou diferenciaci rizik.

2. Příslušné orgány použijí odstavec 1 k posouzení diferenciace rizik také u jiných než retailových expozic podle čl. 170 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, pokud je k dispozici dostatečné množství údajů, aby to bylo možné.

Článek 36

Homogenita

1. Při posuzování homogenity dlužníků nebo expozic zařazených do stejného stupně nebo seskupení pro účely čl. 170 odst. 1 a 3 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány posoudí podobnost charakteristik ztráty dlužníků a transakcí zahrnutých do každého stupně nebo seskupení s ohledem na všechny tyto faktory:

- a) interní ratingy;
- b) odhady PD;
- c) podle potřeby vlastní odhady LGD;
- d) podle potřeby vlastní odhady LGD nebo konverzních faktorů;
- e) podle potřeby vlastní odhady celkové ztráty.

V případě retailových expozic posoudí příslušné orgány tyto faktory u každého ratingového systému. V případě jiných než retailových expozic je příslušné orgány posoudí pouze u těch ratingových systémů, u nichž je k dispozici dostatečné množství údajů.

2. Pro účely posouzení podle odstavce 1 příslušné orgány posoudí rozsah hodnot a rozložení charakteristik ztráty dlužníků a transakcí zahrnutých do každého stupně nebo seskupení.

ODDÍL 4

Metodika posuzování specifických požadavků na statistické modely nebo jiné technické metody

Článek 37

Požadavky na údaje

1. Při posuzování postupu prověřování údajů vstupujících do daného modelu podle článku 174 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří:
 - a) spolehlivost a kvalitu interních a externích zdrojů údajů a rozsah údajů získaných z těchto zdrojů i časové období, ke kterému se tyto zdroje vztahují;
 - b) postup slučování údajů, kdy jsou v modelu použity údaje z více zdrojů;
 - c) odůvodnění a rozsah vyloučení údajů v členění podle důvodu vyloučení s použitím statistiky podílu na celkových údajích, kterému každé vyloučení odpovídá, v případě, že byly určité údaje ze vzorku vývoje modelu vyloučeny;
 - d) postupy nakládání s chybnými a chybějícími údaji a nakládání s odlehlými hodnotami a kategorickými údaji a ověří, zda v případě, že došlo ke změně druhu kategorizace, nezpůsobí tato změna snížení kvality údajů nebo strukturální nerovnováhu údajů;
 - e) postupy transformace údajů, včetně standardizace a jiných funkčních transformací, a vhodnost těchto transformací s ohledem na riziko přeurčení modelu.
2. Při posuzování reprezentativnosti údajů použitých k vytvoření modelu podle čl. 174 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří:
 - a) srovnatelnost rizikových charakteristik dlužníků nebo transakcí zohledněných v údajích použitých k vytvoření modelu s rizikovými charakteristikami expozic, na které se daný ratingový model vztahuje;
 - b) srovnatelnost současných standardů pro upisování a vymáhání se standardy uplatňovanými v době, ke které se referenční soubor údajů použitých pro modelování vztahuje;
 - c) konzistentnost definice selhání v průběhu času, pokud jde o údaje použité pro modelování, a ověří:
 - i) zda v případě, že se definice selhání v průběhu období sledování změnila, byly provedeny úpravy za účelem dosažení konzistentnosti se současnou definicí selhání;
 - ii) zda v případě, že instituce působí v několika jurisdikcích s různými definicemi selhání, instituce přijala odpovídající opatření zajišťující reprezentativnost údajů;
 - iii) zda definice selhání použitá pro účely specifikace modelu nemá negativní dopad na strukturu a fungování ratingového modelu v případě, že se tato definice liší od definice selhání uvedené v článku 178 nařízení (EU) č. 575/2013;

- d) v případě, že jsou při vývoji modelu použity externí údaje nebo údaje sdílené mezi institucemi, relevantnost a vhodnost těchto údajů pro expozice, produkty a rizikový profil instituce.

Článek 38

Tvorba modelu

Při posuzování tvorby ratingového modelu pro účely čl. 174 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří:

- a) vhodnost modelu vzhledem k jeho konkrétnímu použití;
- b) analýzu alternativních předpokladů nebo alternativních přístupů provedenou institucí oproti předpokladům a přístupům použitým v modelu;
- c) metodiku instituce pro vývoj modelu;
- d) zda příslušní pracovníci instituce plně rozumí možnostem a omezením modelu, a zejména zda dokumentace modelu instituce:
 - i) popisuje, která omezení modelu se vztahují ke vstupům modelu, nejistým předpokladům, složce zpracování modelu, a zda je výstup modelu prováděn ručně nebo v informačním systému;
 - ii) identifikuje situace, za kterých fungování modelu nemusí splňovat očekávání nebo může být nedostatečné, a obsahuje posouzení závažnosti slabých stránek modelu a jejich možných zmírňujících faktorů.

Článek 39

Osobní posouzení

Při posuzování toho, zda jsou statistický model nebo jiná technická metoda doplněny osobním posouzením podle čl. 174 písm. e) nařízení (EU) č. 575/2013 a zda je osobní posouzení při vývoji ratingového modelu a v procesu zařazování expozic do stupňů nebo seskupení uplatňováno přiměřeným a odpovídajícím způsobem, příslušné orgány ověří, zda:

- a) je způsob, jakým je osobní posouzení uplatňováno, odůvodněný a plně zdokumentovaný a zda je zhodnocen dopad osobního posouzení na ratingový systém, pokud možno i pomocí výpočtu okrajového příspěví osobního posouzení k výkonnosti ratingového systému;
- b) jsou zohledněny všechny relevantní informace, které nebyly zohledněny v modelu, a zda je použita odpovídající míra konzervativního přístupu;
- c) v případě, že proces zařazování expozic v ratingovém systému do stupňů nebo seskupení vyžaduje uplatnění osobního posouzení ve formě subjektivních vstupních údajů, nebo v případě, že úvěrová strategie umožňuje odchýlení od vstupů nebo výstupů modelu, platí všechny tyto skutečnosti:
 - i) příručka pro uživatele modelu jasně definuje vstupní údaje a situace, kdy mohou být vstupní údaje upraveny na základě osobního posouzení;
 - ii) počet situací, kdy byly vstupní údaje skutečně upraveny, je omezený;
 - iii) příručka pro uživatele modelu jasně definuje situace, kdy se lze od vstupů nebo výstupů ratingových modelů odchýlit, a postupy pro odchýlení od vstupů nebo výstupů modelů;
 - iv) všechny údaje týkající se uplatňování osobního posouzení a situací, kdy došlo k odchýlení od vstupů nebo výstupů ratingových modelů, jsou uloženy a pravidelně analyzovány útvarem řízení úvěrového rizika nebo funkcí validace za účelem zajištění jejich dopadu na ratingový model;
- d) uplatňování osobního posouzení je náležitě řízeno a je úměrné druhu expozic pro každý ratingový systém.

Článek 40

Výkonnost modelu

Při posuzování schopnosti předpovědi modelu, jak vyžaduje čl. 174 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013, příslušné orgány ověří, zda interní standardy instituce:

- a) poskytují přehled předpokladů a teorii, z nichž parametry zvolené institucí pro účely posouzení výkonnosti modelu vycházejí;
- b) upřesňují použití těchto parametrů, uvádějí, zda je použití každého parametru povinné nebo volitelné a kdy má být každý parametr použit, a zajišťují, aby byly tyto parametry používány soustavně;
- c) upřesňují podmínky použitelnosti a přijatelné prahové hodnoty a akceptované odchylky parametrů a stanoví, zda, a pokud ano, jak jsou zohledněny statistické chyby týkající se hodnot těchto parametrů v procesu posuzování, a je-li vypočítán více než jeden parametr, stanoví metody sloučení několika výsledků testů do jednoho posouzení;
- d) stanoví postup pro zajištění toho, aby události zhoršení výkonnosti modelu vedoucí k překročení prahových hodnot uvedených v písmenu c) byly sděleny příslušným členům vrcholného vedení, kteří jsou za ně odpovědní, a aby členové vrcholného vedení odpovědní za přijetí konečného rozhodnutí jasně stanovili pokyny, jak se mají výsledky těchto parametrů posuzovat, pokud jde o provedení nezbytných změn modelu.

KAPITOLA 8

METODIKA POSUZOVÁNÍ KVANTIFIKACE RIZIKA

ODDÍL 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 41

Obecné informace

1. Za účelem posouzení, zda instituce dodržuje požadavky na kvantifikaci rizikových parametrů pro účely čl. 144 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013, příslušné orgány ověří, zda instituce:
 - a) dodržuje obecné požadavky na odhad uvedené v článku 179 nařízení (EU) č. 575/2013 v souladu s články 42, 43 a 44;
 - b) dodržuje specifické požadavky týkající se odhadu PD uvedené v článku 180 nařízení (EU) č. 575/2013 v souladu s články 45 a 46;
 - c) dodržuje specifické požadavky týkající se vlastních odhadů LGD uvedené v článku 181 nařízení (EU) č. 575/2013 v souladu s články 47 až 52;
 - d) dodržuje specifické požadavky týkající se vlastních odhadů konverzních faktorů uvedené v článku 182 nařízení (EU) č. 575/2013 v souladu s články 53 až 56;
 - e) dodržuje požadavky týkající se hodnocení vlivu záruk a úvěrových derivátů uvedené v článku 183 nařízení (EU) č. 575/2013 v souladu s článkem 57;
 - f) dodržuje požadavky týkající se pohledávek nabytých za úplatu uvedené v článku 184 nařízení (EU) č. 575/2013 v souladu s článkem 58.
2. Pro účely ověření podle odstavce 1 použijí příslušné orgány všechny tyto metody:
 - a) přezkoumají příslušné interní zásady instituce;

- b) přezkoumají technickou dokumentaci instituce týkající se příslušné metodiky a postupu odhadu;
 - c) přezkoumají a kriticky posoudí příslušné příručky, metodiky a postupy pro odhad rizikových parametrů;
 - d) přezkoumají příslušné zápisy ze zasedání vnitřních orgánů instituce, včetně vedoucího orgánu, modelového výboru nebo jiných výborů;
 - e) přezkoumají zprávy o fungování rizikových parametrů a doporučení útvaru řízení úvěrového rizika, funkce validace, funkce interního auditu nebo jakékoli jiné kontrolní funkce instituce;
 - f) posoudí zprávy o pokroku týkající se úsilí instituce o nápravu nedostatků a zmírnění rizik zjištěných během příslušných auditů, validací a sledování;
 - g) získají od příslušných zaměstnanců a vrcholného vedení instituce písemné prohlášení nebo tyto osoby vyslechnou.
3. Pro účely ověření podle odstavce 1 mohou příslušné orgány použít také kteroukoli z těchto dalších metod:
- a) vyžádají si poskytnutí dodatečné dokumentace nebo analýzy dokládající metodická rozhodnutí instituce a získané výsledky;
 - b) provedou vlastní odhady rizikových parametrů nebo budou replikovat odhady instituce s použitím příslušných údajů poskytnutých institucí;
 - c) vyžádají si údaje použité při procesu odhadu a provedou jejich analýzu;
 - d) přezkoumají funkční dokumentaci informačních systémů relevantních pro rozsah posouzení;
 - e) provedou vlastní testy s použitím údajů instituce nebo požádají instituci o provedení testů navržených příslušnými orgány;
 - f) přezkoumají další příslušné dokumenty instituce.

ODDÍL 2

Metodika posuzování obecných požadavků na kvantifikaci rizikových parametrů

Článek 42

Požadavky na údaje

1. Při posuzování souladu s obecnými požadavky týkajícími se odhadu stanovenými v článku 179 nařízení (EU) č. 575/2013, údajů použitých pro kvantifikaci rizikových parametrů a kvality těchto údajů příslušné orgány ověří:
- a) úplnost kvantitativních a kvalitativních údajů i dalších informací týkajících se metod používaných ke kvantifikaci rizikových parametrů, aby bylo zajištěno využití všech relevantních zkušeností z minulosti a empirických důkazů;
 - b) dostupnost kvantitativních údajů s uvedením rozkladu realizované ztráty na faktory, které jsou určující pro příslušné rizikové parametry, jak je uvedeno v čl. 179 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013;
 - c) reprezentativnost údajů použitých k odhadu rizikových parametrů u určitých druhů expozic;
 - d) přiměřenost počtu expozic ve vzorku a délku historické časové řady uvedené v člancích 45, 47 a 53, které se používají při kvantifikaci k zajištění přesnosti a spolehlivosti odhadů instituce;
 - e) odůvodnění a dokumentaci veškerého čištění údajů, včetně všech vyloučení pozorování z odhadu, a potvrzení, že tyto výjimky nezkreslují kvantifikaci rizika; konkrétně u odhadů PD odůvodnění a dokumentaci dopadu čištění údajů na dlouhodobý průměr poměrů selhání;

f) soulad mezi soubory údajů použitými pro odhad rizikových parametrů, zejména s ohledem na definici selhání, zacházení se selháními, včetně vícenásobných selhání podle čl. 46 odst. 1 písm. b) a článku 49, a složením vzorku.

2. Pro účely ověření podle odstavce 1 písmene c) příslušné orgány posoudí reprezentativnost údajů použitých pro odhad rizikových parametrů pro určitý druh expozic posouzením:

a) struktury expozic, na něž se každý ratingový model vztahuje, a různých rizikových charakteristik dlužníků nebo transakcí a toho, zda je současné portfolio v požadované míře srovnatelné s portfolii tvořícími soubor referenčních údajů;

b) srovnatelnosti současných standardů pro upisování a vymáhání se standardy uplatňovanými v době použití referenčního souboru údajů;

c) konzistentnosti definice selhání v období pozorování:

i) v případě, že byla definice selhání v období pozorování změněna, popis úprav provedených za účelem dosažení požadované úrovně souladu se současnou definicí selhání;

ii) v případě, že se definice selhání liší v různých jurisdikcích, v nichž instituce působí, přiměřenost opatření a konzervativní přístup, který instituce přijala;

d) relevantnosti a vhodnosti těchto údajů pro expozice, produkty a rizikový profil instituce a pro definici selhání v případě, že jsou při kvantifikaci rizikových parametrů použity externí údaje nebo údaje sdílené mezi institucemi;

e) popisu úprav externích nebo sdílených údajů provedených institucí za účelem dosažení požadované úrovně souladu s interní definicí selhání, pokud externí nebo sdílené údaje nejsou v souladu s interní definicí selhání instituce.

3. Při posuzování kvality údajů sdílených mezi institucemi, které se používají pro kvantifikaci rizikových parametrů, použijí příslušné orgány metodiku posuzování stanovenou v odstavcích 1 a 2 a kromě toho ověří soulad s požadavky uvedenými v čl. 179 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013.

Článek 43

Přezkum odhadů

Při posuzování přezkumu odhadů rizikových parametrů institucí podle článku 179 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:

a) postup a roční plán přezkumu odhadů stanoví včasný přezkum všech odhadů;

b) byla stanovena kritéria pro identifikaci situací, které vedou k častějšímu přezkumu;

c) metodiky a údaje použité pro odhad rizikových parametrů zohledňují změny v procesu upisování a ve složení portfolií;

d) metodiky a údaje použité pro odhad LGD zohledňují změny v procesu vymáhání, druhy výtěžků a dobu trvání procesu vymáhání;

e) metodiky a údaje použité pro odhad konverzního faktoru zohledňují změny v procesu sledování nevyčerpaných částek;

f) soubor údajů použitý pro odhad rizikových parametrů obsahuje příslušné údaje z posledního období pozorování a zda je alespoň jednou ročně aktualizován;

g) je v odhadech rizikových parametrů zohledněn technický pokrok a další relevantní informace.

Článek 44

Konzervativní přístup

1. Příslušné orgány posoudí, zda si instituce počíná přiměřeně konzervativně, pokud jde o hodnoty rizikových parametrů použitých při výpočtu kapitálových požadavků podle čl. 179 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) č. 575/2013 v těchto situacích:

- a) metody a údaje neposkytují dostatečnou jistotu odhadů rizikových parametrů, včetně případů, kdy dochází k vysokým chybám odhadu;
- b) útvar řízení úvěrového rizika, funkce validace nebo funkce interního auditu nebo jakákoli jiná funkce odhalily relevantní nedostatky metod, informací a údajů;
- c) došlo k relevantním změnám standardů pro upisování nebo zásad vymáhání nebo se změnila ochota instituce podstupovat riziko.

2. Příslušné orgány posoudí, zda instituce nepoužívají konzervativní přístup jako náhradu veškerých nápravných opatření uplatňovaných institucí podle článku 146 nařízení (EU) č. 575/2013.

ODDÍL 3

Metodika pro posuzování požadavků specifických pro odhad pd

Článek 45

Délka historické časové řady

Při posuzování délky historické časové řady uvedené v čl. 180 odst. 1 písm. h) a čl. 180 odst. 2 písm. e) nařízení (EU) č. 575/2013 s ohledem na podmínky stanovené v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/72, pokud jde o regulační technické normy upřesňující podmínky pro povolení výjimky týkající se údajů ⁽⁶⁾, a výpočtu jednoletých poměrů selhání na základě vlastních historických údajů o selháních podle čl. 180 odst. 1 písm. e) příslušné orgány ověří:

- a) zda délka historické časové řady zahrnuje alespoň minimální dobu v souladu s požadavky stanovenými v čl. 180 odst. 1 písm. h) a odst. 2 písm. e) nařízení (EU) č. 575/2013 a případně v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2017/72;
- b) zda jsou v případě, že je dostupná historická časová řada u daného zdroje údajů delší než minimální období požadované v čl. 180 odst. 1 písm. h) nebo v čl. 180 odst. 2 písm. e) nařízení (EU) č. 575/2013 a údaje, které z ní byly získány, jsou relevantní, k odhadu dlouhodobého průměru jednoletých poměrů selhání použity informace z tohoto delšího období;
- c) zda je u retailových expozic, u nichž instituce nepřikládá všem použitým historickým údajům stejný význam, tato skutečnost odůvodněna lepší predikcí poměrů selhání a zda je nulová nebo velmi malá váha uplatněná na určité období buď řádně odůvodněna, nebo vede ke konzervativnějším odhadům;
- d) zda existuje soulad mezi standardy pro upisování a zavedenými ratingovými systémy a zda byly v době generování interních údajů o selhání použity srovnatelné standardy pro upisování nebo zda byly změny ve standardech pro upisování a ratingových systémech řešeny uplatněním konzervativního přístupu, jak je uvedeno v čl. 44 odst. 1 písm. c);

⁽⁶⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/72 ze dne 23. září 2016, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy upřesňující podmínky pro povolení výjimky týkající se údajů (Úř. věst. L 10, 14.1.2017, s. 1).

- e) zda jsou u expozic vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám definice dlužníků, kteří jsou vysoce zadluženi, a dlužníků, jejichž aktiva jsou tvořena převážně obchodními aktivy, jak je uvedeno v čl. 180 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013, i identifikace období krizové volatility u těchto dlužníků, jak je uvedeno v tomto ustanovení, přiměřené.

Článek 46

Metoda odhadu PD

1. Při posuzování metody odhadu PD podle článku 180 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda je jednoletý poměr selhání u každého stupně nebo seskupení vypočten způsobem, který je v souladu s charakteristikami jednoletého poměru selhání definovanými v čl. 4 odst. 1 bodě 78 nařízení (EU) č. 575/2013, a ověří, zda:

- a) jmenovatel jednoletého poměru selhání zahrnuje dlužníky nebo expozice, kteří na začátku jednoletého období nejsou v selhání a jsou zařazeni k tomuto ratingovému stupni nebo seskupení;
- b) čítec jednoletého poměru selhání zahrnuje takové dlužníky nebo expozice, kteří jsou uvedeni v písmenu a) a u nichž v tomto jednoletém období došlo k selhání; vícenásobné selhání u stejného dlužníka nebo expozice, které bylo pozorováno během tohoto jednoletého období v souvislosti s poměrem selhání, se považuje za jediné selhání podle čl. 49 písm. b), k němuž došlo k datu prvního z těchto vícenásobných selhání.

2. Příslušné orgány ověří, zda je metoda odhadu PD podle stupně nebo seskupení dlužníků založena na dlouhodobém průměru jednoletých poměrů selhání.

Za tímto účelem ověří, zda je období použité institucí k odhadu dlouhodobého průměru jednoletých poměrů selhání u tohoto druhu expozic reprezentativní pro pravděpodobný rozsah variability poměrů selhání.

3. Pokud zjištěné údaje použité pro odhad PD u daného druhu expozic nejsou reprezentativní pro pravděpodobný rozsah variability poměrů selhání, příslušné orgány ověří, zda jsou splněny obě tyto podmínky:

- a) instituce používá u tohoto druhu expozic vhodnou alternativní metodu pro odhad průměru jednoletých poměrů selhání za období, které je reprezentativní pro pravděpodobný rozsah variability poměrů selhání;
- b) v případě, že se po použití vhodné metody uvedené v písmenu a) zjistí, že odhad průměrů poměrů selhání je nespolehlivý nebo má jiná omezení, si instituce počíná přiměřeně konzervativně.

4. Pro účely ověření podle odstavce 1 příslušné orgány ověří, zda jsou pro daný druh expozic vhodné všechny tyto skutečnosti:

- a) funkční a strukturální forma metody odhadu;
- b) předpoklady, na nichž je metoda odhadu založena;
- c) cykličnost metody odhadu;
- d) délka historické časové řady podle článku 45;
- e) konzervativní přístup použitý v souladu s článkem 44;
- f) osobní posouzení;
- g) případně výběr rizikových faktorů.

5. U expozic vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám, u nichž jsou dlužníci vysoce zadluženi nebo jsou aktiva dlužníků tvořena převážně obchodními aktivy, jak je uvedeno v čl. 180 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013, příslušné orgány ověří, zda PD odráží výkonnost podkladových aktiv v obdobích krizové volatility, jak je uvedeno v tomto ustanovení.

6. U expozic vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám, u kterých instituce používá stupnici externí ratingové agentury, příslušné orgány ověří analýzu shody s požadavky stanovenými v čl. 180 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) č. 575/2013 provedenou institucí a ověří, zda se tato analýza zaměřuje na otázku, zda jsou druhy expozic hodnocené externí ratingovou agenturou reprezentativní pro druhy expozic dané instituce, a na časový horizont úvěrového hodnocení provedeného externí ratingovou agenturou.

7. U retailových expozic, u kterých instituce odvozuje odhady PD nebo LGD z odhadu celkových ztrát a příslušného odhadu PD nebo LGD podle čl. 180 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013, příslušné orgány ověří analýzu souladu se všemi příslušnými kritérii pro odhad PD a LGD stanovenými v člincích 178 až 184 nařízení (EU) č. 575/2013 provedenou institucí.

8. U retailových expozic příslušné orgány ověří, zda instituce pravidelně analyzuje a zohledňuje očekávané změny PD v průběhu trvání úvěrových expozic („sezónní vlivy“) uvedené v čl. 180 odst. 2 písm. f) nařízení (EU) č. 575/2013.

9. Při posuzování statistických modelů pro odhad PD použijí příslušné orgány kromě metod uvedených v odstavcích 1 až 8 metodiku posuzování zvláštních požadavků na statistické modely nebo jiné technické metody podle článků 37 až 40.

ODDÍL 4

Metodika posuzování požadavků specifických pro vlastní odhady lgd

Článek 47

Délka historické časové řady

Při posuzování délky období použitého pro odhad LGD pro účely čl. 181 odst. 1 písm. j) a čl. 181 odst. 2 druhého pododstavce nařízení (EU) č. 575/2013 a nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2017/72 (dále jen „historická časová řada“) příslušné orgány ověří, zda:

- a) délka historické časové řady zahrnuje alespoň minimální dobu v souladu s požadavky stanovenými v čl. 181 odst. 1 písm. j) a čl. 181 odst. 2 druhém pododstavci nařízení (EU) č. 575/2013 a případně v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2017/72;
- b) jsou v případě, že je dostupná historická časová řada u daného zdroje údajů delší než minimální období podle čl. 181 odst. 1 písm. j) a čl. 181 odst. 2 druhém pododstavci nařízení (EU) č. 575/2013 a údaje, které z ní byly získány, relevantní pro odhad LGD, použity informace z tohoto delšího období;
- c) je u retailových expozic, u nichž instituce nepřikládá všem použitým historickým údajům stejný význam, tato skutečnost odůvodněna lepší predikcí ztrátovosti a zda je nulová nebo velmi malá váha uplatněná na určité období buď řádně odůvodněna, nebo vede ke konzervativnějším odhadům;

Článek 48

Metoda odhadu LGD

Při posuzování metody vlastního odhadu LGD podle článku 181 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:

- a) instituce posuzuje LGD podle stupně nebo seskupení homogenních transakcí;
- b) je průměrná skutečná hodnota LGD podle stupňů nebo seskupení transakcí vypočtena na základě průměru váženého počty selhání;

- c) jsou použita všechna selhání zjištěná ze zdrojů údajů, a zejména zda jsou pro účely odhadu LGD konzervativním způsobem zohledněny neúplné procesy vymáhání, a zda je volba období snižování úvěrových ztrát a metodik odhadu dodatečných nákladů a zpětně získaných částek po tomto období a případně v jeho průběhu relevantní;
- d) odhady LGD u zajištěných expozic nejsou založeny pouze na odhadované tržní hodnotě kolaterálu a zda zohledňují skutečné výnosy z minulých likvidací a potenciální neschopnost instituce získat kontrolu nad kolaterálem a realizovat jej;
- e) odhady LGD u zajištěných expozic zohledňují potenciální snížení hodnoty kolaterálu od okamžiku odhadu LGD po případně zpětné získání prostředků;
- f) jsou stupeň závislosti mezi rizikem dlužníka a rizikem kolaterálu i náklady na realizaci kolaterálu zohledněny konzervativním způsobem;
- g) nesplacené zpožděné poplatky, které se před datem selhání promítly do výkazu zisků a ztrát instituce, se ve stejném rozsahu zahrnou do expozice a výše ztráty dané instituce;
- h) je náležitě zohledněna možnost budoucího čerpání po datu selhání;
- i) jsou všechny tyto aspekty vhodné pro druh expozic, ke kterým se vztahují:
 - i) funkční a strukturální forma metody odhadu;
 - ii) předpoklady týkající se metody odhadu;
 - iii) metoda odhadu dopadu poklesu;
 - iv) délka použité datové řady;
 - v) konzervativní přístup;
 - vi) použití osobního posouzení;
 - vii) případně výběr rizikových faktorů.

Článek 49

Nakládání s vícenásobným selháním

Pokud jde o nakládání s dlužníky, u kterých dojde několikrát v omezeném časovém období definovaném institucí k selhání a vrácení pohledávek (dále jen „vícenásobné selhání“), příslušné orgány posoudí přiměřenost metod používaných institucí a ověří, zda:

- a) jsou definovány výslovné podmínky dříve, než se má za to, že se transakce vrátila do stavu, kdy není v selhání;
- b) se vícenásobná selhání identifikovaná v období stanoveném institucí považují pro účely odhadu LGD za jediné selhání, přičemž datum selhání prvního zjištěného selhání se použije jako příslušné datum selhání a proces vymáhání se zváží od tohoto data do konce procesu vymáhání po posledním zjištěném selhání v tomto období;
- c) délka období, během kterého je vícenásobné selhání pokládáno za jediné selhání, se určuje s ohledem na interní zásady instituce a analýzu zkušeností s historickými údaji o selháních;
- d) se selháními použitými pro účely odhadu PD a konverzních faktorů je nakládáno shodně se selháními použitými pro účely odhadu LGD.

Článek 50

Použití odhadů LGD pro případ hospodářského poklesu

Při posuzování toho, zda je splněn požadavek na použití odhadů LGD pro případ hospodářského poklesu, jak je stanoveno v čl. 181 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013, příslušné orgány ověří, zda:

- a) instituce používá odhady LGD pro případ hospodářského poklesu, jsou-li konzervativnější než dlouhodobá průměrná úroveň;
- b) instituce poskytuje pro odůvodnění svých rozhodnutí jak dlouhodobé průměry, tak odhady LGD pro případ hospodářského poklesu;
- c) instituce uplatňuje přísný a dobře zdokumentovaný postup identifikace hospodářského poklesu a posouzení jeho dopadů na míru výtěžnosti a postup vypracování odhadů LGD pro případ hospodářského poklesu;
- d) instituce zahrnuje do odhadů LGD veškeré nepříznivé závislosti, které byly zjištěny mezi vybranými hospodářskými ukazateli na jedné straně a mírou výtěžnosti na straně druhé.

Článek 51

Odhad LGD, ELBE a neočekávané ztráty u expozic v selhání

1. Při posuzování požadavků na odhady LGD u expozic v selhání a na nejlepší odhad očekávané ztráty („EL_{BE}“) podle čl. 181 odst. 1 písm. h) nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda instituce používá některý z následujících přístupů, a posoudí přístup používaný institucí:
 - a) přímý odhad LGD u expozic, u nichž došlo k selhání (dále jen „LGD v selhání“), a přímý odhad ELBE;
 - b) přímý odhad ELBE a odhad LGD v selhání jako součet ELBE a navýšení zachycujícího neočekávané ztráty u expozic v selhání, ke kterému by mohlo dojít během období vymáhání pohledávek.
2. Při posuzování přístupu instituce podle odstavce 1 příslušné orgány ověří, zda:
 - a) metody odhadu LGD v selhání, buď jako přímého odhadu nebo jako navýšení k ELBE, zohledňují možné dodatečné neočekávané ztráty během období vymáhání pohledávek, a zejména zda zohledňují možné nepříznivé změny ekonomických podmínek během očekávané délky procesu vymáhání pohledávek;
 - b) metody odhadu LGD v selhání, buď jako přímého odhadu nebo jako navýšení k ELBE, a odhadu ELBE zohledňují informace o době v selhání a dosavadních zpětně získaných částkách;
 - c) jsou metody odhadu v případě, že instituce používá přímý odhad LGD v selhání, v souladu s požadavky článků 47, 48 a 49;
 - d) je odhad LGD v selhání vyšší než ELBE, nebo pokud se LGD v selhání rovná ELBE, zda jsou u jednotlivých expozic tyto případy omezené a institucí řádně odůvodněné;
 - e) metody odhadu ELBE zohledňují všechny aktuálně dostupné a relevantní informace, a zejména zda zohledňují současné ekonomické podmínky;
 - f) v případě, že specifické úpravy o úvěrové riziko překračují odhady ELBE, jsou tyto rozdíly analyzovány a řádně odůvodněny;
 - g) metody odhadu LGD v selhání, buď jako přímého odhadu nebo jako navýšení k EL_{BE}, a odhadu EL_{BE} jsou jasně zdokumentovány.

Článek 52

Požadavky na řízení kolaterálu, právní jistotu a řízení rizika

Při posuzování toho, zda instituce stanovila interní požadavky na řízení kolaterálu, právní jistotu a řízení rizika, které by byly obecně v souladu s požadavky stanovenými v kapitole 4 oddílu 3 nařízení (EU) č. 575/2013, jak je uvedeno v čl. 181 odst. 1 písm. f) tohoto nařízení, příslušné orgány ověří, zda jsou alespoň zásady a postupy instituce týkající se interních požadavků na oceňování kolaterálu a právní jistotu plně v souladu s požadavky části třetí hlavy II kapitoly 4 oddílu 3 nařízení (EU) č. 575/2013.

ODDÍL 5

Metodika posuzování požadavků specifických pro vlastní odhady konverzních faktorů

Článek 53

Délka historické časové řady

Při posuzování délky období použitého pro odhad konverzních faktorů podle čl. 182 odst. 2 a odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 a nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2017/72 (dále jen „historická časová řada“) příslušné orgány ověří, zda:

- a) délka historické časové řady zahrnuje alespoň minimální dobu požadovanou v čl. 182 odst. 2 a odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 a případně v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2017/72;
- b) v případě, že je dostupná časová řada u daného zdroje údajů delší než minimální období požadované v čl. 182 odst. 2 a odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 a údaje, které z ní byly získány, jsou relevantní pro odhad konverzních faktorů, jsou použity informace z tohoto delšího období;
- c) je u retailových expozic, u nichž instituce nepřikládá všem použitým historickým údajům stejný význam, tato skutečnost odůvodněna lepší predikcí čerpání ze závazků a zda, pokud je na určité období uplatněna nulová nebo velmi malá váha, je tato váha buď řádně odůvodněna, nebo vede ke konzervativnějším odhadům.

Článek 54

Metoda odhadu konverzních faktorů

Při posuzování metody konverzních faktorů podle článku 182 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:

- a) instituce posuzuje odhady konverzních faktorů podle stupňů nebo seskupení;
- b) je průměrná skutečná hodnota skutečných konverzních faktorů podle stupňů nebo seskupení transakcí vypočtena na základě průměru váženého počty selhání;
- c) se pro odhad konverzních faktorů používají všechna selhání zjištěná ze zdrojů údajů;
- d) je zohledněna možnost dodatečných čerpání konzervativně, s výjimkou retailových expozic, jsou-li zahrnuty do odhadů LGD;
- e) jsou v odhadu konverzních faktorů zohledněny zásady a strategie instituce týkající se sledování účtů, včetně sledování limitů, a zpracování plateb;
- f) jsou všechny tyto aspekty vhodné pro druh expozic, ke kterým se vztahují:
 - i) funkční a strukturální forma metody odhadu;
 - ii) předpoklady, na nichž je metoda odhadu založena;
 - iii) případně metoda odhadu dopadu poklesu;
 - iv) délka historické časové řady v souladu s článkem 53;
 - v) konzervativní přístup použitý v souladu s článkem 44;
 - vi) osobní posouzení;
 - vii) případně výběr rizikových faktorů.

Článek 55

Použití odhadů konverzních faktorů pro případ hospodářského poklesu

Při posuzování toho, zda je splněn požadavek na použití odhadů konverzních faktorů pro případ hospodářského poklesu, jak je stanoveno v čl. 182 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013, příslušné orgány ověří, zda:

- a) instituce používá odhady konverzních faktorů pro případ hospodářského poklesu, jsou-li konzervativnější než dlouhodobá průměrná úroveň;
- b) instituce poskytuje pro odůvodnění svých rozhodnutí jak dlouhodobé průměry, tak odhady konverzních faktorů pro případ hospodářského poklesu;
- c) instituce uplatňuje přísný a dobře zdokumentovaný postup identifikace hospodářského poklesu a posouzení jeho dopadů na čerpání úvěrových limitů a postup vypracování odhadů konverzních faktorů pro případ hospodářského poklesu;
- d) instituce zahrnuje do odhadů konverzních faktorů veškeré nepříznivé závislosti, které byly zjištěny mezi vybranými hospodářskými ukazateli na jedné straně a čerpáním úvěrových limitů na straně druhé.

Článek 56

Požadavky na zásady a strategie týkající se sledování účtů a zpracování plateb

Za účelem posouzení dodržování požadavků týkajících se odhadu konverzních faktorů podle čl. 182 odst. 1 písm. d) a e) nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda má instituce zavedeny zásady a strategie týkající se sledování účtů a zpracování plateb a zda má odpovídající systémy a postupy pro denní sledování objemů transakcí.

ODDÍL 6

METODIKA POSUZOVÁNÍ Vlivu ZÁRUK A ÚVĚROVÝCH DERIVÁTŮ

Článek 57

Způsobilost ručitelů a záruk

Při posuzování souladu s požadavky týkajícími se hodnocení vlivu záruk a úvěrových derivátů na rizikové parametry uvedené v článku 183 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:

- a) instituce jasně vymezila kritéria pro identifikaci situací, kdy mají být odhady PD nebo odhady LGD upraveny tak, aby zahrnovaly zmírňující účinky záruk, a zda jsou tato kritéria používána soustavně;
- b) zda v případě, že má být pro účely úpravy objemů rizikově vážených expozic použita hodnota PD poskytovatele zajištění v souladu s čl. 153 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, nejsou do odhadů LGD nebo PD dlužníka zahrnuty zmírňující účinky záruk;
- c) instituce jasně vymezila kritéria pro uznávání ručitelů a záruk pro výpočet objemů rizikově vážených expozic, zejména prostřednictvím vlastních odhadů LGD nebo PD;
- d) instituce dokumentuje kritéria pro úpravu vlastních odhadů LGD nebo PD tak, aby zohledňovala účinky záruk;
- e) instituce ve svých vlastních odhadech LGD nebo PD uznává pouze záruky, které splňují tato kritéria:
 - i) v případě, že je ručitel interně hodnocen institucí v rámci ratingového systému, který příslušné orgány již schválily pro účely přístupu IRB, záruka splňuje požadavky stanovené v čl. 183 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013;
 - ii) v případě, že instituce obdržela povolení používat standardizovaný přístup podle článků 148 a 150 nařízení (EU) č. 575/2013 u expozic vůči subjektům, jako je ručitel, jsou splněny obě tyto podmínky:

- ručitel je zařazen do kategorie expozic v souladu s článkem 147 nařízení (EU) č. 575/2013 jako instituce, ústřední vláda, centrální banka nebo podnikový subjekt, který má úvěrové hodnocení vypracované externí ratingovou agenturou,
 - záruka splňuje požadavky stanovené v člancích 213 až 216 nařízení (EU) č. 575/2013.
- f) instituce splňuje požadavky písmen a) a e), a to i pro úvěrové deriváty na jedno jméno.

ODDÍL 7

METODIKA POSUZOVÁNÍ POŽADAVKŮ NA POHLEDÁVKY NABYTÉ ZA ÚPLATU

Článek 58

Odhady rizikových parametrů u pohledávek vůči podnikům nabytých za úplatu

1. Při posuzování přiměřenosti odhadů PD a LGD u pohledávek vůči podnikům nabytých za úplatu v případě, že instituce odvozuje PD nebo LGD u pohledávek vůči podnikům nabytých za úplatu z odhadu EL podle čl. 160 odst. 2 a čl. 161 odst. 1 písm. e) a f) a z příslušného odhadu PD nebo LGD, příslušné orgány ověří, zda:
 - a) se EL odhaduje z dlouhodobého průměru roční míry celkové ztrátovosti nebo jiným vhodným postupem;
 - b) je postup odhadu celkové ztráty v souladu s konceptem LGD uvedeným v čl. 181 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013;
 - c) je instituce schopna spolehlivě rozkládat své odhady EL na hodnoty PD a LGD;
 - d) je v případě pohledávek vůči podnikům nabytých za úplatu, u nichž se použije čl. 153 odst. 6 nařízení (EU) č. 575/2013, použit dostatek externích a interních údajů.
2. Při posuzování přiměřenosti odhadů PD a LGD u pohledávek vůči podnikům nabytých za úplatu v jiných případech, než jsou případy uvedené v odstavci 1, příslušné orgány:
 - a) posoudí tyto odhady v souladu s články 42 až 52;
 - b) ověří, zda jsou splněny požadavky článku 184 nařízení (EU) č. 575/2013.

KAPITOLA 9

METODIKA POSUZOVÁNÍ ZAŘAZOVÁNÍ EXPOZIC DO KATEGORIÍ EXPOZIC

Článek 59

Obecné informace

1. Za účelem posouzení, zda instituce dodržuje požadavek na soustavné zařazování každé expozice do jedné kategorie expozic, jak je stanoveno v článku 147 nařízení (EU) č. 575/2013, příslušné orgány posoudí tyto skutečnosti:
 - a) zařazování instituce a její provádění v souladu s článkem 60; metodiku
 - b) posloupnost zařazování expozic do kategorií expozic v souladu s článkem 61;
 - c) zda instituce zohlednila zvláštní aspekty týkající se kategorie retailových expozic v souladu s článkem 62.

2. Pro účely posouzení podle odstavce 1 použijí příslušné orgány všechny tyto metody:
 - a) přezkoumají příslušné interní zásady, postupy a metodiku zařazování instituce;
 - b) přezkoumají příslušné zápisy ze zasedání vnitřních orgánů instituce, včetně vedoucího orgánu, nebo výborů;
 - c) přezkoumají příslušná zjištění interního auditu nebo jiných kontrolních funkcí instituce;
 - d) přezkoumají zprávy o pokroku týkající se úsilí instituce o nápravu nedostatků a zmírnění rizik zjištěných během příslušných auditů;
 - e) získají od příslušných zaměstnanců a vrcholného vedení instituce písemné prohlášení nebo tyto osoby vyslechnou;
 - f) přezkoumají kritéria používaná pracovníky odpovědnými za manuální zařazování expozic do kategorií expozic.
3. Pro účely posouzení podle odstavce 1 mohou příslušné orgány použít také kterékoli z těchto dalších metod:
 - a) provedou testování vzorků a přezkoumají dokumenty týkající se charakteristik dlužníka a vzniku a udržování expozic;
 - b) přezkoumají funkční dokumentaci příslušných informačních systémů;
 - c) porovnají údaje instituce s veřejně dostupnými údaji, včetně údajů zaznamenaných v databázi vedené orgánem EBA v souladu s čl. 115 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo v databázích vedených příslušnými orgány;
 - d) ověří, zda instituce dodržuje prováděcí rozhodnutí 2014/908/EU ⁽⁷⁾ o rovnocennosti požadavků na dohled a regulaci v některých třetích zemích nebo územích pro účely zacházení s expozicemi podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013;
 - e) provedou vlastní testy s použitím údajů instituce nebo požádají instituci o provedení testů navržených příslušnými orgány;
 - f) přezkoumají další příslušné dokumenty instituce.

Článek 60

Metodika zařazování a její provádění

1. Při posuzování metodiky zařazování instituce podle článku 147 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:
 - a) je metodika plně zdokumentována a splňuje všechny požadavky stanovené v článku 147 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - b) metodika zohledňuje posloupnost přidělování stanovenou v článku 61;
 - c) metodika zahrnuje seznam regulačních a dohledových režimů třetích zemí považovaných za rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii v souladu s prováděcím rozhodnutím 2014/908/EU podle čl. 107 odst. 4, čl. 114 odst. 7, čl. 115 odst. 4 a čl. 116 odst. 5 nařízení (EU) č. 575/2013, je-li taková rovnocennost požadována pro zařazení expozice do určité kategorie.
2. Při posuzování provádění metodiky zařazování podle odstavce 1 příslušné orgány ověří, zda:
 - a) jsou postupy, jimiž se řídí zadávání údajů do informačních systémů a jejich transformace v těchto systémech, dostatečně spolehlivé na to, aby zajistily správné zařazení každé expozice do kategorie expozice;
 - b) mají pracovníci odpovědní za zařazování expozic k dispozici dostatečně podrobná kritéria, aby bylo zařazování jednotné;

⁽⁷⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise 2014/908/EU ze dne 12. prosince 2014 o rovnocennosti požadavků na dohled a regulaci v některých třetích zemích nebo územích pro účely zacházení s expozicemi podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 359, 16.12.2014, s. 155).

- c) je zařazování do kapitálových expozic, položek představujících sekuritizované expozice a expozic označovaných jako specializované úvěrové expozice podle čl. 147 odst. 8 nařízení (EU) č. 575/2013 prováděno pracovníky, kteří znají podmínky a příslušné podrobnosti transakce, jež identifikaci těchto expozic určují;
 - d) se zařazování provádí na základě nejnovějších dostupných údajů.
3. V případě expozic vůči subjektům kolektivního investování příslušné orgány ověří, zda instituce vyvíjejí maximální úsilí o to, aby podkladové expozice zařadily do příslušných kategorií expozic v souladu s článkem 152 nařízení (EU) č. 575/2013.

Článek 61

Posloupnost zařazování

Při posuzování toho, zda instituce zařazuje expozice do kategorií expozic v souladu s článkem 147 nařízení (EU) č. 575/2013, příslušné orgány ověří, zda je zařazování prováděno v tomto pořadí:

- a) za prvé, expozice, které lze klasifikovat jako kapitálové expozice, položky představující sekuritizované expozice a jiná aktiva nemající povahu úvěrového závazku, jsou do těchto kategorií zařazovány v souladu s čl. 147 odst. 2 písm. e), f) a g) nařízení (EU) č. 575/2013;
- b) za druhé, expozice, které nebyly zařazeny v souladu s písmenem a) a které jsou způsobilé k zařazení do kategorií expozic vůči ústředním vládám a centrálním bankám, expozic vůči institucím, expozic vůči podnikům nebo retailových expozic, jsou do těchto kategorií zařazovány v souladu s čl. 147 odst. 2 písm. a), b), c) a d) nařízení (EU) č. 575/2013;
- c) za třetí, všechny úvěrové závazky, které nebyly zařazeny v souladu s písmenem a) nebo b), se zařadí do kategorie expozic vůči podnikům v souladu s čl. 147 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013.

Článek 62

Specifické požadavky na retailové expozice

1. Při posuzování zařazování expozic do kategorií retailových expozic podle článku 147 odst. 5 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:

- a) instituce rozlišuje expozice vůči fyzickým osobám a malým a středním podnikům konzistentním způsobem a na základě jasných kritérií;
- b) pro účely sledování dodržování limitu stanoveného v čl. 147 odst. 5 písm. a) bodě ii) nařízení (EU) č. 575/2013 má instituce zavedeny přiměřené postupy a mechanismy pro:
 - i) identifikaci ekonomicky spjatých skupin klientů a sloučení příslušných expozic, které každá instituce a její mateřský podnik nebo dceřiné podniky vedou vůči této ekonomicky spjaté skupině klientů;
 - ii) posouzení případů, kdy byl překročen limit;
 - iii) zajištění toho, aby expozice vůči malému a střednímu podniku, u níž byl překročen limit, byla bez zbytečného odkladu znovu zařazena do kategorie expozic vůči podnikům.

2. Při ověřování, zda nejsou retailové expozice řízeny individuálně do té míry jako expozice v kategorii expozic vůči podnikům ve smyslu čl. 147 odst. 5 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013, zohlední příslušné orgány alespoň tyto složky úvěrového procesu:

- a) marketingové a prodejní činnosti;
- b) druh produktu;
- c) ratingový proces;

- d) ratingový systém;
- e) proces rozhodování o poskytnutí úvěru;
- f) metody snižování úvěrového rizika;
- g) proces sledování;
- h) proces výběru a vymáhání.

3. Při určování toho, zda jsou splněna kritéria stanovená v čl. 147 odst. 5 písm. c) a d) nařízení (EU) č. 575/2013, příslušné orgány prověří, zda je zařazení expozic v souladu s liniemi podnikání instituce a se způsobem, jakým jsou tyto expozice řízeny.

4. Příslušné orgány ověří, zda instituce zařazuje každou retailovou expozici do jedné kategorie expozic, na kterou se vztahuje příslušný korelační koeficient v souladu s čl. 154 odst. 1, 3 a 4 nařízení (EU) č. 575/2013:

- a) pro účely ověření souladu s čl. 154 odst. 4 písm. d) a e) nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:
 - i) je volatilita ztrátovosti u portfolia kvalifikovaných revolvingových retailových expozic nízká ve srovnání s jejich průměrnou úrovní ztrátovosti, a to posouzením porovnání volatility ztrátovosti u portfolia kvalifikovaných revolvingových retailových expozic s jinými retailovými expozicemi nebo jinými referenčními hodnotami provedeným institucí;
 - ii) je řízení rizik portfolia kvalifikovaných revolvingových retailových expozic v souladu s charakteristikami podkladového rizika, včetně ztrátovosti;
- b) pro účely ověření souladu s čl. 154 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda je všem expozicím, u nichž je při vlastních odhadech LGD použit kolaterál ve formě nemovitého majetku v souladu s čl. 181 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) č. 575/2013, přidělen koeficient korelace stanovený v čl. 154 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.

KAPITOLA 10

METODIKA POSUZOVÁNÍ ZÁTĚŽOVÉHO TESTU POUŽITÉHO PŘI HODNOCENÍ KAPITÁLOVÉ PŘÍMĚŘENOSTI

Článek 63

Obecné informace

1. Při posuzování spolehlivosti zátěžového testu instituce používaného při hodnocení kapitálové přiměřenosti podle článku 177 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří všechny tyto skutečnosti:

- a) přiměřenost metod používaných při navrhování zátěžových testů v souladu s článkem 64;
- b) spolehlivost organizace postupu zátěžového testování v souladu s článkem 65;
- c) integraci zátěžových testů do procesů řízení rizik a kapitálu v souladu s článkem 66.

2. Pro účely posouzení podle odstavce 1 použijí příslušné orgány všechny tyto metody:

- a) přezkoumají vnitřní zásady, metody a postupy instituce týkající se navrhování a provádění zátěžového testu;
- b) přezkoumají výsledky zátěžového testu instituce;
- c) přezkoumají úlohy a povinnosti útvarů a vedoucích orgánů zapojených do navrhování, schvalování a provádění zátěžového testu;

- d) přezkoumají příslušné zápisy ze zasedání vnitřních orgánů instituce, včetně vedoucího orgánu, nebo výborů;
 - e) přezkoumají příslušná zjištění interního auditu nebo jiných kontrolních funkcí instituce;
 - f) přezkoumají zprávy o pokroku týkající se úsilí instituce o nápravu nedostatků a zmírnění rizik zjištěných během příslušných auditů;
 - g) získají od příslušných zaměstnanců a vrcholného vedení instituce písemné prohlášení nebo tyto osoby vyslechnou.
3. Pro účely posouzení podle odstavce 1 mohou příslušné orgány použít také kterékoli z těchto dalších metod:
- a) přezkoumají funkční dokumentaci informačních systémů používaných pro zátěžový test;
 - b) požádají instituci o provedení výpočtu zátěžového testu na základě alternativních předpokladů;
 - c) provedou vlastní výpočty zátěžových testů na základě údajů instituce pro určité druhy expozic;
 - d) přezkoumají další příslušné dokumenty instituce.

Článek 64

Přiměřenost metod používaných při navrhování zátěžových testů

1. Při posuzování přiměřenosti metod používaných při navrhování zátěžových testů používaných institucí při hodnocení kapitálové přiměřenosti v souladu s článkem 177 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:
- a) jsou testy smysluplné, přiměřeně konzervativní a schopné identifikovat dopady vážných, ale možných scénářů pro případ recese na celkové kapitálové požadavky instituce k úvěrovému riziku;
 - b) se testy vztahují alespoň na všechna významná portfolia IRB;
 - c) jsou tyto metody přiměřeně v souladu s metodami používanými institucí pro účely zátěžových testů rozložení vnitřně stanoveného kapitálu;
 - d) je dokumentace metodiky zátěžových testů, včetně interních a externích údajů i údajů z odborných posudků, dostatečně podrobná, aby umožnila třetím stranám porozumět odůvodnění zvolených scénářů a zátěžový test zopakovat.
2. Pro účely posouzení podle odst. 1 písm. a) příslušné orgány ověří, zda zátěžové testy obsahují alespoň tyto kroky:
- a) identifikaci scénářů, včetně závažných, ale možných scénářů pro případ recese, a úpravy scénáře předpokládající zhoršení úvěrové kvality poskytovatelů zajištění v souladu s čl. 153 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - b) posouzení dopadu identifikovaných scénářů na rizikové parametry instituce, migraci mezi ratingy, očekávané ztráty a výpočet kapitálových požadavků k úvěrovému riziku;
 - c) posouzení přiměřenosti kapitálových požadavků.
3. Při posuzování přiměřenosti scénářů uvedených v odst. 2 písm. a) příslušné orgány ověří spolehlivost těchto metodik:
- a) metodiky pro identifikaci skupiny ekonomických hybných sil;
 - b) metodiky pro vytváření zátěžových scénářů, včetně jejich závažnosti, doby trvání a pravděpodobnosti výskytu;
 - c) metodiky pro prognózu dopadu každého scénáře na příslušné rizikové parametry.

Článek 65

Organizace postupu zátěžového testování

Při posuzování spolehlivosti organizace postupu zátěžového testování používaného institucí při hodnocení kapitálové přiměřenosti v souladu s článkem 177 nařízení (EU) č. 575/2013, příslušné orgány ověří, zda:

- a) se zátěžový test provádí pravidelně a nejméně jednou ročně;
- b) jsou jasné definovány úlohy a povinnosti útvaru nebo útvarů odpovědných za návrh a provedení zátěžového testu;
- c) jsou výsledky zátěžových testů schvalovány na odpovídající úrovni řízení a vrcholné vedení je včas informováno o výsledcích;
- d) provádění zátěžových testů účinně podporuje infrastruktura IT.

Článek 66

Integrace zátěžových testů do procesů řízení rizik a kapitálu

Při posuzování integrace zátěžových testů do procesů řízení rizik a kapitálu instituce pro účely článku 177 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:

- a) instituce zohledňuje výsledky zátěžových testů ve svém rozhodovacím procesu, zejména pokud jde o řízení rizik a kapitálu;
- b) instituce zohledňuje výsledky zátěžových testů v rámci procesu řízení kapitálu a identifikuje možné události nebo budoucí změny ekonomických podmínek pro účely kapitálových požadavků.

KAPITOLA 11

METODIKA POSUZOVÁNÍ VÝPOČTU KAPITÁLOVÝCH POŽADAVKŮ

Článek 67

Obecné informace

1. Při posuzování toho, zda instituce vypočítává kapitálové požadavky pomocí svých rizikových parametrů pro různé kategorie expozic v souladu s čl. 110 odst. 2 a 3, čl. 144 odst. 1 písm. g) a články 151 až 168 nařízení (EU) č. 575/2013 a je schopna provádět podávání zpráv požadované článkem 430 nařízení (EU) č. 575/2013, příslušné orgány ověří všechny tyto skutečnosti:

- a) spolehlivost systému použitého pro výpočet kapitálových požadavků v souladu s článkem 68;
- b) kvalitu údajů v souladu s článkem 69;
- c) správnost uplatňování metodiky a postupů u různých kategorií expozic v souladu s článkem 70;
- d) organizaci procesu výpočtu kapitálových požadavků v souladu s článkem 71.

2. Pokud jde o skupiny, zohlední příslušné orgány pro účely posouzení podle odstavce 1 strukturu bankovní skupiny a zavedené úlohy a povinnosti mateřského podniku a jeho dceřiných podniků.

3. Pro účely ověření podle odstavců 1 a 2 použijí příslušné orgány všechny tyto metody:
- a) přezkoumají vnitřní zásady a postupy instituce, pokud jde o proces výpočtu kapitálových požadavků, včetně zdrojů údajů, metod výpočtu a použitých kontrol;
 - b) přezkoumají příslušné úlohy a povinnosti různých útvarů a vnitřních orgánů zapojených do procesu výpočtu kapitálových požadavků;
 - c) přezkoumají příslušné zápisy ze zasedání vnitřních orgánů instituce, včetně vedoucího orgánu, nebo výborů;
 - d) přezkoumají dokumentaci testů výpočetního systému, včetně scénářů zahrnutých do testů, jejich výsledků a schválení;
 - e) přezkoumají příslušné kontrolní zprávy, včetně výsledků porovnání údajů pocházejících z jiných zdrojů;
 - f) přezkoumají příslušná zjištění interního auditu nebo jiných kontrolních funkcí instituce;
 - g) přezkoumají zprávy o pokroku týkající se úsilí instituce o nápravu nedostatků a zmírnění rizik zjištěných během příslušných auditů;
 - h) získají od příslušných zaměstnanců a vrcholného vedení instituce písemné prohlášení nebo tyto osoby vyslechnou.
4. Pro účely posouzení podle odstavce 1 a 2 mohou příslušné orgány použít také kterékoli z těchto dalších metod:
- a) přezkoumají funkční dokumentaci informačních systémů používaných pro výpočet kapitálových požadavků;
 - b) požádají instituci o provedení živého výpočtu kapitálových požadavků u určitých druhů expozic;
 - c) provedou vlastní testování výpočtu kapitálových požadavků na vzorku údajů instituce u určitých druhů expozic;
 - d) provedou vlastní testy s použitím údajů instituce nebo požádají instituci o provedení testů navržených příslušnými orgány;
 - e) přezkoumají další příslušné dokumenty instituce.

Článek 68

Spolehlivost systému použitého pro výpočet kapitálových požadavků

Při posuzování spolehlivosti systému instituce použitého k výpočtu kapitálových požadavků podle čl. 144 odst. 1 písm. g) nařízení (EU) č. 575/2013 kromě požadavků stanovených v člancích 72 až 75 týkajících se metodiky posuzování správy údajů příslušné orgány ověří, zda:

- a) jsou kontrolní testy prováděné institucí pro potvrzení souladu výpočtu kapitálových požadavků s články 151 až 168 nařízení (EU) č. 575/2013 úplné;
- b) jsou tyto kontrolní testy spolehlivé, a zejména zda jsou výpočty prováděné v systému používaném pro kapitálové požadavky v souladu s výpočty prováděnými v alternativním výpočetním nástroji;
- c) je četnost kontrolních testů prováděných institucí přiměřená a testy se provádějí alespoň v okamžiku zavedení algoritmů pro výpočet kapitálových požadavků a ve všech ostatních případech, kdy jsou provedeny změny systému.

Článek 69

Kvalita údajů

1. Při posuzování kvality údajů použitých pro výpočet kapitálových požadavků uvedených v čl. 144 odst. 1 písm. g) nařízení (EU) č. 575/2013 kromě požadavků uvedených v článku 73 příslušné orgány ověří mechanismy a postupy používané institucí pro identifikaci hodnot expozic se všemi relevantními charakteristikami, včetně údajů týkajících se rizikových parametrů a technik snižování úvěrového rizika. Příslušné orgány ověří, zda:

- a) jsou rizikové parametry úplné, včetně případů, kdy jsou chybějící parametry nahrazeny standardními hodnotami, a pokud je takové nahrazení provedeno, zda je konzervativní, odůvodněné a zdokumentované;
- b) je rozsah hodnot parametrů v souladu s regulačními a minimálními hodnotami stanovenými v člancích 160 až 164 nařízení (EU) č. 575/2013;
- c) jsou údaje použité při výpočtu kapitálových požadavků v souladu s údaji používanými v jiných interních procesech;
- d) je použití rizikových parametrů v souladu s charakteristikami expozice, a zejména zda je přiřazená hodnota LGD přesná a v souladu s druhem expozice a kolaterálu použitými k zajištění expozice v souladu s článkem 164 a čl. 230 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013;
- e) je výpočet hodnoty expozice správný, a zejména zda se dohody o započtení a klasifikace podrozvahových položek používají v souladu s článkem 166 nařízení (EU) č. 575/2013;
- f) v případě, že se u akciových expozic použije metoda PD/LGD, jsou klasifikace expozic a použití rizikových parametrů správné v souladu s článkem 165 nařízení (EU) č. 575/2013.

2. Při posuzování souladu údajů použitých k výpočtu kapitálových požadavků s údaji použitými pro interní účely v souladu s články 18 až 22 týkajícími se metodiky posuzování kontroly používání a kontroly zkušeností příslušné orgány ověří, zda:

- a) jsou zavedeny vhodné kontrolní a smladovací mechanismy, které zajišťují, aby hodnoty rizikových parametrů používaných při výpočtu kapitálových požadavků byly v souladu s hodnotami parametrů používaných pro interní účely;
- b) jsou zavedeny vhodné kontrolní a smladovací mechanismy, které zajišťují, aby hodnota expozic, u nichž se počítají kapitálové požadavky, byla v souladu s účetními údaji;
- c) je výpočet kapitálových požadavků u všech expozic zahrnutých do hlavní účetní knihy instituce úplný a zda je rozdělení expozic podle přístupu IRB a podle standardizovaného přístupu v souladu s články 148 a 150 nařízení (EU) č. 575/2013.

Článek 70

Správnost uplatňování metodiky a postupů u různých kategorií expozic

Při posuzování správnosti uplatňování metodiky a postupů výpočtu kapitálových požadavků podle čl. 144 odst. 1 písm. g) nařízení (EU) č. 575/2013 u různých kategorií expozic příslušné orgány ověří, zda:

- a) je správně použit vzorec rizikové váhy podle článků 153 a 154 nařízení (EU) č. 575/2013 se zohledněním zařazování expozic do kategorií expozic;
- b) je výpočet korelačního koeficientu proveden na základě charakteristik expozic, a zejména zda použitý parametr celkového prodeje vychází z konsolidovaných finančních informací;

- c) je-li objem rizikově vážené expozice upraven v souladu s čl. 153 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, je úprava založena na všech těchto faktorech:
- i) informace o PD poskytovatele zajištění jsou uplatňovány správně;
 - ii) PD poskytovatele zajištění se odhaduje s použitím ratingového systému, který byl schválen příslušnými orgány v rámci přístupu IRB;
- d) je výpočet parametru splatnosti správný, a zejména:
- i) zda se pro účely výpočtu parametru splatnosti používá datum uplynutí platnosti transakce podle čl. 162 odst. 2 písm. f) nařízení (EU) č. 575/2013;
 - ii) zda v případech, kdy je parametr splatnosti nižší než jeden rok, je tato skutečnost dostatečně odůvodněna a zdokumentována pro účely čl. 162 odst. 1, 2 a 3 nařízení (EU) č. 575/2013;
- e) jsou minimální úrovně expozičně vážené průměrné hodnoty LGD u retailových expozic zajištěných obytnými nemovitostmi a obchodními nemovitostmi, na které neposkytla záruky ústřední vláda podle čl. 164 odst. 4 a 5 nařízení (EU) č. 575/2013, vypočítávány na souhrnné úrovni všech retailových expozic zajištěných obytnými nemovitostmi, resp. obchodními nemovitostmi, a zda v případě, že je expozičně vážená průměrná hodnota LGD na souhrnné úrovni nižší než příslušné úrovně, instituce soustavně uplatňuje příslušné úpravy;
- f) je použití různých přístupů u různých akciových portfolií, používá-li instituce pro interní řízení rizik různé přístupy v souladu s článkem 155 nařízení (EU) č. 575/2013, správné, a zejména zda zvolený přístup:
- i) nevede k podhodnocování kapitálových požadavků;
 - ii) je konzistentní, a to dlouhodobě;
 - iii) je odůvodněn interními postupy řízení rizik;
- g) je v případě, že je použita metoda zjednodušené rizikové váhy v souladu s čl. 155 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, použití rizikových vah správné, a zejména zda se riziková váha 190 % používá pouze pro dostatečně diverzifikovaná portfolia, u kterých instituce prokázala, že v důsledku diverzifikace portfolia bylo dosaženo významného snížení rizika ve srovnání s rizikem jednotlivých expozic v portfoliu;
- h) je výpočet rozdílu mezi výší očekávaných ztrát a úpravami o úvěrové riziko, dodatečných úprav ocenění a jiných odpočtů kapitálu v souladu s článkem 159 nařízení (EU) č. 575/2013 správný, a zejména:
- i) zda se výpočet provádí odděleně u portfolia expozic, u nichž došlo k selhání, a u portfolia expozic, které nejsou v selhání;
 - ii) zda v případě, že výsledkem výpočtu provedeného u portfolia v selhání je záporná částka, není tato částka použita k vyrovnání kladných částek získaných z výpočtu provedeného u portfolia expozic, které nejsou v selhání;
 - iii) zda se výpočet provádí bez zohlednění daňových účinků;
- i) se různé přístupy k zacházení s expozicemi ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování používají správně, a zejména:
- i) zda instituce správně rozlišuje expozice v subjektech kolektivního investování, na něž se vztahuje průhledový přístup, jak je stanoveno v čl. 152 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 575/2013, od jiných expozic v subjektech kolektivního investování;
 - ii) zda expozice v subjektech kolektivního investování, s nimiž se zachází podle čl. 152 odst. 1 nebo 2 nařízení (EU) č. 575/2013, splňují kritéria způsobilosti podle čl. 132 odst. 3 uvedeného nařízení;

iii) v případě, že instituce používá pro výpočet objemů rizikově vážených expozic přístup stanovený v čl. 152 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013, zda:

- správnost výpočtu potvrdí externí auditor;
- jsou multiplikační faktory stanovené v čl. 152 odst. 2 písm. b) bodech i) a ii) nařízení (EU) č. 575/2013 používány správně;
- zda v případě, že instituce při výpočtu objemů rizikově vážených expozic spoléhá na výpočet třetí strany, tato třetí strana splňuje požadavky čl. 152 odst. 4 písm. a) a b) nařízení (EU) č. 575/2013.

Článek 71

Organizace procesu výpočtu kapitálových požadavků

Při posuzování spolehlivosti procesu výpočtu kapitálových požadavků podle článku 144 odst. 1 písm. g) nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:

- a) je jasné vymezeno rozdělení odpovědností útvaru nebo útvarů pověřených kontrolou a řízením procesu výpočtu, a zejména rozdělení odpovědností za specifické kontroly, které mají být v každém kroku procesu výpočtu provedeny;
- b) příslušné postupy, včetně postupů zálohování, zajišťují, že je výpočet kapitálových požadavků prováděn v souladu s článkem 430 nařízení (EU) č. 575/2013;
- c) všechny vstupní údaje, včetně hodnot rizikových parametrů a předchozích verzí systému, jsou uloženy tak, aby umožňovaly replikaci výpočtu kapitálových požadavků;
- d) jsou výsledky výpočtu schvalovány na odpovídající úrovni řízení a vrcholné vedení je informováno o možných chybách nebo nepřesnostech výpočtu a opatřeních, která je třeba přijmout.

KAPITOLA 12

METODIKA POSUZOVÁNÍ SPRÁVY ÚDAJŮ

Článek 72

Obecné informace

1. Při posuzování souladu s požadavky na správu údajů stanovenými v čl. 144 odst. 1 písm. d) a v článku 176 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány posoudí všechny tyto skutečnosti:

- a) kvalitu interních, externích nebo sdílených údajů, včetně procesu řízení kvality údajů, v souladu s článkem 73;
- b) dokumentaci a vykazování údajů v souladu s článkem 74;
- c) příslušnou infrastrukturu IT v souladu s článkem 75.

2. Pro účely posouzení podle odstavce 1 použijí příslušné orgány všechny tyto metody:

- a) přezkoumají zásady, metody a postupy řízení kvality údajů, které se vztahují k údajům používaným v rámci přístupu IRB;
- b) přezkoumají příslušné zprávy o kvalitě údajů i jejich závěry, zjištění a doporučení;

- c) přezkoumají zásady infrastruktury IT a postupy správy informačních systémů, včetně zásad plánování pro nepředvídané události, které jsou relevantní pro informační systémy používané v rámci přístupu IRB;
 - d) přezkoumají příslušné zápisy ze zasedání vnitřních orgánů instituce, včetně vedoucího orgánu, nebo výborů;
 - e) přezkoumají příslušná zjištění interního auditu nebo jiných kontrolních funkcí instituce;
 - f) přezkoumají zprávy o pokroku týkající se úsilí instituce o nápravu nedostatků a zmírnění rizik zjištěných během příslušných auditů;
 - g) získají od příslušných zaměstnanců a vrcholného vedení instituce písemné prohlášení nebo tyto osoby vyslechnou.
3. Pro účely posouzení podle odstavce 1 mohou příslušné orgány použít také kterékoli z těchto dalších metod:
- a) provedou vlastní testy s použitím údajů instituce nebo požádají instituci o provedení testů navržených příslušnými orgány;
 - b) přezkoumají další příslušné dokumenty instituce.

Článek 73

Kvalita údajů

1. Při posuzování kvality interních, externích nebo sdílených údajů nezbytných pro účinnou podporu postupu měření a řízení úvěrového rizika v souladu s čl. 144 odst. 1 písm. d) a článkem 176 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří:
- a) úplnost hodnot v attributech, které je vyžadují;
 - b) přesnost údajů, která zajišťuje, že údaje jsou v podstatě bez chyb;
 - c) soulad údajů, který zajišťuje, že daný soubor údajů lze přiřadit k různým zdrojům údajů instituce;
 - d) včasnost hodnot údajů, která zajišťuje, že hodnoty jsou aktuální;
 - e) jedinečnost údajů, která zajišťuje, že souhrnné údaje neobsahují duplicity způsobené filtry nebo jinými transformacemi zdrojových údajů;
 - f) validita údajů, která zajišťuje, že údaje jsou založeny na odpovídajícím systému klasifikace, který je dostatečně přísný, aby byla zajištěna jejich přijatelnost;
 - g) sledovatelnost údajů, která zajišťuje, že lze snadno sledovat historii, zpracování a umístění zohledněných údajů.
2. Při posuzování procesu řízení kvality údajů příslušné orgány ověří, zda:
- a) jsou zavedena všechna tato opatření:
 - i) vhodné standardy kvality údajů, které stanoví cíle a celkový rozsah procesu řízení kvality údajů;
 - ii) vhodné zásady, normy a postupy pro shromažďování, ukládání, migraci, aktualizaci a používání údajů;
 - iii) postupy průběžné aktualizace a zlepšování procesu řízení kvality údajů;
 - iv) soubor kritérií a postupů pro zjištění souladu s normami kvality údajů, a zejména obecná kritéria a postup porovnávání údajů mezi systémy i v rámci systémů, včetně účetních údajů a údajů založených na interním ratingu;
 - v) vhodné postupy interního posuzování a neustálého zlepšování kvality údajů, včetně postupu vydávání interních doporučení k řešení problémů v oblastech, které je třeba zlepšit, a postupu provádění těchto doporučení podle priority na základě jejich významnosti, a zejména procesu řešení podstatných nesrovnalostí vzniklých během procesu porovnávání údajů;

- b) je zajištěna dostatečná míra nezávislosti procesu shromažďování údajů na procesu řízení kvality údajů, případně včetně oddělení organizační struktury a personálu.

Článek 74

Dokumentace a vykazování údajů

1. Při posuzování dokumentace údajů nezbytných pro účinnou podporu postupu měření a řízení úvěrového rizika v souladu s čl. 144 odst. 1 písm. d) a článkem 176 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány posoudí všechny tyto skutečnosti:

- a) specifikaci souboru databází, a zejména:
- i) celkovou mapu databází zapojených do výpočetních systémů používaných pro účely přístupu IRB;
 - ii) příslušné zdroje údajů;
 - iii) příslušné postupy extrakce a transformace údajů a kritéria použita v tomto ohledu;
 - iv) příslušné funkční specifikace databází, včetně jejich velikosti, data vytvoření, datových slovníků upřesňujících obsah polí a různých hodnot, které jsou do polí vloženy, s jasnými definicemi datových položek;
 - v) příslušné technické specifikace databází, včetně typu databáze, tabulek, systému správy databází a architektury databází a datových modelů uvedených v jakémkoli standardním záznamu modelování dat;
 - vi) příslušné pracovní toky a postupy týkající se shromažďování údajů a ukládání údajů;
- b) zásady správy údajů a rozdělení odpovědností, včetně profilů uživatelů a vlastníků údajů;
- c) transparentnost, dostupnost a jednotnost kontrol prováděných v rámci správy údajů.
2. Při posuzování vykazování údajů příslušné orgány zejména ověří, zda vykazování údajů:
- a) určuje rozsah zpráv nebo přezkumů, zjištění a případně doporučení k řešení zjištěných slabin nebo nedostatků;
 - b) je sdělováno vrcholnému vedení a vedoucímu orgánu instituce s dostatečnou četností a zda je úroveň příjemce vykazování údajů v souladu s organizační strukturou instituce a typem a významem informací;
 - c) je prováděno pravidelně a případně i jednorázově;
 - d) poskytuje náležité důkazy o tom, že instituce uvedená doporučení dostatečně zohledňuje a řádně provádí.

Článek 75

Infrastruktura IT

1. Při posuzování architektury informačních systémů, jejich významu pro ratingové systémy instituce a pro uplatňování přístupu IRB podle článku 144 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány posoudí všechny tyto skutečnosti:

- a) architekturu informačních systémů včetně všech aplikací, jejich rozhraní a interakcí;
- b) vývojový diagram zobrazující mapu klíčových aplikací, databází a složek informačního systému zapojených do uplatňování přístupu IRB a týkajících se ratingových systémů;

- c) přidělení vlastníků informačních systémů;
 - d) kapacitu, škálovatelnost a efektivitu informačních systémů;
 - e) příručky informačních systémů a databází.
2. Při posuzování spolehlivosti, bezpečnosti a zabezpečení infrastruktury IT, která je důležitá pro ratingové systémy instituce a pro uplatňování přístupu IRB, příslušné orgány ověří, zda:
- a) infrastruktura IT podporuje běžné i mimořádné procesy instituce včas, automaticky a flexibilním způsobem;
 - b) je náležitě ošetřeno riziko pozastavení kapacity infrastruktury IT („selhání“), riziko ztráty údajů a riziko nesprávného hodnocení („chyby“);
 - c) je infrastruktura IT dostatečně chráněna proti krádeži, podvodu, manipulaci nebo sabotáži dat nebo systémů ze strany interních pracovníků se zlými úmysly nebo externích osob.
3. Při posuzování infrastruktury IT, která je důležitá pro ratingové systémy instituce a pro uplatňování přístupu IRB, příslušné orgány ověří, zda:
- a) jsou zavedeny a pravidelně testovány postupy zálohování informačních systémů, dat a dokumentace;
 - b) jsou u kritických informačních systémů zavedeny akční plány kontinuity;
 - c) jsou definovány a pravidelně testovány postupy obnovy informačních systémů v případě selhání;
 - d) je správa uživatelů informačních systémů v souladu s příslušnými zásadami a postupy instituce;
 - e) jsou u kritických informačních systémů zavedeny auditní stopy;
 - f) je řízení změn informačních systémů přiměřené a sledování změn se vztahuje na všechny informační systémy.
4. Při posuzování toho, zda je infrastruktura IT, která je důležitá pro ratingové systémy instituce a pro uplatňování přístupu IRB, pravidelně a případně i jednorázově přezkoumávána, příslušné orgány ověří, zda:
- a) pravidelné sledování a jednorázové přezkumy vedou ke vzniku doporučení zaměřených na odstranění slabin nebo nedostatků, pokud jsou zjištěny;
 - b) jsou zjištění a doporučení uvedená v písmenu a) sdělena vrcholnému vedení a vedoucímu orgánu instituce;
 - c) jsou k dispozici náležité důkazy o tom, že instituce uvedená doporučení náležitě zohledňuje a provádí.

KAPITOLA 13

METODIKA POSUZOVÁNÍ INTERNÍCH MODELŮ PRO AKCIOVÉ EXPOZICE

Článek 76

Obecné informace

1. Při posuzování toho, zda je instituce schopna vytvořit a validovat interní model pro akciové expozice a zařadit každou expozici do rozsahu použití přístupu interních modelů pro akciové expozice, jak je požadováno v čl. 144 odst. 1 písm. f) a h) a v člancích 186, 187 a 188 nařízení (EU) č. 575/2013, příslušné orgány posoudí všechny tyto skutečnosti:
- a) přiměřenost údajů v souladu s článkem 77;
 - b) přiměřenost modelů v souladu s článkem 78;

- c) komplexnost programu zátěžového testování v souladu s článkem 79;
 - d) integritu modelu a procesu modelování podle článku 80;
 - e) přiměřenost zařazování expozic pro metodu interních modelů v souladu s článkem 81;
 - f) přiměřenost funkce validace v souladu s článkem 82.
2. Pro účely posouzení podle odstavce 1 použijí příslušné orgány všechny tyto metody:
- a) přezkoumají příslušné interní zásady a postupy instituce;
 - b) přezkoumají technickou dokumentaci instituce týkající se metodiky a procesu vývoje interních modelů pro akciové expozice;
 - c) přezkoumají a kriticky posoudí příslušné příručky pro vývoj, metodiky a postupy;
 - d) přezkoumají úlohy a povinnosti různých útvarů a vnitřních orgánů zapojených do navrhování, validace a používání interního modelu pro kapitálové expozice;
 - e) přezkoumají příslušné zápisy ze zasedání vnitřních orgánů instituce, včetně vedoucího orgánu, nebo výborů;
 - f) přezkoumají příslušné zprávy o fungování interních modelů pro kapitálové expozice a doporučení útvaru řízení úvěrového rizika, funkce validace, funkce interního auditu nebo jakékoli jiné kontrolní funkce instituce;
 - g) přezkoumají příslušné zprávy o pokroku týkající se úsilí instituce o nápravu nedostatků a zmírnění rizik zjištěných během sledování, validací a auditů;
 - h) získají od příslušných zaměstnanců a vrcholného vedení instituce písemné prohlášení nebo tyto osoby vyslechnou.
3. Pro účely posouzení podle odstavce 1 mohou příslušné orgány použít také kterékoli z těchto dalších metod:
- a) vyžádají si údaje použité při vývoji interních modelů pro kapitálové expozice a provedou jejich analýzu;
 - b) provedou vlastní odhady hodnoty v riziku nebo budou replikovat odhady instituce s použitím příslušných údajů poskytnutých institucí;
 - c) vyžádají si poskytnutí dodatečné dokumentace nebo analýzy dokládající metodická rozhodnutí a získané výsledky;
 - d) přezkoumají funkční dokumentaci informačních systémů používaných pro výpočet hodnoty v riziku;
 - e) přezkoumají další příslušné dokumenty instituce.

Článek 77

Přiměřenost údajů

Při posuzování přiměřenosti údajů zachycujících rozdělení skutečných výnosů u akciových expozic podle čl. 186 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:

- a) tyto údaje představují rizikový profil specifických akciových expozic instituce;
- b) jsou tyto údaje dostatečné k poskytnutí statisticky spolehlivých odhadů ztráty nebo zda byly odpovídajícím způsobem upraveny tak, aby bylo dosaženo přiměřeně realistických a konzervativních výstupů modelu;
- c) použité údaje pocházejí z externích zdrojů nebo v případě, že jsou použity interní údaje, jsou tyto údaje nezávisle přezkoumány příslušnou kontrolní funkcí instituce;

- d) tyto údaje odrážejí nejdelší možné období, aby bylo možné provést konzervativní odhad potenciálních ztrát v příslušném dlouhodobém nebo hospodářském cyklu, a zejména zda zahrnují období velké finanční zátěže významné pro portfolio instituce;
- e) v případě, že se používají převedené čtvrtletní údaje z kratšího období, je postup převodu podpořen empirickými důkazy za použití rozvinutého a zdokumentovaného postupu a je používán konzervativně a soustavně;
- f) je zvolen nejdelší časový horizont, který umožňuje odhad 99. percentilu s nepřekrývajícími se pozorováními.

Článek 78

Přiměřenost modelů

Při posuzování přiměřenosti modelů používaných k odhadu rozdělení výnosů akcií pro výpočet kapitálových požadavků podle čl. 186 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda:

- a) model odpovídá rizikovému profilu a složitosti akciového portfolia instituce a zda v případě, že má instituce podstatné podíly, jejichž hodnoty jsou ze své podstaty vysoce nelineární, model tuto skutečnost vhodným způsobem zohledňuje;
- b) je přiřazování jednotlivých pozic k odhadům, tržním indexům a rizikovým faktorům realistické, věrohodné a koncepčně správné;
- c) jsou vybrané rizikové faktory vhodné a účinně odrážejí obecné i specifické riziko;
- d) model odpovídajícím způsobem objasňuje cenové změny v průběhu času;
- e) model zachycuje jak rozsah potenciálních koncentrací, tak změny jejich složení.

Článek 79

Komplexnost programu zátěžového testování

1. Při posuzování komplexnosti programu zátěžového testování požadovaného podle čl. 186 písm. g) nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda je instituce schopna poskytnout odhady ztráty v rámci alternativních nepříznivých scénářů a zda se tyto scénáře liší od scénářů používaných interním modelem, avšak přesto je pravděpodobné, že mohou nastat.

2. Pro účely posouzení podle odstavce 1 příslušné orgány ověří, zda:

- a) jsou alternativní nepříznivé scénáře relevantní pro specifické podíly držené institucí, odrážejí významné ztráty instituce a zachycují účinky, které nejsou zohledněny ve výsledcích modelu;
- b) jsou výsledky modelu v rámci alternativních nepříznivých scénářů používány v současných postupech řízení rizik akciového portfolia a jsou pravidelně vykazovány vrcholnému vedení;
- c) jsou alternativní nepříznivé scénáře pravidelně přezkoumávány a aktualizovány.

Článek 80

Integrita modelu a procesu modelování

1. Při posuzování integrity modelů a procesu modelování, jak požaduje článek 187 nařízení (EU) č. 575/2013, příslušné orgány ověří, zda:

- a) je interní model plně integrován do řízení investičního akciového portfolia, do celkových řídicích informačních systémů instituce a do infrastruktury řízení rizik instituce a používá se ke sledování investičních limitů a rizika akciových expozic;

- b) je útvar pro modelování kompetentní a nezávislý na útvaru odpovědném za řízení jednotlivých investic.
2. Pro účely posouzení podle odst. 1 písm. a) příslušné orgány ověří, zda:
- a) jsou vedoucí orgán instituce a vrcholné vedení aktivně zapojeny do procesu řízení rizik v tom smyslu, že mají schválený soubor investičních limitů, který vychází mimo jiné z výsledků interního modelu;
 - b) jsou zprávy vypracované útvarem řízení rizika přezkoumávány osobami na takové úrovni vedení, jež disponuje dostatečnou pravomocí, aby mohlo prosadit snížení pozic i snížení celkové rizikové expozice instituce;
 - c) jsou zavedeny akční plány pro krizové situace na trhu, které ovlivňují činnosti v rámci působnosti modelu, a popisují události, které je vyvolají, i plánovaná opatření.
3. Pro účely posouzení podle odst. 1 písm. b) příslušné orgány ověří, zda:
- a) pracovníci a vrcholní manažeři odpovědní za útvar pro modelování neprovádějí úkoly související s řízením jednotlivých investic;
 - b) vrcholní manažeři útvarů pro modelování a útvarů odpovědných za řízení jednotlivých investic mají na úrovni vedoucího orgánu instituce nebo jím jmenovaného výboru různé hierarchické vztahy;
 - c) odměňování pracovníků a vrcholných manažerů odpovědných za útvar pro modelování není spojeno s plněním úkolů souvisejících s řízením jednotlivých investic.

Článek 81

Přiměřenost zařazování expozic pro metodu interních modelů

Při posuzování přiměřenosti zařazení každé expozice v rozsahu použití přístupu k akciovým expozicím v rámci metody interních modelů v souladu s čl. 144 odst. 1 písm. h) nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány posoudí definice, procesy a kritéria pro zařazení nebo revizi zařazení.

Článek 82

Přiměřenost funkce validace

Při posuzování přiměřenosti funkce validace, pokud jde o požadavky uvedené v čl. 144 odst. 1 písm. f) a v článku 188 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány použijí články 10 až 13 a ověří, zda:

- a) instituce porovnává první percentil skutečných výnosů akcií s modelovanými odhady alespoň čtvrtletně;
- b) porovnání uvedené v písmenu a) využívá období sledování, které činí nejméně jeden rok, a časový horizont, který umožňuje výpočet prvního percentilu na základě nepřekrývajících se pozorování;
- c) v případě, že je procentní podíl pozorování pod odhadovaným prvním percentilem výnosů akcií vyšší než 1 %, je tato skutečnost institucí náležitě odůvodněna a jsou přijata příslušná nápravná opatření.

KAPITOLA 14

METODIKA POSUZOVÁNÍ ŘÍZENÍ ZMĚN RATINGOVÝCH SYSTÉMŮ

Článek 83

Obecné informace

1. Při posuzování toho, zda instituce dodržuje požadavky týkající se řízení změn a dokumentace změn, rozsahu použití ratingového systému nebo rozsahu použití metody interních modelů u akciových expozic a změn ratingových systémů nebo metody interních modelů u akciových expozic podle čl. 143 odst. 3 a 4 a čl. 175 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné orgány ověří, zda je strategie instituce týkající se těchto změn (dále jen „strategie změn“) řádně zavedená a splňuje požadavky článků 2 až 5, článku 8 a přílohy I nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 529/2014.
2. Pro účely posouzení podle odstavce 1 použijí příslušné orgány všechny tyto metody:
 - a) přezkoumají strategii změn instituce;
 - b) přezkoumají příslušné zápisy ze zasedání vnitřních orgánů instituce, včetně vedoucího orgánu, modelového výboru nebo jiných výborů;
 - c) přezkoumají příslušné zprávy o řízení změn ratingových systémů a o doporučeních útvaru řízení úvěrového rizika, funkce validace, funkce interního auditu nebo jakékoli jiné kontrolní funkce instituce;
 - d) přezkoumají příslušné zprávy o pokroku týkající se úsilí instituce o nápravu nedostatků a zmírnění rizik zjištěných během sledování, validací a auditů;
 - e) získají od příslušných zaměstnanců a vrcholného vedení instituce písemné prohlášení nebo tyto osoby vyslechnou.
3. Pro účely posouzení podle odstavce 1 mohou příslušné orgány také přezkoumat další příslušné dokumenty instituce.

Článek 84

Obsah strategie změn

Při posuzování strategie změn instituce příslušné orgány ověří, zda strategie změn splňuje požadavky nařízení (EU) č. 575/2013 a kritéria stanovená v člancích 1 až 5, v článku 8 a příloze I nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 529/2014 a zda stanoví praktické uplatňování těchto požadavků a kritérií s ohledem na:

- a) povinnosti, hierarchické vztahy a postupy interního schvalování změn s ohledem na organizační charakteristiky instituce a specifika přístupu;
- b) definice, metody a případně parametry pro klasifikaci změn;
- c) postupy identifikace, sledování, oznamování a podávání žádostí o povolení změn příslušným orgánům;
- d) postupy provádění změn, včetně jejich dokumentace.

KAPITOLA 15

ZÁVĚREČNÉ USTANOVENÍ

Článek 85

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. října 2021.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2022/440**ze dne 16. března 2022,****kterým se mění příloha I prováděcího nařízení (EU) 2021/605, kterým se stanoví zvláštní opatření k tlumení afrického moru prasat****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 ze dne 9. března 2016 o nákazách zvířat a o změně a zrušení některých aktů v oblasti zdraví zvířat („právní rámec pro zdraví zvířat“) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 71 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Africký mor prasat je infekční virová nákaza postihující chovaná a volně žijící prasata a může mít závažný dopad na dotčenou populaci zvířat a ziskovost chovu, což narušuje přemísťování zásilek uvedených zvířat a produktů z těchto zvířat v rámci Unie, jakož i vývoz do třetích zemí.
- (2) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/605 ⁽²⁾ bylo přijato v rámci nařízení (EU) 2016/429 a stanoví zvláštní opatření k tlumení nákazy týkající se afrického moru prasat, která mají členské státy uvedené na seznamu v příloze I zmíněného nařízení (dál jen „dotčené členské státy“) po omezenou dobu uplatňovat v uzavřených pásmech I, II a III uvedených na seznamu ve zmíněné příloze.
- (3) Oblasti uvedené jako uzavřená pásma I, II a III na seznamu v příloze I prováděcího nařízení (EU) 2021/605 vycházejí z epizootologické situace afrického moru prasat v Unii. Příloha I prováděcího nařízení (EU) 2021/605 byla naposledy změněna prováděcím nařízením Komise (EU) 2022/205 ⁽³⁾, a sice v návaznosti na změny epizootologické situace, pokud jde o uvedenou nákazu, v Litvě, Polsku a na Slovensku.
- (4) Veškeré změny uzavřených pásem I, II a III v příloze I prováděcího nařízení (EU) 2021/605 by měly být založeny na epizootologické situaci, pokud jde o africký mor prasat, v oblastech postižených uvedenou nákazou, na celkové epizootologické situaci afrického moru prasat v dotčeném členském státě, na úrovni rizika dalšího šíření uvedené nákazy, i na vědecky podložených zásadách a kritériích pro zeměpisné vymezení pásem v důsledku afrického moru prasat a na pokynech Unie dohodnutých s členskými státy ve Stálém výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva a uvedených na internetových stránkách Komise ⁽⁴⁾. Takové změny by měly rovněž zohledňovat mezinárodní normy, jako je Kodex zdraví suchozemských živočichů ⁽⁵⁾ Světové organizace pro zdraví zvířat a odůvodnění vymezení pásem poskytnuté příslušnými orgány dotčených členských států.
- (5) Od data přijetí prováděcího nařízení (EU) 2022/205 se objevila nová ohniska afrického moru prasat u volně žijících prasat v Itálii a Polsku. Kromě toho se epizootologická situace v některých pásmech uvedených na seznamu jako uzavřená pásma III v Bulharsku a Polsku zlepšila, pokud jde o chovaná prasata, a to v důsledku opatření pro tlumení nákaz, která uvedené členské státy uplatňují v souladu s právními předpisy Unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 84, 31.3.2016, s. 1.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/605 ze dne 7. dubna 2021, kterým se stanoví zvláštní opatření pro tlumení afrického moru prasat (Úř. věst. L 129, 15.4.2021, s. 1).

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2022/205 ze dne 14. února 2022, kterým se mění příloha I prováděcího nařízení (EU) 2021/605, kterým se stanoví zvláštní opatření k tlumení afrického moru prasat (Úř. věst. L 34, 16.2.2022, s. 6).

⁽⁴⁾ Pracovní dokument SANTE/7112/2015/Rev. 3 „Zásady a kritéria pro zeměpisné vymezení regionalizace afrického moru prasat“. https://ec.europa.eu/food/animals/animal-diseases/control-measures/asf_en

⁽⁵⁾ Kodex zdraví suchozemských živočichů OIE, 28. vydání, 2019. ISBN svazku I: 978-92-95108-85-1; ISBN svazku II: 978-92-95108-86-8. <https://www.oie.int/standard-setting/terrestrial-code/access-online/>

- (6) V lednu 2022 byl zaznamenán jeden případ afrického moru prasat u volně žijícího prasete v Itálii v regionu Piemont. V reakci na uvedený případ byla přijata prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2022/28 ⁽⁶⁾ a (EU) 2022/62 ⁽⁷⁾. Prováděcí rozhodnutí (EU) 2022/62 zrušilo a nahradilo prováděcí rozhodnutí (EU) 2022/28 a použije se do 7. dubna 2022. Prováděcí rozhodnutí (EU) 2022/62 stanoví vymezení pásma infekce v souladu s článkem 63 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2020/687 ⁽⁸⁾, jakož i zvláštní opatření k tlumení afrického moru prasat použitelná na uzavřená pásma II stanovená v prováděcím nařízení (EU) 2021/605.
- (7) V lednu, únoru a březnu 2022 bylo zaznamenáno několik ohnisek afrického moru prasat u volně žijících prasat v italských regionech Piemont a Ligurie v oblastech, které jsou v současnosti zahrnuty do pásma infekce vymezeného Itálií po prvním ohnisku v lednu 2022 v souladu s článkem 63 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2020/687.
- (8) Uvedená nová ohniska afrického moru prasat u volně žijících prasat představují zvýšení úrovně rizika, jež by se mělo odrazit v příloze I prováděcího nařízení (EU) 2021/605. V důsledku toho by uvedené oblasti Itálie zasažené uvedenými nedávnými ohnisky afrického moru prasat měly být nyní uvedeny na seznamu ve zmíněné příloze jako uzavřená pásma I a II.
- (9) V březnu 2022 bylo zaznamenáno jedno ohnisko afrického moru prasat u volně žijícího prasete ve Velkopolském vojvodství v Polsku v oblasti, která je v současnosti uvedena jako uzavřené pásmo I na seznamu v příloze I prováděcího nařízení (EU) 2021/605. Toto nové ohnisko afrického moru prasat u volně žijícího prasete představuje zvýšení úrovně rizika, jež by se mělo odrazit ve zmíněné příloze. V důsledku toho by tato oblast Polska zasažená zmíněným nedávným ohniskem afrického moru prasat, která je v současnosti uvedena jako uzavřené pásmo I na seznamu ve zmíněné příloze, nyní měla být uvedena na seznamu ve zmíněné příloze jako uzavřené pásmo II, a nikoli jako uzavřené pásmo I, přičemž v zájmu zohlednění tohoto nedávného ohniska je rovněž třeba znovu vymezit stávající hranice uzavřeného pásma I.
- (10) V návaznosti na uvedená nedávná ohniska afrického moru prasat u volně žijících prasat v Itálii a Polsku a s ohledem na stávající epizootologickou situaci, pokud jde o africký mor prasat v Unii, bylo vymezení pásem v těchto členských státech znovu posouzeno a aktualizováno. Kromě toho byla znovu posouzena a aktualizována zavedená opatření k řízení rizik. Tyto změny by měly být zohledněny v příloze I prováděcího nařízení (EU) 2021/605.
- (11) Kromě toho s ohledem na účinnost opatření k tlumení afrického moru prasat v případech chovaných prasat v uzavřených pásmech III uvedených na seznamu v příloze I prováděcího nařízení (EU) 2021/605, která se uplatňují v Bulharsku v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/687, a zejména opatření stanovených v člincích 22, 25 a 40 uvedeného nařízení, a v souladu s opatřeními ke zmírnění rizika, pokud jde o africký mor prasat, uvedenými v kodexu OIE, by měla být některá pásma v regionech Loveč, Gabrovo, Montana, Ruse, Šumen, Sliven, Targovište, Vidin a Burgas v Bulharsku, v současnosti uvedená jako uzavřená pásma III na seznamu v příloze I prováděcího nařízení (EU) 2021/605, nyní uvedena jako uzavřená pásma II na seznamu ve zmíněné příloze, jelikož v uplynulých dvanácti měsících se v uvedených uzavřených pásmech III nevyskytla ohniska afrického moru prasat u chovaných prasat. Uvedená uzavřená pásma III by nyní měla být s ohledem na stávající epizootologickou situaci afrického moru prasat uvedena na seznamu jako uzavřená pásma II.
- (12) Kromě toho s ohledem na účinnost opatření k tlumení afrického moru prasat v případech chovaných prasat v uzavřených pásmech III uvedených na seznamu v příloze I prováděcího nařízení (EU) 2021/605, která se uplatňují v Polsku v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/687, a zejména opatření stanovených v člincích 22, 25 a 40 uvedeného nařízení, a v souladu s opatřeními ke zmírnění rizika, pokud jde o africký mor prasat, uvedenými v kodexu OIE, by měla být některá pásma v Dolnoslezském a Varmijsko-mazurském vojvodství v Polsku, v současnosti uvedená jako uzavřená pásma III na seznamu v příloze I prováděcího nařízení (EU) 2021/605, nyní uvedena jako uzavřená pásma II na seznamu ve zmíněné příloze, jelikož v uplynulých dvanácti měsících se v uvedených uzavřených pásmech III nevyskytla ohniska afrického moru prasat u chovaných prasat. Uvedená uzavřená pásma III by nyní měla být s ohledem na stávající epizootologickou situaci afrického moru prasat uvedena na seznamu jako uzavřená pásma II.

⁽⁶⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2022/28 ze dne 10. ledna 2022 o některých dočasných mimořádných opatřeních v souvislosti s africkým morem prasat v Itálii (Úř. věst. L 6, 11.1.2022, s. 11).

⁽⁷⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2022/62 ze dne 14. ledna 2022 o některých mimořádných opatřeních v souvislosti s africkým morem prasat v Itálii (Úř. věst. L 10, 17.1.2022, s. 84).

⁽⁸⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/687 ze dne 17. prosince 2019, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, pokud jde o pravidla pro prevenci a tlumení určitých nákaz uvedených na seznamu (Úř. věst. L 174, 3.6.2020, s. 64).

- (13) Má-li se zohlednit nedávný vývoj epizootologické situace, pokud jde o africký mor prasat v Unii, a proaktivně bojovat s riziky spojenými se šířením uvedené nákazy, měla by být v případě Bulharska, Itálie a Polska vymezena nová uzavřená pásma o dostatečné rozloze a tato pásma by měla být náležitě uvedena jako uzavřená pásma I a II na seznamu v příloze I prováděcího nařízení (EU) 2021/605. Jelikož situace, pokud jde o africký mor prasat, je v Unii velmi dynamická, byla při vymezování uvedených nových uzavřených pásem zohledněna i situace v okolních oblastech.
- (14) Vzhledem k naléhavosti epizootologické situace v Unii, pokud jde o šíření afrického moru prasat, je důležité, aby změny přílohy I prováděcího nařízení (EU) 2021/605 prostřednictvím tohoto prováděcího nařízení nabyly účinku co nejdříve.
- (15) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha I prováděcího nařízení (EU) 2021/605 se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. března 2022.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

PŘÍLOHA

Příloha I prováděcího nařízení (EU) 2021/605 se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA I

UZAVŘENÁ PÁSMÁ

ČÁST I

1. Německo

Tato uzavřená pásma I v Německu:

Bundesland Brandenburg:

— Landkreis Dahme-Spreewald:

- Gemeinde Alt Zauche-Wußwerk,
- Gemeinde Byhleguhre-Byhlen,
- Gemeinde Märkische Heide, mit den Gemarkungen Alt Schadow, Neu Schadow, Pretschen, Plattkow, Wittmannsdorf, Schuhlen-Wiese, Bückchen, Kuschkow, Gröditsch, Groß Leuthen, Leibchel, Glietz, Groß Leine, Dollgen, Krugau, Dürrenhofe, Biebersdorf und Klein Leine,
- Gemeinde Neu Zauche,
- Gemeinde Schwielochsee mit den Gemarkungen Groß Liebitz, Gühlen, Mochow und Siegadel,
- Gemeinde Spreewaldheide,
- Gemeinde Straupitz,

— Landkreis Märkisch-Oderland:

- Gemeinde Müncheberg mit den Gemarkungen Müncheberg, Eggersdorf bei Müncheberg und Hoppegarten bei Müncheberg,
- Gemeinde Bliesdorf mit den Gemarkungen Kunersdorf - westlich der B167 und Bliesdorf - westlich der B167
- Gemeinde Märkische Höhe mit den Gemarkungen Reichenberg und Batzlow,
- Gemeinde Wriezen mit den Gemarkungen Haselberg, Frankenfelde, Schulzendorf, Lüdersdorf Biesdorf, Rathsdorf - westlich der B 167 und Wriezen - westlich der B167
- Gemeinde Buckow (Märkische Schweiz),
- Gemeinde Strausberg mit den Gemarkungen Hohenstein und Ruhlsdorf,
- Gemeine Garzau-Garzin,
- Gemeinde Waldsiefersdorf,
- Gemeinde Rehfelde mit der Gemarkung Werder,
- Gemeinde Reichenow-Mögelin,
- Gemeinde Prötzel mit den Gemarkungen Harnekop, Sternebeck und Prötzel östlich der B 168 und der L35,
- Gemeinde Oberbarnim,
- Gemeinde Bad Freienwalde mit der Gemarkung Sonnenburg,
- Gemeinde Falkenberg mit den Gemarkungen Dannenberg, Falkenberg westlich der L 35, Gersdorf und Krüge,
- Gemeinde Höhenland mit den Gemarkungen Steinbeck, Wollenberg und Wölsickendorf,

— Landkreis Barnim:

- Gemeinde Joachimsthal östlich der L220 (Eberswalder Straße), östlich der L23 (Töpferstraße und Templiner Straße), östlich der L239 (Glambecker Straße) und Schorfheide (JO) östlich der L238,
- Gemeinde Friedrichswalde mit der Gemarkung Glambeck östlich der L 239,

- Gemeinde Althüttendorf,
- Gemeinde Ziethen mit den Gemarkungen Groß Ziethen und Klein Ziethen westlich der B198,
- Gemeinde Chorin mit den Gemarkungen Golzow, Senftenhütte, Buchholz, Schorfheide (Ch), Chorin westlich der L200 und Sandkrug nördlich der L200,
- Gemeinde Britz,
- Gemeinde Schorfheide mit den Gemarkungen Altenhof, Werbellin, Lichterfelde und Finowfurt,
- Gemeinde (Stadt) Eberswalde mit den Gemarkungen Finow und Spechthausen und der Gemarkung Eberswalde südlich der B167 und westlich der L200,
- Gemeinde Breydin,
- Gemeinde Melchow,
- Gemeinde Sydower Fließ mit der Gemarkung Grüntal nördlich der K6006 (Landstraße nach Tuchen), östlich der Schönholzer Straße und östlich Am Postweg,
- Hohenfinow südlich der B167,
- Landkreis Uckermark:
 - Gemeinde Passow mit den Gemarkungen Briest, Passow und Schönow,
 - Gemeinde Mark Landin mit den Gemarkungen Landin nördlich der B2, Grünow und Schönermark,
 - Gemeinde Angermünde mit den Gemarkungen Frauenhagen, Mürow, Angermünde nördlich und nordwestlich der B2, Dobberzin nördlich der B2, Kerkow, Welsow, Bruchhagen, Greiffenberg, Günterberg, Biesenbrow, Görlsdorf, Wolletz und Altkünkendorf,
 - Gemeinde Zichow,
 - Gemeinde Casekow mit den Gemarkungen Blumberg, Wartin, Luckow-Petershagen und den Gemarkungen Biesendahlshof und Casekow westlich der L272 und nördlich der L27,
 - Gemeinde Hohenselchow-Groß Pinnow mit der Gemarkung Hohenselchow nördlich der L27,
 - Gemeinde Tantow,
 - Gemeinde Mescherin
 - Gemeinde Gartz (Oder) mit der Gemarkung Geesow sowie den Gemarkungen Gartz und Hohenreinkendorf nördlich der L27 und B2 bis Gartenstraße,
 - Gemeinde Pinnow nördlich und westlich der B2,
- Landkreis Oder-Spree:
 - Gemeinde Storkow (Mark),
 - Gemeinde Spreenhagen mit den Gemarkungen Braunsdorf, Markgrafpieske, Lebbin und Spreenhagen,
 - Gemeinde Grünheide (Mark) mit den Gemarkungen Kagel, Kienbaum und Hangelsberg,
 - Gemeinde Fürstenwalde westlich der B 168 und nördlich der L 36,
 - Gemeinde Rauen,
 - Gemeinde Wendisch Rietz bis zur östlichen Uferzone des Scharmützelsees und von der südlichen Spitze des Scharmützelsees südlich der B246,
 - Gemeinde Reichenwalde,
 - Gemeinde Bad Saarow mit der Gemarkung Petersdorf und der Gemarkung Bad Saarow-Pieskow westlich der östlichen Uferzone des Scharmützelsees und ab nördlicher Spitze westlich der L35,
 - Gemeinde Tauche mit der Gemarkung Werder,
 - Gemeinde Steinhöfel mit den Gemarkungen Jänickendorf, Schönfelde, Beerfelde, Gölsdorf, Buchholz, Tempelberg und den Gemarkungen Steinhöfel, Hasenfelde und Heinersdorf westlich der L36 und der Gemarkung Neuendorf im Sande nördlich der L36,

- Landkreis Spree-Neiße:
 - Gemeinde Peitz,
 - Gemeinde Turnow-Preilack,
 - Gemeinde Drachhausen,
 - Gemeinde Schmogrow-Fehrow,
 - Gemeinde Drehnow,
 - Gemeinde Teichland mit den Gemarkungen Maust und Neuendorf,
 - Gemeinde Dissen-Striesow,
 - Gemeinde Briesen,
 - Gemeinde Spremberg mit den Gemarkungen, Pulsberg, Jessen, Terpe, Bühlow, Groß Buckow, Klein Buckow, Roitz und der westliche Teil der Gemarkung Spremberg, beginnend an der südwestlichen Ecke der Gemarkungsgrenze zu Graustein in nordwestlicher Richtung entlang eines Waldweges zur B 156, dieser weiter in westlicher Richtung folgend bis zur Bahnlinie, dieser folgend bis zur L 48, dann weiter in südwestlicher Richtung bis zum Straßenabzweig Am früheren Stadtbahngleis, dieser Straße folgend bis zur L 47, weiter der L 47 folgend in nordöstlicher Richtung bis zum Abzweig Hasenheide, entlang der Straße Hasenheide bis zum Abzweig Weskower Allee, der Weskower Allee Richtung Norden folgend bis zum Abzweig Liebigstraße, dieser folgend Richtung Norden bis zur Gemarkungsgrenze Spremberg/ Sellessen,
 - Gemeinde Neuhausen/Spree mit den Gemarkungen Kathlow, Haasow, Roggosen, Koppatz, Neuhausen, Frauendorf, Groß Oßnig, Groß Döbern und Klein Döbern und der Gemarkung Roggosen nördlich der BAB 15,
 - Gemeinde Welzow mit den Gemarkungen Proschim und Haidemühl,
- Landkreis Oberspreewald-Lausitz:
 - Gemeinde Hohenbocka,
 - Gemeinde Grünewald,
 - Gemeinde Hermsdorf,
 - Gemeinde Kroppen,
 - Gemeinde Ortrand,
 - Gemeinde Großkmehlen,
 - Gemeinde Lindenau,
 - Gemeinde Senftenberg mit den Gemarkungen Hosena, Großkoschen, Kleinkoschen und Sedlitz,
 - Gemeinde Neu-Seeland mit der Gemarkung Lieske,
 - Gemeinde Tettau,
 - Gemeinde Frauendorf,
 - Gemeinde Guteborn,
 - Gemeinde Ruhland,
- Landkreis Elbe-Elster:
 - Gemeinde Großthiemig,
 - Gemeinde Hirschfeld,
 - Gemeinde Gröden,
 - Gemeinde Schraden,
 - Gemeinde Merzdorf,
 - Gemeinde Röderland mit der Gemarkung Wainsdorf östlich der Bahnlinie Dresden- Berlin,
- Landkreis Prignitz:
 - Gemeinde Groß Pankow mit den Gemarkungen Baek, Tangendorf und Tacken,
 - Gemeinde Karstädt mit den Gemarkungen Groß Warnow, Klein Warnow, Reckenzin, Streesow, Garlin, Dallmin, Postlin, Kribbe, Neuhoof, Strehlen und Blüten,

- Gemeinde Pirow mit der Gemarkung Bresch,
- Gemeinde Gülitz-Reetz,
- Gemeinde Putlitz mit den Gemarkungen Lockstädt, Mansfeld und Laaske,
- Gemeinde Triglitz,
- Gemeinde Marienfließ mit der Gemarkung Frehne,
- Gemeinde Kümmernitztal mit der Gemarkungen Buckow, Preddöhl und Grabow,
- Gemeinde Gerdshagen mit der Gemarkung Gerdshagen,
- Gemeinde Meyenburg,
- Gemeinde Pritzwalk mit der Gemarkung Steffenshagen,

Bundesland Sachsen:

- Landkreis Bautzen
 - Gemeinde Arnsdorf, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Burkau, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Crostwitz,
 - Gemeinde Cunewalde,
 - Gemeinde Demitz-Thumitz,
 - Gemeinde Doberschau-Gaußig,
 - Gemeinde Elsterheide,
 - Gemeinde Göda,
 - Gemeinde Großharthau, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Großpostwitz/O.L.,
 - Gemeinde Hochkirch, sofern nicht bereits der Sperrzone II,
 - Gemeinde Königswartha, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Kubschütz, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Lohsa, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Nebelschütz, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Neschwitz, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Neukirch/Lausitz,
 - Gemeinde Obergurig,
 - Gemeinde Oßling,
 - Gemeinde Panschwitz-Kuckau, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Puschwitz,
 - Gemeinde Räckelwitz,
 - Gemeinde Radibor, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Ralbitz-Rosenthal,
 - Gemeinde Rammenau, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Schmölln-Putzkau,
 - Gemeinde Schwepnitz, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Sohland a. d. Spree,
 - Gemeinde Spreetal, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Stadt Bautzen, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Stadt Bernsdorf,

- Gemeinde Stadt Bischofswerda, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
- Gemeinde Stadt Elstra, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
- Gemeinde Stadt Hoyerswerda, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
- Gemeinde Stadt Kamenz, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
- Gemeinde Stadt Lauta,
- Gemeinde Stadt Radeberg, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
- Gemeinde Stadt Schirgiswalde-Kirschau,
- Gemeinde Stadt Wilthen,
- Gemeinde Stadt Wittichenau, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
- Gemeinde Steinigtwolmsdorf,
- Stadt Dresden:
 - Stadtgebiet, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
- Landkreis Meißen:
 - Gemeinde Diera-Zehren,
 - Gemeinde Glaubitz,
 - Gemeinde Hirschstein,
 - Gemeinde Käbschütztal,
 - Gemeinde Klipphausen, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Niederau, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Nünchritz,
 - Gemeinde Priestewitz, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Röderaue, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Stadt Gröditz,
 - Gemeinde Stadt Großenhain, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Stadt Lommatzsch,
 - Gemeinde Stadt Meißen, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Stadt Nossen außer Ortsteil Nossen,
 - Gemeinde Stadt Riesa,
 - Gemeinde Stadt Strehla,
 - Gemeinde Stauchitz,
 - Gemeinde Wülknitz,
 - Gemeinde Zeithain,
- Landkreis Sächsische Schweiz-Osterzgebirge:
 - Gemeinde Bannewitz,
 - Gemeinde Dürrröhrsdorf-Dittersbach,
 - Gemeinde Kreischa,
 - Gemeinde Lohmen,
 - Gemeinde Müglitztal,
 - Gemeinde Stadt Dohna,
 - Gemeinde Stadt Freital,
 - Gemeinde Stadt Heidenau,
 - Gemeinde Stadt Hohnstein,
 - Gemeinde Stadt Neustadt i. Sa.,

- Gemeinde Stadt Pirna,
- Gemeinde Stadt Rabenau mit den Ortsteilen Lübau, Obernaundorf, Oelsa, Rabenau und Spechtritz,
- Gemeinde Stadt Stolpen,
- Gemeinde Stadt Tharandt mit den Ortsteilen Fördergersdorf, Großopitz, Kurort Hartha, Pohrsdorf und Spechtshausen,
- Gemeinde Stadt Wilsdruff,

Bundesland Mecklenburg-Vorpommern:

- Landkreis Vorpommern Greifswald
 - Gemeinde Penkun südlich der Autobahn A11,
 - Gemeinde Nadrense südlich der Autobahn A11,
- Landkreis Ludwigslust-Parchim:
 - Gemeinde Balow mit dem Ortsteil: Balow
 - Gemeinde Barkhagen mit den Ortsteilen und Ortslagen: Altenlinden, Kolonie Lalchow, Plauerhagen, Zarchlin, Barkow-Ausbau, Barkow
 - Gemeinde Blievenstorf mit dem Ortsteil: Blievenstorf
 - Gemeinde Brenz mit den Ortsteilen und Ortslagen: Neu Brenz, Alt Brenz
 - Gemeinde Domsühl mit den Ortsteilen und Ortslagen: Severin, Bergrade Hof, Bergrade Dorf, Zieslütbe, Alt Dammerow, Schlieven, Domsühl, Domsühl-Ausbau, Neu Schlieven
 - Gemeinde Gallin-Kuppentin mit den Ortsteilen und Ortslagen: Kuppentin, Kuppentin-Ausbau, Daschow, Zahren, Gallin, Penzlin
 - Gemeinde Ganzlin mit den Ortsteilen und Ortslagen: Dresenow, Dresenower Mühle, Twietfort, Ganzlin, Tönchow, Wendisch Priborn, Liebhof, Gnevsvord
 - Gemeinde Granzin mit den Ortsteilen und Ortslagen: Lindenbeck, Greven, Beckendorf, Bahlenrade, Granzin
 - Gemeinde Grabow mit den Ortsteilen und Ortslagen: Böschungsbereich und angrenzende Ackerfläche an der Alten Elde (angrenzend an die Gemeinden Prislisch und Zierzow)
 - Gemeinde Groß Laasch mit den Ortsteilen und Ortslagen: Waldgebiet zwischen der Ortslage Groß Laasch und der Elde
 - Gemeinde Kremmin mit den Ortsteilen und Ortslagen: Wiesen- und Ackerflächen zwischen K52, B5 und Bahnlinie Hamburg-Berlin
 - Gemeinde Kritzwow mit den Ortsteilen und Ortslagen:
 - Schlemmin, Kritzwow
 - Gemeinde Lewitzrand mit dem Ortsteil und Ortslage:
 - Matzlow-Garwitz (teilweise)
 - Gemeinde Lütz mit den Ortsteilen und Ortslagen: Broock, Wessentin, Wessentin Ausbau, Bobzin, Lütz, Broock Ausbau, Riederfelde, Ruthen, Lutheran, Gischow, Burow, Hof Gischow, Ausbau Lutheran, Meyerberg
 - Gemeinde Muchow mit dem Ortsteil und Ortslage: Muchow
 - Gemeinde Neustadt-Glewe mit den Ortsteilen und Ortslagen: Flugplatz mit angrenzendem Waldgebiet entlang der K38 und B191 bis zur A24, Wabel
 - Gemeinde Obere Warnow mit den Ortsteilen und Ortslagen: Grebbin und Wozinkel, Gemarkung Kossebade teilweise, Gemarkung Herzfeld mit dem Waldgebiet Bahlenholz bis an die östliche Gemeindegrenze, Gemarkung Woeten unmittelbar östlich und westlich der L16
 - Gemeinde Parchim mit den Ortsteilen und Ortslagen: Dargelütz, Neuhoof, Kiekindemark, Neu Klockow, Möderitz, Malchow, Damm, Parchim, Voigtsdorf, Neu Matzlow

- Gemeinde Passow mit den Ortsteilen und Ortschaften: Unterbrütz, Brütz, Welzin, Neu Brütz, Weisin, Charlottenhof, Passow
- Gemeinde Plau am See mit den Ortsteilen und Ortschaften: Reppentin, Gaarz, Silbermühle, Appelburg, Seelust, Plau-Am See, Plötzenhöhe, Klebe, Lalchow, Quetzin, Heidekrug
- Gemeinde Prislich mit den Ortsteilen und Ortschaften: Neese, Werle, Prislich, Marienhof
- Gemeinde Rom mit den Ortsteilen und Ortschaften: Lancken, Stralendorf, Rom, Darze, Paarsch
- Gemeinde Spornitz mit den Ortsteilen und Ortschaften: Dütschow, Primark, Steinbeck, Spornitz
- Gemeinde Stolpe mit den Ortsteilen und Ortschaften: Granzin, Barkow, Stolpe Ausbau, Stolpe
- Gemeinde Werder mit den Ortsteilen und Ortschaften: Neu Benthén, Benthén, Tannenhof, Werder
- Gemeinde Zierzow mit den Ortsteilen und Ortschaften: Kolbow, Zierzow.

2. Estonsko

Tato uzavřená pásma I v Estonsku:

- Hiiu maakond.

3. Řecko

Tato uzavřená pásma I v Řecku:

- in the regional unit of Drama:
 - the community departments of Sidironero and Skaloti and the municipal departments of Livadero and Ksiropotamo (in Drama municipality),
 - the municipal department of Paranesti (in Paranesti municipality),
 - the municipal departments of Kokkinogeia, Mikropoli, Panorama, Pyrgoi (in Prosotsani municipality),
 - the municipal departments of Kato Nevrokopi, Chrysokéfalo, Achladea, Vathytopos, Volakas, Granitis, Dasotos, Eksohi, Katafyto, Lefkogeia, Mikrokleisoura, Mikromilea, Ochyro, Pagoneri, Perithorio, Kato Vrontou and Potamoi (in Kato Nevrokopi municipality),
- in the regional unit of Xanthi:
 - the municipal departments of Kimmerion, Stavroupoli, Gerakas, Dafnonas, Komnina, Kariofyto and Neochori (in Xanthi municipality),
 - the community departments of Satres, Thermes, Kotyli, and the municipal departments of Myki, Echinós and Oraio and (in Myki municipality),
 - the community department of Selero and the municipal department of Sounio (in Avdira municipality),
- in the regional unit of Rodopi:
 - the municipal departments of Komotini, Anthochorio, Gratini, Thrylorio, Kalhas, Karydia, Kikidio, Kosmio, Pandrosos, Aigeiros, Kallisti, Meleti, Neo Sidirochori and Mega Doukato (in Komotini municipality),
 - the municipal departments of Ipio, Arriana, Darmeni, Archontika, Fillyra, Ano Drosini, Aratos and the Community Departments Kehros and Organi (in Arriana municipality),
 - the municipal departments of Iasmos, Sostis, Asomatoi, Polyanthos and Amvrosia and the community department of Amaxades (in Iasmos municipality),
 - the municipal department of Amaranta (in Maroneia Sapon municipality),
- in the regional unit of Evros:
 - the municipal departments of Kyriaki, Mandra, Mavroklisi, Mikro Dereio, Protokklisi, Roussa, Goniko, Geriko, Sidirochori, Megalo Derio, Sidiro, Giannouli, Agriani and Petroloufos (in Soufli municipality),

- the municipal departments of Dikaia, Arzos, Elaia, Therapio, Komara, Marasia, Ormenio, Pentalofos, Petrotia, Plati, Ptelea, Kyprinos, Zoni, Fulakio, Spilaio, Nea Vyssa, Kavili, Kastanies, Rizia, Sterna, Ampelakia, Valtos, Megali Doxipara, Neochori and Chandras (in Orestia municipality),
- the municipal departments of Asvestades, Ellinochori, Karoti, Koufovouno, Kiani, Mani, Sitochori, Alepochori, Asproneri, Metaxades, Vrysika, Doksa, Elafoxori, Ladi, Paliouri and Poimeniko (in Didymoteicho municipality),
- in the regional unit of Serres:
 - the municipal departments of Kerkini, Livadia, Makrynitsa, Neochori, Platanakia, Petritsi, Akritochori, Vyroneia, Gonimo, Mandraki, Megalochori, Rodopoli, Ano Poroia, Katw Poroia, Sidirokastro, Vamvakophyto, Promahonas, Kamaroto, Strymonochori, Charopo, Kastanousi and Chorero and the community departments of Achladochori, Agkistro and Kapnophyto (in Sintiki municipality),
 - the municipal departments of Serres, Elaionas and Oinoussa and the community departments of Orini and Ano Vrontou (in Serres municipality),
 - the municipal departments of Dasochoriou, Irakleia, Valtero, Karperi, Koimisi, Lithotopos, Limnochori, Podismeno and Chrysochorafa (in Irakleia municipality).

4. Lotyšsko

Tato uzavřená pásma I v Lotyšsku:

- Dienvidkurzemes novada Vērgales, Medzes, Grobiņas, Nīcas pagasta daļa uz ziemeļiem no apdzīvotās vietas Bernāti, autoceļā V1232, A11, V1222, Bārtas upes, Otaņķu pagasts, Grobiņas pilsēta,
- Ropažu novada Stopiņu pagasta daļa, kas atrodas uz rietumiem no autoceļā V36, P4 un P5, Acones ielas, Daugulupes ielas un Daugulupītes.

5. Litva

Tato uzavřená pásma I v Litvě:

- Kalvarijos savivaldybė,
- Klaipėdos rajono savivaldybė: Agluonėnų, Dovilų, Gargždų, Priekulės, Vėžaičių, Kretingalės ir Dauparų-Kvietinių seniūnijos,
- Marijampolės savivaldybė,
- Palangos miesto savivaldybė,
- Vilkaviškio rajono savivaldybė.

6. Maďarsko

Tato uzavřená pásma I v Maďarsku:

- Békés megye 950950, 950960, 950970, 951950, 952050, 952750, 952850, 952950, 953050, 953150, 953650, 953660, 953750, 953850, 953960, 954250, 954260, 954350, 954450, 954550, 954650, 954750, 954850, 954860, 954950, 955050, 955150, 955250, 955260, 955270, 955350, 955450, 955510, 955650, 955750, 955760, 955850, 955950, 956050, 956060, 956150 és 956160 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Bács-Kiskun megye 600150, 600850, 601550, 601650, 601660, 601750, 601850, 601950, 602050, 603250, 603750 és 603850 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Budapest 1 kódszámú, vadgazdálkodási tevékenységre nem alkalmas területe,
- Csongrád-Csanád megye 800150, 800160, 800250, 802220, 802260, 802310 és 802450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Fejér megye 400150, 400250, 400351, 400352, 400450, 400550, 401150, 401250, 401350, 402050, 402350, 402360, 402850, 402950, 403050, 403450, 403550, 403650, 403750, 403950, 403960, 403970, 404650, 404750, 404850, 404950, 404960, 405050, 405750, 405850, 405950,
- 406050, 406150, 406550, 406650 és 406750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Győr-Moson-Sopron megye 100550, 100650, 100950, 101050, 101350, 101450, 101550, 101560 és 102150 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,

- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750150, 750160, 750260, 750350, 750450, 750460, 754450, 754550, 754560, 754570, 754650, 754750, 754950, 755050, 755150, 755250, 755350 és 755450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Komárom-Esztergom megye 250150, 250250, 250450, 250460, 250550, 250650, 250750, 251050, 251150, 251250, 251350, 251360, 251650, 251750, 251850, 252250, kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Pest megye 571550, 572150, 572250, 572350, 572550, 572650, 572750, 572850, 572950, 573150, 573250, 573260, 573350, 573360, 573450, 573850, 573950, 573960, 574050, 574150, 574350, 574360, 574550, 574650, 574750, 574850, 574860, 574950, 575050, 575150, 575250, 575350, 575550, 575650, 575750, 575850, 575950, 576050, 576150, 576250, 576350, 576450, 576650, 576750, 576850, 576950, 577050, 577150, 577350, 577450, 577650, 577850, 577950, 578050, 578150, 578250, 578350, 578360, 578450, 578550, 578560, 578650, 578850, 578950, 579050, 579150, 579250, 579350, 579450, 579460, 579550, 579650, 579750, 580250 és 580450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe.

7. Polsko

Tato uzavřená pásma I v Polsku:

w województwie kujawsko - pomorskim:

- powiat rypiński,
- powiat brodnicki,
- powiat grudziądzki,
- powiat miejski Grudziądz,
- powiat wąbrzeski,

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Wielbark i Rozogi w powiecie szczycieńskim,

w województwie podlaskim:

- gminy Wysokie Mazowieckie z miastem Wysokie Mazowieckie, Czyżew i część gminy Kulesze Kościelne położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie wysokomazowieckim,
- gminy Miastkowo, Nowogród, Śniadowo i Zbójna w powiecie łomżyńskim,
- gminy Szumowo, Zambrów z miastem Zambrów i część gminy Kołaki Kościelne położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie zambrowskim,
- gminy Grabowo, Kolno i miasto Kolno, Turośl w powiecie kolneńskim,

w województwie mazowieckim:

- powiat ostrołęcki,
- powiat miejski Ostrołęka,
- gminy Bielsk, Brudzeń Duży, Bulkowo, Drobin, Gąbin, Łąck, Nowy Duninów, Radzanowo, Słupno, Staroźreby i Stara Biała w powiecie płońskim,
- powiat miejski Płock,
- powiat ciechanowski,
- gminy Baboszewo, Dzierżążnia, Joniec, Nowe Miasto, Płońsk i miasto Płońsk, Raciąż i miasto Raciąż, Sochocin w powiecie płońskim,
- powiat sierpecki,
- gmina Biezuń, Lutocin, Siemiątkowo i Żuromin w powiecie żuromińskim,
- część powiatu ostrowskiego niewymieniona w części II załącznika I,
- gminy Dzieżgowo, Lipowiec Kościelny, Mława, Radzanów, Strzegowo, Stupsk, Szreńsk, Szydłowo, Wiśniewo w powiecie mławskim,
- powiat przasnyski,
- powiat makowski,
- powiat pułtuski,

- część powiatu wyszkowskiego niewymieniona w części II załącznika I,
- część powiatu węgrowskiego niewymieniona w części II załącznika I,
- część powiatu wołomińskiego niewymieniona w części II załącznika I,
- gminy Mokobody i Suchożebry w powiecie siedleckim,
- gminy Dobrze, Jakubów, Kałuszyn, Stanisławów w powiecie mińskim,
- gminy Bielany i gmina wiejska Sokołów Podlaski w powiecie sokołowskim,
- powiat gostyniński,

w województwie podkarpackim:

- powiat jasielski,
- powiat strzyżowski,
- część powiatu ropczycko – sędziszowskiego niewymieniona w części II i II załącznika I,
- gminy Pruchnik, Rokietnica, Roźwienica, w powiecie jarosławskim,
- gminy Fredropol, Krasiczyn, Krzywczyna, Przemyśl, część gminy Orły położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 77, część gminy Żurawica na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 77 w powiecie przemyskim,
- powiat Miejski Przemyśl,
- gminy Gać, Jawornik Polski, Kańczuga, część gminy Zarzecze położona na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Mleczka w powiecie przeworskim,
- powiat łańcucki,
- gminy Trzebownisko, Głogów Małopolski, część gminy Świlcza położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 94 i część gminy Sokołów Małopolski położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 875 w powiecie rzeszowskim,
- gmina Raniszów w powiecie kolbuszowskim,
- gminy Brzostek, Jodłowa, miasto Dębica, część gminy wiejskiej Dębica położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr A4 w powiecie dębickim,

w województwie świętokrzyskim:

- gminy Nowy Korczyn, Solec-Zdrój, Wiślica, część gminy Busko Zdrój położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Siedlawy-Szaniec-Podgaje-Kołaczkowice w powiecie buskim,
- powiat kazimierski,
- powiat skarżyski,
- część powiatu opatowskiego niewymieniona w części II załącznika I,
- część powiatu sandomierskiego niewymieniona w części II załącznika I,
- gminy Bogoria, Osiek, Staszów i część gminy Rytwiany położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 764, część gminy Szydłów położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 756 w powiecie staszowskim,
- gminy Pawłów, Wąchock, część gminy Brody położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 9 oraz na południowy - zachód od linii wyznaczonej przez drogi: nr 0618T biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania w miejscowości Lipie, drogę biegnącą od miejscowości Lipie do wschodniej granicy gminy i część gminy Mirzec położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 744 biegnącą od południowej granicy gminy do miejscowości Tychów Stary a następnie przez drogę nr 0566T biegnącą od miejscowości Tychów Stary w kierunku północno - wschodnim do granicy gminy w powiecie starachowickim,
- powiat ostrowiecki,
- gminy Fałków, Ruda Maleniecka, Radoszyce, Smyków, część gminy Końskie położona na zachód od linii kolejowej, część gminy Stąporków położona na południe od linii kolejowej w powiecie koneckim,
- gminy Bodzentyn, Bieliny, Łągów, Nowa Słupia, część gminy Raków położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr 756 i 764, w powiecie kieleckim,
- gminy Działoszyce, Michałów, Pińczów, Złota w powiecie pińczowskim,

- gminy Imielno, Jędrzejów, Nagłowice, Sędziszów, Słupia, Wodzisław w powiecie jędrzejowskim,
- gminy Moskorzew, Radków, Secemin w powiecie włoszczowskim,

w województwie łódzkim:

- gminy Łyszkowice, Kocierzew Południowy, Kiernoza, Chąsno, Nieborów, część gminy wiejskiej Łowicz położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 biegnącej od granicy miasta Łowicz do zachodniej granicy gminy oraz część gminy wiejskiej Łowicz położona na wschód od granicy miasta Łowicz i na północ od granicy gminy Nieborów w powiecie łowickim,
- gminy Cielądz, Rawa Mazowiecka z miastem Rawa Mazowiecka w powiecie rawskim,
- gminy Bolimów, Głuchów, Godzianów, Lipce Reymontowskie, Maków, Nowy Kawęczyn, Skierniewice, Słupia w powiecie skierniewickim,
- powiat miejski Skierniewice,
- gminy Mniszków, Paradyż, Sławno i Żarnów w powiecie opoczyńskim,
- powiat tomaszowski,
- powiat brzeziński,
- powiat łaski,
- powiat miejski Łódź,
- powiat łódzki wschodni,
- powiat pabianicki,
- powiat wieruszowski,
- gminy Aleksandrów Łódzki, Stryków, miasto Zgierz w powiecie zgierskim,
- gminy Bełchatów z miastem Bełchatów, Drużbice, Kluki, Rusiec, Szczerców, Żelów w powiecie bełchatowskim,
- powiat wieluński,
- powiat sieradzki,
- powiat zduńskowolski,
- gminy Aleksandrów, Czarnocin, Grabica, Moszczenica, Ręčno, Sulejów, Wola Krzysztoporska, Wolbórz w powiecie piotrkowskim,
- powiat miejski Piotrków Trybunalski,
- gminy Masłowice, Przedbórz, Wielgomłyny i Żytno w powiecie radomszczańskim,

w województwie śląskim:

- gmina Koniecpol w powiecie częstochowskim,

w województwie pomorskim:

- gminy Ostaszewo, miasto Krynica Morska oraz część gminy Nowy Dwór Gdański położona na południowy - zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 55 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 7, następnie przez drogę nr 7 i S7 biegnącą do zachodniej granicy gminy w powiecie nowodworskim,
- gminy Lichnowy, Miłoradz, Nowy Staw, Malbork z miastem Malbork w powiecie malborskim,
- gminy Mikołajki Pomorskie, Stary Targ i Sztum w powiecie sztumskim,
- powiat gdański,
- Miasto Gdańsk,
- powiat tczewski,
- powiat kwidzyński,

w województwie lubuskim:

- gmina Lubiszyn w powiecie gorzowskim,
- gmina Dobiegniew w powiecie strzelecko – drezdeneckim,

w województwie dolnośląskim:

- gminy Dziadowa Kłoda, Międzybórz, Syców, Twardogóra, część gminy wiejskiej Oleśnica położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 8, część gminy Dobroszyce położona na wschód od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od północnej do południowej granicy gminy w powiecie oleśnickim,
- gminy Jordanów Śląski, Kobierzyce, Mietków, Sobótka, część gminy Żórawina położona na zachód od linii wyznaczonej przez autostradę A4, część gminy Kąty Wrocławskie położona na południe od linii wyznaczonej przez autostradę A4 w powiecie wrocławskim,
- część gminy Domaniów położona na południowy zachód od linii wyznaczonej przez autostradę A4 w powiecie oławskim,
- gmina Wiązów w powiecie strzelińskim,
- część powiatu średzkiego niewymieniona w części II załącznika I,
- miasto Świeradów Zdrój w powiecie lubańskim,
- gmina Krotoszyce w powiecie legnickim,
- gminy Pielgrzymka, Świerzawa, Złotoryja z miastem Złotoryja, miasto Wojcieszków w powiecie złotoryjskim,
- powiat lwówecki,
- gminy Jawor, Męcinka, Mściwojów, Paszowice w powiecie jaworskim,
- gminy Dobromierz, Strzegom, Żarów w powiecie świdnickim,

w województwie wielkopolskim:

- gminy Koźmin Wielkopolski, Rozdrażew, miasto Sulmierzyce, część gminy Krotoszyn położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogi: nr 15 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 36, nr 36 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 15 do skrzyżowania z drogą nr 444, nr 444 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 36 do południowej granicy gminy w powiecie krotoszyńskim,
- gminy Brodnica, Dolsk, Śrem w powiecie śremskim,
- gminy Borek Wielkopolski, Piasy, Pogorzela, w powiecie gostyńskim,
- gminy Granowo, Grodzisk Wielkopolski i część gminy Kamieniec położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 308 w powiecie grodziskim,
- gminy Czempiń, Kościan i miasto Kościan w powiecie kościańskim,
- gminy Buk, Dopiewo, Komorniki, Kleszczewo, Kostrzyn, Kórnik, Tarnowo Podgórne, Stęszew, Pobiedziska, Mosina, miasto Luboń, miasto Puszczykowo, część gminy Rokietnica położona na południowy zachód od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy gminy w miejscowości Krzyszkowo do południowej granicy gminy w miejscowości Kiekrz oraz część gminy wiejskiej Murowana Goślina położona na południe od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy miasta Murowana Goślina do północno-wschodniej granicy gminy w powiecie poznańskim,
- gmina Kiszewo i część gminy Kłeczek położona na zachód od rzeki Mała Węłna w powiecie gnieźnieńskim,
- powiat czarnkowsko-trzcianecki,
- gmina Kaźmierz, część gminy Duszniki położona na południowy – wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 306 biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Duszniki, a następnie na południe od linii wyznaczonej przez ul. Niewierską oraz drogę biegnącą przez miejscowość Niewierz do zachodniej granicy gminy, część gminy Ostroróg położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 186 i 184 biegnące od granicy gminy do miejscowości Ostroróg, a następnie od miejscowości Ostroróg przez miejscowości Piaskowo – Rudki do południowej granicy gminy, część gminy Wronki położona na północ od linii wyznaczonej przez rzekę Wartę biegnącą od zachodniej granicy gminy do przecięcia z drogą nr 182, a następnie na wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr 182 oraz 184 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 182 do południowej granicy gminy, miasto Szamotuły i część gminy Szamotuły położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 306 i drogę łączącą miejscowości Lipnica - Ostroróg do linii wyznaczonej przez wschodnią granicę miasta Szamotuły i na południe od linii kolejowej biegnącej od południowej granicy miasta Szamotuły, do południowo-wschodniej granicy gminy oraz

część gminy Obrzycko położona na zachód od drogi nr 185 łączącej miejscowości Gaj Mały, Słopanowo i Obrzycko do północnej granicy miasta Obrzycko, a następnie na zachód od drogi przebiegającej przez miejscowość Chraplewo w powiecie szamotulskim,

- gmina Budzyń w powiecie chodzieskim,
 - gminy Mieścisko, Skoki i Wągrowiec z miastem Wągrowiec w powiecie wągrowieckim,
 - powiat pleszewski,
 - gmina Zagórz w powiecie słupeckim,
 - gmina Pyzdry w powiecie wrzesińskim,
 - gminy Kotlin, Żerków i część gminy Jarocin położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr S11 i 15 w powiecie jarocińskim,
 - powiat ostrowski,
 - powiat miejski Kalisz,
 - gminy Blizanów, Brzeziny, Żelazków, Godziesze Wielkie, Koźminek, Lisków, Opatówek, Szczytniki, część gminy Stawiszyn położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 25 biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Zbiersk, a następnie na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Zbiersk – Łyczyn – Petryki biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 25 do południowej granicy gminy, część gminy Ceków-Kolonia położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Młynisko – Morawin – Janków w powiecie kaliskim,
 - gminy Brudzew, Dobra, Kawęczyn, Przykona, Władysławów, Turek z miastem Turek część gminy Tuliszków położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 72 biegnącej od wschodniej granicy gminy do miasta Turek a następnie na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 443 biegnącej od skrzyżowania z drogą nr 72 w mieście Turek do zachodniej granicy gminy w powiecie tureckim,
 - gminy Rzgów, Grodziec, Krzymów, Stare Miasto, część gminy Rychwał położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 25 biegnącą od południowej granicy gminy do miejscowości Rychwał, a następnie na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 443 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 25 w miejscowości Rychwał do wschodniej granicy gminy w powiecie konińskim,
 - powiat kępiński,
 - powiat ostrzeszowski,
- w województwie opolskim:
- gminy Domaszowice, Pokój, część gminy Namysłów położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od wschodniej do zachodniej granicy gminy w powiecie namysłowskim,
 - gminy Wołczyn, Kluczbork, Byczyna w powiecie kluczborskim,
 - gminy Praszka, Gorzów Śląski część gminy Rudniki położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 42 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 43 i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 43 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 42 w powiecie oleskim,
 - gmina Grodków w powiecie brzeskim,
 - gminy Komprachcice, Łubniany, Murów, Niemodlin, Tułowice w powiecie opolskim,
 - powiat miejski Opole,
- w województwie zachodniopomorskim:
- gminy Nowogródek Pomorski, Barlinek, Myślibórz, część gminy Dębno położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 126 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 23 w miejscowości Dębno, następnie na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 23 do skrzyżowania z ul. Jana Pawła II w miejscowości Cychry, następnie na północ od ul. Jana Pawła II do skrzyżowania z ul. Ogrodową i dalej na północ od linii wyznaczonej przez ul. Ogrodową, której przedłużenie biegnie do wschodniej granicy gminy w powiecie myśliborskim,
 - gmina Stare Czarnowo w powiecie gryfińskim,

- gmina Bielice, Kozielice, Pyrzyce w powiecie pyrzyckim,
 - gminy Bierzwik, Krzęcin, Pełczyce w powiecie choszczeńskim,
 - część powiatu miejskiego Szczecin położona na zachód od linii wyznaczonej przez rzekę Odra Zachodnia biegnącą od północnej granicy gminy do przecięcia z drogą nr 10, następnie na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 10 biegnącą od przecięcia z linią wyznaczoną przez rzekę Odra Zachodnia do wschodniej granicy gminy,
 - gminy Dobra (Szczecińska), Kołbaskowo, Police w powiecie polickim,
- w województwie małopolskim:
- powiat brzeski,
 - powiat gorlicki,
 - powiat proszowicki,
 - powiat nowosądecki,
 - powiat miejski Nowy Sącz,
 - część powiatu dąbrowskiego niewymieniona w części III załącznika I,
 - część powiatu tarnowskiego niewymieniona w części III załącznika I.

8. Slovensko

Tato uzavřená pásma I na Slovensku:

- in the district of Nové Zámky: Mužla, Obid, Štúrovo, Nána, Kamenica nad Hronom, Chľaba, Leľa, Bajtava, Salka, Malé Kosihy, Kolta, Jasová, Dubník, Rúbaň, Strekov,
- in the district of Komárno: Bátorové Kosihy, Búč, Kravany nad Dunajom,
- in the district of Veľký Krtíš, the municipalities of Ipeľské Predmostie, Veľká nad Ipľom, Hrušov, Kleňany, Sečianky,
- in the district of Levice, the municipalities of Ipeľské Úľany, Plášťovce, Dolné Túrovce, Stredné Túrovce, Šahy, Tešmak, Pastovce, Zalaba, Malé Ludince, Hronovce, Nýrovce, Želiezovce, Málaš, Čaka,
- the whole district of Krupina, except municipalities included in part II,
- the whole district of Banská Bystrica, except municipalities included in part II,
- in the district of Liptovský Mikuláš – municipalities of Pribylina, Jamník, Svätý Štefan, Konská, Jakubovany, Liptovský Ondrej, Beňadiková, Vavrišovo, Liptovská Kokava, Liptovský Peter, Dovalovo, Hybe, Liptovský Hrádok, Liptovský Ján, Uhorská Ves, Podtureň, Závažná Poruba, Liptovský Mikuláš, Pavčina Lehota, Demänovská Dolina, Gôtovany, Galovany, Svätý Kríž, Lazisko, Dúbrava, Malatíny, Liptovské Vlchy, Liptovské Kľačany, Partizánska Ľupča, Kráľovská Ľubľa, Zemianska Ľubľa, Východná – a part of municipality north from the highway D1,
- in the district of Ružomberok, the municipalities of Liptovská Lužná, Liptovská Osada, Podsuchá, Ludrová, Štiavnička, Liptovská Štiavnica, Nižný Sliač, Liptovské Sliače,
- the whole district of Banská Stiaunica,
- the whole district of Žiar nad Hronom.

9. Itálie

Tato uzavřená pásma I v Itálii:

Piedmont Region:

- in the province of Alessandria, the municipalities of Casale Monferrato, Ovigliolo, Tortona, Viguzzolo, Ponti, Frugarolo, Bergamasco, Castellar Guidobono, Berzano Di Tortona, Castelletto D'erro, Cerreto Grue, Carbonara Scrivia, Casasco, Carentino, Frascaro, Paderna, Montegioco, Spineto Scrivia, Villaromagnano, Pozzolo Formigaro, Momperone, Merana, Monleale, Terzo, Borgoratto Alessandrino, Casal Cermelli, Montemarzino, Bistagno, Castellazzo Bormida, Bosco Marengo, Spigno Monferrato, Castelspina, Denice, Volpigliolo, Alice Bel Colle, Gamalero, Volpedo, Pozzolo Groppo, Montechiaro D'acqui, Sarezzano,

- in the province of Asti, the municipalities of Olmo Gentile, Nizza Monferrato, Incisa Scapaccino, Roccaverano, Castel Boglione, Mombaruzzo, Maranzana, Castel Rocchero, Rocchetta Palafea, Castelletto Molina, Castelnuovo Belbo, Montabone, Quaranti, Mombaldone, Fontanile, Calamandrana, Bruno, Sessame, Monastero Bormida, Bubbio, Cassinasco, Serole,

Liguria Region:

- in the province of Genova, the Municipalities of Rovegno, Rapallo, Portofino, Cicagna, Avegno, Montebruno, Santa Margherita Ligure, Favale Di Malvaro, Recco, Camogli, Moconesi, Tribogna, Fascia, Uscio, Gorreto, Fontanigorda, Neirone, Rondanina, Lorsica, Propata,
- in the province of Savona, the municipalities of Cairo Montenotte, Quiliano, Dego, Altare, Piana Crixia, Mioglia, Giusvalla, Albissola Marina, Savona,

Emilia-Romagna Region:

- in the province of Piacenza, the municipalities of Ottone, Zerba,

Lombardia Region:

- in the province of Pavia, the municipalities of Rocca Susella, Montesegale, Menconico, Val Di Nizza, Bagnaria, Santa Margherita Di Staffora, Ponte Nizza, Brallo Di Pregola, Varzi, Godiasco, Cecima.

ČÁST II

1. Bulharsko

Tato uzavřená pásma II v Bulharsku:

- the whole region of Haskovo,
- the whole region of Yambol,
- the whole region of Stara Zagora,
- the whole region of Pernik,
- the whole region of Kyustendil,
- the whole region of Plovdiv, excluding the areas in Part III,
- the whole region of Pazardzhik, excluding the areas in Part III,
- the whole region of Smolyan,
- the whole region of Dobrich,
- the whole region of Sofia city,
- the whole region of Sofia Province,
- the whole region of Blagoevgrad excluding the areas in Part III,
- the whole region of Razgrad,
- the whole region of Kardzhali,
- the whole region of Burgas,
- the whole region of Varna excluding the areas in Part III,
- the whole region of Silistra,
- the whole region of Ruse,
- the whole region of Veliko Tarnovo,
- the whole region of Pleven,
- the whole region of Targovishte,
- the whole region of Shumen,
- the whole region of Sliven,
- the whole region of Vidin,
- the whole region of Gabrovo,
- the whole region of Lovech,

- the whole region of Montana,
- the whole region of Vratza.

2. Německo

Tato uzavřená pásma II v Německu:

Bundesland Brandenburg:

- Landkreis Oder-Spree:
 - Gemeinde Grunow-Dammendorf,
 - Gemeinde Mixdorf
 - Gemeinde Schlaubetal,
 - Gemeinde Neuzelle,
 - Gemeinde Neiße münde,
 - Gemeinde Lawitz,
 - Gemeinde Eisenhüttenstadt,
 - Gemeinde Vogelsang,
 - Gemeinde Ziltendorf,
 - Gemeinde Wiesenau,
 - Gemeinde Friedland,
 - Gemeinde Siehdichum,
 - Gemeinde Müllrose,
 - Gemeinde Briesen,
 - Gemeinde Jacobsdorf
 - Gemeinde Groß Lindow,
 - Gemeinde Brieskow-Finkenheerd,
 - Gemeinde Ragow-Merz,
 - Gemeinde Beeskow,
 - Gemeinde Rietz-Neuendorf,
 - Gemeinde Tauche mit den Gemarkungen Stremmen, Ranzig, Trebatsch, Sabrodt, Sawall, Mitweide, Lindenberg, Falkenberg (T), Görsdorf (B), Wulfersdorf, Giesensdorf, Briescht, Kossenblatt und Tauche,
 - Gemeinde Langewahl,
 - Gemeinde Berkenbrück,
 - Gemeinde Steinhöfel mit den Gemarkungen Arensdorf und Demitz und den Gemarkungen Steinhöfel, Hasenfelde und Heinersdorf östlich der L 36 und der Gemarkung Neuendorf im Sande südlich der L 36,
 - Gemeinde Fürstenwalde östlich der B 168 und südlich der L 36,
 - Gemeinde Diensdorf-Radlow,
 - Gemeinde Wendisch Rietz östlich des Scharmützelsees und nördlich der B 246,
 - Gemeinde Bad Saarow mit der Gemarkung Neu Golm und der Gemarkung Bad Saarow-Pieskow östlich des Scharmützelsees und ab nördlicher Spitze östlich der L 35,
- Landkreis Dahme-Spreewald:
 - Gemeinde Jamlitz,
 - Gemeinde Lieberose,
 - Gemeinde Schwielochsee mit den Gemarkungen Goyatz, Jessern, Lamsfeld, Ressen, Speichrow und Zaue,

- Landkreis Spree-Neiße:
 - Gemeinde Schenkendöbern,
 - Gemeinde Guben,
 - Gemeinde Jänschwalde,
 - Gemeinde Tauer,
 - Gemeinde Teichland mit der Gemarkung Bärenbrück,
 - Gemeinde Heinersbrück,
 - Gemeinde Forst,
 - Gemeinde Groß Schacksdorf-Simmersdorf,
 - Gemeinde Neiße-Malxetal,
 - Gemeinde Jämlitz-Klein Düben,
 - Gemeinde Tschernitz,
 - Gemeinde Döbern,
 - Gemeinde Felixsee,
 - Gemeinde Wiesengrund,
 - Gemeinde Spremberg mit den Gemarkungen Groß Luja, Sellessen, Türkendorf, Graustein, Waldesdorf, Hornow, Schönheide, Liskau und der östliche Teil der Gemarkung Spremberg, beginnend an der südwestlichen Ecke der Gemarkungsgrenze zu Graustein in nordwestlicher Richtung entlang eines Waldweges zur B 156, dieser weiter in westlicher Richtung folgend bis zur Bahnlinie, dieser folgend bis zur L 48, dann weiter in südwestlicher Richtung bis zum Straßenabzweig Am früheren Stadtbahngleis, dieser Straße folgend bis zur L 47, weiter der L 47 folgend in nordöstlicher Richtung bis zum Abzweig Hasenheide, entlang der Straße Hasenheide bis zum Abzweig Weskower Allee, der Weskower Allee Richtung Norden folgend bis zum Abzweig Liebigstraße, dieser folgend Richtung Norden bis zur Gemarkungsgrenze Spremberg/ Sellessen,
 - Gemeinde Neuhausen/Spree mit den Gemarkungen Kahsel, Bagenz, Drieschnitz, Gablenz, Laubsdorf, Komptendorf und Sergen und der Gemarkung Roggosen südlich der BAB 15,
- Landkreis Märkisch-Oderland:
 - Gemeinde Bleyen-Genschmar,
 - Gemeinde Neuhardenberg,
 - Gemeinde Golzow,
 - Gemeinde Küstriner Vorland,
 - Gemeinde Alt Tucheband,
 - Gemeinde Reitwein,
 - Gemeinde Podelzig,
 - Gemeinde Gusow-Platkow,
 - Gemeinde Seelow,
 - Gemeinde Vierlinden,
 - Gemeinde Lindendorf,
 - Gemeinde Fichtenhöhe,
 - Gemeinde Lietzen,
 - Gemeinde Falkenhagen (Mark),
 - Gemeinde Zeschdorf,
 - Gemeinde Treplin,
 - Gemeinde Lebus,

- Gemeinde Müncheberg mit den Gemarkungen Jahnsfelde, Trebnitz, Obersdorf, Münchehofe und Hermersdorf,
- Gemeinde Märkische Höhe mit der Gemarkung Ringenwalde,
- Gemeinde Bliesdorf mit der Gemarkung Metzdorf und Gemeinde Bliesdorf – östlich der B167 bis östlicher Teil, begrenzt aus Richtung Gemarkungsgrenze Neutrebbin südlich der Bahnlinie bis Straße „Sophienhof“ dieser westlich folgend bis „Ruesterchegraben“ weiter entlang Feldweg an den Windrädern Richtung „Herrnhof“, weiter entlang „Letschiner Hauptgraben“ nord-östlich bis Gemarkungsgrenze Alttrebbin und Kunersdorf – östlich der B167,
- Gemeinde Bad Freienwalde mit den Gemarkungen Altglietzen, Altranft, Bad Freienwalde, Bralitz, Hohenwutzen, Schiffmühle, Hohensaaten und Neuenhagen,
- Gemeinde Falkenberg mit der Gemarkung Falkenberg östlich der L35,
- Gemeinde Oderaue,
- Gemeinde Wriezen mit den Gemarkungen Altwriezen, Jäckelsbruch, Neugaul, Beauregard, Eichwerder, Rathsdorf – östlich der B167 und Wriezen – östlich der B167,
- Gemeinde Neulewin,
- Gemeinde Neutrebbin,
- Gemeinde Letschin,
- Gemeinde Zechin,
- Landkreis Barnim:
 - Gemeinde Lunow-Stolzenhagen,
 - Gemeinde Parsteinsee,
 - Gemeinde Oderberg,
 - Gemeinde Liepe,
 - Gemeinde Hohenfinow (nördlich der B167),
 - Gemeinde Niederfinow,
 - Gemeinde (Stadt) Eberswalde mit den Gemarkungen Eberswalde nördlich der B167 und östlich der L200, Sommerfelde und Tornow nördlich der B167,
 - Gemeinde Chorin mit den Gemarkungen Brodowin, Chorin östlich der L200, Serwest, Neuehütte, Sandkrug östlich der L200,
 - Gemeinde Ziethen mit der Gemarkung Klein Ziethen östlich der Serwester Dorfstraße und östlich der B198,
- Landkreis Uckermark:
 - Gemeinde Angermünde mit den Gemarkungen Crussow, Stolpe, Gellmersdorf, Neukünkendorf, Bölkendorf, Herzsprung, Schmargendorf und den Gemarkungen Angermünde südlich und südöstlich der B2 und Dobberzin südlich der B2,
 - Gemeinde Schwedt mit den Gemarkungen Criewen, Zützen, Schwedt, Stendell, Kummerow, Kunow, Vierraden, Blumenhagen, Oderbruchwiesen, Enkelsee, Gatow, Hohenfelde, Schöneberg, Flemsdorf und der Gemarkung Felchow östlich der B2,
 - Gemeinde Pinnow südlich und östlich der B2,
 - Gemeinde Berkholz-Meyenburg,
 - Gemeinde Mark Landin mit der Gemarkung Landin südlich der B2,
 - Gemeinde Casekow mit der Gemarkung Woltersdorf und den Gemarkungen Biesendahlshof und Casekow östlich der L272 und südlich der L27,
 - Gemeinde Hohenselchow-Groß Pinnow mit der Gemarkung Groß Pinnow und der Gemarkung Hohenselchow südlich der L27,
 - Gemeinde Gartz (Oder) mit der Gemarkung Friedrichsthal und den Gemarkungen Gartz und Hohenreinkendorf südlich der L27 und B2 bis Gartenstraße,
 - Gemeinde Passow mit der Gemarkung Jamikow,

- Kreisfreie Stadt Frankfurt (Oder),
- Landkreis Prignitz:
 - Gemeinde Berge,
 - Gemeinde Pirow mit den Gemarkungen Hülsebeck, Pirow und Burow,
 - Gemeinde Putlitz mit den Gemarkungen Sagast, Nettelbeck, Porep, Lütkenhof, Putlitz, Weitendorf und Telschow,
 - Gemeinde Marienfließ mit den Gemarkungen Jännersdorf, Stepenitz und Krependorf,

Bundesland Sachsen:

- Landkreis Bautzen:
 - Gemeinde Arnsdorf nördlich der B6,
 - Gemeinde Burkau westlich des Straßenverlaufs von B98 und S94,
 - Gemeinde Frankenthal,
 - Gemeinde Großdubrau,
 - Gemeinde Großharthau nördlich der B6,
 - Gemeinde Großnaundorf,
 - Gemeinde Haselbachtal,
 - Gemeinde Hochkirch nördlich der B6,
 - Gemeinde Königswartha östlich der B96,
 - Gemeinde Kubschütz nördlich der B6,
 - Gemeinde Laußnitz,
 - Gemeinde Lichtenberg,
 - Gemeinde Lohsa östlich der B96,
 - Gemeinde Malschwitz,
 - Gemeinde Nebelschütz westlich der S94 und südlich der S100,
 - Gemeinde Neukirch,
 - Gemeinde Neschwitz östlich der B96,
 - Gemeinde Ohorn,
 - Gemeinde Ottendorf-Okrilla,
 - Gemeinde Panschwitz-Kuckau westlich der S94,
 - Gemeinde Radibor östlich der B96,
 - Gemeinde Rammenau westlich der B98,
 - Gemeinde Schwepnitz westlich der S93,
 - Gemeinde Spreetal östlich der B97,
 - Gemeinde Stadt Bautzen östlich des Verlaufs der B96 bis Abzweig S 156 und nördlich des Verlaufs S 156 bis Abzweig B6 und nördlich des Verlaufs der B 6 bis zur östlichen Gemeindegrenze,
 - Gemeinde Stadt Bischofswerda nördlich der B6 und westlich der B98,
 - Gemeinde Stadt Elstra westlich der S94 und südlich der S100,
 - Gemeinde Stadt Großröhrsdorf,
 - Gemeinde Stadt Hoyerswerda südlich des Verlaufs der B97 bis Abzweig B96 und östlich des Verlaufs der B96 bis zur südlichen Gemeindegrenze,
 - Gemeinde Stadt Kamenz westlich der S100 bis zum Abzweig S93, dann westlich der S93,
 - Gemeinde Stadt Königsbrück,
 - Gemeinde Stadt Pulsnitz,

- Gemeinde Stadt Radeberg nördlich der B6,
- Gemeinde Stadt Weißenberg,
- Gemeinde Stadt Wittichenau östlich der B96,
- Gemeinde Steina,
- Gemeinde Wachau,
- Stadt Dresden:
 - Stadtgebiet nördlich der B6,
- Landkreis Görlitz,
- Landkreis Meißen:
 - Gemeinde Ebersbach,
 - Gemeinde Klipphausen östlich der B6,
 - Gemeinde Lampertswalde,
 - Gemeinde Moritzburg,
 - Gemeinde Niederau östlich der B101
 - Gemeinde Priestewitz östlich der B101,
 - Gemeinde Röderaue östlich der B101,
 - Gemeinde Schönfeld,
 - Gemeinde Stadt Coswig,
 - Gemeinde Stadt Großenhain östlich der B101,
 - Gemeinde Stadt Meißen östlich des Straßenverlaufs von B6 und B101,
 - Gemeinde Stadt Radebeul,
 - Gemeinde Stadt Radeburg,
 - Gemeinde Thienendorf,
 - Gemeinde Weinböhla.

Bundesland Mecklenburg-Vorpommern:

- Landkreis Ludwigslust-Parchim:
 - Gemeinde Brunow mit den Ortsteilen und Ortschaften: Bauerkühl,
 - Brunow (bei Ludwigslust), Klüß, Löcknitz (bei Parchim),
 - Gemeinde Dambeck mit dem Ortsteil und der Ortschaft:
 - Dambeck (bei Ludwigslust),
 - Gemeinde Ganzlin mit den Ortsteilen und Ortschaften: Barackendorf, Hof Retzow, Klein Damerow, Retzow, Wangelin,
 - Gemeinde Gehlsbach mit den Ortsteilen und Ortschaften: Ausbau Darß, Darß, Hof Karbow, Karbow, Karbow-Ausbau, Quaßlin, Quaßlin Hof, Quaßliner Mühle, Vietlütbe, Wahlstorf
 - Gemeinde Groß Godems mit den Ortsteilen und Ortschaften:
 - Groß Godems, Klein Godems,
 - Gemeinde Karrenzin mit den Ortsteilen und Ortschaften: Herzfeld, Karrenzin, Karrenzin-Ausbau, Neu Herzfeld, Repzin, Wulfsahl,
 - Gemeinde Kreien mit den Ortsteilen und Ortschaften: Ausbau Kreien,
 - Hof Kreien, Kolonie Kreien, Kreien, Wilsen,
 - Gemeinde Kritzow mit dem Ortsteil und der Ortschaft: Benzin,
 - Gemeinde Lübz mit den Ortsteilen und Ortschaften: Burow, Gischow, Meyerberg,
 - Gemeinde Möllenbeck mit den Ortsteilen und Ortschaften: Carlshof, Horst, Menzendorf, Möllenbeck,
 - Gemeinde Parchim mit dem Ortsteil und Ortschaft: Slate,

- Gemeinde Rom mit dem Ortsteil und Ortslage: Klein Niendorf,
- Gemeinde Ruhner Berge mit den Ortsteilen und Ortslagen: Dorf Polnitz, Drenkow, Griebow, Jarchow, Leppin, Malow, Malower Mühle, Marnitz, Mentin, Mooster, Poitendorf, Polnitz, Suckow, Tessenow, Zachow,
- Gemeinde Siggelkow mit den Ortsteilen und Ortslagen: Groß Pankow, Klein Pankow, Neuburg, Redlin, Siggelkow,
- Gemeinde Ziegendorf mit den Ortsteilen und Ortslagen: Drefahl, Meierstorf, Neu Drefahl, Pampin, Platschow, Stresendorf, Ziegendorf.

3. Estonsko

Tato uzavřená pásma II v Estonsku:

- Eesti Vabariik (välja arvatud Hiiu maakond).

4. Lotyšsko

Tato uzavřená pásma II v Lotyšsku:

- Aizkraukles novads,
- Alūksnes novads,
- Augšdaugavas novads,
- Ādažu novads,
- Balvu novads,
- Bauskas novads,
- Cēsu novads,
- Dienvidkurzemes novads Aizputes, Cīravas, Lažas, Kalvenes, Kazdangas, Durbes, Dunalkas, Tadaiku, Vecpils, Bārtas, Sakas, Bunkas, Priekules, Gramzdas, Kalētu, Virgas, Dunikas, Embūtes, Vaiņodes, Gaviezes, Rucavas pagasts, Nīcas pagasta daļa uz dienvidiem no apdzīvotas vietas Bernāti, autoceļš V1232, A11, V1222, Bārtas upes, Aizputes, Durbes, Pāvilostas, Priekules pilsēta,
- Dobeles novads,
- Gulbenes novads,
- Jelgavas novads,
- Jēkabpils novads,
- Krāslavas novads,
- Kuldīgas novads,
- Ķekavas novads,
- Limbažu novads,
- Līvānu novads,
- Ludzas novads,
- Madonas novads,
- Mārupes novads,
- Ogres novads,
- Olaines novads,
- Preiļu novads,
- Rēzeknes novads,
- Ropažu novads Garkalnes, Ropažu pagasts, Stopiņu pagasta daļa, kas atrodas uz austrumiem no autoceļš V36, P4 un P5, Acones ielas, Daugulupes ielas un Daugulupītes, Vangažu pilsēta,
- Salaspils novads,
- Saldus novads,
- Saulkrastu novads,

- Siguldas novads,
- Smiltenes novads,
- Talsu novads,
- Tukuma novads,
- Valkas novads,
- Valmieras novads,
- Varakļānu novads,
- Ventspils novads,
- Daugavpils valstspilsētas pašvaldība,
- Jelgavas valstspilsētas pašvaldība,
- Jūrmalas valstspilsētas pašvaldība,
- Rēzeknes valstspilsētas pašvaldība.

5. Litva

Tato uzavřená pásma II v Litvě:

- Alytaus miesto savivaldybė,
- Alytaus rajono savivaldybė,
- Anykščių rajono savivaldybė,
- Akmenės rajono savivaldybė,
- Birštono savivaldybė,
- Biržų miesto savivaldybė,
- Biržų rajono savivaldybė,
- Druskininkų savivaldybė,
- Elektrėnų savivaldybė,
- Ignalinos rajono savivaldybė,
- Jonavos rajono savivaldybė,
- Joniškio rajono savivaldybė,
- Jurbarko rajono savivaldybė,
- Kaišiadorių rajono savivaldybė,
- Kauno miesto savivaldybė,
- Kauno rajono savivaldybė,
- Kazlų rūdos savivaldybė,
- Kelmės rajono savivaldybė,
- Kėdainių rajono savivaldybė,
- Klaipėdos rajono savivaldybė: Judrėnų, Endriejavo ir Veiviržėnų seniūnijos,
- Kupiškio rajono savivaldybė,
- Kretingos rajono savivaldybė,
- Lazdijų rajono savivaldybė,
- Mažeikių rajono savivaldybė,
- Molėtų rajono savivaldybė,
- Pagėgių savivaldybė,
- Pakruojo rajono savivaldybė,
- Panevėžio rajono savivaldybė,
- Panevėžio miesto savivaldybė,

- Pasvalio rajono savivaldybė,
- Radviliškio rajono savivaldybė,
- Rietavo savivaldybė,
- Prienų rajono savivaldybė,
- Plungės rajono savivaldybė,
- Raseinių rajono savivaldybė,
- Rokiškio rajono savivaldybė,
- Skuodo rajono savivaldybės,
- Šakių rajono savivaldybė,
- Šalčininkų rajono savivaldybė,
- Šiaulių miesto savivaldybė,
- Šiaulių rajono savivaldybė,
- Šilutės rajono savivaldybė,
- Širvintų rajono savivaldybė,
- Šilalės rajono savivaldybė,
- Švenčionių rajono savivaldybė,
- Tauragės rajono savivaldybė,
- Telšių rajono savivaldybė,
- Trakų rajono savivaldybė,
- Ukmergės rajono savivaldybė,
- Utenos rajono savivaldybė,
- Varėnos rajono savivaldybė,
- Vilniaus miesto savivaldybė,
- Vilniaus rajono savivaldybė,
- Visagino savivaldybė,
- Zarasų rajono savivaldybė.

6. Maďarsko

Tato uzavřená pásma II v Maďarsku:

- Békés megye 950150, 950250, 950350, 950450, 950550, 950650, 950660, 950750, 950850, 950860, 951050, 951150, 951250, 951260, 951350, 951450, 951460, 951550, 951650, 951750, 952150, 952250, 952350, 952450, 952550, 952650, 953250, 953260, 953270, 953350, 953450, 953550, 953560, 953950, 954050, 954060, 954150, 956250, 956350, 956450, 956550, 956650 és 956750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Borsod-Abaúj-Zemplén megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe,
- Fejér megye 403150, 403160, 403250, 403260, 403350, 404250, 404550, 404560, 404570, 405450, 405550, 405650, 406450 és 407050 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Hajdú-Bihar megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe,
- Heves megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe,
- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750250, 750550, 750650, 750750, 750850, 750970, 750980, 751050, 751150, 751160, 751250, 751260, 751350, 751360, 751450, 751460, 751470, 751550, 751650, 751750, 751850, 751950, 752150, 752250, 752350, 752450, 752460, 752550, 752560, 752650, 752750, 752850, 752950, 753060, 753070, 753150, 753250, 753310, 753450, 753550, 753650, 753660, 753750, 753850, 753950, 753960, 754050, 754150, 754250, 754360, 754370, 754850, 755550, 755650 és 755750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Komárom-Esztergom megye: 250350, 250850, 250950, 251450, 251550, 251950, 252050, 252150, 252350, 252450, 252460, 252550, 252650, 252750, 252850, 252860, 252950, 252960, 253050, 253150, 253250, 253350, 253450 és 253550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,

- Nógrád megye valamennyi vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Pest megye 570150, 570250, 570350, 570450, 570550, 570650, 570750, 570850, 570950, 571050, 571150, 571250, 571350, 571650, 571750, 571760, 571850, 571950, 572050, 573550, 573650, 574250, 577250, 580050 és 580150 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Szabolcs-Szatmár-Bereg megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe.

7. Polsko

Tato uzavřená pásma II v Polsku:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Kalinowo, Stare Juchy, Prostki oraz gmina wiejska Elk w powiecie elckim,
- powiat elbląski,
- powiat miejski Elbląg,
- powiat gołdapski,
- powiat piski,
- powiat bartoszycki,
- powiat olecki,
- powiat giżycki,
- powiat braniewski,
- powiat kętrzyński,
- powiat lidzbarski,
- gminy Jedwabno, Świętajno, Szczytno i miasto Szczytno, część gminy Dźwierzuty położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 57, część gminy Pasyw położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 53 w powiecie szczycieńskim,
- powiat mrągowski,
- powiat węgorzewski,
- gminy Dobre Miasto, Dywity, Świątki, Jonkowo, Gietrzwałd, Olsztynek, Stawiguda, Jeziorany, Kolno, część gminy Barczewo położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Purda położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 53, część gminy Biskupiec położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 57 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 16 a następnie na północ od drogi nr 16 biegnącej od skrzyżowania z drogą nr 57 do zachodniej granicy gminy w powiecie olsztyńskim,
- powiat miejski Olsztyn,
- powiat nidzicki,
- gminy Kisielice, Susz, Zalewo w powiecie iławskim,
- część powiatu ostródzkiego niewymieniona w części III załącznika I,
- gmina Iłowo – Osada w powiecie działdowskim,

w województwie podlaskim:

- powiat bielski,
- powiat grajewski,
- powiat moniecki,
- powiat sejneński,
- gminy Łomża, Piątnica, Jedwabne, Przytuły i Wizna w powiecie łomżyńskim,
- powiat miejski Łomża,
- powiat siemiatycki,
- powiat hajnowski,

- gminy Ciechanowiec, Klukowo, Szepietowo, Kobylin-Borzymy, Nowe Piekuty, Sokoły i część gminy Kulesze Kościelne położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie wysokomazowieckim,
 - gmina Rutki i część gminy Kołaki Kościelne położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie zambrowskim,
 - gminy Mały Płock i Stawiski w powiecie kolneńskim,
 - powiat białostocki,
 - powiat suwalski,
 - powiat miejski Suwałki,
 - powiat augustowski,
 - powiat sokólski,
 - powiat miejski Białystok,
- w województwie mazowieckim:
- gminy Domanice, Korczew, Kotuń, Mordy, Paprotnia, Przesmyki, Siedlce, Skórzec, Wiśniew, Wodynie, Zbuczyn w powiecie siedleckim,
 - powiat miejski Siedlce,
 - gminy Ceranów, Jabłonna Lacka, Kosów Lacki, Repki, Sabnie, Sterdyń w powiecie sokołowskim,
 - powiat łosicki,
 - powiat sochaczewski,
 - powiat zwolenński,
 - powiat kozienicki,
 - powiat lipski,
 - powiat radomski
 - powiat miejski Radom,
 - powiat szydłowiecki,
 - gminy Lubowidz i Kuczbork Osada w powiecie żuromińskim,
 - gmina Wieczfnia Kościelna w powiecie mławskim,
 - gminy Bodzanów, Słubice, Wyszogród i Mała Wieś w powiecie płockim,
 - powiat nowodworski,
 - gminy Czerwińsk nad Wisłą, Naruszewo, Załuski w powiecie płońskim,
 - gminy: miasto Kobylka, miasto Marki, miasto Ząbki, miasto Zielonka, część gminy Tłuszcz ograniczona liniami kolejowymi: na północ od linii kolejowej biegnącej od wschodniej granicy gminy do miasta Tłuszcz oraz na wschód od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy gminy do miasta Tłuszcz, część gminy Jadów położona na północ od linii kolejowej biegnącej od wschodniej do zachodniej granicy gminy w powiecie wołomińskim,
 - powiat garwoliński,
 - gminy Boguty – Pianki, Brok, Zaręby Kościelne, Nur, Małkinia Górna, część gminy Wąsewo położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 60, część gminy wiejskiej Ostrów Mazowiecka położona na południe od miasta Ostrów Mazowiecka i na południe od linii wyznaczonej przez drogę 60 biegnącą od zachodniej granicy miasta Ostrów Mazowiecka do zachodniej granicy gminy w powiecie ostrowskim,
 - część gminy Sadowne położona na północny- zachód od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Łochów położona na północny – zachód od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie węgrowskim,
 - gminy Brańszczyk, Długosiodło, Rząśnik, Wyszków, część gminy Zabrodzie położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr S8 w powiecie wyszkowskim,
 - gminy Cegłów, Dębe Wielkie, Halinów, Latowicz, Mińsk Mazowiecki i miasto Mińsk Mazowiecki, Mrozy, Siennica, miasto Sulejówkę w powiecie mińskim,

- powiat otwocki,
 - powiat warszawski zachodni,
 - powiat legionowski,
 - powiat piaseczyński,
 - powiat pruszkowski,
 - powiat grójecki,
 - powiat grodziski,
 - powiat żyrardowski,
 - powiat białobrzegi,
 - powiat przysuski,
 - powiat miejski Warszawa,
- w województwie lubelskim:
- powiat bialski,
 - powiat miejski Biała Podlaska,
 - gminy Batorz, Godziszów, Janów Lubelski, Modliborzycy w powiecie janowskim,
 - powiat puławski,
 - powiat rycki,
 - powiat łukowski,
 - powiat lubelski,
 - powiat miejski Lublin,
 - powiat lubartowski,
 - powiat łęczyński,
 - powiat świdnicki,
 - gminy Aleksandrów, Biszczka, Józefów, Księżpól, Łukowa, Obsza, Potok Górny, Tarnogród w powiecie biłgorajskim,
 - gminy Dołhobyczów, Mircze, Trzeszczany, Uchanie i Werbkowice w powiecie hrubieszowskim,
 - powiat krasnostawski,
 - powiat chełmski,
 - powiat miejski Chełm,
 - powiat tomaszowski,
 - część powiatu kraśnickiego niewymieniona w części III załącznika I,
 - powiat opolski,
 - powiat parczewski,
 - powiat włodawski,
 - powiat radzyński,
 - powiat miejski Zamość,
 - gminy Adamów, Grabowiec, Komarów – Osada, Krasnobród, Łabunie, Miączyn, Nielisz, Sitno, Skierbieszów, Stary Zamość, Zamość w powiecie zamojskim,
- w województwie podkarpackim:
- część powiatu stalowowolskiego niewymieniona w części III załącznika I,
 - gminy Cieszanów, Horyniec - Zdrój, Narol, Stary Dzików, Oleszyce, Lubaczów z miastem Lubaczów w powiecie lubaczowskim,
 - gminy Medyka, Stubno, część gminy Orły położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 77, część gminy Żurawica na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 77 w powiecie przemyskim,

- gmina Pilzno w powiecie dębickim,
- gminy Chłopice, Jarosław z miastem Jarosław, Pawłosiów i Wiązownice w powiecie jarosławskim,
- gmina Kamień w powiecie rzeszowskim,
- gminy Cmolas, Dzikowiec, Kolbuszowa, Majdan Królewski i Niwiska powiecie kolbuszowskim,
- powiat leżajski,
- powiat niżański,
- powiat tarnobrzeski,
- gminy Adamówka, Sieniawa, Tryńcza, Przeworsk z miastem Przeworsk, Zarzecze w powiecie przeworskim,
- część gminy Sędziszów Małopolski położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr A4, część gminy Ostrów nie wymieniona w części III załącznika I w powiecie ropczycko – sędziszowskim,

w województwie pomorskim:

- gminy Dzierżgoń i Stary Dzierżgoń w powiecie sztumskim,
- gmina Stare Pole w powiecie malborskim,
- gminy Stegny, Sztutowo i część gminy Nowy Dwór Gdański położona na północny - wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 55 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 7, następnie przez drogę nr 7 i S7 biegnącą do zachodniej granicy gminy w powiecie nowodworskim,

w województwie świętokrzyskim:

- gmina Tarłów i część gminy Ożarów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 74 biegnącą od miejscowości Honorów do zachodniej granicy gminy w powiecie opatowskim,
- część gminy Brody położona wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 9 i na północny - wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 0618T biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania w miejscowości Lipie oraz przez drogę biegnącą od miejscowości Lipie do wschodniej granicy gminy i część gminy Mirzec położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 744 biegnącą od południowej granicy gminy do miejscowości Tychów Stary a następnie przez drogę nr 0566T biegnącą od miejscowości Tychów Stary w kierunku północno – wschodnim do granicy gminy w powiecie starachowickim,
- gmina Gowarczów, część gminy Końskie położona na wschód od linii kolejowej, część gminy Stąporków położona na północ od linii kolejowej w powiecie koneckim,
- gminy Dwikozy i Zawichost w powiecie sandomierskim,

w województwie lubuskim:

- gminy Bogdaniec, Deszczno, Kłodawa, Kostrzyn nad Odrą, Santok, Witnica w powiecie gorzowskim,
- powiat miejski Gorzów Wielkopolski,
- gminy Drezdenko, Strzelce Krajeńskie, Stare Kurowo, Zwierzyn w powiecie strzelecko – drezdeneckim,
- powiat żarski,
- powiat słubicki,
- gminy Brzeźnica, Iłowa, Gozdnicza, Wymiarki i miasto Żagań w powiecie żagańskim,
- powiat krośnieński,
- powiat zielonogórski
- powiat miejski Zielona Góra,
- powiat nowosolski,
- część powiatu sulęcińskiego niewymieniona w części III załącznika I,

- część powiatu międzyszeckiego niewymieniona w części III załącznika I,
- część powiatu świebodzińskiego niewymieniona w części III załącznika I,
- część powiatu wschowskiego niewymieniona w części III załącznika I,

w województwie dolnośląskim:

- powiat zgorzelecki,
- gminy Gaworzycze, Grębocice, Polkowice i Radwanice w powiecie polkowickim,
- część powiatu wołowskiego niewymieniona w części III załącznika I,
- powiat lubiński,
- gmina Malczyce, Miękinia, Środa Śląska, część gminy Kostomłoty położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr A4, część gminy Udanin położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr A4 w powiecie średzkim,
- gmina Wądroże Wielkie w powiecie jaworskim,
- powiat miejski Legnica,
- część powiatu legnickiego niewymieniona w części I i III załącznika I,
- gmina Oborniki Śląskie, Wisznia Mała, Trzebnica, Zawonia w powiecie trzebnickim,
- gminy Leśna, Lubań i miasto Lubań, Olszyna, Platerówka, Siekierczyn w powiecie lubańskim,
- powiat miejski Wrocław,
- gminy Czernica, Długołęka, Siechnice, część gminy Żórawina położona na wschód od linii wyznaczonej przez autostradę A4, część gminy Kąty Wrocławskie położona na północ od linii wyznaczonej przez autostradę A4 w powiecie wrocławskim,
- gminy Jelcz - Laskowice, Oława z miastem Oława i część gminy Domaniów położona na północny wschód od linii wyznaczonej przez autostradę A4 w powiecie oławskim,
- gmina Bierutów, miasto Oleśnica, część gminy wiejskiej Oleśnica położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr S8, część gminy Dobroszyce położona na zachód od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od północnej do południowej granicy gminy w powiecie oleśnickim,
- gmina Cieszków, Krośnice, część gminy Milicz położona na wschód od linii łączącej miejscowości Poradów – Piotrkosice – Sulimierz – Sułów - Gruszcza w powiecie milickim,
- część powiatu bolesławieckiego niewymieniona w części III załącznika I,
- część powiatu głogowskiego niewymieniona w części III załącznika I,
- gmina Niechlów w powiecie górowskim,
- gmina Zagrodno w powiecie złotoryjskim,

w województwie wielkopolskim:

- powiat wolsztyński,
- gmina Wielichowo, Rakoniewice część gminy Kamieniec położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 308 w powiecie grodziskim,
- gminy Lipno, Osieczna, Świąciechowa, Wijewo, Włoszakowice w powiecie leszczyńskim,
- powiat miejski Leszno,
- gminy Krzywiń i Śmigiel w powiecie kościańskim,
- część powiatu międzychodzkiego niewymieniona w części III załącznika I,
- część powiatu nowotomyskiego niewymieniona w części III załącznika I,
- powiat obornicki,
- część gminy Połajewo na położona na południe od drogi łączącej miejscowości Chraplewo, Tarnówko-Boruszyn, Krościn, Jakubowo, Połajewo - ul. Ryczywolska do północno-wschodniej granicy gminy w powiecie czarnkowsko-trzcianeckim,

- powiat miejski Poznań,
- gminy Czerwonak, Swarzędz, Suchy Las, część gminy wiejskiej Murowana Goślina położona na północ od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy miasta Murowana Goślina do północno-wschodniej granicy gminy oraz część gminy Rokietnica położona na północ i na wschód od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy gminy w miejscowości Krzyszkowo do południowej granicy gminy w miejscowości Kiekrz w powiecie poznańskim,
- część gminy Ostroróg położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 186 i 184 biegnące od granicy gminy do miejscowości Ostroróg, a następnie od miejscowości Ostroróg przez miejscowości Piaskowo – Rudki do południowej granicy gminy, część gminy Wronki położona na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Wartę biegnącą od zachodniej granicy gminy do przecięcia z drogą nr 182, a następnie na zachód od linii wyznaczonej przez drogi nr 182 oraz 184 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 182 do południowej granicy gminy, część gminy Pniewy położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Lubosinek – Lubosina – Buszewo biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 187 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 187 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą łączącą miejscowości Lubosinek – Lubosina – Buszewo część gminy Duszniki położona na północny – zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 306 biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Duszniki, a następnie na północ od linii wyznaczonej przez ul. Niewierską oraz drogę biegnącą przez miejscowość Niewierz do zachodniej granicy gminy, część gminy Szamotuły położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 306 i drogę łączącą miejscowości Lipnica – Ostroróg oraz część położona na wschód od wschodniej granicy miasta Szamotuły i na północ od linii kolejowej biegnącej od południowej granicy miasta Szamotuły do południowo-wschodniej granicy gminy oraz część gminy Obrzycko położona na wschód od drogi nr 185 łączącej miejscowości Gaj Mały, Słapanowo i Obrzycko do północnej granicy miasta Obrzycko, a następnie na wschód od drogi przebiegającej przez miejscowość Chraplewo w powiecie szamotulskim,
- gmina Malanów, część gminy Tuliszków położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 72 biegnącą od wschodniej granicy gminy do miasta Turek, a następnie na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 443 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 72 w mieście Turek do zachodniej granicy gminy w powiecie tureckim,
- część gminy Rychwał położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 25 biegnącą od południowej granicy gminy do miejscowości Rychwał, a następnie na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 443 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 25 w miejscowości Rychwał do wschodniej granicy gminy w powiecie konińskim,
- gmina Mycielin, część gminy Stawiszyn położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 25 biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Zbiersk, a następnie na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Zbiersk – Łyczyn – Petryki biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 25 do południowej granicy gminy, część gminy Ceków - Kolonia położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Młynisko – Morawin - Janków w powiecie kaliskim,
- gminy Gostyń i Pępowo w powiecie gostyńskim,
- gminy Kobylin, Zduny, część gminy Krotoszyn położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogi: nr 15 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 36, nr 36 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 15 do skrzyżowania z drogą nr 444, nr 444 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 36 do południowej granicy gminy w powiecie krotoszyńskim,

w województwie łódzkim:

- gminy Białaczów, Drzewica, Opoczno i Poświętne w powiecie opoczyńskim,
- gminy Biała Rawska, Regnów i Sadkowiec w powiecie rawskim,
- gmina Kowiesy w powiecie skierniewickim,

w województwie zachodniopomorskim:

- gmina Boleszkowice i część gminy Dębno położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 126 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 23 w miejscowości Dębno, następnie na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 23 do skrzyżowania z ul. Jana Pawła II w miejscowości Cychry, następnie na południe od ul. Jana Pawła II do skrzyżowania z ul. Ogrodową i dalej na południe od linii wyznaczonej przez ul. Ogrodową, której przedłużenie biegnie do wschodniej granicy gminy w powiecie myśliborskim,

— gminy Banie, Cedynia, Chojna, Gryfino, Mieszkowice, Moryń, Trzcianko – Zdrój, Widuchowa w powiecie gryfińskim,

w województwie opolskim:

— gminy Brzeg, Lubsza, Lewin Brzeski, Olszanka, Skarbimierz w powiecie brzeskim,

— gminy Dąbrowa, Dobrzeń Wielki, Popielów w powiecie opolskim,

— gminy Świerczów, Wilków, część gminy Namysłów położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od wschodniej do zachodniej granicy gminy w powiecie namysłowskim.

8. Slovensko

Tato uzavřená pásma II na Slovensku:

— the whole district of Gelnica except municipalities included in zone III,

— the whole district of Poprad

— the whole district of Spišská Nová Ves,

— the whole district of Levoča,

— the whole district of Kežmarok

— in the whole district of Michalovce except municipalities included in zone III,

— the whole district of Košice-okolie,

— the whole district of Rožnava,

— the whole city of Košice,

— the whole district of Sobrance,

— the whole district of Vranov nad Topľou,

— the whole district of Humenné except municipalities included in zone III,

— the whole district of Snina,

— the whole district of Prešov except municipalities included in zone III,

— the whole district of Sabinov except municipalities included in zone III,

— the whole district of Svidník,

— the whole district of Medzilaborce,

— the whole district of Stropkov

— the whole district of Bardejov,

— the whole district of Stará Ľubovňa,

— the whole district of Revúca,

— the whole district of Rimavská Sobota except municipalities included in zone III,

— in the district of Veľký Krtíš, the whole municipalities not included in part I,

— the whole district of Lučenec,

— the whole district of Poltár

— the whole district of Zvolen,

— the whole district of Detva,

— in the district of Krupina the whole municipalities of Senohrad, Horné Mladonice, Dolné Mladonice, Čekovce, Lackov, Zemiansky Vrbovok, Kozí Vrbovok, Čabradský Vrbovok, Cerovo, Trpín, Litava,

— In the district of Banská Bystrica, the whole municipalities of Kremnička, Malachov, Badín, Vlkanová, Hronsek, Horná Mičiná, Dolná Mičiná, Môlča Oravce, Čáčín, Čerín, Bečov, Sebedín, Dúbravica, Hrochoť, Poniky, Strelníky, Povrazník, Ľubietová, Brusno, Banská Bystrica, Pohronský Bukovec, Medzibrod, Lučatín, Hiadel', Moštenica, Podkonice, Slovenská Ľupča, Priehod,

- the whole district of Brezno,
- in the district of Liptovský Mikuláš, the municipalities of Važec, Malužiná, Kráľova Lehota, Liptovská Porúbka, Nižná Boca, Vyšná Boca a Východná – a part of municipality south of the highway D1.

9. Itálie

Tato uzavřená pásma II v Itálii:

Piedmont Region:

- in the Province of Alessandria, the municipalities of Cavatore, Castelnuovo Bormida, Cabella Ligure, Carrega Ligure, Francavilla Bisio, Carpeneto, Costa Vescovato, Grogna, Orsara Bormida, Pasturana, Melazzo, Mornese, Ovada, Predosa, Lerma, Fraconalto, Rivalta Bormida, Fresonara, Malvicino, Ponzzone, San Cristoforo, Sezzadio, Rocca Grimalda, Garbagna, Tassarolo, Mongiardino Ligure, Morsasco, Montaldo Bormida, Prasco, Montaldeo, Belforte Monferrato, Albera Ligure, Bosio, Cantalupo Ligure, Castelletto D'Orba, Cartosio, Acqui Terme, Arquata Scrivia, Parodi Ligure, Ricaldone, Gavi, Cremolino, Brignano-Frascata, Novi Ligure, Molare, Cassinelle, Morbello, Avolasca, Carezzano, Basaluzzo, Dernice, Trisobbio, Strevi, Sant'Agata Fossili, Pareto, Visone, Voltaggio, Tagliolo Monferrato, Casaleggio Boiro, Capriata D'Orba, Castellania, Carrosio, Cassine, Vignole Borbera, Serravalle Scrivia, Silvano D'Orba, Villalvernia, Roccaforte Ligure, Rocchetta Ligure, Sardigliano, Stazzano, Borghetto Di Borbera, Grondona, Cassano Spinola, Montacuto, Gremiasco, San Sebastiano Curone, Fabbria Curone,

Liguria Region:

- in the province of Genova, the municipalities of Bogliasco, Arenzano, Ceranesi, Ronco Scrivia, Mele, Isola Del Cantone, Lumarzo, Genova, Masone, Serra Riccò, Campo Ligure, Mignanego, Busalla, Bargagli, Savignone, Torriglia, Rossiglione, Sant'Olcese, Valbrevenna, Sori, Tiglieto, Campomorone, Cogoleto, Pieve Ligure, Davagna, Casella, Montoggio, Crocefieschi, Vobbia,
- in the province of Savona, the municipalities of Albisola Superiore, Celle Ligure, Stella, Pontinvrea, Varazze, Urbe, Sassello.

ČÁST III

1. Bulharsko

Tato uzavřená pásma III v Bulharsku:

- in Blagoevgrad region:
 - the whole municipality of Sandanski
 - the whole municipality of Strumyani
 - the whole municipality of Petrich,
- the Pazardzhik region:
 - the whole municipality of Pazardzhik,
 - the whole municipality of Panagyurishte,
 - the whole municipality of Lesichevo,
 - the whole municipality of Septemvri,
 - the whole municipality of Strelcha,
- in Plovdiv region
 - the whole municipality of Hisar,
 - the whole municipality of Suedinenie,
 - the whole municipality of Maritsa
 - the whole municipality of Rodopi,
 - the whole municipality of Plovdiv,

- in Varna region:
- the whole municipality of Byala,
- the whole municipality of Dolni Chiflik.

2. Itálie

Tato uzavřená pásma III v Itálii:

- tutto il territorio della Sardegna.

3. Polsko

Tato uzavřená pásma III v Polsku:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- część powiatu działdowskiego niewymieniona w części II załącznika I,
- część powiatu iławskiego niewymieniona w części II załącznika I,
- powiat nowomiejski,
- gminy Dąbrówno, Grunwald i Ostróda z miastem Ostróda w powiecie ostródzkim,
- część gminy Barczewo położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Purda położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 53, część gminy Biskupiec położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 57 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 16, a następnie na południe od drogi nr 16 biegnącej od skrzyżowania z drogą nr 57 do zachodniej granicy gminy w powiecie olsztyńskim,
- część gminy Dźwierzuty położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 57, część gminy Pasyń położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 53 w powiecie szczycieńskim,

w województwie lubelskim:

- gminy Radecznica, Sułów, Szczepleszyn, Zwierzyniec w powiecie zamojskim,
- gminy Biłgoraj z miastem Biłgoraj, Goraj, Frampol, Terespol i Turobin w powiecie biłgorajskim,
- gminy Horodło, Hrubieszów z miastem Hrubieszów w powiecie hrubieszowskim,
- gminy Dzwola, Chrzanów i Potok Wielki w powiecie janowskim,
- gminy Gościeradów i Trzydnik Duży w powiecie kraśnickim,

w województwie podkarpackim:

- powiat mielecki,
- gminy Radomyśl nad Sanem i Zaklików w powiecie stalowowolskim,
- część gminy Ostrów położona na północ od drogi linii wyznaczonej przez drogę nr A4 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 986, a następnie na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 986 biegnącą od tego skrzyżowania do miejscowości Osieka i dalej na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Osieka – Blizna w powiecie ropczycko – sędziszowskim,
- gminy Czarna, Żyraków i część gminy wiejskiej Dębica położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr A4 w powiecie dębickim,
- gmina Wielkie Oczy w powiecie lubaczowskim,
- gminy Laszki, Radymno z miastem Radymno, w powiecie jarosławskim,

w województwie lubuskim:

- gminy Małomice, Niegosławice, Szprotawa, Żagań w powiecie żagańskim,
- gmina Sulęcín w powiecie sulcińskim,
- gminy Bledzew, Międzyrzecz, Pszczew, Trzciel w powiecie międzyrzeckim,
- gmina Sława w powiecie wschowskim,
- gminy Lubrza, Łagów, Skąpe, Świebódzin w powiecie świebodzińskim,

w województwie wielkopolskim:

- gminy Krzemieniewo, Rydzyna w powiecie leszczyńskim,
- gminy Krobia i Poniec w powiecie gostyńskim,
- powiat rawicki,
- gminy Kuślin, Lwówek, Miedzichowo, Nowy Tomyśl w powiecie nowotomyskim,
- gminy Chrzypsko Wielkie, Kwilcz w powiecie międzychodzkim,
- część gminy Pniewy położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Lubosinek – Lubosina – Buszewo biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 187 i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 187 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą łączącą miejscowości Lubosinek – Lubosina – Buszewo w powiecie szamotulskim,

w województwie dolnośląskim:

- część powiatu górowskiego niewymieniona w części II załącznika I,
- gminy Prusice i Żmigród w powiecie trzebnickim,
- gmina Kotla w powiecie głogowskim,
- gminy Gromadka i Osiecznica w powiecie bolesławieckim,
- gminy Chocianów i Przemków w powiecie polkowickim,
- gmina Chojnów i miasto Chojnów w powiecie legnickim,
- część gminy Wołów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 339 biegnącą od wschodniej granicy gminy do miejscowości Pelczyn, a następnie na północny - wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 339 i łączącą miejscowości Pelczyn – Smogorzówek, część gminy Wińsko położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 36 biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Wińsko, a następnie na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 36 w miejscowości Wińsko i łączącą miejscowości Wińsko – Smogorzów Wielki – Smogorzówek w powiecie wołowskim,
- część gminy Milicz położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Poradów – Piotrkosice - Sulimierz-Sulów - Gruszcza w powiecie milickim,

w województwie świętokrzyskim:

- gminy Gnojno, Pacanów, Stopnica, Tuczępy, część gminy Busko Zdrój położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Siedlawy-Szaniec- Podgaje-Kołaczkowice w powiecie buskim,
- gminy Łubnice, Oleśnica, Połaniec, część gminy Rytwiany położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 764, część gminy Szydłów położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 756 w powiecie staszowskim,
- gminy Chęciny, Chmielnik, Daleszyce, Górnio, Masłów, Miedziana Góra, Mniów, Morawica, Łopuszno, Piekoszów, Pierzchnica, Sitkówka-Nowiny, Strawczyn, Zagnańsk, część gminy Raków położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogi nr 756 i 764 w powiecie kieleckim,
- powiat miejski Kielce,
- gminy Kluczewsko, Krasocin, Włoszczowa w powiecie włoszczowskim,
- gmina Kije w powiecie pińczowskim,
- gminy Małogoszcz, Oksa, Sobków w powiecie jędrzejowskim,
- gmina Słupia Konecka w powiecie koneckim,

w województwie małopolskim:

- gminy Dąbrowa Tarnowska, Radgoszcz, Szczucin w powiecie dąbrowskim,
- gminy Lisia Góra, Pleśna, Ryglice, Skrzyszów, Tarnów, Tuchów w powiecie tarnowskim,
- powiat miejski Tarnów.

4. Rumunsko

Tato uzavřená pásma III v Rumunsku:

- Zona oraşului Bucureşti,
- Judeţul Constanţa,
- Judeţul Satu Mare,
- Judeţul Tulcea,
- Judeţul Bacău,
- Judeţul Bihor,
- Judeţul Bistriţa Năsăud,
- Judeţul Brăila,
- Judeţul Buzău,
- Judeţul Călăraşi,
- Judeţul Dâmboviţa,
- Judeţul Galaţi,
- Judeţul Giurgiu,
- Judeţul Ialomiţa,
- Judeţul Ilfov,
- Judeţul Prahova,
- Judeţul Sălaj,
- Judeţul Suceava
- Judeţul Vaslui,
- Judeţul Vrancea,
- Judeţul Teleorman,
- Judeţul Mehedinţi,
- Judeţul Gorj,
- Judeţul Argeş,
- Judeţul Olt,
- Judeţul Dolj,
- Judeţul Arad,
- Judeţul Timiş,
- Judeţul Covasna,
- Judeţul Braşov,
- Judeţul Botoşani,
- Judeţul Vâlcea,
- Judeţul Iaşi,
- Judeţul Hunedoara,
- Judeţul Alba,
- Judeţul Sibiu,
- Judeţul Caraş-Severin,
- Judeţul Neamţ,
- Judeţul Harghita,
- Judeţul Mureş,

- Județul Cluj,
- Județul Maramureș.

5. Slovensko

Tato uzavřená pásma III na Slovensku:

- In the district of Lučenec: Lučenec a jeho časti, Panické Dravce, Mikušovce, Pinciná, Holiša, Vidiná, Boľkovce, Trebeľovce, Halič, Stará Halič, Tomášovce, Trenč, Veľká nad Ipľom, Buzitka (without settlement Dóra), Prša, Nitra nad Ipľom, Mašková, Lehôtka, Kalonda, Jelšovec, Ľuboreč, Filákovské Kováče, Lipovany, Mučín, Rapovce, Lupoč, Gregorova Vieska, Praha,
 - In the district of Poltár: Kalinovo, Veľká Ves,
 - The whole district of Trebišov',
 - The whole district of Vranov and Topľou,
 - In the district of Humenné: Lieskovec, Myslina, Humenné, Jasenov, Brekov, Závadka, Topoľovka, Hudcovce, Ptičie, Chlmec, Porúbka, Brestov, Gruzovce, Ohradzany, Slovenská Volová, Karná, Lackovce, Kochanovce, Hažín nad Cirochou,
 - In the district of Michalovce: Strážske, Staré, Oreské, Zbudza, Voľa, Nacina Ves, Pusté Čemerné, Lesné, Rakovec nad Ondavou, Petříkovce, Oborín, Veľké Raškovce, Beša,
 - In the district of Nové Zámky: Sikenička, Pavlová, Bíňa, Kamenín, Kamenný Most, Malá nad Hronom, Belá, Ľubá, Šarkan, Gbelce, Nová Vieska, Bruty, Svodín,
 - In the district of Levice: Veľké Ludince, Farná, Kuraľany, Keť, Pohronský Ruskov, Čata,
 - In the district of Rimavská Sobota: Jesenské, Gortva, Hodejov, Hodejovec, Širkovce, Šimonovce, Drňa, Hostice, Gemerské Dechtáre, Jestice, Dubovec, Rimavské Janovce, Rimavská Sobota, Belín, Pavlovce, Sútor, Bottovo, Dúžava, Mojín, Konrádovce, Čierny Potok, Blhovce, Gemerček, Hajnáčka,
 - In the district of Gelnica: Hrišovce, Jaklovce, Kluknava, Margecany, Richnava,
 - In the district Of Sabinov: Daletice,
 - In the district of Prešov: Hrabkov, Krížovany, Žipov, Kvačany, Ondrašovce, Chminianske Jakubovany, Klenov, Bajerov, Bertotovce, Brežany, Bzenov, Fričovce, Hendrichovce, Hermanovce, Chmiňany, Chminianska Nová Ves, Janov, Jarovnice, Kojatice, Lažany, Mikušovce, Ovčie, Rokycany, Sedlice, Suchá Dolina, Svinia, Šindliar, Široké, Štefanovce, Vífaz, Župčany.“
-

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2022/441**ze dne 17. března 2022,****kterým se mění přílohy V a XIV prováděcího nařízení (EU) 2021/404, pokud jde o položky pro Spojené království a Spojené státy americké v seznamech třetích zemí, z nichž je povolen vstup zásilek drůbeže, zárodečných produktů drůbeže a čerstvého masa drůbeže a pernaté zvěře do Unie****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 ze dne 9. března 2016 o nákazách zvířat a o změně a zrušení některých aktů v oblasti zdraví zvířat („právní rámec pro zdraví zvířat“) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 230 odst. 1 a čl. 232 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (EU) 2016/429 vyžaduje, aby zásilky zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu pocházely ze třetí země nebo území či jejich oblasti nebo jednotky uvedených na seznamu v souladu s čl. 230 odst. 1 zmíněného nařízení, aby mohly vstoupit do Unie.
- (2) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/692 ⁽²⁾ stanoví veterinární požadavky, které musí zásilky některých druhů a kategorií zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu z třetích zemí nebo území či jejich oblastí nebo (v případě živočichů pocházejících z akvakultury) jednotek splňovat, aby mohly vstoupit do Unie.
- (3) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/404 ⁽³⁾ stanoví seznamy třetích zemí nebo území nebo jejich oblastí či jednotek, z nichž je povolen vstup druhů a kategorií zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu, které spadají do oblasti působnosti nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2020/692, do Unie.
- (4) Konkrétně přílohy V a XIV prováděcího nařízení (EU) 2021/404 stanoví seznamy třetích zemí nebo území nebo jejich oblastí, z nichž je povolen vstup zásilek drůbeže, zárodečných produktů drůbeže, resp. čerstvého masa drůbeže a pernaté zvěře do Unie.
- (5) Spojené království oznámilo Komisi ohnisko vysoce patogenní influenzy ptáků u drůbeže. Uvedené ohnisko se nachází v blízkosti obce Redgrave v okrese Mid Suffolk v hrabství Suffolk v Anglii a dne 1. března 2022 bylo potvrzeno laboratorní analýzou (RT-PCR).
- (6) Spojené státy oznámily Komisi další ohniska vysoce patogenní influenzy ptáků u drůbeže. Uvedená ohniska se nacházejí ve druhém hospodářství v již zasaženém okrese Newcastle ve státě Delaware ve Spojených státech, v okrese Queen Anne ve státě Maryland ve Spojených státech a v okrese Jasper ve státě Missouri ve Spojených státech a dne 8. března 2022 byla potvrzena laboratorní analýzou (RT-PCR).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 84, 31.3.2016, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/692 ze dne 30. ledna 2020, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, pokud jde o pravidla pro vstup zásilek některých zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie a jejich přemísťování a manipulaci s nimi po vstupu (Úř. věst. L 174, 3.6.2020, s. 379).

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/404 ze dne 24. března 2021, kterým se stanoví seznamy třetích zemí, území nebo jejich oblastí, z nichž je povolen vstup zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 (Úř. věst. L 114, 31.3.2021, s. 1).

- (7) Spojené státy oznámily Komisi ohnisko vysoce patogenní influenzy ptáků u drůbeže. Uvedené ohnisko se nachází v okrese Lawrence ve státě Missouri ve Spojených státech a dne 9. března 2022 bylo potvrzeno laboratorní analýzou (RT-PCR).
- (8) Veterinární orgány Spojeného království a Spojených států vymezily ochranné pásmo kolem postižených hospodářství v okruhu 10 km a zavedly politiku depopulace s cílem tlumit přítomnost vysoce patogenní influenzy ptáků a omezit šíření uvedené nákazy.
- (9) Spojené království a Spojené státy americké předložily Komisi informace o epizootologické situaci na svém území a o opatřeních, která přijaly s cílem zabránit dalšímu šíření vysoce patogenní influenzy ptáků. Komise uvedené informace vyhodnotila. Na základě tohoto hodnocení a za účelem ochrany nakažového statusu Unie by již neměl být povolen vstup do Unie pro zásilky drůbeže, zárodečných produktů drůbeže a čerstvého masa drůbeže a pernaté zvěře z oblastí, na něž se vztahují omezení stanovená veterinárními orgány Spojeného království a Spojených států v důsledku nedávných ohnisků vysoce patogenní influenzy ptáků.
- (10) Spojené království navíc předložilo aktualizované informace o epizootologické situaci na svém území v souvislosti s ohnisky HPAI potvrzenými v hospodářstvích s chovem drůbeže dne 8. listopadu 2021 v blízkosti města Alcester v okrese Bidford v hrabství Warwickshire v Anglii a dne 21. listopadu 2021 v blízkosti obce North Fambridge v okrese Maldon v hrabství Essex v Anglii. Spojené království rovněž předložilo opatření, která přijalo s cílem zabránit dalšímu šíření uvedené nákazy. Konkrétně v návaznosti na tato ohniska HPAI provedlo Spojené království s cílem tlumit a omezit šíření uvedené nákazy politiku depopulace. Kromě toho Spojené království v dříve infikovaných hospodářstvích s chovem drůbeže na svém území dokončilo v návaznosti na provedení politiky depopulace nezbytná čistící a dezinfekční opatření.
- (11) Komise informace předložené Spojeným královstvím vyhodnotila a dospěla k závěru, že ohniska HPAI v hospodářství s chovem drůbeže v blízkosti města Alcester v okrese Bidford v hrabství Warwickshire v Anglii a v blízkosti obce North Fambridge v okrese Maldon v hrabství Essex v Anglii byla odstraněna a že již neexistuje žádné riziko spojené se vstupem drůbežích komodit do Unie z oblastí Spojeného království, z nichž byl v důsledku uvedených ohnisků vstup drůbežích komodit do Unie pozastaven.
- (12) Přílohy V a XIV prováděcího nařízení (EU) 2021/404 by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.
- (13) S ohledem na stávající epizootologickou situaci ve Spojeném království a ve Spojených státech, pokud jde o vysoce patogenní influenzu ptáků, a na vážné riziko zavlečení této nákazy do Unie by změny prováděcího nařízení (EU) 2021/404, jež mají být provedeny tímto nařízením, měly nabýt účinku co nejdříve.
- (14) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Přílohy V a XIV prováděcího nařízení (EU) 2021/404 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. března 2022.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

Přílohy V a XIV prováděcího nařízení (EU) 2021/404 se mění takto:

1) příloha V se mění takto:

a) část 1 se mění takto:

i) v položce pro Spojené království se řádek pro oblast GB-2.19 nahrazuje tímto:

„GB Spojené království	GB-2.19	Plemenná drůbež jiná než ptáci nadřádu běžci a užitková drůbež jiná než ptáci nadřádu běžci	BPP	N, P1		8.11.2021	4.3.2022
		Plemenní ptáci nadřádu běžci a užitkoví ptáci nadřádu běžci	BPR	N, P1		8.11.2021	4.3.2022
		Drůbež určená k porážce jiná než ptáci nadřádu běžci	SP	N, P1		8.11.2021	4.3.2022
		Ptáci nadřádu běžci určení k porážce	SR	N, P1		8.11.2021	4.3.2022
		Jednodenní kuřata jiná než ptáci nadřádu běžci	DOC	N, P1		8.11.2021	4.3.2022
		Jednodenní kuřata ptáků nadřádu běžci	DOR	N, P1		8.11.2021	4.3.2022
		Méně než 20 kusů drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	POU-LT20	N, P1		8.11.2021	4.3.2022
		Násadová vejce drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	HEP	N, P1		8.11.2021	4.3.2022
		Násadová vejce ptáků nadřádu běžci	HER	N, P1		8.11.2021	4.3.2022
		Méně než 20 násadových vajec drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	HE-LT20	N, P1		8.11.2021	4.3.2022“

ii) v položce pro Spojené království se řádek pro oblast GB-2.28 nahrazuje tímto:

„GB Spojené království	GB-2.28	Plemenná drůbež jiná než ptáci nadřádu běžci a užitková drůbež jiná než ptáci nadřádu běžci	BPP	N, P1		21.11.2021	8.3.2022
		Plemenní ptáci nadřádu běžci a užitkoví ptáci nadřádu běžci	BPR	N, P1		21.11.2021	8.3.2022
		Drůbež určená k porážce jiná než ptáci nadřádu běžci	SP	N, P1		21.11.2021	8.3.2022
		Ptáci nadřádu běžci určení k porážce	SR	N, P1		21.11.2021	8.3.2022
		Jednodenní kuřata jiná než ptáci nadřádu běžci	DOC	N, P1		21.11.2021	8.3.2022
		Jednodenní kuřata ptáků nadřádu běžci	DOR	N, P1		21.11.2021	8.3.2022

		Méně než 20 kusů drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	POU-LT20	N, P1		21.11.2021	8.3.2022
		Násadová vejce drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	HEP	N, P1		21.11.2021	8.3.2022
		Násadová vejce ptáků nadřádu běžci	HER	N, P1		21.11.2021	8.3.2022
		Méně než 20 násadových vajec drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	HE-LT20	N, P1		21.11.2021	8.3.2022“

iii) v položce pro Spojené království se za řádek pro oblast GB-2.103 doplňuje nový řádek pro oblast GB-2.104, který zní:

„GB Spojené království	GB-2.104	Plemenná drůbež jiná než ptáci nadřádu běžci a užitková drůbež jiná než ptáci nadřádu běžci	BPP	N, P1		1.3.2022	
		Plemenní ptáci nadřádu běžci a užitkoví ptáci nadřádu běžci	BPR	N, P1		1.3.2022	
		Drůbež určená k porážce jiná než ptáci nadřádu běžci	SP	N, P1		1.3.2022	
		Ptáci nadřádu běžci určení k porážce	SR	N, P1		1.3.2022	
		Jednodenní kuřata jiná než ptáci nadřádu běžci	DOC	N, P1		1.3.2022	
		Jednodenní kuřata ptáků nadřádu běžci	DOR	N, P1		1.3.2022	
		Méně než 20 kusů drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	POU-LT20	N, P1		1.3.2022	
		Násadová vejce drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	HEP	N, P1		1.3.2022	
		Násadová vejce ptáků nadřádu běžci	HER	N, P1		1.3.2022	
		Méně než 20 násadových vajec drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	HE-LT20	N, P1		1.3.2022“	

iv) v položce pro Spojené státy se za řádek pro oblast US-2.16 doplňují nové řádky pro oblasti US-2.17 až US-2.20, které znějí:

„US Spojené státy	US-2.17	Plemenná drůbež jiná než ptáci nadřádu běžci a užitková drůbež jiná než ptáci nadřádu běžci	BPP	N, P1		8.3.2022	
		Plemenní ptáci nadřádu běžci a užitkoví ptáci nadřádu běžci	BPR	N, P1		8.3.2022	
		Drůbež určená k porážce jiná než ptáci nadřádu běžci	SP	N, P1		8.3.2022	

		Ptáci nadřádu běžci určení k porážce	SR	N, P1		8.3.2022	
		Jednodenní kuřata jiná než ptáci nadřádu běžci	DOC	N, P1		8.3.2022	
		Jednodenní kuřata ptáků nadřádu běžci	DOR	N, P1		8.3.2022	
		Méně než 20 kusů drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	POU-LT20	N, P1		8.3.2022	
		Násadová vejce drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	HEP	N, P1		8.3.2022	
		Násadová vejce ptáků nadřádu běžci	HER	N, P1		8.3.2022	
		Méně než 20 násadových vajec drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	HE-LT20	N, P1		8.3.2022	
	US-2.18	Plemenná drůbež jiná než ptáci nadřádu běžci a užitková drůbež jiná než ptáci nadřádu běžci	BPP	N, P1		8.3.2022	
		Plemenní ptáci nadřádu běžci a užitkoví ptáci nadřádu běžci	BPR	N, P1		8.3.2022	
		Drůbež určená k porážce jiná než ptáci nadřádu běžci	SP	N, P1		8.3.2022	
		Ptáci nadřádu běžci určení k porážce	SR	N, P1		8.3.2022	
		Jednodenní kuřata jiná než ptáci nadřádu běžci	DOC	N, P1		8.3.2022	
		Jednodenní kuřata ptáků nadřádu běžci	DOR	N, P1		8.3.2022	
		Méně než 20 kusů drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	POU-LT20	N, P1		8.3.2022	
		Násadová vejce drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	HEP	N, P1		8.3.2022	
		Násadová vejce ptáků nadřádu běžci	HER	N, P1		8.3.2022	
		Méně než 20 násadových vajec drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	HE-LT20	N, P1		8.3.2022	
	US-2.19	Plemenná drůbež jiná než ptáci nadřádu běžci a užitková drůbež jiná než ptáci nadřádu běžci	BPP	N, P1		8.3.2022	
		Plemenní ptáci nadřádu běžci a užitkoví ptáci nadřádu běžci	BPR	N, P1		8.3.2022	
		Drůbež určená k porážce jiná než ptáci nadřádu běžci	SP	N, P1		8.3.2022	
		Ptáci nadřádu běžci určení k porážce	SR	N, P1		8.3.2022	

		Jednodenní kuřata jiná než ptáci nadřádu běžci	DOC	N, P1		8.3.2022	
		Jednodenní kuřata ptáků nadřádu běžci	DOR	N, P1		8.3.2022	
		Méně než 20 kusů drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	POU-LT20	N, P1		8.3.2022	
		Násadová vejce drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	HEP	N, P1		8.3.2022	
		Násadová vejce ptáků nadřádu běžci	HER	N, P1		8.3.2022	
		Méně než 20 násadových vajec drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	HE-LT20	N, P1		8.3.2022	
	US-2.20	Plemenná drůbež jiná než ptáci nadřádu běžci a užitková drůbež jiná než ptáci nadřádu běžci	BPP	N, P1		9.3.2022	
		Plemenní ptáci nadřádu běžci a užitkoví ptáci nadřádu běžci	BPR	N, P1		9.3.2022	
		Drůbež určená k porážce jiná než ptáci nadřádu běžci	SP	N, P1		9.3.2022	
		Ptáci nadřádu běžci určení k porážce	SR	N, P1		9.3.2022	
		Jednodenní kuřata jiná než ptáci nadřádu běžci	DOC	N, P1		9.3.2022	
		Jednodenní kuřata ptáků nadřádu běžci	DOR	N, P1		9.3.2022	
		Méně než 20 kusů drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	POU-LT20	N, P1		9.3.2022	
		Násadová vejce drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	HEP	N, P1		9.3.2022	
		Násadová vejce ptáků nadřádu běžci	HER	N, P1		9.3.2022	
		Méně než 20 násadových vajec drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	HE-LT20	N, P1		9.3.2022“	

b) část 2 se mění takto:

i) v položce pro Spojené království se za popis oblasti GB-2.103 doplňuje nový popis oblasti GB-2.104, který zní:

„Spojené království	GB-2.104	Blízko Redgrave, Mid Suffolk, Suffolk, Anglie: Oblast obsažená v kruhu o poloměru 10 km se středem na desetinných souřadnicích systému WGS84 52,37° s. š. a 0,99° v. d.“
---------------------	----------	---

ii) v položce pro Spojené státy se za popis oblasti US-2.16 doplňují nové popisy oblastí US-2.17 až US-2.20, které znějí:

„Spojené státy	US-2.17	Stát Delaware: New Castle 02 okres New Castle: oblast o poloměru 10 km počínající severním bodem (zeměpisné souřadnice GPS: 75.7430486 z. d. 39.5199819° s. š.) a rozprostírající se do kruhu ve směru hodinových ručiček takto: a) sever: 1,1 km severozápadně od křižovatky W Creek Ln a Dickerson Ln. b) severovýchod: 0,3 km severovýchodně od křižovatky Cuter Way a Nantucket Dr. c) východ: 0,23 km severovýchodně od křižovatky Denny Lynn Dr. a Kelsey Lynn Ct. d) jihovýchod: 0,8 km jihovýchodně od křižovatky Blackbird Station Rn a Lloyd Guessford Rd. e) jih: 2,2 km jihovýchodně od křižovatky Massey Rd a Bradford Johnson Rd. f) jihozápad: 1,9 km západ-jihozápadně od křižovatky Megan Rd a Scott Rd. g) západ: 2,7 km severozápadně od křižovatky Bohemia Church Rd a Augustine Herman Hwy. h) severozápad: 0,7 km severo-severozápadně od křižovatky Court House Point Rd a Augustine Herman Hwy.
	US-2.18	Stát Maryland okres Queen Anne: oblast o poloměru 10 km počínající severním bodem (zeměpisné souřadnice GPS: 75.8786226 z. d. 39.2489713° s. š.) a rozprostírající se do kruhu ve směru hodinových ručiček takto: a) sever: 0,6 km severo-severozápadně od křižovatky Herbies Way a Chester River Heights Rd. b) severovýchod: 0,8 km severozápadně od křižovatky Stulltown Rd a Peters Corner Rd. c) východ: 1,4 km jihovýchodně od křižovatky Busic Church Rd a Duhamel Corner Rd.

		d) jihovýchod: 0,36 km jihozápadně od křižovatky Trunk Line Rd a Bee Tree Rd. e) jih: 0,63 km jihovýchodně od křižovatky Murphy Rd a Price Station Rd 405. f) jihozápad: 0,1 km jihovýchodně od křižovatky Flat Iron Square Rd a Lieby Rd. g) západ: 2,2 km východo-jihovýchodně od křižovatky Rolphs Wharf Rd a Church Hill Rd. h) severozápad: 0,5 km severozápadně od křižovatky Deep Landing Rd a Bright Meadow Ln.
US-2.19		Stát Missouri okres Jasper: oblast o poloměru 10 km počínající severním bodem (zeměpisné souřadnice GPS: 94.5953717 z. d. 37.4321134° s. š.) a rozprostírající se do kruhu ve směru hodinových ručiček takto: a) sever: 0,7 km jihozápadně od křižovatky SW 50th Rd a SW 160th Ln. b) severovýchod: 0,7 km západně od křižovatky W Highway 126 a SW 115th Ln. c) východ: 0,5 km jihovýchodně od křižovatky State Highway 43 a Thistle Rd. d) jihovýchod: 0,5 km jihozápadně od křižovatky Park Ln a 25B. f) jihozápad: 0,3 km jiho-jihovýchodně od křižovatky NE Scammon Rd a NE 85th St. g) západ: 0,6 km severozápadně od křižovatky E 400 Highway a Highway 69. h) severozápad: 0,7 km jihozápadně od křižovatky Highway 126 a N Free King's Highway.
US-2.20		Stát Missouri okres Lawrence: oblast o poloměru 10 km počínající severním bodem (zeměpisné souřadnice GPS: 93.7354261 z. d. 37.1689086° s. š.) a rozprostírající se do kruhu ve směru hodinových ručiček takto: a) sever: 1,2 km severo-severovýchodně od křižovatky Farm Rd 2077 a Farm Rd 1170. b) severovýchod: 1,1 km západně od křižovatky County Rd 2090 a County Rd 1230. c) východ: 1,0 km jihozápadně od křižovatky Farm Rd 2130 a Farm Rd 1245. d) jihovýchod: 0,4 km severovýchodně od křižovatky Farm Rd 1220 a Farm Rd 2180. f) jihozápad: 0,5 km východo-severovýchodně od křižovatky County Rd 1131 a Farm Rd 2181. g) západ: 0,7 km jiho-jihozápadně od křižovatky I-44 a Highway H. h) severozápad: 1,5 km severo-severovýchodně od křižovatky Farm Rd 2100 a Farm Rd 1132 LC.“

2) příloha XIV se mění takto:

a) část 1 se mění takto:

i) v položce pro Spojené království se řádek pro oblast GB-2.19 nahrazuje tímto:

„GB Spojené království	GB-2.19	Čerstvé maso drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	POU	N, P1		8.11.2021	4.3.2022
		Čerstvé maso ptáků nadřádu běžci	RAT	N, P1		8.11.2021	4.3.2022
		Čerstvé maso pernaté zvěře	GBM	P1		8.11.2021	4.3.2022“

ii) v položce pro Spojené království se řádek pro oblast GB-2.28 nahrazuje tímto:

„GB Spojené království	GB-2.28	Čerstvé maso drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	POU	N, P1		21.11.2021	8.3.2022
		Čerstvé maso ptáků nadřádu běžci	RAT	N, P1		21.11.2021	8.3.2022
		Čerstvé maso pernaté zvěře	GBM	P1		21.11.2021	8.3.2022“

iii) v položce pro Spojené království se za řádek pro oblast GB-2.103 doplňuje nový řádek pro oblast GB-2.104, který zní:

„GB Spojené království	GB-2.104	Čerstvé maso drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	POU	N, P1		1.3.2022	
		Čerstvé maso ptáků nadřádu běžci	RAT	N, P1		1.3.2022	
		Čerstvé maso pernaté zvěře	GBM	P1		1.3.2022“	

iv) v položce pro Spojené státy se za řádek pro oblast US-2.16 doplňují nové řádky pro oblasti US-2.17 až US-2.20, které znějí:

„US Spojené státy	US-2.17	Čerstvé maso drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	POU	N, P1		8.3.2022	
		Čerstvé maso ptáků nadřádu běžci	RAT	N, P1		8.3.2022	
		Čerstvé maso pernaté zvěře	GBM	P1		8.3.2022	
	US-2.18	Čerstvé maso drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	POU	N, P1		8.3.2022	
		Čerstvé maso ptáků nadřádu běžci	RAT	N, P1		8.3.2022	
		Čerstvé maso pernaté zvěře	GBM	P1		8.3.2022	
	US-2.19	Čerstvé maso drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	POU	N, P1		8.3.2022	
		Čerstvé maso ptáků nadřádu běžci	RAT	N, P1		8.3.2022	
		Čerstvé maso pernaté zvěře	GBM	P1		8.3.2022	

US-2.20	Čerstvé maso drůbeže jiné než ptáci nadřádu běžci	POU	N, P1		9.3.2022		
	Čerstvé maso ptáků nadřádu běžci	RAT	N, P1		9.3.2022		
	Čerstvé maso pernaté zvěře	GBM	P1		9.3.2022“		

b) v části 2 v položce pro Spojené státy se řádky pro oblasti US-2 až US-2.16 nahrazují tímto:

„Spojené státy	US-2	Oblasti Spojených států popsané pod kódem US-2 v části 2 přílohy V“
----------------	------	---

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2022/442

ze dne 21. února 2022

o zmocnění k zahájení jednání s Islandem, Norským královstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím za účelem uzavření dohod mezi Evropskou unií a těmito zeměmi o doplňkových pravidlech týkajících se Nástroje pro finanční podporu správy hranic a vízové politiky jako součásti Fondu pro integrovanou správu hranic

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 a čl. 79 odst. 2 písm. d) ve spojení s čl. 218 odst. 3 a 4 této smlouvy,

s ohledem na doporučení Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 7. července 2021 bylo přijato nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1148 ⁽¹⁾, kterým byl jako součást Fondu pro integrovanou správu hranic zřízen Nástroj pro finanční podporu správy hranic a vízové politiky na období 2021–2027.
- (2) Účelem nařízení (EU) 2021/1148 je poskytnout rámec pro vyjádření solidarity formou finanční pomoci členským státům a zemím, které uplatňují schengenské *acquis* týkající se vnějších hranic. Uvedené nařízení rozvíjí ustanovení schengenského *acquis*, jichž se přidružené země účastní.
- (3) Nařízení (EU) 2021/1148 vychází ze schengenského *acquis* a Dánsko se v souladu s článkem 4 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, rozhodlo provést uvedené nařízení ve svém vnitrostátním právu. V souladu s články 1 a 2 protokolu č. 22 se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.
- (4) Toto rozhodnutí rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ⁽²⁾. Irsko se tedy nepodílí na přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.
- (5) Island dne 1. září 2021, Norské království dne 17. prosince 2021, Švýcarská konfederace dne 11. srpna 2021 a Lichtenštejnské knížectví dne 18. srpna 2021 oznámily své rozhodnutí přijmout obsah Nástroje pro finanční podporu správy hranic a vízové politiky zřízeného nařízením (EU) 2021/1148 a provést ho ve svém vnitrostátním právním řádu.
- (6) S ohledem na čl. 7 odst. 6 nařízení (EU) 2021/1148 by měla být zahájena jednání s cílem uzavřít s Islandem, Norským královstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím mezinárodní dohody o doplňkových pravidlech týkajících se provádění nařízení (EU) 2021/1148 každou z těchto zemí,

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1148 ze dne 7. července 2021, kterým se jako součást Fondu pro integrovanou správu hranic zřizuje Nástroj pro finanční podporu správy hranic a vízové politiky (Úř. věst. L 251, 15.7.2021, s. 48).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Komise se zmocňuje, aby zahájila jednání s Islandem, Norským královstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o dohodách o doplňkových pravidlech týkajících se provádění nařízení (EU) 2021/1148 těmi zeměmi.
2. Jednání se řídí směrnicemi Rady pro jednání stanovenými v dodatku k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Jednání jsou vedena v konzultaci s rady pro spravedlnost a vnitřní věci, kteří jsou přípravným orgánem určeným jako zvláštní výbor ve smyslu čl. 218 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Komisi.

V Bruselu dne 21. února 2022.

Za Radu
předseda
J. DENORMANDIE

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2022/443**ze dne 3. března 2022****o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie ve Smíšeném výboru EHP ke změně přílohy IV (Energetika) Dohody o EHP (směrnice o energetické náročnosti budov)****(Text s významem pro EHP)**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 194 odst. 2 ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2894/94 ze dne 28. listopadu 1994 o některých prováděcích pravidlech k Dohodě o Evropském hospodářském prostoru ⁽¹⁾, a zejména na čl. 1 odst. 3 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dohoda o Evropském hospodářském prostoru ⁽²⁾ (dále jen „Dohoda o EHP“) vstoupila v platnost dne 1. ledna 1994.
- (2) Podle článku 98 Dohody o EHP může Smíšený výbor EHP rozhodnout mimo jiné o změně přílohy IV Dohody o EHP, která obsahuje ustanovení o energetice.
- (3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ⁽³⁾ má být začleněna do Dohody o EHP.
- (4) Přílohu IV (Energetika) Dohody o EHP je proto třeba odpovídajícím způsobem změnit.
- (5) Postoj Unie ve Smíšeném výboru EHP by proto měl vycházet z připojeného návrhu rozhodnutí,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postoj, který má být jménem Unie zaujat ve Smíšeném výboru EHP k navrhované změně přílohy IV (Energetika) Dohody o EHP, vychází z návrhu rozhodnutí Smíšeného výboru EHP připojeného k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 3. března 2022.

Za Radu
předseda
G. DARMANIN

⁽¹⁾ Úř. věst. L 305, 30.11.1994, s. 6.

⁽²⁾ Úř. věst. L 1, 3.1.1994, s. 3.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov (Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13).

NÁVRH ROZHODNUTÍ SMÍŠENÉHO VÝBORU EHP č. [...]**ze dne [...],****kterým se mění příloha IV (Energetika) Dohody o EHP**

SMÍŠENÝ VÝBOR EHP,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „Dohoda o EHP“), a zejména na článek 98 této dohody,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov ⁽¹⁾ (dále též „EPBD“) by měla být začleněna do Dohody o EHP.
- (2) Vzhledem ke zvláštnostem relativně nového a jednotného fondu budov na Islandu se schvaluje dočasná a podmíněná výjimka z uplatňování směrnice 2010/31/EU o energetické náročnosti budov. Tato výjimka se vztahuje na směrnici 2010/31/EU ve znění platném před změnou provedenou směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/844 ze dne 30. května 2018. Toto výjimka by měla být přísně časově omezena a měla by se použít pouze v době, než bude dosaženo dohody ohledně začlenění směrnice 2010/31/EU ve znění směrnice (EU) 2018/844 do Dohody o EHP.
- (3) Vzhledem k velmi malé velikosti fondu budov v Lichtenštejnsku a typologii jeho klimatu a budov se Lichtenštejnsko osvobozuje od povinnosti podle článku 5 EPBD, totiž provádět vlastní výpočty pro stanovení nákladově optimálních úrovní minimálních požadavků na energetickou náročnost budov.
- (4) Podle podmínek úpravy stanovených v písmeni c) mohou Norsko a Lichtenštejnsko vypracovat předpisy o minimálních požadavcích na energetickou náročnost s použitím jiné systémové hranice, než je spotřeba primární energie, kterou vyžaduje EPBD, avšak za předpokladu, že jsou splněny podmínky úpravy.
- (5) Úprava stanovená v písmeni d) zajišťuje, že systém certifikace energetické náročnosti provozovaný uživateli v Norsku má rovnocenné výsledky jako certifikáty vydané nezávislými odborníky, jak vyžaduje článek 17 EPBD.
- (6) Příloha IV Dohody o EHP by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Znění bodu 17 (směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) 2002/91 ze dne 16. prosince 2002) přílohy IV Dohody o EHP se nahrazuje tímto:

„32010 L 0031: Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov (EPBD) (Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13).

Pro účely této dohody se uvedená směrnice upravuje takto:

- a) Směrnice se nepoužije na Island.
- b) V čl. 5 odst. 2 se doplňuje nový text, který zní:

„Pro účely stanovení nákladově optimálních úrovní minimálních požadavků na energetickou náročnost může Lichtenštejnsko použít výpočty jiné smluvní strany, která má srovnávací parametry.“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13.

- c) Pro účely čl. 9 odst. 3 písm. a) a přílohy I EPBD mohou Lichtenštejnsko a Norsko založit své požadavky na spotřebu energie na čisté energii, pokud jsou splněny tyto podmínky a záruky:
- i) Minimální požadavky na energetickou náročnost jsou stanoveny v souladu s požadavky článku 5 EPBD podle základních zásad metodického rámce, který byl stanoven pro výpočet nákladově optimálních úrovní minimálních požadavků na energetickou náročnost ^(?).
 - ii) Zveřejňuje se číselný ukazatel spotřeby primární energie odpovídající požadavkům na energetickou náročnost stanoveným ve stavebním zákoně.
 - iii) Komise si vyhrazuje právo přezkoumat tuto konkrétní úpravu v souvislosti s budoucími jednáními o EPBD ve znění směrnice (EU) 2018/844.
- d) V článku 17 se doplňuje nový text, který zní:
- „Státy ESVO mohou zavést zjednodušený systém certifikace energetické náročnosti obytných budov provozovaný uživateli, který lze použít jako alternativu k využití služeb odborníků, jsou-li splněny tyto podmínky:
- i) jsou k dispozici důkladné znalosti a kvalitní údaje o celém fondu obytných budov, včetně všech typů budov a věkových pásmech, a o charakteristikách obálek staveb a používaných technických systémů budov podle typu, což umožňuje výpočet energetické náročnosti jednotlivých budov a ucelených částí budov s vysokou mírou jistoty na základě vstupů uživatelů;
 - ii) jsou k dispozici podrobné informace o nákladově optimálních nebo nákladově efektivních zlepšeních pro každý typ budov;
 - iii) jsou zavedena opatření na podporu uživatelů při provozování systému pro účely vydávání stavebních osvědčení. Tato opatření mohou zahrnovat linku pomoci nebo poradenské služby, které umožní kontakt mezi uživateli na jedné straně a nezávislými odborníky a odborníky na systém na straně druhé;
 - iv) aby bylo zajištěno co nejmenší riziko manipulace s výsledky, zahrnuje certifikační systém provozovaný uživateli mechanismus (mechanismy) kontroly kvality ověřování pro kontrolu a transparentnost vstupních údajů uživatelů;
 - v) jsou zavedeny nezávislé kontrolní systémy, které zajistí, že certifikace energetické náročnosti provozovaná uživateli přináší rovnocenné výsledky jako certifikáty vydané odborníky, pokud jde o kvalitu a spolehlivost;
 - vi) systém provozovaný uživateli vydává doporučení, která mohou uživatelům poradit při nákladově optimálních nebo nákladově efektivních zlepšeních specifických pro jejich budovy a ucelené části budov.“

Článek 2

Znění směrnice 2010/31/EU v islandském a norském jazyce, která mají být zveřejněna v dodatku EHP *Úředního věstníku Evropské unie*, jsou platná.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem [...] za předpokladu, že jsou učiněna veškerá oznámení podle čl. 103 odst. 1 Dohody o EHP ^(?).

Článek 4

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v oddíle EHP a v dodatku EHP *Úředního věstníku Evropské unie*.

^(?) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 244/2012 ze dne 16. ledna 2012, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU o energetické náročnosti budov stanovením srovnávacího metodického rámce pro výpočet nákladově optimálních úrovní minimálních požadavků na energetickou náročnost budov a prvků budov. (Úř. věst. L 81, 21.3.2012, s. 18)

^(?) [Nebyly oznámeny žádné ústavní požadavky.] [Byly oznámeny ústavní požadavky.]

V Bruselu dne [...].

*Za Smíšený výbor EHP
předseda nebo předsedkyně*

*tajemníci
Smíšeného výboru EHP*

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2022/444**ze dne 28. června 2021****o režimu státní podpory SA.49414 (2020/C) (ex 2019/NN), kterou Francie poskytla provozovatelům infrastruktur skladování zemního plynu***(oznámeno pod číslem C(2021) 4494)***(Pouze francouzské znění je závazné)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s těmito články ⁽¹⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

- (1) Dopisem ze dne 23. října 2017 francouzské orgány informovaly Komisi o návrhu reformy právního a regulačního rámce pro skladování zemního plynu (dále jen „reforma“). Francouzské orgány tento projekt předběžně oznámily dne 23. listopadu 2017 a po přijetí reformy francouzským parlamentem poskytly Komisi doplňující informace.
- (2) Dopisem ze dne 28. února 2020 informovala Komise Francii, že rozhodla o zahájení řízení (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „formální vyšetřovací řízení“), ve věci tohoto opatření.
- (3) Rozhodnutí o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby předložily své připomínky k dotčenému opatření.
- (4) V rámci formálního vyšetřovacího řízení obdržela Komise připomínky zúčastněných stran. Předala je francouzským orgánům, které se k nim mohly vyjádřit. Francouzské orgány zaslaly své připomínky dopisem ze dne 3. srpna 2020.
- (5) Francouzské orgány předložily doplňující informace dne 21. září 2020, 26. ledna 2021, 15. března 2021 a 10. května 2021.

2. SOUVISLOSTI OPATŘENÍ**2.1. Skladování zemního plynu ve Francii**

- (6) Infrastruktury podzemních zásobníků zemního plynu umožňují vytvářet zásoby zemního plynu napojené na přepravní soustavu. Podílejí se na řízení toků v soustavě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 3.4.2020, s. 39.

- (7) Skladování na jedné straně slouží jako prostředek k zajištění rovnováhy mezi množstvím zemního plynu v soustavě a množstvím spotřebovaného zemního plynu, například v případě přerušení dodávek nebo v případě nejvyšší poptávky v důsledku vlny chladného počasí v zimě. Na druhou stranu skladování spolu s plynovody a kompresory umožňuje dodávky plynu do přepravní soustavy, zejména v případě přetížení.
- (8) Provozovatelé skladovacích zařízení nabízejí skladovací kapacitu dodavatelům zemního plynu působícím na maloobchodních a velkoobchodních trzích a provozovatelům přepravních soustav. Vůle dodavatelů zemního plynu platit za skladovací kapacitu se velmi blíží rozpětí prodejních cen zemního plynu mezi letním a zimním obdobím („spread“). Těžba zemního plynu je v průběhu roku relativně stabilní, zatímco spotřeba zemního plynu se výrazně mění v závislosti na počasí.
- (9) Ve Francii je čtrnáct infrastruktur zásobníků, z nichž jedenáct je v provozu ⁽²⁾, a fungují zde tři provozovatelé skladovacích zařízení:
- Storengy, 100 % dceřiná společnost ENGIE, vlastní a provozuje dvanáct zásobníků, z nichž tři jsou převedeny do rezervy a devět je v provozu. Tyto zásobníky představují užitný objem 102,1 TWh (tj. 74 % celkové kapacity území),
 - Společnost Teréga (dříve TIGF), kterou vlastní společnosti Snam (40,5 %), GIC (31,5 %), EDF Investissement (18 %) a Prédica (10 %), spravuje jeden zásobník s užitným objemem 33,1 TWh (tj. 24 % celkové kapacity území),
 - Společnost Géométhane, kterou vlastní společnosti Storengy (50 %), CNP (49 %) a Géostock (1 %), má v provozu jeden zásobník s užitným objemem 3,3 TWh (tj. 2 % celkové kapacity v oblasti).
- (10) Od roku 2009 se sezónní výkyvy cen zemního plynu zmenšily. Do roku 2011 bylo cenové rozpětí dostatečně vysoké, aby to dodavatele motivovalo k nasmlouvání odběru veškeré skladovací kapacity zemního plynu. Od roku 2011 přestalo cenové rozpětí pro pokrytí ceny skladování nabízené provozovateli dostávat (rozpětí 1,5 až 2 EUR/MWh při ceně 6 až 7 EUR/MWh). V důsledku toho nebyly skladovací kapacity od let 2010–2011 plně nasmlouvány, v letech 2014 a 2015 byly tři zásobníky uvedeny do omezeného provozu („převedeny do rezervy“), v letech 2017–2018 dosáhla míra nasmlouvání provozovaných infrastruktur zásobníků 63 %.

2.2. Právní a regulační rámec

- (11) V zájmu zajištění bezpečnosti dodávek vydala Francie jako první krok v roce 2014 vyhlášku, která posílila povinnost dodavatelů zemního plynu vytvářet zásoby zemního plynu ⁽³⁾. Francie následně došla k závěru, že tento systém má určité nedostatky, a někteří dodavatelé zemního plynu podali odvolání, v němž zákonnost vyhlášky z roku 2014 zpochybnili. V návaznosti na tento vývoj se Francie rozhodla zavést upravené opatření, které je předmětem tohoto rozhodnutí (dále jen „předmětné opatření“).
- (12) Článek 33 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ⁽⁴⁾ ostatně stanoví, že členský stát může zavést regulaci infrastruktur zásobníků. Skladování zemního plynu je rovněž jedním z opatření, která mohou členské státy zavést k zajištění plnění povinností vyplývajících z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1938 ⁽⁵⁾ za podmínek stanovených v uvedeném nařízení, zejména povinnosti zaručit bezpečnost dodávek pro vnitrostátní zákazníky a zároveň zajistit řádné a nepřetržité fungování vnitřního trhu se zemním plynem.

⁽²⁾ Pokud se zásobníky v Lussagnet a Izaute posuzují odděleně, je v provozu dvanáct zásobníků. Tyto zásobníky patří společnosti Teréga a sdílejí některá technická zařízení. Z tohoto důvodu jsou někdy považovány za jednu infrastrukturu (např. ve víceletém energetickém plánu na období 2019–2028) a někdy za dvě samostatné infrastruktury (např. ve víceletém energetickém plánu na období 2016–2023).

⁽³⁾ Vyhláška č. 2014-328 ze dne 12. března 2014, kterou se mění vyhláška č. 2006-1034 ze dne 21. srpna 2006 o přístupu k podzemním zásobníkům zemního plynu.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 2003/55/ES (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 94).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1938 ze dne 25. října 2017 o opatřeních na zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu a o zrušení nařízení (EU) č. 994/2010 (Úř. věst. L 280, 28.10.2017, s. 1).

3. PODROBNÝ POPIS PŘEDMĚTNÉHO OPATŘENÍ A DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

3.1. Cíl tohoto mechanismu

- (13) Cílem regulačního mechanismu je zajistit, aby infrastruktury zásobníků nezbytné pro zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu pro francouzské území ve střednědobém a dlouhodobém horizontu zůstaly v provozu.
- (14) Regulační mechanismus má zejména zajistit, aby soustava byla schopna uspokojit poptávku, především v chladných obdobích, a zajistit dodávky zemního plynu do přepravní soustavy, zejména v případě přetížení.

3.2. Právní základ

- (15) Regulační mechanismus pro základní infrastrukturu zásobníků zemního plynu byl do energetického zákoníku zaveden zákonem č. 2017-1839 ze dne 30. prosince 2017 ⁽⁶⁾ (dále jen „zákon o uhlovodících“), který vstoupil v platnost 1. ledna 2018.
- (16) Konkrétně článek 12 zákona o uhlovodících stanoví, že rozsah regulačního mechanismu je stanoven víceletým energetickým plánem uvedeným v článku L.141-1 energetického zákoníku. Víceletý energetický plán se přijímá vyhláškou na základě stanoviska několika poradních orgánů a reviduje se nejméně každých pět let po dobu dvou pětiletých období. Pro období 2019–2028 je víceletý energetický plán stanoven vyhláškou č. 2020-456 ze dne 21. dubna 2020 (dále jen „vyhláška týkající se víceletého energetického plánu“).
- (17) Kromě toho článek 12 zákona o uhlovodících stanoví, že francouzská komise pro regulaci energie (Commission de la régulation de l'énergie, dále jen „komise CRE“) stanoví některé podmínky regulačního mechanismu, zejména podmínky aukcí skladovacích kapacit, povolené příjmy provozovatelů skladovacích zařízení a podmínky pro výběr těchto příjmů prostřednictvím prodeje kapacit a sazeb za používání přepravní soustavy zemního plynu a jejich vyplácení provozovatelům skladovacích zařízení (viz 20. až 22. bod odůvodnění).

3.3. Obecné fungování tohoto mechanismu

- (18) Regulační mechanismus pro skladování zemního plynu přijatý ve Francii v roce 2017 se opírá o tři zásady.
- (19) Za prvé, oblast působnosti tohoto mechanismu odpovídá infrastruktuře podzemních zásobníků nezbytné pro zajištění bezpečnosti dodávek na francouzském území ve střednědobém a dlouhodobém horizontu ⁽⁷⁾ (dále jen „základní infrastruktura zásobníků“). Seznam zařízení této základní infrastruktury je stanoven ve vyhlášce týkající se víceletého energetického plánu. Subjekty, které je provozují, je musí udržovat v provozu ⁽⁸⁾.
- (20) Za druhé, kapacity základní infrastruktury zásobníků jsou draženy v souladu s postupy, které stanoví komise CRE ⁽⁹⁾. Aukcí se může účastnit každý dodavatel usazený v členském státě Unie nebo v jiném státě, který má povolení poskytovat dodávky plynu, které mu umožňuje působit na francouzském maloobchodním nebo velkoobchodním dodavatelském trhu. V lednu 2018 mělo takové povolení 213 francouzských nebo zahraničních dodavatelů. Příjmy z aukcí dostávají přímo provozovatelé skladovacích zařízení.

⁽⁶⁾ Zákon č. 2017-1839 ze dne 30. prosince 2017, kterým se ukončuje výzkum a těžba uhlovodíků a který obsahuje různá ustanovení týkající se energie a životního prostředí.

⁽⁷⁾ Článek L.421-3-1 energetického zákoníku.

⁽⁸⁾ Článek L.421-3-1 energetického zákoníku.

⁽⁹⁾ Článek L.421-5-1 energetického zákoníku.

- (21) Za třetí, provozovatelé základní infrastruktury zásobníků mají nárok na pokrytí nákladů, pokud odpovídají nákladům „efektivního provozovatele“⁽¹⁰⁾. Jako takoví dostávají regulovaný příjem stanovený na základě usnesení komise CRE (dále jen „oprávněný příjem“). Pokud příjmy přímo vybrané od zákazníků nedosahují oprávněného příjmu, obdrží provozovatelé skladovacích zařízení kompenzaci odpovídající rozdílu mezi oprávněným a realizovaným příjmem (viz 89. bod odůvodnění). Tuto kompenzaci hradí dodavatelé zemního plynu podle svého portfolia zákazníků s nepřerušitelnými smlouvami, kteří se nepřihlásili k možnosti bezrizikového odpojení za účelem odlehčení soustavy a jsou připojeni k veřejné distribuční soustavě plynu (viz 104. a 105. bod odůvodnění). Kompenzaci vybírá provozovatel přepravní soustavy v rámci zvláštní sazby za používání přepravní soustavy (dále jen „sazba ATRT“) a následně ji vyplácí provozovatelům zásobníků.
- (22) Na druhou stranu, pokud jsou příjmy provozovatelů skladovacích zařízení vyšší než jejich oprávněné příjmy, musí přebytek vrátit prostřednictvím sazby za používání přepravní soustavy (viz 90. bod odůvodnění).

3.4. Oblast působnosti regulačního mechanismu

- (23) Podle vysvětlení francouzských orgánů spočívá metoda určení základní infrastruktury zásobníků v určení jednak infrastruktury potřebné k zajištění schopnosti soustavy uspokojit poptávku, jednak infrastruktury potřebné k zajištění dodávek zemního plynu do přepravní soustavy.

3.4.1. *Infrastruktura potřebná k zajištění schopnosti soustavy uspokojit poptávku v zimní špičce*

- (24) Úroveň bezpečnosti dodávek, která se od plynárenské soustavy očekává, je stanovena v článku R. 121-4 energetického zákoníku. Cílem je zajistit dodávky všem odběratelům, kteří smluvně nepřijali možnost, že jejich dodávky mohou být přerušeny v obzvláště chladných klimatických podmínkách, k nimž statisticky dochází jednou za padesát let.
- (25) Určení infrastruktury nezbytné k zajištění schopnosti uspokojit poptávku vychází z práce provozovatelů přepravních soustav, kteří porovnávají poptávku po zemním plynu během zimní špičky trvající jeden až třicet dní a kapacitu dodávek zemního plynu, zejména prostřednictvím propojovacích vedení a terminálů na zkapalněný zemní plyn (dále jen „LNG“).

3.4.1.1. Odhad poptávky po zemním plynu

- (26) Francouzské orgány nejprve prozkoumaly pět scénářů vývoje spotřeby zemního plynu v příštích deseti letech, mimo výrobu elektřiny. Předpokládaná míra poklesu se pohybuje od –2 % do –18 % ve srovnání s referenčním rokem 2012. Francouzské orgány nakonec zvolily hypotézu poklesu spotřeby zemního plynu o 2 %, mimo výrobu elektřiny.
- (27) Průměrná denní spotřeba zemního plynu během zimní špičky, mimo výrobu elektřiny, byla následně pro rok 2025 odhadnuta na přibližně 3 640 GWh/den, bez spotřeby zemního plynu s nízkou výhřevností (dále jen „plyn B“). Spotřeba zemního plynu pro výrobu elektřiny během zimní špičky byla navíc odhadnuta na 310 GWh/den.
- (28) Francouzské orgány zohlednily také přerušitelnou část poptávky po zemním plynu, tj. spotřebu zákazníků, kteří uzavřeli s provozovatelem soustavy, k níž jsou připojeni, smlouvu s možností přerušení. V tomto ohledu byla v době zavádění regulačního mechanismu opatření pro přerušování dodávek v případě zimní špičky stále v procesu vymezování. Francouzské orgány zachovaly potenciál přerušitelnosti na hodnotě 138 GWh/den.
- (29) Francouzské orgány upřesnily, že odlehčení soustavy odpojením je krajním opatřením v případě krize dodávek, nikoli mechanismem flexibility. Z tohoto důvodu nebylo při odhadu poptávky po zemním plynu během zimních špiček odlehčování pomocí odpojení zohledněno.

⁽¹⁰⁾ Článek L.452-1 energetického zákoníku.

- (30) Dále bylo přihlédnuto ke skutečnosti, že průměrná spotřeba během krátkodobé zimní špičky je vyšší než průměrná spotřeba během dlouhodobější zimní špičky.
- (31) V neposlední řadě francouzské orgány zohlednily postupné snižování spotřeby plynu B s ohledem na program přeměny ve prospěch zemního plynu s vysokou výhřevností (dále jen „plyn H“), který dnes představuje 90 % zemního plynu spotřebovávaného ve Francii. Přeměna začala v roce 2018 a bude dokončena nejpozději v roce 2028. Francouzské orgány odhadují, že poptávka po plynu B přeměněném na plyn H bude v roce 2025 činit 180 GWh/den.
- (32) Z výše uvedeného vyplývá, že francouzské orgány odhadly celkovou poptávku po zemním plynu během čtyřdenní zimní špičky v roce 2025 na přibližně 4 000 GWh/den.

3.4.1.2. Odhad kapacity dodávek zemního plynu

- (33) Pokud jde o kapacitu dodávek zemního plynu, francouzské orgány provedly odhady s ohledem na propojovací vedení, dodávky LNG prostřednictvím terminálů LNG a výkonost zásob zemního plynu.
- (34) Za prvé, pokud jde o propojovací vedení, odhady pevné kapacity založené na hypotéze 100 % využití pevné kapacity propojovacího vedení plynu H činí 1 780 GWh/den ve směru dovozu a 425 GWh/den ve směru vývozu⁽¹¹⁾. Čistý dovoz plynu H prostřednictvím plynovodů se odhaduje na 1 355 GWh/den.
- (35) Francouzské orgány uvedly, že posílení plynárenské soustavy a propojovacího vedení by představovalo značné náklady⁽¹²⁾, zejména ve srovnání s využitím stávající infrastruktury zásobníků. V každém případě by tento typ infrastruktury nebyl kvůli dlouhým lhůtám výstavby ve střednědobém horizontu k dispozici.
- (36) Za druhé, pokud jde o dodávky LNG, čtyři francouzské terminály LNG mají celkovou výstupní kapacitu 1 160 GWh/den⁽¹³⁾. Tato kapacita však může být mobilizována pouze za předpokladu dostupnosti LNG v nádržích terminálů LNG. Francouzské úřady usoudily, že pro mimořádné události, jako je zimní špička trvající méně než deset dní, by se mohly využít pouze zásoby LNG v nádržích. Na druhou stranu, po uplynutí deseti dnů by mohlo dojít k dodávkám LNG a terminály LNG by mohly být využívány na maximální kapacitu. Byly vybrány dva scénáře podle průměrné úrovně zásob LNG zjištěné v nádržích: během nejprudší zimy (scénář 1) a během nejmírnější zimy (scénář 2).
- (37) Oba scénáře odpovídají úrovni využívání terminálů LNG, která je vyšší než průměrná úroveň využívání během zimních období let 2011–2018. Francie nakonec zvolila scénář 1 a odhadla potenciál výstupu z terminálů LNG na 330 GWh/den při čtyřdenní zimní špičce.
- (38) Francouzské orgány uvedly, že stávající terminály pro zkapaňování jsou v provozu na hranici své maximální kapacity, aby se umožnily vysoké investiční náklady. Téměř všechny dodávky LNG jsou navíc vzhledem ke kapitálové náročnosti těchto projektů předmětem dlouhodobých smluv, a proto jsou prodávány ještě před výrobou. Nižší náklady na skladování zemního plynu v plynné formě navíc vysvětlují nízký rozvoj zásobníků LNG v celosvětovém měřítku. Množství LNG, které je v krátkodobém horizontu k dispozici, je tedy malé.
- (39) Za třetí, pokud jde o výkonost podzemních zásobníků zemního plynu, francouzské orgány vysvětlily, že pro využívání zvodnělých vrstev, které představují 90 % infrastruktury zásobníků ve Francii, je nutné jejich naplnění na dostatečně vysokou úroveň a jejich každoroční vyprázdnění na dostatečně nízkou úroveň. Navíc se s poklesem zásob snižuje průtok plynu čerpaného ze zásobníku.

⁽¹¹⁾ Údaje o pevné kapacitě propojovacího vedení plynu H jsou převzaty ze zprávy Transmission Capacity Map 2017 síť ENTSG.

⁽¹²⁾ Například náklady na výstavbu plynovodů Arc Lyonnais, Eridan a Perche, které mají usnadnit přepravu plynu ze severu na jih Francie, odhadla Francie na 1,6 miliardy EUR.

⁽¹³⁾ Výstupní kapacita je mezi čtyři terminály rozdělena takto: terminál Montoir má kapacitu 400 GWh/den, terminál LNG Fos-Cavaou má kapacitu 205 GWh/den, terminál LNG Fos-Tonkin má kapacitu 205 GWh/den a terminál LNG Dunkerque má kapacitu 520 GWh/den. Při plném využití propojovacího vedení Dunkerque je kapacita vtláčení terminálu LNG Dunkerque do francouzské přepravní soustavy zemního plynu omezena na 350 GWh/den kvůli snížené průchodnosti přepravní soustavy.

- (40) Vzhledem k tomu, že během devíti zim, které předcházely analýze ve Francii, byla průměrná míra naplnění zásobníků k 1. únoru 42 % a na druhé straně 85 % zimních špiček pozorovaných za posledních 70 let začínalo před 5. únorem, francouzské orgány shledaly, že na začátku zimní špičky je v každém zásobníku k dispozici kapacita čerpání spojená s naplněním 45 % užitého objemu.
- (41) Francouzské orgány navíc zohlednily bezpečnostní rezervu, kterou musí provozovatelé přepravních soustav zemního plynu vytvořit, aby zajistili dodávky klíčových sociálních služeb v krajním případě v případě výpadku svého dodavatele, tj. kapacita čerpání 124 GWh/den při naplnění 45 % užitého objemu.
- (42) Na základě všech těchto předpokladů určily francouzské orgány pro období 2019–2025 za účelem zajištění kapacity sítě pro uspokojení poptávky během zimní špičky roční potřebu zásobníků s užitečným objemem 138,5 TWh a kapacitou čerpání 2 376 GWh/den při naplnění 45 % užitého objemu ⁽¹⁴⁾.

3.4.2. *Infrastruktura nezbytná pro zajištění dodávek zemního plynu do přepravní soustavy*

- (43) Francouzské orgány rovněž stanovily infrastrukturu zásobníků potřebnou k zajištění dodávek na celé území s ohledem na kapacitu přepravní soustavy zemního plynu. Za tímto účelem zkoumali různé situace přetížení přepravní soustavy.
- (44) Provozovatelé přepravních soustav (dále jen „PPS“) určili nejpravděpodobnější scénář, pokud jde o přetížení, který odpovídá situaci, jež byla v té době pozorována na trhu, kdy se dodavatelé snaží maximalizovat dovoz zemního plynu z Norska a Ruska, což jsou podle francouzských orgánů v současné době nejkonkurenceschopnější zdroje zemního plynu v Evropě, a omezit dovoz zkapalněného zemního plynu, který lze lépe zhodnotit v Asii. V této situaci se pravděpodobně projeví čtyři hlavní provozní omezení (viz obrázek 1 níže).

Obrázek 1: Hlavní provozní omezení, která by se mohla vyskytnout v přepravní soustavě v případě, že se budou dodavatelé snažit maximalizovat dodávky zemního plynu ze severovýchodní Francie

⁽¹⁴⁾ Vyhlaška č. 2020-456 týkající se víceletého energetického plánu.

- (45) Metodika zohledňuje skutečnost, že dodavatelé zemního plynu potřebují zásoby LNG, aby byli schopni pokrýt poptávku spotřebitelů, ale také že pro dodavatele neexistují žádná omezení, pokud jde o rozdělení zásob LNG mezi čtyři francouzské terminály LNG.
- (46) Předpokládá se, že při dosažení omezení provozovatelé přenosových soustav zpočátku využijí k řešení problému přetížení možnost přerušit kapacitu na propojovacích vedeních. Pokud přetížení přetrvává, zjistí se objem zemního plynu, který by bylo třeba odebrat z podzemních zásobníků nacházejících se za frontou přetížení.
- (47) Tím se stanoví podzemní zásoby zemního plynu potřebné za každou frontou přetížení pro zajištění dodávek zemního plynu do přepravní soustavy.
- (48) Použití této metody pro zimu 2018–2019 pro hlavní fronty přetížení, které se mohou vyskytnout v případě, že se dodavatelé budou snažit maximalizovat těžbu zemního plynu ze severovýchodní Francie, vede k odhadované potřebě podzemních zásobníků s kumulativním užitným objemem nejméně:
- 16 TWh za frontou přetížení NS4 (zásobníky Izaute, Lussagnet a Manosque),
 - 54 TWh za frontou přetížení NS3 (zásobníky Céré-la-Ronde, Chemery, Izaute, Lussagnet a Manosque),
 - 55 TWh za frontou přetížení NS2 (zásobníky Céré-la-Ronde, Chemery, Etrez, Izaute, Lussagnet, Manosque a Tersanne),
 - 64 TWh za frontou přetížení NS1 (zásobníky Beynes, Céré-la-Ronde, Chemery, Etrez, Germigny-sous-Coulomb, Gournay-sur-Arond, Izaute, Lussagnet, Manosque, Saint-Illiers-la-Ville a Tersanne).

3.4.3. Seznam zařízení zahrnutých do oblasti působnosti regulace

- (49) Francouzské orgány uvedly, že práce na určení základní infrastruktury nemohly být před zimou 2018–2019 dokončeny dostatečně včas. Z tohoto důvodu byl regulační mechanismus pro roky 2018–2019 zprvu přechodně uplatňován na všechny zásobníky zemního plynu na území Francie. Tyto zásobníky byly ve víceletém energetickém plánu z roku 2016 označeny za infrastrukturu nezbytnou pro zajištění bezpečnosti dodávek ⁽¹⁵⁾.
- (50) Vyhláška ze dne 26. prosince 2018 ⁽¹⁶⁾ poté vyřadila ze seznamu nezbytných infrastruktur tři zásobníky v omezeném provozu společnosti Storengy (Soings-en-Sologne, Saint-Clair-sur-Epte a Trois-Fontaines) a projekty Lussagnet fáze 1 (Teréga) a Manosque 2 (Géométhane). Tyto zásobníky nebyly od zavedení regulovaného přístupu ke skladování zemního plynu nikdy využívány.
- (51) A konečně, pro období mezi roky 2019 a 2023 stanoví vyhláška č. 2020-456 týkající se víceletého energetického plánu infrastrukturu podzemních zásobníků zemního plynu, která musí zůstat v provozu, aby byla zajištěna bezpečnost dodávek ve střednědobém a dlouhodobém horizontu. Tyto zásobníky vykazují užitečný objem 138,5 TWh a kapacitu čerpání 2 376 GWh/den, což odpovídá naplnění na 45 % užitého objemu:

Zásobník	Provozovatel	Rok uvedení do provozu	Typ skladování
Beynes	Storengy	1956	Aquifer
Céré-la-Ronde	Storengy	1993	Aquifer
Cerville-Verlaine	Storengy	1970	Aquifer
Chemery	Storengy	1968	Aquifer
Etrez	Storengy	1980	Solná kaverna

⁽¹⁵⁾ Vyhláška č. 2016-1442 ze dne 27. října 2016 týkající se víceletého energetického plánu.

⁽¹⁶⁾ Vyhláška č. 2018-1248 ze dne 26. prosince 2018 o infrastruktuře zásobníků plynu nezbytné pro zajištění bezpečnosti dodávek.

Germigny-sous-Coulomb	Storengy	1982	Aquifer
Gournay	Storengy	1976	Aquifer
Lussagnet/Izaute	Teréga	1957	Aquifer
Manosque	Géométhane	1993	Solná kaverna
Saint-Illiers-la-Ville	Storengy	1965	Aquifer
Tersanne/Hauterives	Storengy	1970	Solná kaverna

Tabulka 1: Zásobníky zemního plynu které musí zůstat v provozu do roku 2023

- (52) Víceletý energetický plán předpokládá, že v období mezi lety 2024 a 2028 by se měly požadavky na skladování snížit. Seznam zásobníků by se mohl do roku 2026 snížit o kapacitu čerpání odpovídající nejméně 140 GWh/den při 45 % užitého objemu. Vzhledem k nejistotě ohledně objemů potřebných pro zajištění bezpečnosti dodávek po roce 2026 by tyto objemy měly být potvrzeny v roce 2023 a stanoveny v příštím víceletém energetickém plánu.

3.5. Aukce skladovacích kapacit

- (53) Podle článku L.421-5-1 energetického zákoníku se regulované skladovací kapacity draží za podmínek stanovených komisí CRE. Podle usnesení komise CRE ze dne 22. února 2018 se aukce konají s nulovou vyvolávací cenou ⁽¹⁷⁾.
- (54) Výsledky prvních aukcí byly tyto:

Období skladování	Příjmy (v mil. EUR)	Průměrná aukční cena (EUR/MWh)
2018–2019	68,4	0,53
2019–2020	233,6	1,80
2020–2021	504,6	3,85

Tabulka 2: Výsledky aukcí a příjmy z dalších prodejů v průběhu roku

3.6. Pokrytí oprávněného příjmu provozovatelů skladovacích zařízení podle definice komise CRE

- (55) Článek L.452-1 energetického zákoníku uvádí, že „sazby za používání přepravních soustav [...] jsou stanoveny transparentním a nediskriminačním způsobem tak, aby pokryly veškeré náklady provozovatelů přepravních soustav a provozovatelů infrastruktur zásobníků uvedených v témže článku L. 421-3-1, pokud tyto náklady odpovídají nákladům efektivních provozovatelů“.
- (56) Tentýž článek dále stanoví, že tyto náklady „zohledňují charakteristiky poskytované služby a náklady s ní spojené“ a že pokud jde o provozovatele skladovacích zařízení, zahrnují zejména „běžnou návratnost investovaného kapitálu“.
- (57) Článek L.452-2 energetického zákoníku zmocňuje komisi CRE ke stanovení „metod používaných pro stanovení sazeb za používání přepravních soustav zemního plynu“ a k tomu, aby požádala provozovatele skladovacích zařízení o poskytnutí informací, zejména účetních a finančních, potřebných pro stanovení těchto sazeb.
- (58) Z těchto ustanovení vyplývá, že zákon dává komisi CRE pravomoc stanovit oprávněný příjem provozovatelů skladovacích zařízení tak, aby pokryl náklady „efektivního provozovatele“ a zajistil běžnou návratnost investovaného kapitálu.

⁽¹⁷⁾ Usnesení č. 2018-039 ze dne 22. února 2018 o rozhodnutí týkajícím se podmínek uvádění skladovacích kapacit na trh v souvislosti se zavedením regulovaného přístupu třetích stran k podzemním zásobníkům zemního plynu ve Francii.

- (59) Komise CRE usnesením stanovila cílový oprávněný příjem, zpočátku na dvouleté regulační období. Tato první sazba za skladování platila v letech 2018 a 2019 (dále jen „ATS 1“) ⁽¹⁸⁾. Komise CRE poté harmonizovala regulační rámec pro provozovatele skladovacích zařízení s rámcem pro ostatní sazby za infrastrukturu. Druhá sazba za skladování (dále jen „ATS 2“) platí od roku 2020 na období čtyř let ⁽¹⁹⁾.
- (60) Obecný přístup ke stanovení cílových oprávněných příjmů zůstává u různých sazeb za skladování nezměněn. Oprávněné příjmy provozovatelů skladovacích zařízení stanovila komise CRE *ex ante* na základě prognóz provozovatelů, které jsou následně upraveny prostřednictvím regularizace v následujícím roce a auditů *ex post*. Náklady provozovatelů skladovacích zařízení komise CRE zohledňuje, pokud jsou shledány jako efektivní.
- (61) Vzhledem k mimořádně krátkému časovému rámci pro provedení reformy byl nicméně pro roky 2018 a 2019 použit zjednodušený rámec. Pro toto první období přijala komise CRE sazebník, v němž byly rozdíly mezi cílovými a skutečnými výsledky u všech nákladů a příjmů regulovány *a posteriori*. Tento mechanismus zaručuje výši sazby, která se v konečném důsledku striktně rovná skutečným výdajům a příjmům provozovatele. Pro období 2020–2023 si komise CRE přála rozšířit zásady zavedení pobídek i na zásobníky a na závěr svých analýz zvolila v kontextu klesajícího trendu spotřeby zemního plynu řízenou trajektorii nákladů provozovatelů.
- (62) Podle metody, kterou stanovila komise CRE, se předběžný oprávněný příjem rovná součtu cílových čistých provozních nákladů (dále jen „ČPN“), cílových normativních kapitálových výdajů (dále jen „NKV“) a narovnání regulačního účtu nákladů a příjmů za předchozí rok (dále jen „RÚNP“).

$$\text{Oprávněný příjem} = \text{ČPN} + \text{NKV} + \text{RÚNP}$$

- (63) Při výpočtu těchto složek se berou v úvahu pouze činnosti spadající do oblasti působnosti regulace.

3.6.1. Čisté provozní náklady

- (64) Čisté provozní náklady odpovídají hrubým provozním nákladům (náklady na energii, externí spotřeba, výdaje na zaměstnance, daně a poplatky) „efektivního provozovatele“ po odečtení provozních příjmů provozovatele (zejména aktivovaná produkce, mimotarifní příjmy, zisky nebo ztráty z nákupu/prodeje uskladněného zemního plynu).
- (65) Vzhledem ke krátkému časovému rámci pro provedení reformy pro období 2018–2019 nebyla komise CRE schopna určit, zda náklady provozovatelů odpovídají nákladům „efektivního provozovatele“. V důsledku toho náklady zohledněné v tomto období nakonec odpovídají skutečným nákladům, které nesou provozovatelé skladovacích zařízení a které potvrdila komise CRE. Pro sazbu ATS 2 zavedla komise CRE mechanismus zavedení pobídek týkajících se čistých provozních nákladů, s výjimkou některých předem definovaných položek. Až na několik výjimek tak bude jakákoli odchylka od trajektorie provozních nákladů stanovené pro období ATS 2 účtována nebo uhrazena provozovateli.

3.6.2. Normativní kapitálové výdaje

- (66) Normativní kapitálové výdaje (NKV) zahrnují amortizaci a výnos z fixního kapitálu. NKV tedy odpovídají součtu odpisů regulované báze aktiv („RBA“), výnosu z fixního kapitálu vypočteného na základě vážených průměrných nákladů kapitálu („WACC“) pro již použitou RBA a nákladů na financování dluhu v souvislosti s nedokončeným majetkem („NM“).

$$\text{NKV} = \text{Odpisy RBA} + \text{RBA} \times \text{WACC} + \text{NM} \times \text{náklady na financování dluhu}$$

- (67) Komise CRE potvrdila, že tato metoda odpovídá regulační praxi pro regulovaná zařízení na trzích se zemním plynem a elektřinou ve Francii a západní Evropě ⁽²⁰⁾.

⁽¹⁸⁾ Usnesení komise CRE č. 2018-068 ze dne 22. března 2018 o rozhodnutí týkajícím se sazby za používání podzemních zásobníků zemního plynu společností Storengy, TIGF a Géométhane od roku 2018.

⁽¹⁹⁾ Usnesení komise CRE č. 2020-011 ze dne 23. ledna 2020 o rozhodnutí týkajícím se sazby za používání podzemních zásobníků zemního plynu společností Storengy, Teréga a Géométhane.

⁽²⁰⁾ Komise CRE při tomto srovnání vycházela ze studie „Methodologies and parameters used to determine the allowed or target revenue of gas transmission system operators (TSOs)“ (Metodiky a parametry používané pro stanovení povolených nebo cílových příjmů provozovatelů plynárenských přenosových soustav), kterou pro Agenturu pro spolupráci evropských regulačních orgánů (ACER) vypracovala společnost Economic Consulting Associates (ECA).

- (68) Pro stanovení počáteční výše RBA k 1. lednu 2018 („počáteční RBA“ nebo „zahajovací RBA“) používá komise CRE metodu známou jako „běžné hospodářské náklady“⁽²¹⁾. Tato metoda spočívá ve výpočtu čisté ekonomické hodnoty aktiv i) na základě hrubé účetní hodnoty aktiv na účtech provozovatelů (historické náklady na výstavbu); ii) diskontované o inflaci a poté iii) odepisované po dobu ekonomické životnosti aktiv.
- (69) RBA se každoročně vyvíjí podle:
- odpisů na základě ekonomické životnosti majetku odečtených od RBA,
 - nových investic uvedených do provozu, které zvyšují RBA,
 - případných aktiv vyřazených z provozu před plným odepsáním, která snižují RBA,
 - přecenění aktiv o inflaci (index spotřebitelských cen mimo tabák).
- (70) Komise CRE se domnívá, že nejrepresentativnějším měřením počáteční hodnoty investic provozovatelů je hrubá hodnota aktiv zapsaných v jejich účetních závěrkách. Podle komise CRE je tato hodnota, kterou kontrolují auditoři v rámci svého ročního auditu, zdokumentovaná a objektivní. Tato metoda je totožná s metodou zavedenou v roce 2002, kdy začala regulace provozovatelů přepravních soustav zemního plynu, a používá se také pro regulované francouzské terminály LNG.
- (71) Komise CRE nezohlednila „obnovenou“ hodnotu majetku, ale hodnotu amortizovanou, která odpovídá odpisům zaznamenaným provozovateli skladovacích zařízení před rokem 2018, aby nebylo nutné znovu hradit částku již zaplacenou v minulosti ani již zohledněné odpisy majetku.
- (72) U většiny aktiv jsou doby odpisování, které provozovatelé uplatňují ve svých historických účtech, a doby odpisování, které provozovatelé požadují ve svých sazebnících, podobné. Kromě toho odpovídají standardním údajům odvětví, které lze sledovat v jiných zemích.
- (73) V případě pracovního polštáře⁽²²⁾ naopak komise CRE zamítla požadavek provozovatelů, aby byla zvážena jednotná doba odpisování 250 let. Komise CRE totiž zohlednila skutečnost, že na rozdíl od ostatních aktiv provozovatelů se pracovní polštáře odepisovaly po různě dlouhou dobu, která se u jednotlivých provozovatelů lišila v čase (od 25 let do 250 let). Komise CRE proto při stanovení počáteční RBA provozovatelů skladovacích zařízení zachovala stupeň odpisu pracovního polštáře, který odpovídá stupni účetního odpisu zjištěného u každého ze tří provozovatelů. Do budoucna komise stanovila dobu odepisování pracovního polštáře na 75 let, což odpovídá třem pětadvacetiletým obnovením koncesí k provozování podzemní zásobárny.
- (74) Ekonomická životnost, kterou komise CRE používá pro různé kategorie aktiv provozovatelů:

Kategorie aktiv	Normativní životnost
Pracovní polštář	75 let
Šachty, komory, potrubí	50 let
Zařízení na zpracování, kompresní zařízení, odběrové zařízení, měřicí zařízení	20–30 let
Nemovitosti a budovy	30 let
Ostatní vybavení	10–15 let
Software, drobné zařízení	5 let

Tabulka 3: Doba odepisování zvolená podle kategorie aktiv

⁽²¹⁾ Tato metoda vychází z novely finančního zákona ze dne 28. prosince 2001, která zřídila zvláštní komisi (Houriho komise) odpovědnou za stanovení ceny, za kterou stát prodává přepravní soustavy zemního plynu. Srovnatelná metoda byla použita také pro ocenění aktiv terminálů LNG a provozovatelů distribuce zemního plynu

⁽²²⁾ Pod pojmem „pracovní polštář“ se rozumí plyn trvale vtačovaný do podzemních skladovacích nádrží, který je nezbytný pro provoz zásobníků, protože je nutný k udržení minimálního tlaku v zásobníku umožňujícího dodávku užitečného objemu s požadovaným odběrovým profilem (výše uvedené usnesení komise CRE č. 2018-068).

- (75) Komise CRE kromě toho v roce 2017 požádala externího konzultanta [...] o provedení auditu požadavku provozovatelů skladovacích zařízení na počáteční RBA. V případě společnosti Storengy vedl provedený výpočet k výsledku [3 až 5 miliard EUR].
- (76) V případě společnosti Teréga dodatečná studie provedená poradenskou společností PwC na základě metodiky diskontovaných peněžních toků oceňuje RBA na [1 až 2 miliardy EUR].
- (77) Pro účely zavedení regulačního mechanismu proto komise CRE revidovala počáteční RBA požadované provozovateli skladovacích zařízení a zohlednila nezávislé ekonomické hodnocení tržní hodnoty aktiv. Komise CRE proto zvolila tyto počáteční RBA:

K 1. lednu 2018	Storengy (miliardy EUR)	Teréga (miliardy EUR)	Géométhane (miliardy EUR)
Požadavek provozovatele	4,0	1,37	0,20
RBA stanovená komisí CRE	3,5	1,15	0,19

Tabulka 4: Počáteční RBA provozovatelů skladovacích zařízení při vstupu nařízení v platnost

- (78) Pokud jde o míru návratnosti kapitálu, komise CRE použila metodu WACC, aby umožnila provozovateli financovat úrokové náklady a dosáhnout návratnosti vlastního kapitálu srovnatelné s návratností, kterou by mohl získat u investic se srovnatelnou mírou rizika. Komise CRE uvedla, že WACC je metoda, kterou běžně používají evropské regulační orgány ke stanovení míry návratnosti aktiv regulovaných infrastruktur.
- (79) Na základě ekonomických studií a práce externích konzultantů ⁽²³⁾ stanovila komise CRE pro roky 2018 a 2019 WACC na 5,75 %. Pro období 2020–2023 zvolila komise CRE WACC ve výši 4,75 %. Metodika použitá pro stanovení WACC pro ATS 2 se oproti metodě použité pro sazbu ATS 1 nemění. Tato změna je odůvodněna nižšími náklady na financování, plánovaným snížením daně z příjmů právnických osob a zvýšením koeficientu beta u aktiv. Toto navýšení beta u aktiv odráží uznání finančního rizika, zejména uvízlých nákladů, které transformace energetiky klade na akcionáře společností působících v oblasti plynárenské infrastruktury.
- (80) Vzhledem k tomu, že neexistuje srovnatelný provozovatel skladovacích zařízení kótovaný na burze, použila komise CRE jako referenční sazbu WACC provozovatelů přenosových soustav zemního plynu navýšenou o rizikovou přírážku související se skladováním. Tato přírážka je stanovena na 50 bazických bodů vzhledem ke koncentraci zásobníků, geologickému riziku podloží a riziku nahraditelnosti terminálů LNG, jakož i propojovacímu vedení se zahraničím.
- (81) Komise CRE rovněž upřesnila, že tato míra návratnosti je nižší než míra povolená regulovaným provozovatelům terminálů LNG (7,25 % při vstupu opatření v platnost), jejichž činnost je rizikovější, zejména z obchodního hlediska, vzhledem k souběžné existenci regulovaných a neregulovaných terminálů LNG a menšímu počtu zákazníků. Kromě toho komise CRE uvedla příklad 6,5 % míry návratnosti, kterou přijal italský regulační orgán v případě skladování zemního plynu.

3.6.3. Investice

- (82) Provozovatelé podzemních zásobníků zemního plynu předkládají podle článku L.421-7-1 energetického zákoníku komisi CRE každoročně ke schválení svůj roční investiční program. V této souvislosti komise CRE „zajišťuje, aby byly provedeny investice nezbytné pro řádný rozvoj zásobníků a aby k nim byl transparentní a nediskriminační přístup“.
- (83) V případě druhé sazby za skladování zavedla komise CRE pobídku ke snížení nákladů pro různé kategorie investic.

⁽²³⁾ Konkrétně zpráva společnosti Compass Lexecon ze dne 20. března 2017 doporučuje stanovit WACC v rozmezí 4,2 až 5,8 %.

3.6.4. Regulační účet nákladů a příjmů

- (84) Schválený příjem stanoví komise CRE na základě prognóz nákladů a příjmů provozovatelů na následující rok. RÚNP byl zaveden za účelem zohlednění rozdílu mezi cílovými náklady nebo výnosy a skutečně zaznamenanými náklady nebo výnosy u řady předem definovaných položek. RÚNP proto chrání provozovatele před výkyvy v některých nákladových nebo výnosových položkách. RÚNP se také používá k vyplácení finančních pobídek vyplývajících z uplatňování mechanismů pobídek a také k zohlednění případných kapitálových zisků z prodeje nebo uvízlých nákladů, které musí komise CRE potvrdit.
- (85) V případě sazby ATS 1 přijala komise CRE během prvního roku regulovaného skladování cenový sazebník, v němž se rozdíly mezi všemi předběžnými náklady a výnosy a všemi uskutečněnými náklady a výnosy regulují *a posteriori*. Výsledkem byl „100 % RÚNP“ a vůči žádné výdajové nebo příjmové položce nebyla využita žádná pobídka.
- (86) V případě sazby ATS 2 uplatňuje komise CRE rozsah RÚNP v souladu s obecným rámcem pro všechny sazby pro elektrické sítě a infrastrukturu zemního plynu. Rozdíly mezi předpokládanými a skutečnými výsledky jsou tedy *a posteriori* kryty prostřednictvím regulačního účtu nákladů a příjmů pouze v případě určitých předem definovaných položek. Tyto položky, na které se vztahuje RÚNP, se týkají zejména investičních výdajů nebo příjmů z obchodování. Na druhou stranu téměř všechny provozní výdaje podléhají pobídce, která může být celková (100 % rozdílu mezi prognózou a skutečností jde na vrub provozu) nebo částečná (např. u výdajů na energie, kde pobídka činí 20 %, 80 % rozdílu je hrazeno z RÚNP).

3.7. Příjemci

- (87) Příjemci opatření jsou provozovatelé skladovacích zařízení zemního plynu, kteří spadají do oblasti působnosti regulačního mechanismu. Od vstupu opatření v platnost se jedná o společnosti Storengy, Teréga a Géométhane.

3.8. Financování opatření prostřednictvím sazeb za využívání přepravních soustav

- (88) Financování schválených příjmů provozovatelů skladovacích zařízení se na jedné straně provádí z příjmů, které provozovatelé skladovacích zařízení přímo vybírají, a na druhé straně, pokud jsou tyto příjmy nižší než schválené příjmy, z kompenzace za skladování ve výši rozdílu mezi oprávněnými příjmy a přímo vybranými příjmy.

$$\text{Kompenzace} = \text{oprávněný příjem} - \text{přímo vybrané příjmy}$$

- (89) Příjmy, které vybírají přímo provozovatelé, pocházejí především z aukcí, ale také z případných historických dlouhodobých smluv a doplňkových služeb.
- (90) Provozovatelé přenosových soustav vybírají kompenzaci za skladování od dodavatelů zemního plynu v rámci zvláštního poplatku, „poplatku za skladování“, v rámci sazby za používání přepravní soustavy (sazba ATRT) za podmínek stanovených komisí CRE (viz 21. bod odůvodnění)
- (91) Úvodem je třeba poznamenat, že ve Francii existují dva provozovatelé přenosových soustav, tj. dva držitelé povolení k provozování plynovodů pro přepravu zemního plynu podle článku L.431-1 energetického zákoníku: GRTgaz a Teréga (dříve TIGF).
- (92) GRTgaz je akciová společnost, kterou ze 75 % vlastní skupina ENGIE a z 25 % společnost Société d'Infrastructures Gazière. Společnost GRTgaz, která je přímo řízena skupinou ENGIE, je nezávislá na ostatních částech vertikálně integrované společnosti (skupina ENGIE) v souladu s modelem nezávislého provozovatele přenosové soustavy, který zajišťuje účinné oddělení činností provozovatele přenosové soustavy od výrobních nebo dodavatelských činností ⁽²⁴⁾.

⁽²⁴⁾ Usnesení komise CRE ze dne 26. ledna 2012 o vydání osvědčení společnosti GRTgaz; usnesení č. 2019-135 komise CRE ze dne 25. června 2019, kterým se rozhoduje o zachování osvědčení společnosti Teréga po třech převzetích podílů ve společnostech vyrábějících energii skupinou Crédit Agricole.

- (93) Jak je popsáno v 9. bodě odůvodnění, společnost Teréga je ze 40,5 % ve vlastnictví společnosti Snam, z 31,5 % ve vlastnictví fondu GIC, z 18 % ve vlastnictví společnosti EDF Investissement a z 10 % ve vlastnictví společnosti Predica. Teréga rovněž splňuje podmínky nezávislého provozovatele přenosové soustavy ⁽²⁵⁾.

3.8.1. Poplatek za skladování v rámci sazeb za používání přepravních soustav, který stanoví komise CRE

- (94) Podle čl. L.452-1 odst. 6 energetického zákoníku „poplatky za používání přepravních soustav zemního plynu vybírají provozovatelé těchto soustav. Provozovatelé přepravních soustav zaplatí provozovatelům podzemních zásobníků zemního plynu uvedeným v článku L. 421-3-1 podíl na inkasované částce v souladu s postupy stanovenými Energetickou regulační komisí“.
- (95) Podle článku L.452-2 energetického zákona „metody stanovení sazeb za použití přepravních soustav zemního plynu [...] stanoví Energetická regulační komise“.
- (96) Na základě těchto ustanovení stanovila komise CRE svým usnesením č. 2018-069 ⁽²⁶⁾ ze dne 22. března 2018 metody výpočtu poplatku za skladování platného od 1. dubna 2018.
- (97) Poplatek za skladování, který platí každý dodavatel, musí podle názoru komise CRE odrážet hodnotu „zajištění bezpečnosti dodávek“, tj. úhradu za zásobníky, které přednostně zajišťují dodávky zemního plynu zákazníkům, jejichž dodávky nemohou být přerušeny, a to zejména domácím zákazníkům.

3.8.2. Úhrada poplatku za skladování ze strany dodavatelů a přefakturace konečným zákazníkům

- (98) Pokud jde o povinnost dodavatelů platit poplatek za skladování, komise CRE zahrнула svým usnesením ze dne 22. března 2018 poplatek za skladování do sazeb ATRT, a to tak, že do svého usnesení č. 2018-022 ze dne 7. února 2018 o rozhodnutí o změnách sazeb za použití přepravních soustav zemního plynu GRTgaz a TIGF k 1. dubnu 2018 vložila nová ustanovení.
- (99) Výsledkem této změny je, že „každému dodavateli, který má přidělenou pevnou kapacitu alespoň v jednom předávacím místě mezi přepravní soustavou a distribuční sítí, bude k 1. dni každého měsíce uplatněn poplatek za skladování na základě zimní modulace jeho zákazníků připojených k veřejným distribučním plynárenským sítím v jeho portfoliu.“
- (100) Pojem dodavatel se vztahuje na jakoukoli „fyzickou nebo právnickou osobu, která uzavře s provozovatelem přepravní soustavy smlouvu o přepravě v plynárenské přepravní soustavě. Dodavatelem je v závislosti na jednotlivých případech oprávněný zákazník, dodavatel nebo jeho zástupce“. Předávací místo mezi přepravní soustavou a distribuční sítí je definováno jako „fyzické nebo pomyslné předávací místo mezi přepravní soustavou a veřejnou distribuční sítí“.
- (101) Kromě toho z ustanovení čl. L.452-1 odst. 6 energetického zákona vyplývá, že provozovatelé přepravních soustav musí vybírat sazby ATRT (viz 94. bod odůvodnění „vybírají“).
- (102) Pokud jde o přenesení poplatku za skladování na koncové uživatele, komise CRE uvedla, že dodavatelé přenesou poplatek za skladování na své koncové zákazníky, kteří jsou zahrnuti do základu kompenzace v části faktury „Doprava“. Komise CRE nemá k dispozici seznam dotčených zákazníků.

⁽²⁵⁾ Usnesení komise CRE ze dne 26. ledna 2012 o vydání osvědčení společnosti TIGF; usnesení komise CRE ze dne 4. února 2016, kterým se rozhoduje o zachování osvědčení společnosti TIGF po vstupu společnosti Predica do kapitálu společnosti TIGF Holding.

⁽²⁶⁾ Usnesení komise CRE č. 2018-69 ze dne 22. března 2018 o rozhodnutí zařadit do sazby za použití přenosových soustav GRTgaz a TIGF poplatek za skladování.

- (103) Přesněji řečeno je toto přenesení povinné pouze pro regulované prodejní sazby zemního plynu podle článků L.445-3 a R.445-3 energetického zákona ⁽²⁷⁾. V případě tržních nabídek je toto přenesení na rozhodnutí dodavatele.

3.8.3. *Rozdělení finančních prostředků vybraných provozovateli přepravních soustav mezi provozovatele skladovacích zařízení podle pravidel, které stanoví komise CRE*

- (104) Podle usnesení komise CRE o poplatku za skladování jsou příjmy z poplatků za skladování po jejich vybrání vypláceny provozovateli přenosových soustav různým provozovatelům zásobníků v poměru ke kompenzaci, která má být obdržena ⁽²⁸⁾. Podíl přidělený každému provozovateli odpovídá poměru mezi předběžnou roční kompenzací provozovatele a celkovou předběžnou kompenzací všech provozovatelů regulovaných zásobníků, jak je stanovila komise CRE. Tyto podíly jsou každoročně upřesňovány v usnesení komise CRE o změnách poplatku za skladování.
- (105) Za tímto účelem uzavírají provozovatelé přepravních soustav v souladu s usnesením komise CRE s každým provozovatelem zásobníku smlouvu, v níž jsou stanoveny podmínky pro výběr a výplatu kompenzace, jejíž náklady stanoví komise CRE a která je hrazena z oprávněného příjmu provozovatelů. Pro rok 2018 tyto náklady na provozovatele přepravní soustavy a provozovatele skladovacích zařízení činí 1 30 000 EUR ⁽²⁹⁾.

3.9. Rozpočet

- (106) Celková výše kompenzace vyplacená regulovaným provozovatelům závisí každoročně na příjmech z aukcí a na oprávněném příjmu, který stanovuje komise CRE. Výše kompenzací vyplacených třem regulovaným provozovatelům zásobníků činila 528 milionů EUR v roce 2018, 540 milionů EUR v roce 2019 a 251 milionů EUR v roce 2020.

	2018 (v mil. EUR)	2019 (v mil. EUR)	2020 (v mil. EUR)
Storengy	402	392	199
Teréga	101	113	25
Géométhane	26	36	28
Celkem	528	540	251

Tabulka 5: Přehled kompenzací za skladování za roky 2018, 2019 a 2020

3.10. Časový rámec

- (107) Ustanovení zákona o uhlovodících týkající se regulačního mechanismu pro provozovatele skladovacích zařízení vstoupila v platnost 1. ledna 2018. Komise CRE stanovila oprávněné příjmy provozovatelů skladovacích zařízení od 1. ledna 2018. Kromě toho se ve dnech 5.–29. března 2018 konaly první aukce skladovacích kapacit na období 2018–2019, dále byly uspořádány v letech 2019–2020 a 2020–2021 (viz tabulka 2 v 54. bodě odůvodnění).
- (108) Kromě toho byl od 1. dubna 2018 do sazby ATRT zařazen poplatek za skladování. Komise CRE nejprve stanovila cílový oprávněný příjem na dvouleté regulační období ⁽³⁰⁾. Poté harmonizovala regulační rámec pro provozovatele skladovacích zařízení s regulačním rámcem pro ostatní sazby za infrastrukturu. Tato druhá sazba za skladování platí pro období 2020–2023 ⁽³¹⁾.

⁽²⁷⁾ Článek L.445-3 energetického zákoníku: „Regulované prodejní sazby zemního plynu jsou vymezeny charakteristickými rysy dodávek a náklady spojenými s takovými dodávkami. Kryjí veškeré náklady [...]“.

Článek R.445-3 energetického zákoníku: „Pro každého dodavatele je vymezen tarifní vzorec, který zohledňuje veškeré náklady na dodávky zemního plynu. Tarifní vzorec a jiné náklady, než jsou náklady na dodávky, umožňují stanovení průměrných nákladů dodávek zemního plynu, na základě kterých jsou určeny regulované prodejní sazby v závislosti na způsobu zásobování dotyčných zákazníků.“

Jiné náklady, než jsou náklady na dodávky, zahrnují zejména: [...] 2. náklady na používání zásobníků zemního plynu, případně“.

⁽²⁸⁾ Výše uvedené usnesení č. 2018-069, s. 7–8.

⁽²⁹⁾ Výše uvedené usnesení č. 2018-069.

⁽³⁰⁾ Výše uvedené usnesení komise CRE č. 2018-069 ze dne 22. března 2018.

⁽³¹⁾ Výše uvedené usnesení komise CRE č. 2020-011 ze dne 23. ledna 2020.

- (109) Francouzské orgány v současné době nestanoví datum ukončení tohoto mechanismu. Rozsah mechanismu byl zato vymezen posledním víceletým energetickým plánem ⁽³²⁾ až do jeho revize. Tato revize víceletého energetického plánu se očekává v roce 2023 a proběhne nejpozději do 31. prosince 2028.

3.11. Závazky

- (110) Francouzské orgány přijaly dva závazky. Za prvé, francouzské orgány se zavázaly předložit Komisi zprávu do konce roku 2024. Zpráva se má zabývat těmito body:
- informace o provádění opatření v předchozím období (2018–2023), zejména o výsledcích aukcí z hlediska objemů a cen a o výši výnosu jednotlivých zásobníků,
 - aktualizovaný přehled fungování trhu se zemním plynem ve Francii, zejména aspekty, které odůvodňují pokračování opatření na období 2023–2028, včetně výše cenového rozpětí (spread), úrovně poptávky, investic do plynárenské sítě ve Francii a v zahraničí a investic do terminálů LNG,
 - informace o revizi víceletého energetického plánu v roce 2023 a jejím možném dopadu na rozsah opatření,
 - způsob výpočtu zaručeného výnosu v regulačním období 2023–2028. V případě změny metody výpočtu chce Komise znát důvody této změny,
 - údaje o dopadu opatření na hospodářskou soutěž se zaměřením na možná narušení hospodářské soutěže zjištěná v rozhodnutí, například dopad opatření na zařízení pro skladování zemního plynu v sousedních členských státech, na propojovací vedení a na francouzské terminály LNG. Tyto informace by měly být podloženy historickými údaji o využívání těchto aktiv, jakož i příslušnými změnami v regulačním režimu pro skladování zemního plynu v zemích sousedících s Francií. Je třeba také posoudit a vyčíslit dopad opatření na francouzský maloobchod.
- (111) Za druhé se francouzské orgány zavazují zveřejnit na webových stránkách obsahujících komplexní informace o státní podpoře ve Francii ⁽³³⁾ a modul pro transparentnost státní podpory (*Transparency Award Module*) tyto informace: odkaz na úplné znění mechanismu a jeho prováděcího opatření, totožnost příjemců finančních toků, formu finančních toků, částku poskytnutou každému příjemci, datum poskytnutí, typ podniku (malý a střední podnik nebo velký podnik), region, v němž je příjemce usazen, a hlavní hospodářské odvětví, v němž příjemce vykonává svou činnost.

3.12. Důvody pro zahájení formálního šetření

- (112) Komise se ve svém rozhodnutí o zahájení řízení předběžně domnívá, že regulační mechanismus představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, která by mohla být slučitelná s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU. Ve fázi formálního vyšetřovacího řízení však Komise vyjádřila pochybnosti o přiměřenosti regulačního mechanismu a existenci narušení hospodářské soutěže.
- (113) Komise za prvé konstatuje, že za účelem stanovení oprávněného příjmu provozovatelů skladovacích zařízení jim komise CRE umožňuje získat výnos z fixního kapitálu. Pro výpočet tohoto výnosu je třeba určit hodnotu regulovaných aktiv. Komise vyjádřila pochybnosti o tom, zda komise CRE provedla nezávislé ekonomické ocenění tržní hodnoty aktiv v době zavedení regulačního mechanismu, což by mohlo zpochybnit přiměřenost opatření.
- (114) Za druhé informace, které měla Komise k dispozici, nevylučovaly možnost, že mechanismus způsobuje narušení hospodářské soutěže. Tato nadměrná narušení hospodářské soutěže by mohla existovat mezi i) francouzskými dodavateli zemního plynu a dodavateli z jiných členských států; ii) mezi provozovateli skladovacích zařízení plynu na jedné straně a provozovateli LNG a propojovacími vedení na straně druhé a iii) mezi francouzskými provozovateli skladovacích zařízení plynu a provozovateli těchto zařízení v jiných členských státech.

⁽³²⁾ Výše uvedeného nařízení č. 2020-456 ze dne 21. dubna 2020.

⁽³³⁾ <http://www.europe-en-france.gouv.fr/Centre-de-ressources/Aides-d-etat/Regimes-d-aides>.

4. VYJÁDŘENÍ FRANCIE

- (115) Francie zaslala Komisi své připomínky a k nim připojila připomínky komise CRE. Připomínky komise CRE jsou proto považovány za nedílnou součást připomínek Francie.
- (116) Francie se domnívá, že pochybnosti Komise ohledně reformy skladování zemního plynu jsou neopodstatněné.

4.1. Existence podpory

- (117) Francie především zpochybňuje, že by se dotyčné opatření týkalo státních prostředků. Podle Francie navíc nelze mít za to, že by přechod ze sjednaného režimu na režim regulovaný představoval ekonomickou výhodu pro provozovatele, který je k tomu donucen. Rovněž zpochybňuje skutečnost, že provozovatelé propojovacích vedení a terminálů LNG jsou konkurenty provozovatelů skladovacích zařízení.
- (118) Dále, pokud jde o financování ze státních zdrojů, Francie zpochybňuje, že by pokrytí části nákladů provozovatelů základní infrastruktury pro skladování zemního plynu mělo povahu povinného příspěvku. Sazbu za použití přepravních soustav zemního plynu platí dodavatelé zemního plynu výměnou za dodávku, která je navržena tak, aby byla vysoce spolehlivá a měla dlouhodobou kapacitu pro uspokojení přiměřené poptávky ⁽³⁴⁾.
- (119) Francie rovněž uvádí, že přenesení sazby za použití přepravní soustavy na spotřebitele zemního plynu je povinné pouze v případě spotřebitelů, kteří se rozhodnou využívat regulované prodejní sazby zemního plynu. Podle Francie představují nabídky za regulované prodejní sazby menšinový podíl na dodávkách zemního plynu ve Francii ⁽³⁵⁾, zejména proto, že regulované prodejní sazby zemního plynu mají být postupně v několika etapách zrušeny ⁽³⁶⁾.
- (120) Kromě toho, pokud jde o poskytnutou výhodu, Francie za prvé poznamenává, že stanovení kapitálových nákladů zohledňuje nižší riziko regulovaných činností prostřednictvím nižší návratnosti použitého kapitálu ve srovnání s neregulovanými činnostmi. Za druhé Francie zpochybňuje, že jsou příjmy provozovatele skladovacích zařízení v rámci regulovaného režimu soustavně vyšší než příjmy téhož provozovatele v rámci sjednaného režimu ⁽³⁷⁾. Francie dále připomíná, že regulační rámec zavedený od roku 2018 je symetrický: „kompenzace“ by mohla být zrušena a vyplacena provozovateli skladovacích zařízení, pokud by příjmy z prodeje překročily oprávněný příjem stanovený komisí CRE. Regulovaný model tedy nelze oddělit od povinností a ztráty ekonomických příležitostí, které jsou v rámci tohoto regulovaného modelu ukládány provozovatelům skladovacích zařízení.
- (121) O této ztrátě očekávání zisků spojených s příznivými tržními podmínkami svědčí účetní snížení hodnoty o 494 milionů EUR, které skupina ENGIE vykázala za svou regulovanou skladovací činnost několik dní po zveřejnění parametrů, které komise CRE použila pro sazbu za skladování. Francie nakonec připomíná, že zavedení regulačního mechanismu nevedlo mezi lety 2017 a 2018, s výjimkou společnosti Storengy, ke zvýšení příjmů francouzských provozovatelů skladovacích zařízení. Francie rovněž poukazuje na to, že společnost Storengy při srovnatelných úrovních cenového rozpětí získává v regulovaném rámci oprávněný příjem, který je nižší než příjem z obchodování v rámci sjednaného režimu.
- (122) Francie se domnívá, že při analýze selektivního charakteru poskytnuté výhody není důležité zabývat se situací provozovatelů skladovacích zařízení nacházejících se v jiných členských státech. Cituje Tribunál a Soudní dvůr, které konstatovaly, že „podmínku týkající se selektivnosti [...] lze posuzovat pouze na úrovni jediného členského státu“ ⁽³⁸⁾. Francie v každém případě připomíná, že provozovatelé skladovacích zařízení v ostatních členských státech nejsou ve srovnatelné skutkové a právní situaci, pokud jde o cíl sledovaný dotčeným opatřením, kterým je zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu ve Francii.

⁽³⁴⁾ V souladu s ustanoveními čl. 14 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 2003/55/ES.

⁽³⁵⁾ Podle zprávy „Observatoire des marchés de détail du 4e trimestre 2019“ (Monitoring maloobchodního trhu s energiemi za 4. čtvrtletí 2019), kterou zveřejnila komise CRE, využívalo k 31. prosinci 2019 nabídek volného trhu 66 % bytových a nebytových odběrných míst oproti 34 %, která využívají nabídky regulovaných sazeb, a 91 % spotřeby zemního plynu bylo dodáváno prostřednictvím nabídek volného trhu oproti 9 % prostřednictvím nabídek regulovaných sazeb.

⁽³⁶⁾ V souladu s ustanoveními článku 63 zákona č. 2019-1147 ze dne 8. listopadu 2019 o energetice a klimatu.

⁽³⁷⁾ I když v letech 2013–2017 byly příjmy z obchodování nízké, celkový oprávněný příjem je v kontextu vysokého cenového rozpětí výrazně nižší než obrát dosažený těmito provozovateli v letech 2008–2012.

⁽³⁸⁾ Rozsudky Soudního dvora ze dne 7. listopadu 2014, Banco Santander, T-399/11, EU:C:2014:938, bod 75; ze dne 11. listopadu 2004, Španělsko v. Komise, C-73/03, EU:C:2004:711, bod 28.

- (123) Pokud jde o provozovatele propojovacích vedení na jedné straně a provozovatele terminálů LNG na straně druhé, Francie připomíná, že všichni tito provozovatelé ve Francii podléhají regulaci ⁽³⁹⁾. Vztahují se na ně proto regulační mechanismy velmi podobné těm, které se používají v případě skladování, včetně stanovení oprávněného příjmu regulačním orgánem, který jim umožňuje pokrýt náklady. Francie se proto domnívá, že nelze zpochybnit, že dotyčné opatření poskytuje těmto provozovatelům selektivní výhodu ve srovnání s provozovateli plynových propojovacích vedení a terminálů LNG.
- (124) Pokud jde o vliv na hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy, Francie se domnívá, že provozovatelé propojovacích vedení a terminálů LNG nekonkurují provozovatelům zásobníků (viz také 133. a následující body odůvodnění)

4.2. Slučitelnost předmětného opatření s vnitřním trhem

4.2.1. Proporcionalita

- (125) Francie vysvětluje, že regulace založená na nákladech provozovatelů je mezi evropskými regulačními orgány rozšířeným přístupem. Zajišťuje, aby měli provozovatelé dostatečné příjmy pro udržení své činnosti a aby koncoví spotřebitelé neplatili za skladování vyšší cenu, než je cena poskytované služby. Na druhé straně Francie vysvětluje, že podle jejího názoru by metoda založená na výši cenového rozpětí byla nestálá a mohla by v závislosti na vývoji krátkodobých tržních cen nezaručit pokrytí nákladů provozovatelů, nebo naopak vytvářet nepřiměřené zisky.
- (126) Pro stanovení výše sazby za skladování přijala komise CRE nařízení založené na pokrytí nákladů provozovatelů, které jsou považovány za efektivní. Stanoví tedy oprávněný příjem pro každého provozovatele tak, aby pokryl náklady, které představují provozní náklady, odpisy aktiv a náklady na kapitál. Pro stanovení výše počáteční RBA k 1. lednu 2018 pro provozovatele skladovacích zařízení provedla komise CRE dne 31. prosince 2016 přecenění hrubé účetní hodnoty aktiv provozovatelů (viz 55. a následující body odůvodnění týkající se stanovení oprávněných příjmů).
- (127) Podpůrně Francie předkládá další analýzu, která má prokázat, že jiné metody vedou k výsledkům RBA, které odpovídají výsledkům získaným metodou, již zvolila komise CRE.
- (128) Hodnota provozovatelů skladovacích zařízení v účtech jejich akcionářů je stanovena v souladu s účetními standardy a na základě očekávaného dlouhodobého výhledu příjmů z činnosti. V případě společnosti Storengy použila komise CRE počáteční RBA ve výši 3,5 miliardy EUR, hodnota společnosti Storengy v účetnictví společnosti ENGIE tak k 31. prosinci 2016 činila [3 až 5 miliard EUR]. V případě společnosti Teréga použila komise CRE počáteční RBA ve výši 1 156 milionů EUR, hodnota provozu zásobníků v účetnictví mateřské společnosti tak k 31. prosinci 2016 činila přibližně [1 až 2 miliardy EUR].
- (129) Nedávné transakce rovněž osvětlují hodnotu společností a ocenění skladovacích činností v rámci transakcí. Například na základě transakcí, které se uskutečnily s kapitálem společnosti Teréga v letech 2013 ⁽⁴⁰⁾ a 2015 ⁽⁴¹⁾, se hodnota aktiv zásobníků odhaduje na [1 až 2 miliardy EUR].
- (130) Francie kromě toho uvádí, že na ocenění RBA provozovatelů pracovali také externí poradci. V případě společnosti Storengy dospěl výpočet provedený poradcem [...] pro komisi CRE k výsledku [3 až 5 miliard EUR]. Francie se rovněž odvolává na studii společnosti PwC, kterou si nechala vypracovat společnost Teréga a která ocenila RBA v roce 2018 na [1 až 2 miliardy EUR].
- (131) Francie se konečně domnívá, že alternativní metoda spočívající v rekonstrukci historie příjmů provozovatele s cílem zjistit, zda umožnily pokrýt minulé investice, by nebyla pro stanovení hodnoty RBA dostatečně spolehlivá. Tato metoda by spočívala ve zjištění, jaké byly od data prvního uvedení nejstarších zásobníků do provozu (konec 50. let 20. století) volné hotovostní prostředky (*free cash-flows*) provozovatele, které po uhrazení potřeb provozního kapitálu, daní a investic představují dostupné finanční prostředky, aby bylo možné je porovnat s hrubou hodnotou aktiv.

⁽³⁹⁾ S výjimkou společnosti Dunkerque LNG, na kterou se vztahuje výjimka.

⁽⁴⁰⁾ Převzetí společnosti TIGF konsorciem složeným ze společností GIC, fondu Snam a EDF.

⁽⁴¹⁾ Nabytí podílu na kapitálu společnosti TIGF společností Prédica.

- (132) Rekonstrukce této historie se zdá být velmi složitá, a to jak kvůli nutnosti úplného zdokumentování, tak kvůli organizačním a kapitálovým změnám v současných společnostech provozujících zásobníky: na jedné straně by rekonstrukce historie v případě společnosti Storengy, jež je součástí integrovaného modelu v rámci Gaz de France/GDF Suez, nutně znamenala předpoklad vyčlenění činnosti. Naproti tomu společnost Teréga byla opakovaně předmětem prodeje.

4.2.2. Negativní účinky na hospodářskou soutěž a obchod

- (133) Pokud jde o narušení hospodářské soutěže mezi francouzskými dodavateli a dodavateli z jiných členských států, kteří si ve Francii předplatí skladovací kapacitu, Francie vysvětluje, že „státní příslušnost“ dodavatele nemá žádný vliv. Veřejné aukce jsou otevřené všem subjektům s povolením na dodávky zemního plynu. Toto povolení k dodávkám není omezeno na francouzské dodavatele a může ho získat jakýkoli subjekt usazený na území členského státu Unie ⁽⁴²⁾. Za druhé francouzské orgány připomínají, že v případě stejných dodávek je uplatňována stejná sazba za využití přepravních soustav zemního plynu pro francouzské dodavatele a dodavatele z jiných členských států.
- (134) Podle Francie navíc zásobníky nekonkurují propojovacím vedením a terminálům LNG. Francie především připomíná, že Komise nikdy neposuzovala existenci jednotného trhu zahrnujícího skladování zemního plynu, infrastruktury pro znovuzplynování a propojovací vedení. Francie dále zdůrazňuje, že v analýzách týkajících se kapacity plynárenské soustavy uspokojit přiměřenou poptávku je kromě plného využití propojovacích vedení a plného využití kapacit terminálů LNG až do výše dostupných zásob zkapalněného zemního plynu zohledněna i základní infrastruktura pro skladování zemního plynu.
- (135) Francie dále připomíná, že Komise několikrát uznala existenci samostatného trhu s podzemním skladováním zemního plynu, a to jak ve Francii ⁽⁴³⁾, tak v jiných členských státech ⁽⁴⁴⁾. S ohledem na výsledky šetření trhu týkajícího se fungování na francouzském území Komise zjistila, že neexistuje vzájemná nahraditelnost mezi skladováním a jinými způsoby flexibility ⁽⁴⁵⁾. Francie rovněž připomíná, že Komise měla ve dvou rozhodnutích za to, že trh pro skladování zemního plynu je svým rozsahem regionální nebo dokonce celostátní ⁽⁴⁶⁾.
- (136) Francie se domnívá, že každý nástroj flexibility má své vlastní funkce a vlastnosti, kvůli nimž není možné jeho nahrazení jinými nástroji flexibility. Propojovací vedení umožňují zásobování území zemním plynem. Pokud by neexistovaly zásobníky, bylo by nutné mít tak velká propojovací vedení, která by byla schopná zajistit dodávky zemního plynu na francouzské území v době nejvyšší spotřeby. Tak obrovský rozsah by proto byl neefektivní. EU si navíc stanovila cíl snížit spotřebu zemního plynu. Do propojovacích vedení, která má Francie v současné době k dispozici, se nepředpokládají žádné nové investice. Otázka hospodářské soutěže a dlouhodobých investičních signálů, kterou vznesla Komise, se proto zdá být čistě teoretická.
- (137) Terminály LNG nabízejí možnost arbitráže v otázce zásobování území za nejnižší náklady. Dostupnost LNG je nejistá a do značné míry závisí na globálních podmínkách nabídky a poptávky, které pravidelně přesměrovávají dodávky. Kromě toho mají terminály LNG omezenou skladovací kapacitu ⁽⁴⁷⁾, která by za nejlepších podmínek nemohla být využívána déle než pět dní. Toto období je však kratší než průměrná doba vlny chladného počasí, která trvá 5 až 15 dní, a neposkytuje tak dostatek času na dostatečně rychlou mobilizaci dodávek, aby nedošlo k narušení výstupu ⁽⁴⁸⁾.
- (138) Zásobníky zemního plynu tak zajišťují mezisezónní flexibilitu, kterou nelze za srovnatelných ekonomických podmínek zajistit ani prostřednictvím propojovacích vedení, ani pomocí terminálů LNG. Na druhou stranu existence zásobníků ve Francii nestačí k zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu ve Francii. Pro zásobování země je i nadále nezbytné využívat propojovací vedení a terminály LNG.

⁽⁴²⁾ V souladu s ustanoveními článku L. 443-4 energetického zákoníku

⁽⁴³⁾ Viz např. Komise, 14. listopadu 2006, M. 4180 Gaz de France/Suez, bod 341.

⁽⁴⁴⁾ Rozhodnutí ze dne 29. září 1999, Exxon/Mobil, M. 1383, body 69 a 261; rozhodnutí ze dne 25. dubna 2003, Gaz de France/Preussag Energie, M. 3086, bod 14; rozhodnutí ze dne 21. prosince 2005, EON/MOL, M. 3696, bod 99; rozhodnutí ze dne 19. listopadu 2013, EPH/Stredoslovenska Energetika, M.6984, bod 24.

⁽⁴⁵⁾ Rozhodnutí ze dne 8. října 2004, Total/Gaz de France, M. 3410, bod 19.

⁽⁴⁶⁾ Rozhodnutí ze dne 21. prosince 2005, EON/MOL, M. 3696, bod 130; rozhodnutí ze dne 19. listopadu 2013, EPH/Stredoslovenska Energetika, M.6984, bod 24.

⁽⁴⁷⁾ Ve francouzských terminálech se během zimy v průměru nachází 4,2 TWh zásob.

⁽⁴⁸⁾ 10 až 15 dní v závislosti na původu plynu.

- (139) Tyto různé typy infrastruktury se tedy při zajišťování bezpečnosti dodávek ve Francii doplňují a vzájemně si nekonkurují.
- (140) I kdyby se propojovací vedení, terminály LNG a zásobníky zemního plynu považovaly za vzájemně si konkurující, Francie připomíná, že francouzská propojovací vedení a terminály LNG jsou s výjimkou terminálu v Dunkerque regulovány. Ziskovost těchto infrastruktur tak odpovídá míře návratnosti aktiv, kterou stanovuje komise CRE. V důsledku toho nemůže mít zavedení regulace skladování žádný dopad na ziskovost ostatních regulovaných infrastruktur.
- (141) Francie dále připomíná, že nedávný vývoj vyvrací možnou hypotézu o škodlivé hospodářské soutěži vůči propojovacím vedením nebo terminálům LNG. Od konce roku 2018 dosáhlo využívání francouzských a evropských terminálů v porovnání s posledními deseti lety mimořádně vysoké úrovně. Provozovatelé terminálů LNG navíc nedávno úspěšně zahájili postupy pro uvádění svých střednědobých kapacit na trh. Regulace skladování spolu se sloučením zón ve Francii, které bylo provedeno na konci roku 2018, do značné míry přispěla ke zlepšení hloubky a likvidity francouzského a západoevropského trhu.
- (142) Francie rovněž zpochybňuje, že by regulace skladování mohla snížit motivaci k využívání stávajících terminálů LNG a propojovacích vedení. Motivace k využívání vychází z cenových signálů, které vysílají různé trhy se zemním plynem⁽⁴⁹⁾. V této souvislosti je skladování dalším způsobem, jak optimalizovat náklady na dodávky zemního plynu a využít konkurenčních tržních cen.
- (143) Francie rovněž konstatuje, že rozhodnutí o investicích do propojovacích vedení a terminálů LNG se opírají o strategie dodávek, které nejsou negativně ovlivněny skladováním zemního plynu.
- (144) Francie se konečně domnívá, že předmětné opatření nijak neovlivňuje situaci provozovatelů skladovacích zařízení v jiných členských státech. Francouzské orgány připomínají, že stanovení velikosti francouzské plynárenské soustavy, založené zejména na zohlednění 100 % kapacit dostupných u propojovacích vedení, automaticky předpokládá zohlednění zdrojů dodávek nacházejících se za propojovacími vedeními, zejména infrastruktury pro skladování zemního plynu nacházející se v jiných členských státech EU. Francouzské orgány rovněž konstatují, že některé z těchto infrastruktur jsou rovněž regulovány.
- (145) Prodej skladovací kapacity probíhá prostřednictvím aukcí a za tržní ceny. Předmětné opatření tedy neznevýhodňuje provozovatele skladovacích zařízení z jiných členských států. Předmětné opatření navíc může mít na tvorbu cen pouze minimální vliv. Francouzské zásobníky umožňují skladovat přibližně 130 TWh⁽⁵⁰⁾, což je v porovnání s množstvím obchodovaným na trzích málo. V roce 2018 se na TTF⁽⁵¹⁾ zobchodovalo 28 220 TWh.
- (146) Na všechny provozovatele skladovacích zařízení v různých členských státech se tedy vztahují tržní podmínky, na které mají francouzské zásobníky jen malý vliv, takže se nelze domnívat, že by se jejich ziskovost mohla v důsledku daného opatření snížit.
- (147) Francie rovněž konstatuje, že míra naplnění německých a belgických zásobníků dosahuje vysoké úrovně, která se mezi roky 2018 a 2019 zvýšila⁽⁵²⁾. Tato vysoká úroveň ukazuje, že regulace francouzských zásobníků nebrání provozovatelům v jiných členských státech prodat za příznivých tržních podmínek veškerou svou skladovací kapacitu.

5. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- (148) Komise obdržela připomínky od osmnácti zúčastněných stran, včetně tří příjemců opatření. Jejich připomínky jsou shrnuty ve 149. až 233. bodě odůvodnění.

⁽⁴⁹⁾ Ceny GNL na různých evropských trzích.

⁽⁵⁰⁾ Obchodováno během čtyř měsíců.

⁽⁵¹⁾ Virtuální tržiště Title Transfer Facility, které sdružuje většinu termínovaných kontraktů.

⁽⁵²⁾ V případě Německa z 88 % na 99 % a v případě Belgie z 54 % na 97 %.

5.1. Přípomínky příjemců opatření

5.1.1. Géométhane

- (149) Géométhane zdůrazňuje pozitivní účinky zavedení tohoto opatření s ohledem na cíl energetické bezpečnosti. Na podporu svých argumentů předložila společnost Géométhane Komisi podrobnou zprávu ⁽⁵³⁾.

5.1.1.1. Existence podpory

- (150) Podle společnosti Géométhane předmětné opatření nepředstavuje státní podporu, a to z několika důvodů.
- (151) Za prvé, Géométhane konstatuje, že nedochází k financování ze státních zdrojů, protože poplatky za skladování nelze kvalifikovat jako povinný příspěvek: převod prostředků probíhá pouze mezi soukromými subjekty (dodavateli zemního plynu a provozovateli skladovacích zařízení), státní kontrola nad finančními prostředky je omezená, předmětné opatření nesnižuje státní rozpočet a stanoví povinnost provozovatelů provádět údržbu základní infrastruktury pro skladování, na kterou se režim vztahuje.
- (152) Předmětné opatření kromě toho nelze považovat za selektivní výhodu poskytnutou provozovatelům zásobníků působícím na francouzském území oproti provozovatelům zásobníků usazeným v zahraničí, neboť tito provozovatelé nejsou z hlediska cíle sledovaného předmětným opatřením v právní a faktické situaci srovnatelné s provozovateli skladovacích zařízení usazenými na francouzském území. Ve srovnatelné právní a faktické situaci navíc nejsou ani provozovatelé jiných nástrojů flexibility.
- (153) Společnost Géométhane nakonec vysvětluje, že předmětné opatření nemá žádný vliv na hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy.

5.1.1.2. Slučitelnost podpory

- (154) Pokud by dotčené opatření mělo být kvalifikováno jako státní podpora, mělo by být podle společnosti Géométhane považováno za slučitelné s pravidly státní podpory. Předmětné opatření totiž přispívá k dosažení cíle společného zájmu, kterým je energetická bezpečnost. Kromě toho je s ohledem na analýzu alternativních opatření k dosažení tohoto cíle nezbytné a vhodné.
- (155) Zavedení předmětného opatření má motivační účinek, neboť v případě jeho neexistence by nízký podíl nasmlouvání skladovací kapacity a snížení příjmů ze subskripčních kampaní v důsledku poklesu cenového rozpětí vedly provozovatele skladovacích zařízení k zakonzervování nebo dokonce k definitivnímu uzavření základní infrastruktury, která je nezbytná pro zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu ve Francii.
- (156) Výpočet oprávněného příjmu na základě metody ocenění RBA založené na běžných hospodářských nákladech je odůvodněný a přiměřený, protože:
- RBA byla při zavedení regulačního mechanismu podrobena nezávislému ekonomickému ocenění, a to prostřednictvím externího auditu, který provedla poradenská společnost [...],
 - komise CRE nepřevzala počáteční RBA, kterou navrhovali provozovatelé,
 - metodika běžných hospodářských nákladů vychází z hrubé účetní hodnoty aktiv pro ocenění RBA,
 - metodika umožňuje zohlednit reprodukční náklady na aktiva po zohlednění odpisů,
 - metodika se používá pro všechny regulované sazby za infrastrukturu ve Francii,
 - metodiku používají téměř všechny evropské regulační orgány.

⁽⁵³⁾ Technicko-ekonomická zpráva vypracovaná v návaznosti na zahájení šetření Evropské komise o podmínkách regulace skladování zemního plynu ve Francii, [...] 12. června 2020.

- (157) Eventuální ocenění RBA na základě tržní hodnoty představované cenovým rozpětím by nebylo relevantní, protože by nepokrývalo náklady provozovatelů, což je v rozporu se zásadou pokrytí nákladů stanovenou ve směrnici 2009/73/ES. Zohlednění tržní hodnoty by tak ohrozilo regulační mechanismus, jehož cílem je zajistit udržování provozu skladovací infrastruktury nezbytné pro řádné fungování přepravní soustavy. Kromě toho existuje riziko nadměrného výnosu v případě zvýšení cenového rozpětí. Hodnota RBA, kterou získala komise CRE, odpovídá tržní hodnotě infrastruktury v dlouhodobém a střednědobém horizontu.
- (158) Nebylo by relevantní posuzovat, zda příjmy dosahované před vstupem regulačního mechanismu v platnost nepostačovaly k pokrytí jejich počátečních investičních nákladů, neboť zohlednění těchto příjmů v tomto posouzení by bylo v rozporu s praxí evropských regulačních orgánů, bylo by složité a nespolehlivé.
- (159) A konečně jsou přijímána opatření k omezení vyhlídek provozovatelů na zisk (tj. vážené průměrné náklady kapitálu, omezení nákladů provozovatelů účinných skladovacích infrastruktur a zavedení pobídek).
- (160) Podpůrně společnost Géométhane rovněž uvádí, že hodnota RBA, kterou komise CRE používá, odpovídá hodnotě nedávné transakce. V roce 2016 prodaly společnosti Total, Ineos a Géostock 98 % akcií společnosti Géosud, která sama vlastní 50 % společnosti Géométhane, společnosti CNP Assurances za [...]. Lze tedy vypočítat celkovou hodnotu společnosti Géométhane, jak ji odhadl kupující v okamžiku prodeje, tj. [...] ⁽⁵⁴⁾ (k níž je třeba připočíst [...] disponibilních peněžních prostředků, tj. celkem přibližně [...]). Podle společnosti Géométhane je tato tržní hodnota v souladu [...] s hodnotou RBA, kterou komise CRE v roce 2018 uváděla, tj. 188,9 milionu EUR, plus nedokončený majetek [...].
- (161) Předmětné opatření zabráňuje negativním účinkům na hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy. Totiž:
- nedochází k narušení hospodářské soutěže mezi francouzskými a zahraničními dodavateli zemního plynu. Způsob dražby skladovacích kapacit zaručuje rovné zacházení s francouzskými a zahraničními dodavateli zemního plynu. Rovné zacházení se zahraničními a francouzskými dodavateli navíc zajišťuje i způsob financování kompenzace za skladování stanovený regulačním mechanismem. Zahraniční dodavatelé nemají výhodu nižších cen ve srovnání s francouzskými dodavateli,
 - nedochází k narušení hospodářské soutěže vůči provozovatelům zásobníků v sousedních zemích. Od vstupu regulačního mechanismu v platnost se míra naplnění zásobníků v celé EU zvyšuje a dosahuje mimořádně vysokých hodnot,
 - nedochází k narušení hospodářské soutěže mezi provozovateli skladovacích zařízení a terminály LNG nebo propojovacími vedeními, protože terminály LNG a propojovací vedení nejsou vzájemně nahraditelné. V rozhodovací praxi Komise v oblasti spojování podniků byl trh se skladováním zemního plynu definován jako samostatný trh. Jde spíše o otázku komplementarity mezi zásobníky zemního plynu, terminály LNG a propojovacími vedeními.

5.1.2. Storengy

- (162) Storengy zdůrazňuje pozitivní účinky zavedení předmětného opatření s ohledem na cíl energetické bezpečnosti. Na podporu svých argumentů předložila společnost Storengy Komisi podrobnou zprávu ⁽⁵⁵⁾.

5.1.2.1. Existence podpory

- (163) Podle společnosti Storengy předmětné opatření nepředstavuje státní podporu, a to z několika důvodů.

⁽⁵⁴⁾ Tj. pořizovací cena $(130,6)/(98\% \times 50\%)$.

⁽⁵⁵⁾ Technicko-ekonomická zpráva vypracovaná v návaznosti na zahájení šetření Evropské komise o podmínkách regulace skladování zemního plynu ve Francii, [...] 12. června 2020.

- (164) Za prvé, Storengy konstatuje, že nedochází k financování ze státních zdrojů, protože poplatek za skladování nelze kvalifikovat jako povinný příspěvek: převod prostředků probíhá pouze mezi soukromými subjekty (dodavateli zemního plynu a provozovateli skladovacích zařízení), státní kontrola nad finančními prostředky je omezená, předmětné opatření nesnižuje státní rozpočet a stanoví povinnost provozovatelů provádět údržbu základní infrastruktury pro skladování, na kterou se režim vztahuje.
- (165) Předmětné opatření kromě toho nelze považovat za selektivní výhodu poskytnutou provozovatelům zásobníků působícím na francouzském území oproti provozovatelům zásobníků usazeným v zahraničí, neboť tito provozovatelé nejsou z hlediska cíle sledovaného předmětným opatřením v právní a faktické situaci srovnatelné s provozovateli skladovacích zařízení usazenými na francouzském území. Ve srovnatelné právní a faktické situaci navíc nejsou ani provozovatelé jiných nástrojů flexibility.
- (166) Společnost Storengy nakonec vysvětluje, že předmětné opatření nemá žádný vliv na hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy.

5.1.2.2. Slučitelnost podpory

- (167) Pokud by dotčené opatření mělo být kvalifikováno jako státní podpora, mělo by být podle společnosti Storengy považováno za slučitelné s pravidly státní podpory. Předmětné opatření totiž přispívá k dosažení cíle společného zájmu, kterým je energetická bezpečnost. Kromě toho je s ohledem na analýzu alternativních opatření k dosažení tohoto cíle nezbytné a vhodné.
- (168) Zavedení předmětného opatření má motivační účinek, neboť v případě jeho neexistence by nízký podíl nasmlouvání skladovací kapacity a snížení příjmů ze subskričních kampaní v důsledku poklesu cenového rozpětí vedly provozovatele skladovacích zařízení k zakonzervování nebo dokonce k definitivnímu uzavření základní infrastruktury, která je nezbytná pro zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu ve Francii.
- (169) Výpočet oprávněného příjmu na základě metody ocenění RBA založené na běžných hospodářských nákladech je odůvodněný a přiměřený, protože:
- RBA byla při zavedení regulačního mechanismu podrobena nezávislému ekonomickému ocenění, a to prostřednictvím externího auditu, který provedla poradenská společnost [...],
 - komise CRE nepřevzala počáteční RBA, kterou navrhovali provozovatelé,
 - metodika běžných hospodářských nákladů vychází z hrubé účetní hodnoty aktiv pro ocenění RBA,
 - metodika umožňuje zohlednit reprodukční náklady na aktiva po zohlednění odpisů,
 - metodika se používá pro všechny regulované sazby za infrastrukturu ve Francii,
 - metodiku používají téměř všechny evropské regulační orgány.
- (170) Eventuální ocenění RBA na základě tržní hodnoty představované cenovým rozpětím by nebylo relevantní, protože by nepokrývalo náklady provozovatelů, což je v rozporu se zásadou pokrytí nákladů stanovenou ve směrnici 2009/73/ES. Zohlednění tržní hodnoty by tak ohrozilo regulační mechanismus, jehož cílem je zajistit udržování provozu skladovací infrastruktury nezbytné pro řádné fungování přepravní soustavy. Kromě toho existuje riziko nadměrného výnosu v případě zvýšení cenového rozpětí. Hodnota RBA, kterou získala komise CRE, odpovídá tržní hodnotě infrastruktury v dlouhodobém a střednědobém horizontu.
- (171) Nebylo by relevantní posuzovat, zda příjmy dosahované před vstupem regulačního mechanismu v platnost nepostačovaly k pokrytí jejich počátečních investičních nákladů, neboť zohlednění těchto příjmů v tomto posouzení by bylo v rozporu s praxí evropských regulačních orgánů, bylo by složité a nespolehlivé.
- (172) A konečně jsou přijímána opatření k omezení vyhlídek provozovatelů na zisk (tj. vážené průměrné náklady kapitálu, omezení nákladů provozovatelů účinných skladovacích infrastruktur a zavedení pobídek).

(173) Předmětné opatření zabraňuje negativním účinkům na hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy. Totiž:

- nedochází k narušení hospodářské soutěže mezi francouzskými a zahraničními dodavateli zemního plynu. Způsob dražby skladovacích kapacit zaručuje rovné zacházení s francouzskými a zahraničními dodavateli zemního plynu. Rovné zacházení se zahraničními a francouzskými dodavateli navíc zajišťuje i způsob financování kompenzace za skladování stanovený regulačním mechanismem. Zahraniční dodavatelé nemají výhodu nižších cen ve srovnání s francouzskými dodavateli,
- nedochází k narušení hospodářské soutěže vůči provozovatelům zásobníků v sousedních zemích. Od vstupu regulačního mechanismu v platnost se míra naplnění zásobníků v celé EU zvyšuje a dosahuje mimořádně vysokých hodnot;
- nedochází k narušení hospodářské soutěže mezi provozovateli skladovacích zařízení a terminály LNG nebo propojovacími vedeními, protože terminály LNG a propojovací vedení nejsou vzájemně nahraditelné. V rozhodovací praxi Komise v oblasti spojování podniků byl trh se skladováním zemního plynu definován jako samostatný trh. Jde spíše o otázku komplementarity mezi zásobníky zemního plynu, terminály LNG a propojovacími vedeními.

5.1.3. *Teréga*

(174) Společnost *Teréga* zdůrazňuje, že hlavním cílem reformy skladování je zajistit bezpečnost dodávek zemního plynu ve Francii, která byla před vstupem regulačního mechanismu v platnost ohrožena.

5.1.3.1. Existence podpory

(175) Společnost *Teréga* se domnívá, že opatření nelze považovat za státní podporu. *Teréga* uvádí, že regulační systémy založené na zásadě pokrytí nákladů efektivního provozovatele a běžné návratnosti investovaného kapitálu jsou v Unii běžné, aniž jsou považovány za státní podporu.

(176) Společnost *Teréga* se především domnívá, že předmětné opatření je jednoduchým nástrojem regulace sazeb, který není financován ze státních prostředků. Nemá žádný dopad na státní rozpočet a nevytváří dodatečné náklady, které by musely být přeneseny na konečné zákazníky. Francouzský stát navíc nevykonává veřejnou kontrolu ani nad prostředky, které provozovatelé přenosových soustav získají, ani nad samotnými provozovateli přenosových soustav, kteří jsou soukromoprávními společnostmi, jež ovládají převážně soukromí akcionáři.

(177) *Teréga* se dále domnívá, že předmětné opatření neposkytuje dotčeným provozovatelům žádnou selektivní výhodu. Regulační mechanismus je založen na aukcích, které zahrnují také pobídky ke zvyšování účinnosti a nástroj pro následnou regularizaci všech nákladů a výnosů. Symetrická povaha regulačního mechanismu navíc znamená, že provozovatelé skladovacích zařízení nemusí nutně obdržet kompenzaci, ale naopak mohou být vyzváni k vrácení přeplatku.

(178) Pokud jde o kritérium selektivity, společnost *Teréga* se navíc domnívá, že situace zahraničních provozovatelů není při posuzování tohoto kritéria relevantním faktorem. Provozovatelé skladovacích zařízení se nacházejí ve faktické a právní situaci, která se v mnoha ohledech liší od situace provozovatelů terminálů LNG a propojovacích vedení, zejména pokud jde o cíl zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu ve Francii.

(179) *Teréga* nakonec vysvětluje, že předmětné opatření žádným způsobem neovlivňuje hospodářskou soutěž ani obchod mezi členskými státy. Skladovací kapacita se draží na základě tržního mechanismu, což nediskriminuje provozovatele z jiných členských států. Komise kromě toho ve své rozhodovací praxi v oblasti kontroly spojování podniků a protisoutěžních jednání vždy vymezovala relevantní trh pro skladování zemního plynu nanejvýš na vnitrostátní úrovni, aniž kdy dospěla k závěru, že existuje širší trh, a to jak z hlediska dotčených služeb, tak z hlediska zeměpisného. Skutečnost, že plynárenská infrastruktura je z velké části regulována, je v každém případě neslučitelná se zjištěním narušení hospodářské soutěže na trzích se zemním plynem.

5.1.3.2. Slučitelnost podpory s vnitřním trhem:

- (180) Za předpokladu, že regulační mechanismus představuje státní podporu *quod non*, společnost Teréga tvrdí, že regulační mechanismus splňuje všechny podmínky slučitelnosti s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU.
- (181) Společnost Teréga se domnívá, že předmětné opatření sleduje cíl společného zájmu, kterým je zajištění bezpečnosti zemního plynu ve Francii. Zvyšováním objemu zemního plynu dostupného v zásobnících se regulační mechanismus snaží dosáhnout přesné a kvantifikovatelné úrovně bezpečnosti dodávek. Předmětné opatření navíc odpovídá nezbytnému státnímu zásahu, který vychází z přiměřené analýzy a reaguje na dobře identifikovaná selhání trhu, jako je neschopnost koncových zákazníků uvést hodnotu, kterou přisuzují bezpečnosti dodávek (např. pojistnou hodnotu nebo systémovou hodnotu). Společnost Teréga dále trvá na tom, že předmětné opatření je vhodným nástrojem k posílení bezpečnosti dodávek na francouzském území, a to nejen ve vztahu k ostatním dostupným opatřením flexibility, ale také ve vztahu k jiným typům regulace skladování.
- (182) Teréga zpochybňuje odůvodnění Komise v rozhodnutí o zahájení řízení týkající se přiměřenosti předmětného opatření. Regulační mechanismus omezuje výši údajné podpory na nezbytné minimum. Regulační mechanismus je totiž založen na zásadě pokrytí nákladů „efektivního provozovatele“, na stanovení horní hranice příjmů provozovatelů skladovacích zařízení a na integrovaných mechanismech, které mají provozovatele motivovat k efektivitě provozních nákladů. Komise CRE navíc provedla nezávislé posouzení nákladů. Tímto způsobem komise CRE zajistila, aby byly hrazeny pouze přijatelné náklady. Kromě toho se při oceňování regulovaných aktiv komise CRE opírala také o soubor objektivních, současných a důvěryhodných ekonomických studií vypracovaných nezávislými odborníky. Metoda oceňování aktiv, kterou komise CRE používá, je v tomto ohledu konzistentní a odpovídá praxi ostatních evropských regulačních orgánů. Na rozdíl od toho, co navrhuje Komise, se Teréga domnívá, že zohlednění příjmů z doby před zahájením regulace do hodnoty regulované báze aktiv by bylo vzhledem k nedostatku dostupných údajů nutně neúplné a v každém případě by bylo pravděpodobně v rozporu s obecnými právními zásadami. Práce komise CRE se navíc týká jak provozních nákladů, tak ocenění aktiv provozovatelů skladovacích zařízení, která byla automaticky zveřejňována při projednávání sazeb, což zaručuje transparentnost opatření.
- (183) Společnost Teréga se konečně domnívá, že předmětné opatření nenarušuje hospodářskou soutěž mezi dodavateli zemního plynu ve Francii a v zahraničí. Předmětné opatření je nediskriminační. Všichni maloobchodní dodavatelé mohou nakupovat kapacity ve francouzských zásobnících prostřednictvím aukcí. Kromě toho všichni maloobchodní dodavatelé, kteří dodávají plyn francouzským zákazníkům, platí sazby ATRT, čímž podporují mechanismus kompenzací. Opatření má dokonce pozitivní dopad na maloobchodní trhy se zemním plynem, neboť omezuje kritická období a rizika přetížení soustav. Za druhé, opatření nenarušuje hospodářskou soutěž vůči provozovatelům LNG a provozovatelům propojovacích vedení. Tyto subjekty, které rovněž do značné míry podléhají mechanismům regulace příjmů, si s provozovateli skladovacích zařízení nekonkurují, ale spíše se vzájemně doplňují s ohledem na cíl zajištění bezpečnosti dodávek. Předmětné opatření nezvýhodňuje jeden zdroj dodávek zemního plynu oproti druhému a nezakazuje používání těchto doplňkových nástrojů, tj. propojovacích vedení a terminálů LNG, ani od něho neodrazuje. Důkazem tohoto trendu je například míra nasmlouvání kapacity evropských terminálů LNG v posledních několika letech. Předmětné opatření konečně nenarušuje hospodářskou soutěž ve vztahu k zahraničním provozovatelům zásobníků. Ty nelze diskriminovat prostřednictvím aukcí, které jsou založeny na tržním mechanismu, a zavedení předmětného opatření v praxi nezpomalilo míru nasmlouvání zásobníků v Evropě.

5.2. Připomínky ostatních zúčastněných stran

5.2.1. Nezávislé sdružení dodavatelů a výrobců elektřiny a plynu (AFIEG) ⁽⁵⁶⁾

- (184) Sdružení AFIEG se vyjadřuje k metodě oceňování zásobníků a k rozsahu zásobníků potřebných z hlediska objemu a toku pro zajištění bezpečnosti dodávek.
- (185) Sdružení AFIEG zdůrazňuje, že narušení hospodářské soutěže, které panovalo před reformou v důsledku netransparentnosti předchozího systému, bylo odstraněno.

⁽⁵⁶⁾ AFIEG sdružuje francouzské společnosti a dceřiné společnosti evropských provozovatelů elektroenergetiky a plynárenství: Alpiq Energie France, BKW France, Endesa, Fortum France, Gazprom Energy, Total Direct Energie, Gazel Energie, Vattenfall. Přidruženými členy jsou společnosti Enovos a Primeo Energie.

- (186) Pokud jde o metodu ocenění regulované báze aktiv, sdružení AFIEG nemá k dispozici přesné údaje, které by potvrdily ocenění, které zvolila komise CRE, ale domnívá se, že přednost před účetní tržní hodnotou by měla mít ekonomická tržní hodnota. Tato volba by odrážela stav zásobníků v čase T spíše než historický pohled. Kromě toho se sdružení AFIEG domnívá, že zásadní složkou ocenění zásobníků je zřejmě ocenění pracovního polštáře, a proto by uvítala, kdyby byl zohledněn finanční dopad volby pravidel pro odepisování pracovního polštáře na celkovou hodnotu RBA. Sdružení AFIEG konečně zdůrazňuje, že provozovatelé skladovacích zařízení nejsou svou činností vystaveni větším rizikům než provozovatelé přenosových soustav. Proto by míra návratnosti RBA zvolená pro provozovatele skladovacích zařízení neměla být vyšší než pro provozovatele přenosových soustav.
- (187) Sdružení AFIEG se domnívá, že francouzské orgány by měly snížit rozsah zásobníků, který je z hlediska objemu a průtoku nezbytný k zajištění bezpečnosti dodávek, aby se maximalizoval poměr nákladů a přínosů skladování pro spotřebitele. Francouzské orgány totiž stanovily minimální zásoby zemního plynu nezbytné pro zajištění bezpečnosti dodávek s kapacitou čerpání 1 990 GWh/denem a objemem 64 TWh⁽⁵⁷⁾, zatímco seznam stanovený vyhláškou týkající se víceletého energetického plánu na období 2023–2028 počítá s kapacitou čerpání 2 376 GWh/den a objemem 138,5 TWh. Sdružení AFIEG se domnívá, že rozsah stanovený vyhláškou týkající se víceletého energetického plánu je vzhledem k potřebám skladování pro zajištění bezpečnosti dodávek ve Francii předimenzovaný. Rozsah by proto měl být snížen, aby nevznikaly dodatečné náklady pro koncové spotřebitele a nevýhody pro ostatní flexibilní kapacity zemního plynu. Sdružení AFIEG kromě toho upozorňuje, že úroveň krytí rizika selhání ve výši 2 %, kterou používají francouzské orgány veřejné správy, je předimenzovaná ve srovnání s úrovní stanovenou v sousedních zemích, která činí 5 %.

5.2.2. Francouzské plynárenské sdružení (AFG)⁽⁵⁸⁾

- (188) Sdružení AFG se domnívá, že regulační systém pro skladování zemního plynu, který francouzské orgány zavedly od 1. ledna 2018, je správný.
- (189) Podle sdružení AFG se předmětné opatření opírá o zásadu regulace prostřednictvím nákladů a vedlo k účinnému a přiměřenému ocenění aktiv. Sdružení AFG uvádí, že tuto zásadu regulace prostřednictvím nákladů uplatňuje většina regulačních orgánů a vztahuje se na činnosti spojené s přepravou a distribucí zemního plynu, jakož i na terminály LNG ve Francii.
- (190) Podle sdružení AFG by metoda využívající tržní ceny namísto nákladů „efektivních provozovatelů“ mohla vést k vymezení kolísavého regulovaného rámce, potenciálně vzdáleného od ekonomického optima: v případě nepříznivých cenových rozpětí metoda nezaručuje pokrytí nákladů provozovatelů, což je potenciálně může dostat do kritické situace. Naopak v případě velmi příznivého tržního cenového rozpětí by příjmy provozovatelů byly příliš vysoké a zdaleka by nedosahovaly optimální hodnoty pro zákazníky skladovacích zařízení.
- (191) Podle sdružení AFG nevedla regulace francouzských skladovacích zařízení k žádnému narušení hospodářské soutěže, pokud jde o ostatní infrastruktury zemního plynu ve Francii, terminály LNG ve Francii a v EU nebo provozovatele skladovacích zařízení v EU. Pokud jde o terminály LNG, sdružení AFG konstatuje, že objem LNG dovezeného do Francie se za dva roky zdvojnásobil z 9,6 Gm³ v roce 2017 na 21,5 Gm³ v roce 2019. Sdružení AFG rovněž uvádí, že v Německu se v současné době zvažují projekty rozvoje terminálů LNG. Pokud jde o provozovatele skladovacích zařízení v Evropě, sdružení AFG zdůrazňuje, že míra naplnění zásobníků v Německu, Nizozemsku a Belgii se mezi roky 2018 a 2019 zvýšila a 1. listopadu 2019 dosáhla v západní Evropě nejméně 95 %.

5.2.3. Národní sdružení maloobchodních poskytovatelů dodávek energie (ANODE)⁽⁵⁹⁾

- (192) Podle sdružení ANODE umožňuje regulace francouzských skladovacích zařízení sladit přání dodavatelů na zavedení tržních pravidel pro obchodování s kapacitami zásobníků a regulovaného mechanismu, který by zaručoval bezpečnost dodávek.

⁽⁵⁷⁾ Nařízení ze dne 13. března 2018 o minimálních zásobách zemního plynu pro zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu v období od 1. listopadu 2018 do 31. března 2019.

⁽⁵⁸⁾ Sdružení AFG je profesní sdružení francouzského plynárenského průmyslu. Řádnými členy jsou EDF, ENGIE, France Gas Liquides, Gazprom, GRDF, GRTgaz, Teréga, Total. Kromě řádných členů existují také přidružení členové, partnerští členové a členové z řad fyzických osob.

⁽⁵⁹⁾ Sdružení ANODE zastupuje alternativní dodavatele energie ve Francii. Členy sdružení jsou EkWateur, Enercoop, Energie d'ici, Eni Gas & Power France, Greenyellow, Gaz Européen, Planète OUI, Plüm Energie, SAVE, Total Direct Energie, Vattenfall a Wekiwi.

- (193) Sdružení ANODE se dále domnívá, že je nezbytné, aby byl pravidelně přezkoumáván cíl nasmlouvání a naplnění zásobníků, jakož i rozsah aktiv započítaných za účelem bezpečnosti dodávek v mechanismu kompenzací, aby se zajistilo, že odpovídají skutečným potřebám. Tento bod je podle sdružení ANODE o to důležitější, že Francie předpokládá pokles spotřeby zemního plynu o 2 %, mimo výrobu elektřiny, [...].
- (194) Pokud jde o proporcionalitu, sdružení ANODE se domnívá, že by komise CRE měla zohlednit zkušenosti získané v oblasti nákladů a provozu zásobníků a snížení rizika, které nesou provozovatelé skladovacích zařízení. Domnívá se, že míra návratnosti RBA provozovatelů skladovacích zařízení by měla být sladěna s mírou návratnosti provozovatelů přenosových soustav.

5.2.4. Komise pro regulaci elektřiny a plynu (CREG) ⁽⁶⁰⁾

- (195) Komise CREG se domnívá, že není prokázáno, že by k zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu ve Francii byla vždy zapotřebí veškerá kapacita zásobníků. Část tohoto zemního plynu, která může být značná, využívají nájemci k dosažení zisků ze spekulací s rozdíly v cenách zemního plynu mezi letním a zimním obdobím. Mechanismus kompenzací proto může být pro nájemce také bezplatným způsobem, jak realizovat kapitálové zisky ze zemního plynu. To dává nájemcům působícím ve Francii konkurenční výhodu, kterou nájemci v sousedních zemích nemají.
- (196) Belgie má pouze jeden zásobník zemního plynu, a to v Loenhoutu, který provozuje společnost Fluxys Belgium ⁽⁶¹⁾. Komise CREG se domnívá, že tento zásobník konkuruje jiným zásobníkům v severozápadní části EU.
- (197) Ačkoli rozpětí mezi zimními a letními cenami zemního plynu zůstalo v letech 2017 a 2018 nízké, nedostupnost největšího zásobníku ve Spojeném království vedla ke zvýšení rezervace skladovací kapacity na trhu v severozápadní části EU. To vysvětluje naplněnost zásobníku v Loenhoutu 87 % v sezóně 2016–2017 a 84 % v sezóně 2017–2018.
- (198) Naplněnost v sezóně 2018–2019 však byla nízká a činila 54 %, zatímco naplněnost v EU-28 zůstala poměrně stabilní. V této souvislosti komise CREG konstatuje, že naplněnost zásobníků ve Francii vzrostla ze 75 % v sezóně 2017–2018 na 94 % v sezóně 2018–2019. Úlohu Loenhoutu jako zdroje flexibility převzaly francouzské zásobníky, které díky novému regulačnímu rámci podpory mohly využívat velmi nízkých sazeb. Komise CREG se domnívá, že dopad zavedení francouzského mechanismu kompenzací na Loenhout byl proto velmi významný: v Loenhoutu zůstali aktivní pouze účastníci trhu s dlouhodobými smlouvami. Komise CREG se domnívá, že francouzský mechanismus kompenzací nutí sousední provozovatele skladovacích zařízení prodávat své skladovací kapacity za mezní náklady nebo pod nimi.
- (199) Kromě toho komise CREG upozorňuje, že naplněnost pro sezónu 2019–2020 je výjimečná, a to jak v případě Belgie (97 %), tak v případě EU-28 (97 %). Tato naplněnost je vysvětlena velmi nízkými cenami zemního plynu v létě 2019 a velkým cenovým rozpětím.
- (200) Komise CREG dospěla k závěru, že nelze vyloučit, že mechanismus kompenzací, který se uplatňuje ve Francii, vede k narušení hospodářské soutěže mezi provozovateli skladovacích zařízení na francouzském území a v sousedních členských státech, mezi účastníky trhu působícími na francouzském trhu a v sousedních členských státech a mezi provozovateli skladovacích zařízení zemního plynu na jedné straně a provozovateli LNG a propojovacích zařízení na straně druhé.

⁽⁶⁰⁾ Komise CREG je belgický regulační orgán pro elektřinu a plyn.

⁽⁶¹⁾ Zásobník má kapacitu 780 milionů metrů krychlových (což odpovídá 9 TWh).

5.2.5. [...] ⁽⁶²⁾

- (201) [...] se domnívá, že vytvoření zásob zemního plynu je nezbytné pro zajištění krátkodobé bezpečnosti dodávek a zásady nařízení provedeného v roce 2018 se jeví jako relevantní. Vzhledem k tomu, že objem skladování potřebný pro zajištění bezpečnosti dodávek je větší než „ekonomický“ objem, který by trh spontánně zhodnotil, je nutné příjmy provozovatelů skladovacích zařízení doplnit.
- (202) Regulovaný rozsah by však měl být omezen na skladovací kapacity, které jsou nezbytně nutné pro zajištění bezpečnosti dodávek. To je důležité proto, aby koneční spotřebitelé nenesli nadměrné náklady. Nadměrně velký rozsah by také mohl znevýhodnit zásobníky umístěné v jiném členském státě a mít dopad na terminály LNG a propojovací vedení.
- (203) [...] uznává složitost určení přesného objemu skladování potřebného pro zajištění bezpečnosti dodávek. Nicméně [...] se domnívá, že pro zajištění bezpečnosti dodávek by mohlo být nezbytné zahrnout do rozsahu nezbytných zásobníků všechny podzemní zásobníky. S ohledem na nedávný vývoj se [...] domnívá, že scénáře, které Francie zvolila, by mohly vést k většímu využívání zejména zdrojů LNG, což by snížilo objem potřebný pro zajištění bezpečnosti dodávek.
- (204) [...] rovněž zpochybňuje rozhodnutí omezit regulovaný rozsah pouze na podzemní zásobníky, zejména proto, že francouzské předpisy uznávají existenci zásob v terminálech LNG a domnívají se, že tyto zásoby mohou přispět k zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu.
- (205) Ve střednědobém a dlouhodobém horizontu [...] očekává, že Francie bude muset zvládnout vyřazení části své plynárenské infrastruktury z provozu. I kdyby tedy zvýšení dovozní kapacity vedlo ke snížení objemu, který je třeba skladovat pro zajištění bezpečnosti dodávek, mohla by se tato alternativa nakonec ukázat jako velmi nákladná. Pro zajištění bezpečnosti dodávek se proto jeví jako vhodnější využití stávajících zásobníků než budování nových dovozních kapacit.

5.2.6. *Evropská federace obchodníků s energií (EFET)* ⁽⁶³⁾

- (206) Evropská federace obchodníků s energií podporuje reformu, kterou francouzské orgány provedly v roce 2018 a která vytvořila atraktivní a konkurenceschopný trh pro skladování zemního plynu ve Francii.
- (207) Pokud jde o slučitelnost podpory, Evropská federace obchodníků s energií nezpochybňuje metodiku výpočtu hodnoty báze ani míru návratnosti kapitálu, jak ji definovala komise CRE. Hodnota regulovaných aktiv by měla odpovídat regulované bázi aktiv a regulované míře návratnosti.
- (208) Evropská federace obchodníků s energií se nedomnívá, že by zavedení reformy mohlo vést k narušení hospodářské soutěže: ani mezi francouzskými provozovateli skladovacích zařízení zemního plynu a provozovateli z jiných členských států, jak dokládá neustálý nárůst účasti provozovatelů ve Francii a v zahraničí od roku 2018, ani mezi provozovateli skladovacích zařízení zemního plynu a provozovateli terminálů LNG, neboť tržní hodnota terminálů LNG od roku 2018 roste.

5.2.7. *Elengy* ⁽⁶⁴⁾

- (209) Zavedení reformy uměle nesnížilo pobídky k využívání terminálů LNG. Za prvé, od zavedení opatření se zvýšil provoz terminálů společnosti Elengy, který v letech 2019 a 2020 dosáhl rekordní úrovně.
- (210) Za druhé, atraktivitu terminálů LNG ovlivňuje mnoho faktorů: rozdíl mezi trhy EU a Asie, sazby, existence dlouhodobých smluv, hloubka a likvidita navazujícího trhu, flexibilita terminálu a také obchodní pravidla. Opatření týkající se skladování nemá přímý dopad na tyto faktory atraktivity, ale má nepřímé a pozitivní důsledky. Reforma skutečně přispěla k maximalizaci skladovací kapacity EU tím, že zvýšila hloubku trhu se zemním plynem v EU, což umožnilo skladování zemního plynu a snížilo náklady spotřebitelů v době vysoké poptávky po zemním plynem, a tím, že zvýšila likviditu na francouzském trhu.

⁽⁶²⁾ [...].⁽⁶³⁾ EFET sdružuje více než 100 společností obchodujících s energií, které působí ve více než 28 evropských zemích.⁽⁶⁴⁾ Provozovatel terminálů LNG.

5.2.8. *Enovos* ⁽⁶⁵⁾

- (211) Společnost Enovos se domnívá, že pokud je v systému dostatečný počet různých subjektů, je trh nejvhodnějším místem pro určení hodnoty aktiva. Stávající aukční mechanismus vede ke spravedlivému hodnocení trhu. Pokud systém aukcí povede k nižšímu nebo vyššímu výnosu pro některé subjekty, budou v aukcích v následujících letech provedeny úpravy.

5.2.9. *Fluxys* ⁽⁶⁶⁾

- (212) Společnost Fluxys konstatuje, že skladování zemního plynu v EU se v posledních letech potýká se značnými problémy, neboť je stále obtížnější pokrýt provozní náklady provozovatelů skladovacích zařízení zemního plynu. Aby bylo možné reagovat na rychlý vývoj trhu, je proto třeba zavést vhodný ekonomický model, který bude odrážet hodnotu skladování zemního plynu pro systém a jeho příspěvek k bezpečnosti dodávek. Jednostranné zavedení podpůrných mechanismů by mohlo vést k narušení hospodářské soutěže s ostatními členskými státy EU. Proto by se měl ve všech členských státech EU uplatňovat mechanismus kompenzací založený na přísných kritériích.

5.2.10. *Národní federace dolů a energetiky CGT (FNME-CGT)* ⁽⁶⁷⁾

- (213) Podle federace FNME-CGT umožnila reforma skladování zemního plynu ve Francii dosáhnout těchto dvou cílů: zaručit energetickou bezpečnost za správnou cenu pro spotřebitele a zajistit řádné fungování přepravní soustavy pro zajištění dodávek.
- (214) Federace FNME-CGT se domnívá, že předmětné opatření nelze považovat za státní podporu. Podle federace FNME-CGT není kompenzace financována ze státních prostředků. Kromě toho předmětné opatření nepředstavuje závazně uloženou daň bez jakéhokoli protiplnění, jako je tomu u daně. Federace FNME-CGT navíc tvrdí, že přenesení sazby za použití přepravní soustavy na spotřebitele zemního plynu je povinností pouze v případě spotřebitelů, kteří se rozhodli využívat regulované sazby, a že ani zdroje plynoucí z poplatku za skladování, ani provozovatelé vybírající kompenzace nejsou pod kontrolou státu.
- (215) Federace FNME-CGT se nedomnívá, že by předmětné opatření poskytovalo selektivní výhodu, vzhledem k tomu, že provozovatelé skladovacích zařízení jsou povinni udržovat tyto infrastruktury v provozu. Kromě toho nařízení stanoví, že provozovatel přebytek příjmů vrací provozovatelům soustav, a proto se jedná o ztrátu ekonomické příležitosti.
- (216) Pokud by bylo předmětné opatření klasifikováno jako státní podpora, bylo by slučitelné s vnitřním trhem.
- (217) Federace FNME-CGT se domnívá, že metoda oceňování regulovaných aktiv je přiměřená cíli zajištění bezpečnosti dodávek. Zavedení regulace příjmů provozovatelů na základě nákladů kontrolovaných a schvalovaných vnitrostátním regulačním orgánem zajistilo, že konečný spotřebitel platí předem transparentně stanovenou cenu.
- (218) Kromě toho se metoda ocenění RBA uplatňuje na všechny regulované sazby za infrastrukturu ve Francii, s výjimkou distribuce elektřiny. Ocenění založené na cenovém rozpětí mezi létem a zimou by nemohlo napravit nedostatky trhu, který nebyl schopen v cenách zohlednit pojistnou hodnotu aktiv. Kromě toho byly návrhy provozovatelů na RBA podrobeny nezávislému auditu, který zadala komise CRE, což vedlo ke snížení zvolené počáteční RBA. Počáteční RBA dále zohledňuje odepsanou hodnotu aktiv. Některá aktiva, která byla plně odepsána, byla dokonce zahrnuta do RBA v nulové hodnotě, a proto se na ně nevztahovala žádná návratnost.
- (219) Podle federace FNME-CGT svědčí o přiměřenosti opatření i další faktory: pravidelný přezkum regulačního rozsahu pomocí víceletého energetického plánu, pokrytí nákladů provozovatelů plynárenské infrastruktury pouze v rozsahu, v jakém tyto náklady odpovídají nákladům „efektivních provozovatelů“, symetrie kompenzací, která zabraňuje riziku nadměrné kompenzace, a skutečnost, že cílem regulace je maximalizovat nasmělování skladovací kapacity a příjmy z aukcí.

⁽⁶⁵⁾ Obchodník v odvětví energetiky.

⁽⁶⁶⁾ Provozovatel skladovacích zařízení plynu v Belgii.

⁽⁶⁷⁾ Francouzská odborová federace přidružená ke Všeobecné konfederaci práce (CGT).

- (220) Federace FNME-CGT se domnívá, že opatření nemá žádné negativní účinky na hospodářskou soutěž a obchod. Za prvé, kompenzace, kterou hradí každý dodavatel, je určena charakteristikami jeho spotřeby bez ohledu na to, zda se jeho zařízení nachází na francouzském území, nebo v sousední zemi, takže nedochází k narušení hospodářské soutěže mezi dodavateli. Za druhé, skladovací zařízení nekonkurují LNG a propojovacím vedením, které se spíše doplňují. Terminály LNG mají technické vlastnosti a provozní omezení specifická pro dodávky LNG. Zatímco zásobníky jsou určeny k pokrytí potřeb spotřeby ve špičce, terminály LNG a plynovodní propojovací vedení jsou prostředkem pro dovoz a diverzifikaci zdrojů dodávek zemního plynu. Vzájemná doplňkovost zásobníků a terminálů LNG umožnila skladovat dovážený LNG v EU za nízké náklady, což je výhodné pro uživatele zemního plynu. Za třetí, opatření nenarušuje hospodářskou soutěž vůči provozovatelům skladovacích zařízení v jiných členských státech, což dokazuje skutečnost, že míra nasmlouvání a využití zásobníků v EU se celkově zvýšila a je na vysoké úrovni.
- (221) Na rozdíl od víceletého energetického plánu se federace FNME-CGT nedomnívá, že spotřeba zemního plynu bude v důsledku rozvoje nových způsobů využití zemního plynu klesat o 2 % ročně. Federace FNME-CGT zdůrazňuje kritéria týkající se bezpečnosti dodávek, na která se při navrhování velikosti infrastruktur často zapomíná, jako je například výpadek hlavního zdroje dodávek po dobu maximálně šesti měsíců za průměrných klimatických podmínek.

5.2.11. GRTgaz ⁽⁶⁸⁾

- (222) Podle společnosti GRTgaz byla soustava i skladovací zařízení navrženy jako celek a pro pokrytí zimní poptávky je nezbytné obojí. Společnost GRTgaz provedla na začátku roku 2018 simulace, podle kterých je při zohlednění klimatických scénářů odpovídajících nedávným zimám třeba skladovat 115 až 125 TWh. Společnost GRTgaz rovněž uvádí, že zásobníky naplněné na maximum, tj. 135 TWh, jsou pro chladnou zimu s mrazivou špičkou a bez využití LNG nedostatečné.
- (223) Společnost GRTgaz v letech 2012 až 2018 pravidelně upozorňovala na problémy způsobené nedostatečným nasmlouváním a naplněním podzemních zásobníků a zejména na riziko pro bezpečnost a plynulost dodávek, které z toho vyplývá. Společnost GRTgaz se dále domnívá, že vytvoření jednotné zóny dne 1. listopadu 2018 posílilo úlohu zásobníků ve francouzské plynárenské soustavě.

5.2.12. Hungarian Gas Storage ⁽⁶⁹⁾

- (224) Skladování zemního plynu je zárukou a hodnotou pro samotný systém, jak dokazují studie vypracované pro sdružení Gas Infrastructure Europe. Tyto hodnoty se v tržní ceně neodrážejí ⁽⁷⁰⁾. Proto je nutný regulační zásah ⁽⁷¹⁾, jaký byl zaveden ve Francii. Francouzský tržní systém zajišťuje rovné podmínky s ostatními zdroji flexibility. Nadměrné kompenzaci se předchází, protože případný rozdíl mezi regulovanými a tržními příjmy se vrací. Transparentnost kompenzace zajišťují postupy, které stanovila komise CRE. Díky zavedení předmětného opatření nedochází k narušení hospodářské soutěže na trhu pro skladování ani v energetickém hodnotovém řetězci. Toto opatření je příkladem pro ostatní země EU.

5.2.13. Total Direct Énergie ⁽⁷²⁾

- (225) Jak je stanoveno ve vyhlášce týkající se víceletého energetického plánu, rozsah aktiv nezbytných pro zajištění bezpečnosti dodávek byl stanoven na 138,5 TWh, zatímco v předchozím mechanismu skladování odpovídalo požadovanému objemu pouze 90 TWh.
- (226) Společnost Total Direct Énergie zpochybňuje předpoklad, že propojovací vedení budou využívána v objemu 1 585 GWh/den, zatímco technické kapacity činí 1 810 GWh/den. Tento rozdíl se nezdá být odůvodněný. Měla by být aktualizována desetidenní lhůta dodání nákladu a měly by být zohledněny pevné smlouvy o dodávkách LNG (což by zkrátilo průměrnou dobu dodání). V neposlední řadě se při zohlednění vln chladného počasí trvajících pouze šest až devět dní snižuje přínos LNG.

⁽⁶⁸⁾ Provozovatel přepravní soustavy zemního plynu.

⁽⁶⁹⁾ Provozovatel zásobníku plynu.

⁽⁷⁰⁾ Studie provedená pro Gas Infrastructure Europe (GIE): Gas Storage Market Failures, Pöyry, září 2017.

⁽⁷¹⁾ Studie provedená pro Gas Infrastructure Europe (GIE): Measures for a sustainable gas storage market, FTI-CL Energy, říjen 2018.

⁽⁷²⁾ Podnik působící v odvětví energetiky.

- (227) Příliš velký rozsah infrastruktury by měl automaticky za následek příliš velký výnos provozovatelů skladovacích zařízení. Počáteční RBA by měla zohlednit již provedené odpisy. Kromě toho se společnost Total Direct Energie domnívá, že výnos provozovatelů skladovacích zařízení je vzhledem k rizikům, která nesou, nadhodnocený. Jejich činnost není vystavena větším rizikům než činnost provozovatelů přenosových soustav. Neexistuje tedy žádný důvod pro vyšší míru návratnosti. Z tohoto důvodu by zvolená míra návratnosti RBA neměla být vyšší než míra návratnosti provozovatelů přenosových soustav, kterou komise CRE v současné době stanovila na 5,25 %.
- (228) Společnost Total Direct Energie se rovněž domnívá, že rozsah opatření může narušit cenové signály na velkoobchodních trzích a nepodporovat subjekty k využívání jiných nástrojů flexibility (zejména propojovací vedení a LNG), přestože jsou stejně důležité. Společnost Total Direct Energie upozorňuje, že v nadcházejících letech vyprší platnost dlouhodobě nasmlouvaných kapacit propojovacích vedení, aniž je současné tržní signály podněcují k obnově.

5.2.14. Uniper Energy Storage ⁽⁷³⁾

- (229) Dostupnost skladovací kapacity je nezbytná pro zajištění bezpečného a hospodárného provozu veškeré infrastruktury pro dovoz zemního plynu. Skutečnost, že trh by měl podporovat plné využití skladovací kapacity, se však neodráží v tržních podmínkách pro podzemní zásobníky zemního plynu ⁽⁷⁴⁾. Provozovatelé skladovacích zařízení se již řadu let potýkají s výrazným poklesem tržních cen. Situaci zhoršuje rozdílná konkurenční situace v Evropě v závislosti na různých vnitrostátních regulačních opatřeních pro přístup ke skladování a tržní nebo regulované flexibilitě. Vnitrostátní regulační systémy pro skladování zemního plynu je proto nutné sjednotit ⁽⁷⁵⁾.

5.2.15. Profesní svaz soukromých plynárenských podniků (UPRIGAZ) ⁽⁷⁶⁾

- (230) Svaz UPRIGAZ připomíná, že Francie již svůj mechanismus regulace skladování upravila v návaznosti na žalobu pro překročení pravomoci, kterou svaz podal ke Státní radě proti předchozímu mechanismu. Domnívá se, že aktualizovaný mechanismus je relevantní a umožňuje vznik skutečné tržní hodnoty skladovaných produktů ve Francii.
- (231) Svaz UPRIGAZ zastává názor, že regulační režim pro skladování zemního plynu nelze považovat za překážku využívání francouzských terminálů LNG a terminálů v sousedních zemích. Výstupy z francouzských terminálů LNG činily v roce 2017 9,6 Gm³. Výstupy zaznamenané v letech 2018 (11,1 Gm³) a 2019 (21,5 Gm³) nepochybně ukazují, že trh měl v tomto období o francouzské terminály LNG zájem. Tento poznatek se týká i terminálů LNG v sousedních zemích, kde došlo k masivnímu nárůstu výstupu v Belgii (z 1,1 Gm³ v roce 2017 na 6,7 Gm³ v roce 2019) a v Nizozemsku (z 0,8 Gm³ v roce 2017 na 7,9 Gm³ v roce 2019).
- (232) Svaz UPRIGAZ se rovněž domnívá, že metodika použitá francouzskými orgány, a zejména předpoklad 100 % dostupnosti pevné vstupní kapacity v propojovacích bodech, není zdrojem omezení hospodářské soutěže.
- (233) V neposlední řadě se svaz UPRIGAZ domnívá, že předmětné opatření neposkytuje francouzským provozovatelům zásobníků neoprávněnou výhodu oproti jejich zahraničním kolegům.

6. POSOUZENÍ OPATŘENÍ

6.1. Státní podpora ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy

- (234) Ustanovení čl. 107 odst. 1 Smlouvy vymezuje státní podpory jako podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, neboť ovlivňují obchod mezi členskými státy.

⁽⁷³⁾ Provozovatel zásobníku plynu.

⁽⁷⁴⁾ Studie provedená pro Gas Infrastructure Europe (GIE): Gas Storage Market Failures, Pöyry, září 2017 a Value of the gas storage infrastructure for the electricity system, Artelys, říjen 2019.

⁽⁷⁵⁾ Studie provedená pro Gas Infrastructure Europe (GIE): Measures for a sustainable gas storage market, FTI-CL Energy, říjen 2018.

⁽⁷⁶⁾ UPRIGAZ sdružuje společnosti, které působí v celém plynárenském řetězci nebo v jeho části: Dalkia France, Eni, ENGIE, Equinor, ENGIE Cofely, Naturgy, Total Energie Gaz, Teréga, Total Gaz Électricité Holdings France.

- (235) Označení opatření za státní podporu tak předpokládá, že jsou kumulativně splněny tyto podmínky: a) opatření musí být přičitatelné státu a financováno ze státních prostředků; b) opatření poskytuje selektivní výhodu, která může zvýhodňovat určité podniky nebo výrobu určitého zboží; a c) opatření musí narušovat hospodářskou soutěž či představovat hrozbu v tomto směru a může ovlivnit obchod mezi členskými státy.

6.1.1. Státní prostředky a přičitatelnost státu

- (236) Aby opatření mohla být považována za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, musí být za prvé poskytnuty přímo nebo nepřímo ze státních prostředků a za druhé musí být přičitatelné státu ⁽⁷⁷⁾.
- (237) Pokud jde za prvé o podmínku přičitatelnosti opatření, je třeba zkoumat, zda musí být na veřejné orgány nahlíženo tak, že se podílely na přijetí tohoto opatření ⁽⁷⁸⁾.
- (238) V této souvislosti je třeba za prvé uvést, že regulační mechanismus byl zřízen zákonem přijatým v roce 2017 ⁽⁷⁹⁾, jehož působnost je stanovena vyhláškou ⁽⁸⁰⁾ a jehož podmínky jsou stanoveny na základě jednání komise CRE, nezávislého správního orgánu, v rámci působnosti svěřené jí zákonem (viz 15. až 17. bod odůvodnění). Komise CRE zejména definuje podmínky pro dražby kapacit základní infrastruktury, stanovuje oprávněný příjem provozovatelů skladovacích zařízení a definuje metodu výpočtu poplatku za skladování v rámci sazeb ATRT. Regulační mechanismus je proto třeba považovat za přičitatelný státu.
- (239) Za druhé, pokud jde o podmínku týkající se přímého nebo nepřímého financování ze státních prostředků, z judikatury Soudního dvora vyplývá, že není nutné ve všech případech prokázat přímé financování ze strany státu, aby výhoda poskytnutá jednomu nebo více podnikům byla považována za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU ⁽⁸¹⁾.
- (240) Soudní dvůr zejména rozhodl, že finanční prostředky pocházející z povinných příspěvků uložených právními předpisy státu, které jsou spravované a rozdělované v souladu s těmito právními předpisy, lze považovat za státní prostředky ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, i když jsou spravovány entitami, které jsou od veřejné moci oddělené ⁽⁸²⁾. Skutečnost, zda se jedná o veřejnoprávní, nebo soukromoprávní subjekty, není sama o sobě rozhodující ⁽⁸³⁾. Rozhodujícím aspektem je v tomto ohledu skutečnost, že takové entity jsou státem zmocněny k tomu, aby spravovaly státní prostředky, a nemají jen povinnost výkupu za použití vlastních finančních prostředků ⁽⁸⁴⁾. V rozsudku ve věci ENEA S.A. Soudní dvůr rozhodl, že opatření není poskytováno ze státních prostředků, pokud dodatečné náklady vyplývající z tohoto opatření nemohou být plně přeneseny na koncové uživatele ⁽⁸⁵⁾. Z judikatury Soudního dvora navíc vyplývá, že způsob výpočtu těchto příspěvků může být stanoven právě nařízením nebo rozhodnutím subjektu veřejné správy, jako je vnitrostátní regulační orgán, aniž by to však bránilo tomu, aby byly tyto příspěvky označeny za „povinné příspěvky uložené právními předpisy státu“ ⁽⁸⁶⁾.

⁽⁷⁷⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 16. května 2002, Francie v. Komise, C 482/99, EU:C:2002:294, bod 24; rozsudek Soudního dvora ze dne 30. května 2013, Doux Élevage a Coopérative agricole UKL-ARREE, C 677/11, EU:C:2013:348, bod 27, a rozsudek Soudního dvora ze dne 19. prosince 2013, Association Vent De Colère! a. e. a., C-262/12, EU:C:2013:851, bod 16.

⁽⁷⁸⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 19. prosince 2013, Association Vent De Colère! a další, C 262/12, EU:C:2013:851, bod 17 a citovaná judikatura.

⁽⁷⁹⁾ Zákon č. 2017-1839 ze dne 30. prosince 2017, kterým se ukončuje výzkum a těžba uhlovodíků a který obsahuje různá ustanovení týkající se energie a životního prostředí.

⁽⁸⁰⁾ Vyhláška č. 2020-456 týkající se víceletého energetického plánu.

⁽⁸¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 16. května 2002, Francie v. Komise, C 482/99, EU:C:2002:294, bod 36, rozsudek Soudního dvora ze dne 30. května 2013, Doux Élevage a Coopérative agricole UKL-ARREE, C-677/11, EU:C:2013:348, bod 34, rozsudek Soudního dvora ze dne 28. března 2019, Německo v. Komise, C 405/16 P, EU:C:2019:268, bod 55, a rozsudek Tribunálu ze dne 20. září 2019, FVE Holýšov I s.r.o. a další v. Evropská komise, T-217/17, EU:T:2019:633, bod 105.

⁽⁸²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 2. července 1974, Itálie v. Komise, 173/73, EU:C:1974:71, bod 35; rozsudek Soudního dvora ze dne 19. prosince 2013, Association Vent De Colère! a další, C 262/12, EU:C:2013:851, bod 25, rozsudek Soudního dvora ze dne 28. března 2019, Německo v. Komise, C 405/16 P, EU:C:2019:268, bod 58, a rozsudek Tribunálu ze dne 20. září 2019, FVE Holýšov I a další v. Komise, T-217/17, EU:T:2019:633, bod 107.

⁽⁸³⁾ Rozsudek Tribunálu ze dne 20. září 2019, FVE Holýšov I a další v. Komise, T-217/17, EU:T:2019:633, bod 126.

⁽⁸⁴⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 28. března 2019, Německo v. Komise, C 405/16 P, EU:C:2019:268, bod 59 a citovaná judikatura, a rozsudek Tribunálu ze dne 20. září 2019, FVE Holýšov I a další v. Komise, T-217/17, EU:T:2019:633, bod 108.

⁽⁸⁵⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 13. září 2017, ENEA, C-329/15, EU:C:2017:671, bod 30.

⁽⁸⁶⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 15. května 2019, Achema a další, 706/17, EU:C:2019:407, bod 66.

- (241) V rozsudku ve věci Essent Network Noord⁽⁸⁷⁾ bylo dotčené opatření kvalifikováno jako daň, a tedy jako opatření týkající se státních prostředků, neboť příplatek k ceně byl odběratelům elektřiny uložen státem ze zákona podle objektivního kritéria počtu přenesených kilowatthodin⁽⁸⁸⁾. Soudní dvůr v této souvislosti uvedl, že postavení dlužníka poplatku není významné, pokud se poplatek týká výrobku nebo činnosti nezbytné ve vztahu k výrobku⁽⁸⁹⁾.
- (242) V rozsudku ve věci EEG 2012⁽⁹⁰⁾ Soudní dvůr dále upřesnil, že k závěru o existenci státních prostředků nestačí, že výběr finanční zátěže od dodavatelů je nepovinný a přenáší se na konečného spotřebitele pouze „v praxi“.
- (243) V tomto případě na jedné straně spadá úhrada nákladů provozovatelů skladovacích zařízení do oblasti působnosti regulačního mechanismu prostřednictvím sazeb za použití přepravní soustavy, jak je stanoveno v zákoně o uhlovodících (viz 17. a 104. bod odůvodnění). Komise CRE zavedla na základě svých pravomocí stanovených zákonem (viz 17. bod odůvodnění) do sazeb ATRT poplatků, který je určen na financování daného regulačního mechanismu (poplatek za skladování) (viz 90. bod odůvodnění). Financování rovněž pokrývá náklady na výběr a výplatu kompenzace provozovatelům přepravních soustav (viz 105. bod odůvodnění).
- (244) V souladu s usnesením komise CRE ze dne 7. února 2018⁽⁹¹⁾ jsou všichni dodavatelé, kterým byla přidělena pevná kapacita alespoň v jednom předávacím místě mezi přepravní soustavou a distribuční sítí, povinni platit tento poplatek za skladování provozovateli přenosové soustavy, s nímž uzavřeli smlouvu o přepravě (viz 99. bod odůvodnění). Výše poplatku za skladování pro každého odesílatele se v souladu s metodikou stanovenou komisí CRE stanoví na základě zimní modulace jeho zákazníků s nepřerušitelnými smlouvami, kteří se nepřihlásili k možnosti odpojení za účelem odlehčení soustavy, připojených k veřejným distribučním soustavám zemního plynu (viz 21. bod odůvodnění). Na rozdíl od názoru vyjádřeného zúčastněnými stranami z výše uvedeného vyplývá, že poplatek za skladování je povinný příspěvek uložený dodavatelům ze zákona, a nikoliv možnost, jehož výše se vypočítává podle objektivního kritéria zimní modulace jejich zákazníků na základě metodiky stanovené komisí CRE. Tyto příspěvky jsou vypočteny tak, aby pokryly veškeré náklady provozovatelů přenosových soustav spojené s touto službou.
- (245) Tuto analýzu potvrzuje skutečnost, že poplatek za skladování, který platí dodavatelé, musí být v rámci regulovaných prodejních sazeb zemního plynu přenesen na spotřebitele (viz 98. až 101. bod odůvodnění).
- (246) Na druhé straně podle zákona o uhlovodících provozovatelé přenosových soustav vracejí provozovatelům skladovacích zařízení, kteří spadají do oblasti působnosti regulačního mechanismu, část částek vybraných v rámci sazeb ATRT v souladu s postupy, které stanovil veřejný subjekt, komise CRE. V tomto ohledu stanoví komise CRE výši tohoto podílu a náklady na výběr a výplatu (viz 90. bod odůvodnění). Provozovatelé přenosových soustav jsou tedy zákonem určení a pověřeni vybírat finanční prostředky z poplatků za skladování a vyplácet je regulovaným provozovatelům skladovacích zařízení. Provozovatelé přenosových soustav nemohou volně nakládat s finančními prostředky, neboť nemají žádnou možnost rozhodovat o jejich určení a použití, tyto podléhají povinnému přerozdělování a o jejich výši rozhoduje komise CRE.
- (247) V důsledku toho má poplatek za skladování dle sazeb ATRT, který zajišťuje financování regulačního mechanismu, povahu povinného příspěvku uloženého ze zákona dodavatelům i spotřebitelům v rámci regulovaných sazeb pod kontrolou komise CRE. Kromě toho finanční prostředky z poplatků za skladování spravují a rozdělují provozovatelé přenosových soustav. Komise se proto domnívá, že opatření je poskytováno ze státních prostředků.

6.1.2. Selektivní výhoda

- (248) Pokud jde o existenci výhody, podle ustálené judikatury jsou za státní podpory považována opatření, která mohou v jakékoli formě přímo nebo nepřímo zvýhodňovat podniky nebo která poskytují hospodářské zvýhodnění, které by podnik-příjemce za obvyklých podmínek na trhu nezískal⁽⁹²⁾.

⁽⁸⁷⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 17. července 2008, Essent Network Noord, BV, C 206/06, EU:C:2008:413.

⁽⁸⁸⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 17. července 2008, Essent Network Noord BV, C 206/06, EU:C:2008:413, body 47 a 66.

⁽⁸⁹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 17. července 2008, Essent Network Noord BV, C 206/06, EU:C:2008:413, bod 49.

⁽⁹⁰⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 28. března 2019, Německo v. Komise, C-405/16 P, EU:C:2019:268.

⁽⁹¹⁾ Usnesení č. 2018-022 ze dne 7. února 2018 o rozhodnutí o změnách sazeb za použití přepravních soustav zemního plynu GRTgaz a TIGF k 1. dubnu 2018.

⁽⁹²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 17. července 2008, Essent Network Noord a další, C-206/06, EU:C:2008:413, bod 79, rozsudek Soudního dvora ze dne 27. června 2017, Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania, C-74/16, EU:C:2017:496, bod 65 a rozsudek Soudního dvora ze dne 15. května 2019, Achema a další, C 706/17, EU:C:2019:407, bod 74.

- (249) V tomto případě regulační mechanismus umožňuje regulovaným provozovatelům skladovacích zařízení získat zaručený příjem, „oprávněný příjem“, který komise CRE stanoví tak, aby zajistil pokrytí jejich nákladů, pokud odpovídají nákladům „efektivního provozovatele“, jakož i běžnou návratnost investovaného kapitálu (viz 21. bod odůvodnění výše). Tento oprávněný příjem je zajištěn příjmy, které inkasují přímo provozovatelé, a pokud jsou tyto příjmy nižší než oprávněný příjem, zajišťuje ho kompenzace za skladování, kterou platí provozovatelé přenosových soustav. Provozovatelé regulovaných skladovacích zařízení, jejichž případné ztráty jsou tak kompenzovány, již proto nejsou vystaveni nejistotě, která je spojená s běžnými tržními podmínkami. Proto se Komise na rozdíl od argumentů předložených zúčastněnými stranami domnívá, že provozovatelé základních skladovacích infrastruktur mají ekonomickou výhodu.
- (250) Pokud jde o selektivnost zvýhodnění, Soudní dvůr uvedl, že při posuzování této podmínky musí být určeno, zda v rámci daného právního režimu může předmětné vnitrostátní opatření zvýhodňovat „určité podniky nebo určitá odvětví výroby“ vůči ostatním, které se nacházejí s ohledem na cíl sledovaný uvedeným režimem ve srovnatelné skutkové a právní situaci, a se kterými je tak odlišně zacházeno ⁽⁹³⁾.
- (251) V projednávaném případě se regulační mechanismus vztahuje pouze na infrastrukturu podzemních zásobníků zemního plynu, které jsou považovány za nezbytné pro zajištění bezpečnosti dodávek na francouzském území ve střednědobém a dlouhodobém horizontu. Úplný seznam těchto základních infrastruktur je stanoven vyhláškou (viz 19. bod odůvodnění).
- (252) Pro zimu 2018–2019 byly na tento seznam přechodně zařazeny všechny zásobníky na francouzském území (viz 16. bod odůvodnění). Podle současného znění nařízení odpovídají základní skladovací infrastruktury pro období 2019–2023 všem skladovacím infrastrukturám, které jsou v provozu na francouzském území, tedy s výjimkou tří infrastruktur převedených do rezervy a dvou projektů zásobníků zemního plynu (viz 49. a 50. bod odůvodnění). Současný víceletý energetický plán rovněž předpokládá, že seznam základních infrastruktur bude při příští revizi víceletého energetického plánu zúžen (viz 52. bod odůvodnění).
- (253) Z oblasti působnosti regulačního mechanismu jsou tedy vyloučeny zásobníky zemního plynu, které byly převedeny do rezervy. Kromě toho Francie očekává, že dnes provozované zásobníky budou v budoucnu vyloučeny z důvodu snížení spotřeby zemního plynu, které očekává víceletý energetický plán. Kromě toho jsou vyloučeni i provozovatelé skladovacích zařízení z jiných členských států, zejména ze sousedních členských států. Dále jsou vyloučeni provozovatelé jiných nástrojů flexibility, kteří rovněž přispívají k zajištění bezpečnosti dodávek, jako jsou provozovatelé terminálů LNG nebo správci propojovacích vedení.
- (254) I kdyby tedy byla existence selektivní výhody analyzována na vnitrostátní úrovni a týkala se pouze infrastruktury pro skladování zemního plynu, Komise se na rozdíl od názoru vyjádřeného zúčastněnými stranami domnívá, že dotčené opatření by poskytlo selektivní zvýhodnění, protože toto zvýhodnění je vyhrazeno provozovatelům základní infrastruktury zásobníků uvedených na seznamu stávajícího víceletého energetického plánu.
- (255) V důsledku toho může předmětné opatření zvýhodnit některé podniky oproti jiným, které se z hlediska cíle sledovaného tímto režimem nacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci.

6.1.3. Vliv na hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy

- (256) Pokud jde o potenciální vliv na obchod mezi členskými státy, podle judikatury Soudního dvora může okolnost, že určité hospodářské odvětví, jako je odvětví zemního plynu, bylo předmětem liberalizace na úrovni Unie, naplnit znaky skutečného nebo možného dopadu podpor na obchod mezi členskými státy ⁽⁹⁴⁾.

⁽⁹³⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 14. ledna 2015, Eventech, C-518/13, EU:C:2015:9, body 53–55, a rozsudek Soudního dvora ze dne 21. prosince 2016, Komise v. World Duty Free Group a další, C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981, bod 54.

⁽⁹⁴⁾ Rozsudky Soudního dvora ze dne 5. března 2015, Banco Privado Português et Massa Insolvente do Banco Privado Português, C-667/13, EU:C:2015:151, bod 51, ze dne 18. května 2017, Fondul Proprietatea, C-150/16, EU:C:2017:388, bod 34, a ze dne 15. května 2019, Achema a další, C 706/17, EU:C:2019:407, bod 94.

- (257) V tomto případě bude zavedení regulačního mechanismu znamenat pro provozovatele základní infrastruktury zásobníků na francouzském území výhodu oproti jejich konkurentům. To se týká především provozovatelů skladovacích zařízení z jiných členských států, a to i s ohledem na to, že trh má regionální rozsah, jak někteří uvádějí. Předložená stanoviska zúčastněných stran neumožňují Komisi vyloučit dopad opatření na zásobníky zemního plynu v sousedních zemích, zejména v Belgii, kde se na zásobníky zemního plynu nevztahuje zaručený výnos.
- (258) Komise rovněž nemůže vyloučit dopad na provozovatele jiných nástrojů flexibility, například provozovatele terminálů LNG a propojovacích vedení. Ačkoli i oni působí na základě oprávněného příjmu, jak uvedly zúčastněné strany, jejich příjem není stejným způsobem doplňován státem.
- (259) Vzhledem k tomu, že trh se zemním plynem byl předmětem liberalizace na úrovni EU, může jakékoli zvýhodnění poskytnuté podniku v tomto odvětví ovlivnit obchod mezi členskými státy. Komise se proto domnívá, že opatření může ovlivnit obchod mezi členskými státy.
- (260) V tomto případě je cílem daného opatření zaručit provozovatelům základních skladovacích infrastruktur určitý příjem. Komise se domnívá, že opatření může narušit hospodářskou soutěž.

6.1.4. Závěr o kvalifikaci předmětného opatření jako státní podpory

- (261) Z důvodů uvedených v 234. až 260. bodě odůvodnění se Komise domnívá, že předmětné opatření představuje státní podporu ve smyslu článku 107 SFEU.

6.2. Protiprávnost státní podpory

- (262) Stanovením oprávněných příjmů provozovatelů skladovacích zařízení od 1. ledna 2018, pořádáním aukcí a zařazením poplatku za skladování do sazeb ATRT od 1. dubna 2018 zavedly francouzské orgány regulační mechanismus, který představuje státní podporu.
- (263) Francouzské orgány neoznámily Komisi předmětné opatření přede dnem, kdy jej začaly provádět. Francie tím porušila čl. 108 odst. 3 SFEU. Komise se proto domnívá, že předmětné opatření bylo provedeno protiprávně.

6.3. Slučitelnost státní podpory s vnitřním trhem

6.3.1. Právní základ pro posouzení slučitelnosti předmětného opatření

- (264) Cílem regulačního mechanismu pro infrastrukturu pro skladování zemního plynu zavedeného Francií je usnadnit rozvoj hospodářské činnosti v oblasti skladování zemního plynu, aby byla ve střednědobém a dlouhodobém horizontu zajištěna bezpečnost dodávek zemního plynu.
- (265) Komise konstatuje, že je to poprvé, co byla posuzována slučitelnost regulačního mechanismu pro skladování zemního plynu s vnitřním trhem.
- (266) Tento typ opatření není stanoven v pokynech ke státní podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky ⁽⁹⁵⁾ ani v jiných pokynech Komise.
- (267) Slučitelnost regulačního mechanismu s vnitřním trhem by měla být posuzována s ohledem na ustanovení SFEU, a zejména na čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, který stanoví, že podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností, mohou být považovány za slučitelné s vnitřním trhem, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem.

⁽⁹⁵⁾ Sdělení Komise – Pokyny pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky na období 2014–2020 (Úř. věst. C 200, 28.6.2014, s. 1).

- (268) Aby tedy mohla být podpora prohlášena za slučitelnou, musí být na jedné straně zaměřena na usnadnění rozvoje určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí a na druhé straně nesmí měnit podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem ⁽⁹⁶⁾.
- (269) V rámci první podmínky Komise zkoumá, zda má režim podpory usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností. V rámci druhé podmínky Komise ověřuje vyváženost pozitivních účinků navrhované podpory na rozvoj činností, které má podporovat, a negativního dopadu, který může mít podpora na vnitřní trh, ve smyslu narušení hospodářské soutěže a nepříznivých účinků na obchod.

6.3.2. Usnadnění rozvoje určité hospodářské činnosti

6.3.2.1. Vyvíjená hospodářská činnost

- (270) Podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU mohou být podpory považovány za slučitelné s vnitřním trhem, pokud podporují rozvoj určitých hospodářských činností ⁽⁹⁷⁾. Musí mít motivační účinek na dotyčný podnik nebo podniky tím, že změní jejich chování tak, aby usnadnily rozvoj hospodářské činnosti, která by bez podpory neprobíhala nebo by probíhala omezeným nebo jiným způsobem. Podpory nesmí subvencovat náklady na hospodářskou činnost, které by podniku vznikly v každém případě, a nesmí kompenzovat běžná podnikatelská rizika hospodářské činnosti.
- (271) V tomto případě je hospodářskou činností, kterou podpora rozvíjí, skladování zemního plynu ve Francii.
- (272) Cílem regulačního mechanismu je změnit ekonomické chování provozovatelů skladovacích zařízení zemního plynu. Francouzské orgány uvedly, že pokud by Francie nezavedla regulační mechanismus a zrušila předchozí systém povinného skladování, cena účtovaná provozovateli skladovacích zařízení by se velmi blížila cenovému rozpětí (spread) prodejních cen zemního plynu. Od roku 2009 se však cenové rozpětí snižuje. V důsledku toho ceny účtované před provedením reformy již nepostačovaly provozovatelům zásobníků k pokrytí jejich nákladů. V důsledku zhoršení ziskovosti skladování zemního plynu ve Francii byly v letech 2014 a 2015 tři zásobníky zemního plynu převedeny do rezervy (viz 10. bod odůvodnění). Francie pak zjistila, že existuje reálné riziko, že provozovatelé dále sníží skladovací kapacitu nabízenou na trhu a převedou další zásobníky do rezervy.
- (273) Komise rovněž konstatuje, že se snížila míra zaplnění zásobníků. V letech 2017–2018 činila zjištěná míra nasmlouvání skladovací kapacity pouze 63 %. Snížení nasmlouvání tak vedlo k dalšímu poklesu příjmů provozovatelů.
- (274) Díky reformě se zvýšila míra nasmlouvání, která pro období 2018–2019 a 2019–2020 dosáhla 93 %.
- (275) V hypotetickém srovnávacím scénáři by bez zavedení regulačního mechanismu hrozilo výrazné omezení rozvoje hospodářské činnosti v oblasti skladování zemního plynu ve Francii. Od provedení reformy tak oprávněný příjem a povinnost provozovatelů skladovacích zařízení zpřístupnit své skladovací kapacity prostřednictvím aukcí napomohly rozvoji hospodářské činnosti provozovatelů skladovacích zařízení.
- (276) Komise se proto domnívá, že regulační mechanismus usnadňuje rozvoj hospodářské činnosti skladování zemního plynu ve Francii.

6.3.2.2. Soulad režimu podpory s ostatními ustanoveními práva Unie

- (277) Komise konstatuje, že předmětné opatření a vyvíjená hospodářská činnost jsou v souladu s právními předpisy Unie.

⁽⁹⁶⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 22. září 2020, Rakousko v. Komise, C-594/18 P, EU:C:2020:742, bod 19.

⁽⁹⁷⁾ Jak potvrdil nedávný rozsudek Soudního dvora ze dne 22. září 2020, Rakousko v. Komise, C-594/18 P, EU:C:2020:742.

- (278) V oblasti energetiky je nutné, aby každá daň, která má financovat opatření státní podpory, vyhovovala zejména článkům 30 a 110 SFEU. V tomto případě existuje vztah závazného určení mezi poplatkem za skladování a podporou poskytovanou provozovatelům zásobníků (viz 246. bod odůvodnění). Poplatek, který postihuje domácí a dovážené výrobky na základě shodných kritérií, může být nicméně Smlouvou o fungování EU zakázán, pokud výnos tohoto zdanění je určen k financování činností, z nichž zvláště těží zdaněné domácí výrobky.
- (279) V tomto případě na jedné straně platí poplatek za skladování dodavatelé využívající přepravní soustavu zemního plynu, který je téměř všude dovozen, bez ohledu na to, zda jde o francouzské dodavatele, či nikoli (viz 98. až 100. bod odůvodnění). Na druhé straně jsou příjemci provozovatelé skladovacích zařízení zemního plynu. Francouzští a zahraniční přepravci mají nediskriminační přístup k aukcím pořádaným provozovateli skladovacích zařízení zemního plynu (viz 20. bod odůvodnění). Nejedná se tedy o situaci, kdy by zdanění zvýhodňovalo zejména domácí zdaněné výrobky. Články 30 a 110 SFEU jsou tedy dodrženy.
- (280) Kromě toho, jak je popsáno ve 12. bodě odůvodnění, článek 33 směrnice 2009/73/ES výslovně stanoví, že členský stát může zavést regulaci infrastruktur zásobníků. Skladování zemního plynu je rovněž jedním z opatření, která mohou členské státy zavést k zajištění plnění povinností vyplývajících z nařízení (EU) 2017/1938 za podmínek stanovených v uvedeném nařízení, zejména povinnosti zajistit bezpečnost dodávek vnitrostátním zákazníkům s ohledem na řádné a plynulé fungování vnitřního trhu se zemním plynem.

6.3.2.3. Závěr o přínosu k rozvoji hospodářské činnosti

- (281) Vzhledem k výše uvedenému se Komise domnívá, že předmětné opatření přispívá k rozvoji hospodářské činnosti skladování zemního plynu ve Francii v souladu s ostatními ustanoveními evropského práva.

6.4. Negativní účinky podpory nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem

- (282) Komise hodnotí, zda negativní účinky podpory nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem. Komise nejprve podrobně popisuje pozitivní účinky podpory, přičemž bere v úvahu i společný zájem, a poté posuzuje prvky umožňující omezit negativní účinky podpory na obchod, konkrétně nezbytnost, vhodnost, přiměřenost a transparentnost podpory. Na základě této analýzy Komise zjišťuje zbývající dopady na obchod a poté provádí porovnání pozitivních a negativních účinků podpory na vnitřní trh.

6.4.1. Pozitivní dopady podpory

- (283) Jak je uvedeno v 270. až 276. bodě odůvodnění, režim podpory má pozitivní účinky na usnadnění rozvoje hospodářské činnosti skladování zemního plynu ve Francii.
- (284) Komise dále konstatuje, že rozvoj hospodářské činnosti v oblasti skladování zemního plynu má ve střednědobém a dlouhodobém horizontu pozitivní dopady na bezpečnost dodávek zemního plynu ve Francii. Skladování je nezbytné k zajištění schopnosti sítě uspokojit poptávku v zimních špičkách a zajistit dodávky zemního plynu do přepravní soustavy v případě přetížení.
- (285) Pokud jde o zimní špičky, Francie provedla simulace úrovně poptávky po zemním plynu a kapacity dodávek zemního plynu ve střednědobém a dlouhodobém horizontu. Poptávka po zemním plynu tak byla odhadnuta pro zimní špičky trvající jeden až třicet dní, k nimž ve Francii statisticky dochází jednou za padesát let (viz 25. bod odůvodnění). Francouzské orgány vzaly v úvahu několik hypotéz týkajících se vývoje spotřeby zemního plynu v příštích deseti letech. Nakonec zvolily hypotézu 2 % poklesu spotřeby v období 2018–2028 (viz 26. bod odůvodnění). Odhadly také dopady opatření pro přerušení dodávek, která však dosud nebyla zavedena (viz 28. bod odůvodnění).
- (286) Pokud jde o nabídku, francouzské orgány vzaly v úvahu parametry dostupnosti různých zdrojů zemního plynu. Zvolily zejména hypotézu 100 % využití pevné kapacity stávajících propojovacích vedení a dodávky LNG z terminálů LNG s desetidenní dodací lhůtou u nových dodávek (viz 33. až 38. bod odůvodnění).

- (287) Tato metodika se zdá být v souladu s historickými údaji a prognózami dostupnosti v době provádění analýzy.
- (288) Odhady francouzských orgánů zjistily potřebu skladování zemního plynu s kapacitou čerpání 2 376 GWh/den při naplnění 45 % užitého objemu, aby bylo možné zvládnout zimní špičky v období 2019–2025.
- (289) Jak je však uvedeno v 10. bodě odůvodnění, pokles cenového rozpětí zaznamenaný od roku 2009 vedl k poklesu nasmlouvání kapacity zásobníků pod úroveň nezbytnou pro zajištění bezpečnosti dodávek a k převedení tří zásobníků do rezervy, i přestože existuje povinnost dodavatelů držet zásoby zemního plynu.
- (290) Zdá se tedy, že běžné fungování trhu pro skladování plynu neumožňuje zajistit trvalý provoz zásobníků, které jsou považovány za nezbytné pro zajištění úrovně bezpečnosti dodávek, již Francie požaduje. Účelem režimu podpory je tedy usnadnit rozvoj skladování zemního plynu ve Francii, který by nebyl sám o sobě zajištěn běžným fungováním trhu.

6.4.2. Omezení negativního dopadu režimu podpory na vnitřní trh

- (291) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise konstatovala, že režim podpory zavedený francouzskými orgány by mohl mít dopad na tyto trhy: i) francouzští dodavatelé zemního plynu a dodavatelé z jiných členských států; ii) na jedné straně provozovatelé skladovacích zařízení zemního plynu a na druhé straně provozovatelé LNG a provozovatelé propojovacích vedení a iii) francouzští provozovatelé skladovacích zařízení zemního plynu a provozovatelé skladovacích zařízení zemního plynu z jiných členských států.
- (292) Komise posuzuje prvky, které mohou přispět k omezení negativního dopadu předmětného opatření, konkrétně nezbytnost, vhodnost a přiměřenost tohoto mechanismu, jakož i jeho transparentnost.

a) Nezbytnost režimu podpory

Komise se domnívá, že zásah státu je nezbytný, pokud může v dané situaci přinést významné zlepšení, které by normální fungování trhu samo o sobě neumožnilo, například nápravu přesně definovaného selhání trhu.

- (293) Jak je uvedeno v 10. bodě odůvodnění, cenová rozpětí od roku 2009 klesala a provozovatelé skladovacích zařízení již nebyli schopni pokrýt své náklady. Hrozilo, že hospodářská činnost v oblasti skladování zemního plynu ve Francii bude výrazně omezena. Naopak, od zavedení reformy se množství skladovaného zemního plynu ve Francii zvýšilo.
- (294) Komise proto dospěla k závěru, že reforma byla pro usnadnění rozvoje skladování zemního plynu ve Francii nezbytná.

b) Vhodnost režimu podpory

- (295) Podpora je vhodným nástrojem politiky pro usnadnění hospodářské činnosti, pokud nelze stejného výsledku dosáhnout jinými nástroji, které méně narušují hospodářskou soutěž.
- (296) Francie zvažovala několik alternativních nástrojů, které by však z následujících důvodů neusnadnily rozvoj hospodářské činnosti skladování zemního plynu ve Francii stejným způsobem a nezaručily by stejnou úroveň bezpečnosti dodávek.
- (297) Za prvé, zachování předchozího režimu povinného skladování uloženého dodavatelům by nezajistilo bezpečnost dodávek. Vzhledem k tomu, že cenové rozpětí začalo být výrazně nižší než náklady na skladovací kapacitu, motivace dodavatelů rezervovat si kapacitu se výrazně snížila, což vedlo k převedení tří zásobníků do rezervy. Další převedení do rezervy by bylo problematické, protože posouzení potřeby skladování ukázalo, že v případě delšího chladného počasí jsou k zajištění bezpečnosti dodávek nutná všechna zařízení. Kromě toho byly celkové náklady na skladování v rámci systému povinného skladování vyšší (5–8 EUR/MWh v letech 2016 a 2017) než v rámci regulačního mechanismu (po reformě 5,6 EUR/MWh).

- (298) Za druhé, posílení plynárenské sítě a propojovacích vedení by nebylo důvěryhodnou alternativou ani kvůli vysokým nákladům na taková opatření ve srovnání s využitím stávající infrastruktury zásobníků. V každém případě by tento typ investice neřešil případný nedostatek zemního plynu v případě zimní špičky a nebyl by ve střednědobém horizontu k dispozici.
- (299) Stejně tak z informací, které Francie poskytla, vyplývá, že zvýšení využívání LNG se nejvíce jeví jako věrohodná alternativa pro zajištění bezpečnosti dodávek. Stávající zkapalňovací terminály totiž fungují téměř na hranici své maximální kapacity, aby se umožnily vysoké investiční náklady. Téměř všechny náklady LNG jsou navíc kvůli kapitálové náročnosti těchto projektů předmětem dlouhodobých smluv, a jsou proto prodávány již před zahájením výroby. Nižší náklady na skladování zemního plynu v plynné formě navíc vysvětlují nízký rozvoj zásobníků LNG v celosvětovém měřítku. Množství LNG, které je v krátkodobém horizontu k dispozici, je tedy malé.
- (300) Za třetí, Francie vysvětlila, že čistě administrativní systém sankcí ukládaných dodavatelům za nedodání zemního plynu konečným zákazníkům rovněž nelze považovat za uspokojivé náhradní opatření. Takový systém je obtížně proveditelný, protože vyrovnávání evropských trhů s plynem se provádí denně. Opatření na odlehčování zatížení odpojením, která by provozovatel soustavy zavedl v případě kritického poklesu tlaku v soustavě, by vedla k následnému obchodování se zemním plynem, které by velmi ztížilo identifikaci původního dodavatele, jenž nesplnil dodávky. Stejně tak odpojení spotřebitelé nemusí být nutně zákazníci dodavatele neplněním dodávky. V této souvislosti Francie tvrdí, že opatření *ex ante* jsou vhodnější než sankce *ex post*.
- (301) Za čtvrté, totéž platí pro odlehčování zatížení odpojením nebo pro přerušování odběru. Podle francouzských orgánů je odlehčení odpojením krajním opatřením v případě krize dodávek, a nikoli mechanismem flexibility, a jeho účinnost závisí na tom, zda spotřebitel dodržuje příkaz k odpojení odběru vydaný provozovatelem soustavy, protože automatické odpojení odběru na dálku není možné. Cílem regulačního mechanismu pro základní infrastrukturu zásobníků je však zabránit krizím v dodávkách, které by vyžadovaly odlehčování zatížení odpojením. Mechanismy přerušování, které řeší rizika s vysokým nebezpečím a nízkou pravděpodobností, jako jsou zimní špičky, byly v době reformy stále ve stádiu definování a byly při posuzování poptávky po zemním plynem zohledněny. Na druhou stranu by mechanismy přerušování nebyly vhodné pro řešení rizik přetížení, která se vyznačují nižším nebezpečím, ale vyšší pravděpodobností.
- (302) S ohledem na to se Komise domnívá, že regulační mechanismus je vhodným nástrojem pro usnadnění rozvoje skladování zemního plynu a zajištění bezpečnosti dodávek.

c) Přiměřenost režimu podpory

- (303) Podpora je považována za přiměřenou, pokud je její výše omezena na minimum nezbytné k omezení dopadů na vnitřní trh.
- (304) V tomto případě mají provozovatelé skladovacích zařízení v rámci regulačního mechanismu zaručený příjem. Posouzení přiměřenosti regulačního mechanismu vyžaduje posouzení přiměřenosti metody výpočtu oprávněného příjmu provozovatelů skladovacích zařízení popsané v 59. až 81. bodě odůvodnění.
- (305) Komise ve svém rozhodnutí o zahájení řízení vyjádřila pochybnosti o procesu nezávislého ekonomického posouzení tržní hodnoty RBA, které provedla komise CRE v době zavádění regulačního mechanismu. To by podle Komise mohlo zpochybnit přiměřenost režimu podpory.
- (306) I když je toto ocenění založeno především na hrubé účetní hodnotě a odpisech aktiv, Francie a příjemci byli schopni prokázat, že komise CRE provedla k 31. prosinci 2016 důkladné přehodnocení počáteční RBA. Komise CRE ověřila, že doby odpisování požadované provozovateli odpovídají dobám uvedeným v jejich historických účtech a standardním údajům v odvětví, které lze sledovat v jiných zemích. Komise CRE zpochybnila zejména dobu odepisování pracovního polštáře. Jak je uvedeno v 73. bodě odůvodnění, komise CRE zamítla žádost o zachování doby odpisování 250 let a pro pracovní polštář ponechala dobu odpisování 75 let. Při stanovení počáteční RBA pomáhali komisi CRE také externí ekonomičtí poradci. Komise konstatuje, že na základě těchto analýz ponechala komise CRE v případě všech tří provozovatelů počáteční RBA ve výši 4,8 miliardy EUR, tj. snížení o 13 % ve srovnání s RBA, kterou požadovali provozovatelé (viz tabulka 4 v 77. bodě odůvodnění).

- (307) Komise rovněž konstatuje, že použití alternativních metod, jako je hodnota provozovatelů skladovacích zařízení v účetnictví jejich akcionářů, hodnoty zohledněné v nedávných transakcích nebo použití metody discounted cash-flow, kterou používá PWC ve studii o společnosti Teréga, vede k podobným hodnotám aktiv (viz 76., 129. a 160. bod odůvodnění).
- (308) Použití hodnoty založené na rozpětích navíc nezahrnuje hodnotu, kterou zásobníky zemního plynu představují pro systém z hlediska bezpečnosti dodávek. Tento ukazatel by proto z hlediska střednědobého a dlouhodobého vývoje nebyl dostatečně reprezentativní, aby mohl být užitečný jako ukazatel pro regulační mechanismus, jako je tento, jehož cílem je zajistit bezpečnost dodávek ve střednědobém a dlouhodobém horizontu.
- (309) V připomínkách, které Komise obdržela v průběhu řízení, bylo podrobně uvedeno, že historická rekonstrukce příjmů provozovatelů by byla vzhledem k absenci dostupných údajů nutně neúplná a v rozporu s obecnými právními zásadami.
- (310) Komise rovněž uvádí, že poplatek za skladování má kompenzovat náklady provozovatelů, pokud tyto náklady odpovídají nákladům „efektivních provozovatelů“. Za tímto účelem CRE přezkoumává kompenzace, které provozovatelé požadují na začátku každého tarifního období, a každoročně ověřuje plánované investice provozovatelů (viz 82. bod odůvodnění). Kompenzace obsahuje také prvek regulace ročních nákladů a výnosů. Komise konstatuje, že pro roky 2018–2019 komise CRE zohlednila pouze náklady považované za efektivní a že od ATS 2 se na mnoho položek vztahuje pobídka ke snižování nákladů: zavedení pobídek ke snižování provozních nákladů a investičních výdajů, jakož i pobídek zaměřených na kvalitu služeb (viz 60., 61., 65., 83., 84. a 85. bod odůvodnění).
- (311) A konečně metodika stanovení WACC u zásobníků zemního plynu a přírážky oproti referenční sazbě společnosti GRTgaz je vhodná.
- (312) Komise proto dospěla k závěru, že metodika, kterou stanovila komise CRE, a zejména oceňování regulovaných aktiv vede k přiměřené kompenzaci, která dokáže omezit účinky režimu podpory na vnitřní trh.

d) Transparentnost režimu podpory

- (313) Komise se domnívá, že závazky Francie uvedené ve 111. bodě odůvodnění zajišťují transparentnost režimu podpory.

6.4.3. Zamezení negativním účinkům režimu podpory na hospodářskou soutěž a obchod

- (314) Komise se domnívá, že opatření podpory minimalizuje negativní účinky na hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy, pokud jsou tyto účinky dostatečně omezeny, aby byla celková bilance opatření kladná.
- (315) V rozhodnutí o zahájení řízení nemohla Komise vyloučit, že by mechanismus mohl způsobit narušení hospodářské soutěže nad rámec minimálních negativních účinků odůvodněných zavedením režimu podpory mezi i) francouzskými dodavateli zemního plynu a dodavateli z jiných členských států; ii) na jedné straně provozovateli skladovacích zařízení zemního plynu a na druhé straně provozovateli LNG a provozovateli propojovacích vedení a iii) provozovateli skladovacích zařízení zemního plynu z Francie a z jiných členských států.
- (316) V projednáváném případě, za prvé, pokud jde o trhy dodávek zemního plynu, se Komise nedomnívá, že režim podpory vede k narušení hospodářské soutěže mezi francouzskými dodavateli a dodavateli zemního plynu z jiných členských států, neboť aukce jsou za podobných podmínek otevřené všem dodavatelům zemního plynu, ať už jsou usazeni ve Francii, nebo v jiném členském státě. Připomínky zúčastněných stran rovněž potvrdily, že v případě stejných dodávek je uplatňována stejná sazba za využití přepravních soustav zemního plynu pro francouzské dodavatele i pro dodavatele z jiných členských států. Komise tedy nemohla konstatovat žádné narušení hospodářské soutěže mezi francouzskými dodavateli zemního plynu a dodavateli z jiných členských států.
- (317) Za druhé, pokud jde o narušení hospodářské soutěže mezi provozovateli skladovacích zařízení a dodavateli alternativních nástrojů flexibility ve Francii, francouzské orgány a zúčastněné strany se domnívají, že ostatní nástroje jsou nedokonalými náhradami za skladování zemního plynu, neboť fungují v různých časových rámcích a mohou být potřebné v různých situacích. Například v případě vlny chladného počasí mohou být kapacity terminálů LNG mobilizovány pouze v závislosti na dostupnosti LNG v nádržích. Tyto omezené kapacity by

nemohly být za nejlepších podmínek mobilizovány déle než pět dní. Toto období je však kratší než průměrná doba trvání vlny chladného počasí, a neposkytuje tak dostatek času na dostatečně rychlou mobilizaci dodávek, aby nedošlo k narušení výstupu. V případě přetížení sítě navíc závisí účinnost terminálů LNG na jejich zeměpisné vzdálenosti od míst spotřeby.

- (318) Několik třetích stran rovněž poukázalo na to, že nasmlouvání terminálů LNG a zásobníků zemního plynu si nebudou vzájemně konkurovat. Vysvětlují, že dovoz LNG do Evropy a Francie se od zavedení systému v roce 2018 výrazně zvýšil. Úroveň dovozu ~21,5 miliardy m³ LNG do Francie v roce 2019 byla rekordní.
- (319) Pokud jde o propojovací vedení, v připomínkách se uvádí, že se jedná především o nástroje dovozu. Zúčastněné strany poznamenávají, že v případě neexistence zásobníků bylo by nutné mít tak velká propojovací vedení, která by byla schopná zajistit dodávky zemního plynu na francouzské území v době nejvyšší spotřeby. To by bylo neefektivní. Vzhledem k předpokládanému poklesu spotřeby zemního plynu ve Francii se neplánuje výstavba nových propojovacích vedení. Náklady na vybudování dalších propojovacích vedení a posílení soustavy by byly vyšší než náklady na daný režim podpory.
- (320) Skladování zemního plynu navíc nemá žádný vliv na celkový objem zemního plynu proudícího propojovacími vedeními, který závisí na objemu zemního plynu spotřebovaného ve Francii. Zúčastněné strany se nicméně odvolávají na zprávu ⁽⁹⁸⁾ Agentury pro spolupráci energetických regulačních orgánů, která zdůrazňuje, že dostatek zemního plynu v zásobnících minimalizuje dovoz během špiček spotřeby, k čemuž obvykle dochází v době, kdy je cena zemního plynu nejvyšší.
- (321) Jak uvedly zúčastněné strany, Komise několikrát zvažovala existenci relevantního trhu zahrnujícího infrastrukturu související s přepravou zemního plynu, včetně propojovacích vedení, zásobníků zemního plynu, terminálů LNG a infrastruktury pro znovuzplyňování, aniž by o tom rozhodla. Komise uznává, že různé nástroje flexibility mohou poskytovat doplňkové služby, aniž je zcela vyloučen dopad zásobníků zemního plynu na terminály LNG a propojovací vedení. Komise nicméně nezjistila žádné významné narušení hospodářské soutěže.
- (322) Za třetí, režim podpory by mohl vést k narušení hospodářské soutěže vůči provozovatelům zásobníků v jiných členských státech, zejména v členských státech sousedících s Francií. Vzhledem k vzájemnému propojení je toto riziko *a priori* velké zejména v případě Belgie a Německa.
- (323) Komise CREG v Belgii informovala Komisi, že po zavedení regulačního mechanismu se naplněnost jediného belgického zásobníku Loenhout snížila z 84 % (zima 2017–2018) na 54 % (zima 2018–2019). Pro zimu 2019–2020 se pak naplněnost zvýšila na 97 %. Naplněnost v letech 2018–2019 odpovídala dlouhodobým smlouvám. Komise CREG poukazuje na dopad zavedení mechanismu kompenzací ve Francii (viz 195. až 200. bod odůvodnění) I když se naplněnost v následující zimě opět zvýšila, tento vývoj neumožňuje Komisi vyloučit dopad na zásobníky zemního plynu v sousedních zemích. Komise nicméně poznamenává, že Fluxys, provozovatel zásobníku Loenhout, neuvádí, že by regulační mechanismus měl významný dopad na jeho činnost (viz 212. bod odůvodnění).
- (324) V krátkodobém horizontu je narušení hospodářské soutěže mezi provozovateli v sousedních členských státech omezeno značnou mírou nasmlouvání (např. více než 90 % v Německu, 60 % v Belgii) na základě dlouhodobých smluv. Platnost těchto smluv však vyprší v letech 2022–2023. Regulační mechanismus by tak mohl mít vliv na budoucí obchodní podmínky při novém sjednávání těchto dlouhodobých smluv, a to jak z hlediska ceny, tak z hlediska sazby za odběr, a v neposlední řadě i na ziskovost provozovatelů skladovacích zařízení v sousedních členských státech. Aby Komise mohla zajistit, že její posouzení tohoto bodu zůstane platné i po skončení platnosti dlouhodobých smluv, závázaly se francouzské orgány, že do konce roku 2024 předloží Komisi zprávu obsahující údaje o dopadu opatření na hospodářskou soutěž (viz 111. bod odůvodnění).
- (325) Komise rovněž konstatuje, že společnost Fluxys uvádí, že pro řešení vývoje trhu by bylo žádoucí zavést vhodný model na úrovni EU (viz 212. bod odůvodnění). Ostatní provozovatelé skladovacích zařízení se k reformě zavedené ve Francii vyjadřují kladně a zároveň podporují harmonizovaný přístup v EU (viz 224. a 229. bod odůvodnění).

⁽⁹⁸⁾ Zpráva Agentury pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER) ze dne 6. dubna 2020, The internal gas market in Europe: The role of transmission tariffs, bod 174.

6.5. Posouzení pozitivních a negativních účinků podpory na vnitřní trh

- (326) Režim státní podpory musí zajistit, aby celková bilance jeho účinků byla kladná a aby nedošlo ke změně podmínek obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem.
- (327) Komise připomíná, že v projednávaném případě režim podpory usnadňuje rozvoj hospodářské činnosti, konkrétně skladování zemního plynu ve Francii. Rovněž konstatuje, že regulační mechanismus přispívá k bezpečnosti dodávek zemního plynu. Vhodnost, nezbytnost a přiměřenost podpory navíc omezují její dopad na hospodářskou soutěž a obchod. Komise dospěla k závěru, že ačkoli nelze vyloučit dopad na hospodářskou soutěž mezi francouzskými provozovateli skladovacích zařízení zemního plynu a provozovateli skladovacích zařízení zemního plynu z jiných členských států, negativní účinky podpory se zdají být dostatečně omezeny tak, aby celková bilance režimu podpory byla pozitivní až do konce stávajícího víceletého energetického plánu v roce 2028, pokud nedojde k významným změnám v hospodářské soutěži na trzích se zemním plynem uvedeným ve 110. bodě odůvodnění⁽⁹⁹⁾.
- (328) Na základě výše uvedených argumentů dospěla Komise k závěru, že pozitivní dopad podpory na rozvoj dotčené hospodářské činnosti převažuje nad možnými negativními účinky na hospodářskou soutěž a obchod, a to přinejmenším do roku 2028. Hospodářská soutěž a obchod tedy nejsou do té doby dotčeny v míře, která by byla v rozporu se společným zájmem.

7. ZÁVĚRY

- (329) Komise vyjadřuje politování nad tím, že Francie provedla předmětné opatření protiprávně a porušila tím čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování EU. Komise se však domnívá, že předmětné opatření je slučitelné s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy o fungování EU až do 31. prosince 2028, kdy skončí stávající období víceletého energetického plánu.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora, kterou Francie poskytla provozovatelům zásobníků zemního plynu, je slučitelná s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice.

V Bruselu dne 28. června 2021.

Za Komisi

Margrethe VESTAGER

členka Komise

⁽⁹⁹⁾ Pokud se Komise domnívá, že stávající podpora není nebo již není slučitelná s vnitřním trhem, může zahájit řízení podle kapitoly IV nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2022/445**ze dne 15. března 2022,****kterým se mění příloha Měnové dohody mezi Evropskou unií a Andorrským knížectvím**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na Měnovou dohodu mezi Evropskou unií a Andorrským knížectvím ze dne 30. června 2011 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 8 odst. 4 této dohody,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Měnová dohoda mezi Unií a Andorrou (dále jen „dohoda“) vstoupila v platnost dne 1. dubna 2012.
- (2) V čl. 8 odst. 1 dohody se Andoře ukládá provést unijní právní předpisy týkající se pravidel pro eurobankovky a euromince, právní předpisy v bankovní a finanční oblasti, předcházení praní peněz, předcházení podvodů a padělání hotovostních a bezhotovostních platebních prostředků, medailí a žetonů a v oblasti požadavků na výkaznictví pro statistické účely. Tyto právní předpisy jsou uvedeny v příloze měnové dohody.
- (3) Komise by měla každý rok přílohu měnit za účelem zohlednění nových relevantních právních předpisů a pravidel Unie a změn stávajících předpisů a pravidel.
- (4) Některé právní předpisy a pravidla Unie již nejsou relevantní, a proto by měly být z přílohy odstraněny, zatímco jiné relevantní právní předpisy a pravidla Unie byly přijaty nebo změněny, což je třeba do přílohy doplnit.
- (5) Příloha měnové dohody by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Příloha Měnové dohody mezi Evropskou unií a Andorrským knížectvím se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 2Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 15. března 2022.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

⁽¹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA

	Právní předpisy, jež mají být provedeny	Lhůta pro provedení
	Předcházení praní peněz	
1	Rozhodnutí Rady 2000/642/SVV ze dne 17. října 2000 o způsobech spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami členských států při výměně informací (Úř. věst. L 271, 24.10.2000, s. 4).	
2	Rámcové rozhodnutí Rady 2001/500/SVV ze dne 26. června 2001 o praní peněz, identifikaci, vysledování, zmrazení, zajištění a propadnutí nástrojů trestné činnosti a výnosů z ní (Úř. věst. L 182, 5.7.2001, s. 1).	
3	Rámcové rozhodnutí Rady 2005/212/SVV ze dne 24. února 2005 o konfiskaci výnosů a majetku z trestné činnosti a nástrojů trestné činnosti (Úř. věst. L 68, 15.3.2005, s. 49).	31. března 2015 ⁽¹⁾
4	Rozhodnutí Rady 2007/845/SVV ze dne 6. prosince 2007 o spolupráci mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti v jednotlivých členských státech v oblasti vysledování a identifikace výnosů z trestné činnosti nebo jiného majetku v souvislosti s trestnou činností (Úř. věst. L 332, 18.12.2007, s. 103).	
5	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU ze dne 3. dubna 2014 o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii (Úř. věst. L 127, 29.4.2014, s. 39).	1. listopadu 2016 ⁽²⁾
6	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ze dne 20. května 2015 o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků a o zrušení nařízení (ES) č. 1781/2006 (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 1).	1. října 2017 ⁽³⁾
7	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2015/849/EU ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73), ve znění:	1. října 2017 ⁽³⁾
8	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/843 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu a směrnice 2009/138/ES a 2013/36/EU (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 43), doplněná:	31. prosince 2020 ⁽⁶⁾
9	nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675 ze dne 14. července 2016, kterým se směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 doplňuje o identifikaci vysoce rizikových třetích zemí se strategickými nedostatky (Úř. věst. L 254, 20.9.2016, s. 1), ve znění:	1. prosinec 2017 ⁽⁵⁾
10	nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/105 ze dne 27. října 2017, kterým se mění nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675, pokud jde o doplnění Etiopie na seznam vysoce rizikových třetích zemí v tabulce v bodě I přílohy (Úř. věst. L 19, 24.1.2018, s. 1),	31. března 2019 ⁽⁶⁾

11	nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/212 ze dne 13. prosince 2017, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849, pokud jde o přidání Šrí Lanky, Trinidadu a Tobagu a Tuniska do tabulky v bodě I přílohy (Úř. věst. L 41, 14.2.2018, s. 4),	31. března 2019 ⁽⁶⁾
12	nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/1467 ze dne 27. července 2018, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849, pokud jde o přidání Pákistánu do tabulky v bodě I přílohy (Úř. věst. L 246, 2.10.2018, s. 1),	31. prosince 2020 ⁽⁷⁾
13	nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/855 ze dne 7. května 2020, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849, pokud jde o doplnění Baham, Barbadosu, Botswany, Kambodže, Ghany, Jamajky, Mauricia, Mongolska, Myanmaru/Barmy, Nikaraguy, Panamy a Zimbabwe do tabulky v bodě I přílohy a vyškrtnutí Bosny a Hercegoviny, Etiopie, Guyany, Laoské lidové demokratické republiky, Šrí Lanky a Tuniska z této tabulky (Úř. věst. L 195, 19.6.2020, s. 1),	31. prosince 2022 ⁽⁸⁾
14	nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/37 ze dne 7. prosince 2020, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849, pokud jde o odstranění Mongolska z tabulky v bodě I přílohy (Úř. věst. L 14, 18.1.2021, s. 1),	31. prosince 2023 ⁽⁹⁾
15	nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/758 ze dne 31. ledna 2019, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849, pokud jde o regulační technické normy pro minimální opatření a druh dalších opatření, která musí úvěrové a finanční instituce přijmout ke zmírnění rizika praní peněz a financování terorismu v některých třetích zemích (Úř. věst. L 125, 14.5.2019, s. 4).	
16	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1672 ze dne 23. října 2018 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Unie nebo ji opouštějící a o zrušení nařízení (ES) č. 1889/2005 (Úř. věst. L 284, 12.11.2018, s. 6).	31. prosinec 2021 ⁽⁷⁾
17	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1673 ze dne 23. října 2018 o boji vedeném trestněprávní cestou proti praní peněz (Úř. věst. L 284, 12.11.2018, s. 22).	31. prosince 2021 ⁽⁷⁾
	Předcházení podvodům a padělání	
18	Nařízení Rady (ES) č. 1338/2001 ze dne 28. června 2001, kterým se stanoví opatření nutná k ochraně eura proti padělání (Úř. věst. L 181, 4.7.2001, s. 6)	30. září 2013
	ve znění:	
19	nařízení Rady (ES) č. 44/2009 ze dne 18. prosince 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 1338/2001, kterým se stanoví opatření nutná k ochraně eura proti padělání (Úř. věst. L 17, 22.1.2009, s. 1).	
20	Rozhodnutí Rady 2001/887/SVV ze dne 6. prosince 2001 o ochraně eura proti padělání (Úř. věst. L 329, 14.12.2001, s. 1).	30. září 2013
21	Rozhodnutí Rady 2003/861/ES ze dne 8. prosince 2003 o analýze a spolupráci s ohledem na padělané euromince (Úř. věst. L 325, 12.12.2003, s. 44).	30. září 2013
22	Nařízení Rady (ES) č. 2182/2004 ze dne 6. prosince 2004 o medailích a žetonech podobných euromincím (Úř. věst. L 373, 21.12.2004, s. 1).	30. září 2013

	ve znění:	
23	nařízení Rady (ES) č. 46/2009 ze dne 18. prosince 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 2182/2004 o medailích a žetonech podobných euromincím (Úř. věst. L 17, 22.1.2009, s. 5).	
24	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/62/EU ze dne 15. května 2014 o trestněprávní ochraně eura a jiných měn proti padělání, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2000/383/SVV (Úř. věst. L 151, 21.5.2014, s. 1).	30. června 2016 ⁽²⁾
25	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/713 ze dne 17. dubna 2019 o potírání podvodů v oblasti bezhotovostních platebních prostředků a jejich padělání a o nahrazení rámcového rozhodnutí Rady 2001/413/SVV (Úř. věst. L 123, 10.5.2019, s. 18).	31. prosince 2021 ⁽⁷⁾
	Pravidla týkající se eurobankovek a euromincí	
	S výjimkou čl. 1a odst. 2 a 3 a článků 4a, 4b a 4c:	
26	nařízení Rady (ES) č. 2532/98 ze dne 23. listopadu 1998 o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce (Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 4).	30. září 2014 ⁽¹⁾
	ve znění:	
27	nařízení Rady (EU) 2015/159 ze dne 27. ledna 2015, kterým se mění nařízení (ES) č. 2532/98 o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce (Úř. věst. L 27, 3.2.2015, s. 1).	31. prosince 2020 ⁽⁸⁾
28	Závěry Rady ze dne 10. května 1999 o systému řízení kvality euromincí	31. března 2013
29	Sdělení Komise 2001/C 318/03 ze dne 22. října 2001 o ochraně autorského práva ke vzoru společné strany euromincí (K(2001) 600 v konečném znění) (Úř. věst. C 318, 13.11.2001, s. 3).	31. března 2013
30	Obecné zásady Evropské centrální banky ECB/2003/5 ze dne 20. března 2003 o prosazování opatření proti nepřipustným reprodukcím eurobankovek a o výměně a stahování eurobankovek (Úř. věst. L 78, 25.3.2003, s. 20).	31. března 2013
	ve znění:	
31	obecných zásad Evropské centrální banky ECB/2013/11 ze dne 19. dubna 2013, kterými se mění obecné zásady ECB/2003/5 o prosazování opatření proti nepřipustným reprodukcím eurobankovek a o výměně a stahování eurobankovek (Úř. věst. L 118, 30.4.2013, s. 43),	30. září 2014 ⁽¹⁾
32	obecných zásad Evropské centrální banky (EU) 2020/2091 ze dne 4. prosince 2020, kterými se mění obecné zásady ECB/2003/5 o prosazování opatření proti nepřipustným reprodukcím eurobankovek a o výměně a stahování eurobankovek (ECB/2020/61) (Úř. věst. L 423, 15.12.2020, s. 65).	30. září 2022 ⁽⁹⁾
33	Rozhodnutí Evropské centrální banky ECB/2010/14 ze dne 16. září 2010 o ověřování pravosti a upotřebitelnosti eurobankovek a jejich navrácení zpět do oběhu (Úř. věst. L 267, 9.10.2010, s. 1).	30. září 2013
	ve znění:	
34	rozhodnutí Evropské centrální banky ECB/2012/19 ze dne 7. září 2012, kterým se mění rozhodnutí ECB/2010/14 o ověřování pravosti a upotřebitelnosti eurobankovek a jejich navrácení zpět do oběhu (Úř. věst. L 253, 20.9.2012, s. 19),	30. září 2014 ⁽¹⁾

35	rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2019/2195 ze dne 5. prosince 2019, kterým se mění rozhodnutí ECB/2010/14 o ověřování pravosti a upotřebitelnosti eurobankovek a jejich navrácení zpět do oběhu (ECB/2019/39) (Úř. věst. L 330, 20.12.2019, s. 91).	31. prosince 2021 ⁽⁸⁾
36	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1210/2010 ze dne 15. prosince 2010 o ověřování pravosti euromincí a o zacházení s euromincemi nevhodnými pro oběh (Úř. věst. L 339, 22.12.2010, s. 1).	31. března 2013
37	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1214/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o profesionální přeshraniční silniční přepravě eurohotovosti mezi členskými státy eurozóny (Úř. věst. L 316, 29.11.2011, s. 1)	31. března 2015 ⁽¹⁾
38	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 651/2012 ze dne 4. července 2012 o vydávání euromincí (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 135).	30. září 2014 ⁽¹⁾
39	Rozhodnutí Evropské centrální banky ECB/2013/10 ze dne 19. dubna 2013 o nominálních hodnotách, specifikacích, reprodukci, výměně a stahování eurobankovek (Úř. věst. L 118, 30.4.2013, s. 37). ve znění:	30. září 2014 ⁽¹⁾
40	rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2019/669 ze dne 4. dubna 2019, kterým se mění rozhodnutí ECB/2013/10 o nominálních hodnotách, specifikacích, reprodukci, výměně a stahování eurobankovek (Úř. věst. L 113, 29.4.2019, s. 6),	31. prosince 2020 ⁽⁷⁾
41	rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2020/2090 ze dne 4. prosince 2020, kterým se mění rozhodnutí ECB/2013/10 o nominálních hodnotách, specifikacích, reprodukci, výměně a stahování eurobankovek (ECB/2020/60) (Úř. věst. L 423, 15.12.2020, s. 62).	30. září 2022 ⁽⁹⁾
42	Nařízení Rady (EU) č. 729/2014 ze dne 24. června 2014 o nominálních hodnotách a technických specifikacích euromincí určených pro peněžní oběh (přepřacované znění) (Úř. věst. L 194, 2.7.2014, s. 1).	30. září 2014 ⁽²⁾
Právní předpisy v bankovní a finanční oblasti		
43	Směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí (Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1). ve znění:	31. března 2016
44	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/65/ES ze dne 27. září 2001, kterou se mění směrnice 78/660/EHS, 83/349/EHS a 86/635/EHS, pokud se jedná o pravidla oceňování pro roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky některých forem společností, bank a ostatních finančních institucí (Úř. věst. L 283, 27.10.2001, s. 28),	
45	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/51/ES ze dne 18. června 2003, kterou se mění směrnice 78/660/EHS, 83/349/EHS, 86/635/EHS a 91/674/EHS o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách některých forem společností, bank a jiných finančních institucí a pojišťoven (Úř. věst. L 178, 17.7.2003, s. 16),	
46	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/46/ES ze dne 14. června 2006, kterou se mění směrnice Rady 78/660/EHS o ročních účetních závěrkách některých forem společností, 83/349/EHS o konsolidovaných účetních závěrkách, 86/635/EHS o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí a 91/674/EHS o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách pojišťoven (Úř. věst. L 224, 16.8.2006, s. 1).	

47	Směrnice Rady 89/117/EHS ze dne 13. února 1989 o povinnostech poboček usazených ve členském státě, zřízených úvěrovými a finančními institucemi se sídlem mimo tento členský stát, pokud se jedná o zveřejňování ročních účetních dokladů (Úř. věst. L 44, 16.2.1989, s. 40).	31. března 2018
48	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/9/ES ze dne 3. března 1997 o systémech pro odškodnění investorů (Úř. věst. L 84, 26.3.1997, s. 22).	31. března 2018
49	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45). ve znění:	31. března 2018
50	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/44/ES ze dne 6. května 2009, kterou se mění směrnice 98/26/ES o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry a směrnice 2002/47/ES o dohodách o finančním zajištění, pokud jde o propojené systémy a pohledávky z úvěru (Úř. věst. L 146, 10.6.2009, s. 37),	
51	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/78/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2009/65/ES s ohledem na pravomoci Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 120),	
52	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1),	30. září 2019
53	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1),	31. března 2018 kromě čl. 3 odst. 1: 1. února 2023 a od 1. února 2025 ⁽³⁾
54	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/879 ze dne 20. května 2019, kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o schopnost úvěrových institucí a investičních podniků absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace, a směrnice 98/26/ES (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 296).	31. prosince 2022 ⁽⁸⁾
55	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES ze dne 4. dubna 2001 o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí (Úř. věst. L 125, 5.5.2001, s. 15) ve znění:	31. března 2018
56	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).	
57	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění (Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43). ve znění:	31. března 2018

58	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/44/ES ze dne 6. května 2009, kterou se mění směrnice 98/26/ES o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry a směrnice 2002/47/ES o dohodách o finančním zajištění, pokud jde o propojené systémy a pohledávky z úvěru (Úř. věst. L 146, 10.6.2009, s. 37),	
59	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190),	31. března 2018 ^(?)
60	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23 ze dne 16. prosince 2020 o rámci pro ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran a o změně nařízení (EU) č. 1095/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 600/2014, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2015/2365 a směrnic 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 (Úř. věst. L 22, 22.1.2021, s. 1).	31. prosince 2024 (s výjimkou: článku 95 – 31. prosince 2022, čl. 87 odst. 2 – 31. prosince 2023, čl. 9 odst. 1, čl. 9 odst. 2, čl. 9 odst. 3, čl. 9 odst. 4, čl. 9 odst. 6, čl. 9 odst. 7, 9 odst. 9, čl. 9 odst. 10, čl. 9 odst. 12, čl. 9 odst. 13, čl. 9 odst. 17, čl. 9 odst. 18, čl. 9 odst. 19, čl. 10 odst. 1, čl. 10 odst. 3, čl. 10 odst. 8, čl. 10 odst. 9, čl. 10 odst. 10, čl. 10 odst. 11, čl. 10 odst. 12 a článku 11.– 31. prosince 2024, čl. 9 odst. 14 a článku 20. – 31. prosince 2025) ^(?)
61	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém doзору nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu a o změně směrnice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1) a v příslušných případech související opatření úrovně 2 ve znění:	31. března 2018
62	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/1/ES ze dne 9. března 2005, kterou se mění směrnice Rady 73/239/EHS, 85/611/EHS, 91/675/EHS, 92/49/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES, 98/78/ES, 2000/12/ES, 2001/34/ES, 2002/83/ES a 2002/87/ES za účelem zavedení nové organizační struktury výborů pro finanční služby (Úř. věst. L 79, 24.3.2005, s. 9),	
63	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/25/ES ze dne 11. března 2008, kterou se mění směrnice 2002/87/ES o doplňkovém doзору nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu, pokud jde o prováděcí pravomoci svěřené Komisi (Úř. věst. L 81, 20.3.2008, s. 40),	
64	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/78/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2009/65/ES s ohledem na pravomoci Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovníctví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 120),	

65	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/89/EU ze dne 16. listopadu 2011, kterou se mění směrnice 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES a 2009/138/ES, pokud jde o doplňkový dozor nad finančními subjekty ve finančním konglomerátu (Úř. věst. L 326, 8.12.2011, s. 113),	
66	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338),	
67	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2034 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostním dohledu nad investičními podniky a o změně směrnic 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/ES, 2013/36/EU, 2014/59/EU a 2014/65/EU (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 64).	31. prosince 2023 ⁽⁸⁾
68	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 ze dne 16. září 2009 o přeshraničních platbách ve Společenství a zrušení nařízení (ES) č. 2560/2001 (Úř. věst. L 266, 9.10.2009, s. 11) ve znění:	31. března 2018
69	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009 (Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 22).	
70	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7). ve znění:	31. března 2016
71	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338),	30. září 2017 ⁽⁹⁾
72	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).	30. září 2018 ⁽⁴⁾
73	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12). ve znění:	31. března 2016
74	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1022/2013 ze dne 22. října 2013, kterým se mění nařízení (EU) č. 1093/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), pokud jde o svěřené zvláštních úkolů Evropské centrální banky podle nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 5),	

75	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 60, 28.2.2014, s. 34),	
76	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190),	31. března 2018 ⁽²⁾
77	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1),	
78	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35),	30. září 2018 ⁽⁴⁾
79	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2033 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostních požadavcích na investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 575/2013, (EU) č. 600/2014 a (EU) č. 806/2014 (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 1).	31. prosince 2023 ⁽⁸⁾
80	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84). ve znění:	31. března 2016
81	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1),	
82	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 258/2014 ze dne 3. dubna 2014, kterým se zavádí program Unie na podporu zvláštních činností v oblasti účetního výkaznictví a auditu na období 2014–2020 a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 716/2009/ES (Úř. věst. L 105, 8.4.2014, s. 1),	
83	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/51/EU ze dne 16. dubna 2014, kterou se mění směrnice 2003/71/ES a 2009/138/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010 s ohledem na pravomoci Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) (Úř. věst. L 153, 22.5.2014, s. 1),	

84	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23 ze dne 16. prosince 2020 o rámci pro ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran a o změně nařízení (EU) č. 1095/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 600/2014, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2015/2365 a směrnic 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 (Úř. věst. L 22, 22.1.2021, s. 1).	31. prosince 2024 (s výjimkou: článku 95 – 31. prosince 2022, čl. 87 odst. 2 – 31. prosince 2023, čl. 9 odst. 1, čl. 9 odst. 2, čl. 9 odst. 3, čl. 9 odst. 4, čl. 9 odst. 6, čl. 9 odst. 7, 9 odst. 9, čl. 9 odst. 10, čl. 9 odst. 12, čl. 9 odst. 13, čl. 9 odst. 17, čl. 9 odst. 18, čl. 9 odst. 19, čl. 10 odst. 1, čl. 10 odst. 3, čl. 10 odst. 8, čl. 10 odst. 9, čl. 10 odst. 10, čl. 10 odst. 11, čl. 10 odst. 12 a článku 11.– 31. prosince 2024, čl. 9 odst. 14 a článku 20. – 31. prosince 2025) ⁽⁹⁾
85	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1) a v příslušných případech související opatření úrovně 2 ve znění:	30. září 2019 ⁽¹⁾
86	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1),	31. prosince 2020 ⁽³⁾
87	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190),	
88	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 84),	
89	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2015/849/EU ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73),	30. září 2019 ⁽⁴⁾
90	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2365 ze dne 25. listopadu 2015 o transparentnosti obchodů zajišťujících financování a opětovného použití a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 1),	
91	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/834 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 648/2012, pokud jde o povinnost clearingů a její pozastavení, požadavky na oznamování, techniky zmírňování rizika u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, registraci registrů obchodních údajů, dohled nad těmito registry a požadavky na ně (Úř. věst. L 141, 28.5.2019, s. 42),	31. prosince 2021 ⁽⁸⁾

92	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/876 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr, ukazatel čistého stabilního financování, požadavky na kapitál a způsobilé závazky, úvěrové riziko protistrany, tržní riziko, expozice vůči ústředním protistranám, expozice vůči subjektům kolektivního investování, velké expozice, požadavky na podávání zpráv a zpřístupňování informací, a nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 1),	31. prosince 2023 ⁽⁸⁾
93	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23 ze dne 16. prosince 2020 o rámci pro ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran a o změně nařízení (EU) č. 1095/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 600/2014, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2015/2365 a směrnic 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 (Úř. věst. L 22, 22.1.2021, s. 1),	31. prosince 2024 (s výjimkou: článku 95 – 31. prosince 2022, čl. 87 odst. 2 – 31. prosince 2023, čl. 9 odst. 1, čl. 9 odst. 2, čl. 9 odst. 3, čl. 9 odst. 4, čl. 9 odst. 6, čl. 9 odst. 7, 9 odst. 9, čl. 9 odst. 10, čl. 9 odst. 12, čl. 9 odst. 13, čl. 9 odst. 17, čl. 9 odst. 18, čl. 9 odst. 19, čl. 10 odst. 1, čl. 10 odst. 3, čl. 10 odst. 8, čl. 10 odst. 9, čl. 10 odst. 10, čl. 10 odst. 11, čl. 10 odst. 12 a článku 11.– 31. prosince 2024, čl. 9 odst. 14 a článku 20. – 31. prosince 2025) ⁽⁹⁾
94	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/168 ze dne 10. února 2021, kterým se mění nařízení (EU) 2016/1011, pokud jde o vynětí některých referenčních hodnot spotových směnných kurzů třetích zemí a stanovení náhrady za některé referenční hodnoty, jejichž poskytování je ukončováno, a kterým se mění nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 49, 12.2.2021, s. 6).	31. prosince 2023 ⁽⁹⁾
95	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1) a v příslušných případech související opatření úrovně 2 ve znění:	30. září 2017 ⁽¹⁾
96	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2395 ze dne 12. prosince 2017, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o přechodná opatření pro zmírnění dopadu zavedení IFRS 9 na kapitál a pro zacházení s některými expozicemi vůči subjektům veřejného sektoru denominovanými v národní měně kteréhokoli členského státu jako s velkými expozicemi (Úř. věst. L 345, 27.12.2017, s. 27),	30. června 2019 ⁽⁶⁾
97	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2401 ze dne 12. prosince 2017, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 1),	31. března 2020 ⁽⁶⁾
98	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/630 ze dne 17. dubna 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o minimální krytí ztrát z nevýkonných expozic (Úř. věst. L 111, 25.4.2019, s. 4),	31. prosince 2020 ⁽⁷⁾
99	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/876 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr, ukazatel čistého stabilního financování, požadavky na kapitál a způsobilé závazky, úvěrové riziko protistrany, tržní riziko, expozice vůči ústředním protistranám, expozice vůči subjektům kolektivního investování, velké expozice, požadavky na podávání zpráv a zpřístupňování informací, a nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 1),	31. prosince 2023 ⁽⁸⁾

100	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2033 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostních požadavcích na investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 575/2013, (EU) č. 600/2014 a (EU) č. 806/2014 (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 1),	31. prosince 2023 ⁽⁸⁾
101	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/873 ze dne 24. června 2020, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013 a (EU) 2019/876, pokud jde o některé úpravy v reakci na pandemii COVID-19 (Úř. věst. L 204, 26.6.2020, s. 4),	31. prosince 2022 (s výjimkou čl. 1 bodu 4 – 31. prosince 2023) ⁽⁹⁾
102	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/558 ze dne 31. března 2021, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o úpravy rámce pro sekuritizaci na podporu hospodářského oživení v reakci na krizi způsobenou onemocněním COVID-19 (Úř. věst. L 116, 6.4.2021, s. 25).	31. prosince 2023 (s výjimkou čl. 1 bodů 2 a 4 – 31. prosince 2024) ⁽⁹⁾
103	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338) a v příslušných případech souvisejících opatření úrovně 2 ve znění:	30. září 2017 ⁽¹⁾
104	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190),	31. března 2018 ⁽²⁾
105	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/878 ze dne 20. května 2019, kterou se mění směrnice 2013/36/EU, pokud jde o osvobozené subjekty, finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti, odměňování, opatření a pravomoci v oblasti dohledu a opatření na zachování kapitálu (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 253),	31. prosince 2022 ⁽⁸⁾
106	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2034 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostním dohledu nad investičními podniky a o změně směrnic 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/ES, 2013/36/EU, 2014/59/EU a 2014/65/EU (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 64),	31. prosince 2023 ⁽⁸⁾
107	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/338 ze dne 16. února 2021, kterou se mění směrnice 2014/65/EU, pokud jde o požadavky na informace, řízení produktů a limity pozic, a směrnice 2013/36/EU a (EU) 2019/878, pokud jde o použití těchto směrnic v případě investičních podniků, s cílem napomoci oživení po krizi způsobené onemocněním COVID-19 (Úř. věst. L 68, 26.2.2021, s. 14).	31. prosince 2023 ⁽⁹⁾
108	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 1) a v příslušných případech související opatření úrovně 2 ve znění:	30. září 2018 ⁽⁴⁾
109	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011 ze dne 8. června 2016 o indexech, které jsou používány jako referenční hodnoty ve finančních nástrojích a finančních smlouvách nebo k měření výkonnosti investičních fondů, a o změně směrnic 2008/48/ES a 2014/17/EU a nařízení (EU) č. 596/2014 (Úř. věst. L 171, 29.6.2016, s. 1),	1. března 2020 ⁽⁶⁾

110	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1033 ze dne 23. června 2016, kterým se mění nařízení (EU) č. 600/2014 o trzích finančních nástrojů, nařízení (EU) č. 596/2014 o zneužívání trhu a nařízení (EU) č. 909/2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů (Úř. věst. L 175, 30.6.2016, s. 1).	30. září 2018 ⁽³⁾
111	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (přepracované znění) (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149).	31. března 2016 ⁽²⁾
112	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/57/EU ze dne 16. dubna 2014 o trestních sankcích za zneužívání trhu (směrnice o zneužívání trhu) (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 179).	30. září 2018 ⁽⁴⁾
113	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190), a v příslušných případech související opatření úrovně 2 ve znění:	31. března 2018 ⁽²⁾
114	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2399 ze dne 12. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o pořadí nezajištěných dluhových nástrojů v insolvenční hierarchii (Úř. věst. L 345, 27.12.2017, s. 96),	31. října 2019 ⁽⁶⁾
115	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/879 ze dne 20. května 2019, kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o schopnost úvěrových institucí a investičních podniků absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace, a směrnice 98/26/ES (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 296),	31. prosince 2022 ⁽⁸⁾
116	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2034 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostním dohledu nad investičními podniky a o změně směrnic 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/ES, 2013/36/EU, 2014/59/EU a 2014/65/EU (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 64),	31. prosince 2023 ⁽⁸⁾
117	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23 ze dne 16. prosince 2020 o rámci pro ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran a o změně nařízení (EU) č. 1095/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 600/2014, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2015/2365 a směrnic 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 (Úř. věst. L 22, 22.1.2021, s. 1).	31. prosince 2024 (s výjimkou: článku 95 – 31. prosince 2022, čl. 87 odst. 2 – 31. prosince 2023, čl. 9 odst. 1, čl. 9 odst. 2, čl. 9 odst. 3, čl. 9 odst. 4, čl. 9 odst. 6, čl. 9 odst. 7, 9 odst. 9, čl. 9 odst. 10, čl. 9 odst. 12, čl. 9 odst. 13, čl. 9 odst. 17, čl. 9 odst. 18, čl. 9 odst. 19, čl. 10 odst. 1, čl. 10 odst. 3, čl. 10 odst. 8, čl. 10 odst. 9, čl. 10 odst. 10, čl. 10 odst. 11, čl. 10 odst. 12 a článku 11.– 31. prosince 2024, čl. 9 odst. 14 a článku 20. – 31. prosince 2025) ⁽⁹⁾

118	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349) a v příslušných případech související opatření úrovně 2 ve znění:	31. prosince 2020 ⁽³⁾
119	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1),	31. prosince 2020 ⁽⁴⁾
120	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1034 ze dne 23. června 2016, kterou se mění směrnice 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů (Úř. věst. L 175, 30.6.2016, s. 8),	31. prosince 2021 ⁽⁵⁾
121	s výjimkou čl. 64 odst. 5: směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2034 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostním dohledu nad investičními podniky a o změně směrnic 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/ES, 2013/36/EU, 2014/59/EU a 2014/65/EU (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 64),	31. prosince 2023 ⁽⁸⁾
122	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2177 ze dne 18. prosince 2019, kterou se mění směrnice 2009/138/ES o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II), směrnice 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů a směrnice (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu (Úř. věst. L 334, 27.12.2019, s. 155),	31. prosince 2024 ⁽⁸⁾
123	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1504 ze dne 7. října 2020, kterou se mění směrnice 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů (Úř. věst. L 347, 20.10.2020, s. 50),	31. prosince 2023 ⁽⁹⁾
124	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/338 ze dne 16. února 2021, kterou se mění směrnice 2014/65/EU, pokud jde o požadavky na informace, řízení produktů a limity pozic, a směrnice 2013/36/EU a (EU) 2019/878, pokud jde o použití těchto směrnic v případě investičních podniků, s cílem napomoci oživení po krizi způsobené onemocněním COVID-19 (Úř. věst. L 68, 26.2.2021, s. 14).	31. prosince 2023 ⁽⁹⁾
125	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 84) a v příslušných případech související opatření úrovně 2 ve znění:	31. prosince 2020 ⁽³⁾
126	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1033 ze dne 23. června 2016, kterým se mění nařízení (EU) č. 600/2014 o trzích finančních nástrojů, nařízení (EU) č. 596/2014 o zneužívání trhu a nařízení (EU) č. 909/2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů (Úř. věst. L 175, 30.6.2016, s. 1),	31. prosince 2020 ⁽³⁾
127	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2033 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostních požadavcích na investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 575/2013, (EU) č. 600/2014 a (EU) č. 806/2014 (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 1),	31. prosince 2023 ⁽⁸⁾

128	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23 ze dne 16. prosince 2020 o rámci pro ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran a o změně nařízení (EU) č. 1095/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 600/2014, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2015/2365 a směrnic 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 (Úř. věst. L 22, 22.1.2021, s. 1).	31. prosince 2024 (s výjimkou: článku 95 – 31. prosince 2022, čl. 87 odst. 2 – 31. prosince 2023, čl. 9 odst. 1, čl. 9 odst. 2, čl. 9 odst. 3, čl. 9 odst. 4, čl. 9 odst. 6, čl. 9 odst. 7, 9 odst. 9, čl. 9 odst. 10, čl. 9 odst. 12, čl. 9 odst. 13, čl. 9 odst. 17, čl. 9 odst. 18, čl. 9 odst. 19, čl. 10 odst. 1, čl. 10 odst. 3, čl. 10 odst. 8, čl. 10 odst. 9, čl. 10 odst. 10, čl. 10 odst. 11, čl. 10 odst. 12 a článku 11.– 31. prosince 2024, čl. 9 odst. 14 a článku 20. – 31. prosince 2025) ⁽⁹⁾
129	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1). ve znění:	31. prosince 2020 ⁽⁴⁾
130	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1033 ze dne 23. června 2016, kterým se mění nařízení (EU) č. 600/2014 o trzích finančních nástrojů, nařízení (EU) č. 596/2014 o zneužívání trhu a nařízení (EU) č. 909/2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů (Úř. věst. L 175, 30.6.2016, s. 1).	31. prosince 2020 ⁽⁶⁾
131	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2365 ze dne 25. listopadu 2015 o transparentnosti obchodů zajišťujících financování a opětovného použití a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 1), ve znění:	30. září 2019 ⁽⁴⁾
132	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23 ze dne 16. prosince 2020 o rámci pro ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran a o změně nařízení (EU) č. 1095/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 600/2014, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2015/2365 a směrnic 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 (Úř. věst. L 22, 22.1.2021, s. 1).	31. prosince 2024 (s výjimkou: článku 95 – 31. prosince 2022, čl. 87 odst. 2 – 31. prosince 2023, čl. 9 odst. 1, čl. 9 odst. 2, čl. 9 odst. 3, čl. 9 odst. 4, čl. 9 odst. 6, čl. 9 odst. 7, 9 odst. 9, čl. 9 odst. 10, čl. 9 odst. 12, čl. 9 odst. 13, čl. 9 odst. 17, čl. 9 odst. 18, čl. 9 odst. 19, čl. 10 odst. 1, čl. 10 odst. 3, čl. 10 odst. 8, čl. 10 odst. 9, čl. 10 odst. 10, čl. 10 odst. 11, čl. 10 odst. 12 a článku 11.– 31. prosince 2024, čl. 9 odst. 14 a článku 20. – 31. prosince 2025) ⁽⁹⁾
133	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35) a v příslušných případech související opatření úrovně 2	30. září 2018 ⁽⁴⁾

134	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011 ze dne 8. června 2016 o indexech, které jsou používány jako referenční hodnoty ve finančních nástrojích a finančních smlouvách nebo k měření výkonnosti investičních fondů, a o změně směrnic 2008/48/ES a 2014/17/EU a nařízení (EU) č. 596/2014 (Úř. věst. L 171, 29.6.2016, s. 1). ve znění:	1. března 2020 ⁽⁶⁾
135	nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2019/2089 ze dne 27. listopadu 2019, kterým se mění nařízení (EU) 2016/1011, pokud jde o referenční hodnoty EU pro transformaci hospodářství spjatou s klimatem, referenční hodnoty EU navázané na Pařížskou dohodu a zveřejňování informací týkajících se udržitelnosti pro referenční hodnoty (Úř. věst. L 317, 9.12.2019, s. 17),	31. prosince 2021 ⁽⁸⁾
136	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/168 ze dne 10. února 2021, kterým se mění nařízení (EU) 2016/1011, pokud jde o vynětí některých referenčních hodnot spotových směnných kurzů třetích zemí a stanovení náhrady za některé referenční hodnoty, jejichž poskytování je ukončováno, a kterým se mění nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 49, 12.2.2021, s. 6).	31. prosince 2023 ⁽⁹⁾
Právní předpisy týkající se sběru statistických dat (*)		
137	Obecné zásady Evropské centrální banky ECB/2013/24 ze dne 25. července 2013 o statistické zpravodajské povinnosti stanovené Evropskou centrální bankou v oblasti čtvrtletních finančních účtů (Úř. věst. L 2, 7.1.2014, s. 34). ve znění:	31. března 2016 ⁽²⁾
138	obecných zásad Evropské centrální banky (EU) 2016/66 ze dne 26. listopadu 2015, kterými se mění obecné zásady ECB/2013/24 o statistické zpravodajské povinnosti stanovené Evropskou centrální bankou v oblasti čtvrtletních finančních účtů (ECB/2015/40) (Úř. věst. L 14, 21.1.2016, s. 36),	31. března 2017 ⁽⁴⁾
139	obecných zásad Evropské centrální banky (EU) 2020/1553 ze dne 14. října 2020, kterými se mění obecné zásady ECB/2013/24 o statistické zpravodajské povinnosti stanovené Evropskou centrální bankou v oblasti čtvrtletních finančních účtů (ECB/2020/51) (Úř. věst. L 354, 26.10.2020, s. 24),	31. prosince 2022 ⁽⁹⁾
140	obecných zásad Evropské centrální banky (EU) 2021/827 ze dne 29. dubna 2021, kterými se mění obecné zásady ECB/2013/24 o statistické zpravodajské povinnosti stanovené Evropskou centrální bankou v oblasti čtvrtletních finančních účtů (ECB/2021/20) (Úř. věst. L 184, 25.5.2021, s. 4).	31. prosince 2022 ⁽⁹⁾
141	Nařízení Evropské centrální banky (EU) 2021/379 ze dne 22. ledna 2021 o rozvahových položkách úvěrových institucí a sektoru měnových finančních institucí (přepracované znění) (ECB/2021/2) (Úř. věst. L 73, 3.3.2021, s. 16.) ⁽⁹⁾	31. prosince 2022 ⁽⁹⁾
142	Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 1072/2013 ze dne 24. září 2013 o statistice úrokových sazeb uplatňovaných měnovými finančními institucemi (přepracované znění) (ECB/2013/34) (Úř. věst. L 297, 7.11.2013, s. 51). ve znění:	31. března 2016 ⁽²⁾
143	nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 756/2014 ze dne 8. července 2014, kterým se mění nařízení (EU) č. 1072/2013 (ECB/2013/34) o statistice úrokových sazeb uplatňovaných měnovými finančními institucemi (ECB/2014/30) (Úř. věst. L 205, 12.7.2014, s. 14).	
144	Obecné zásady Evropské centrální banky (EU) 2021/830 ze dne 26. března 2021 o statistice rozvahových položek a statistice úrokových sazeb měnových finančních institucí (ECB/2021/11)	31. prosince 2022 ⁽⁹⁾

-
- (¹) Smíšený výbor z roku 2013 se dohodl na těchto lhůtách na základě čl. 8 odst. 4 Měnové dohody ze dne 30. června 2011 mezi Evropskou unií a Andorrským knížectvím.
- (²) Smíšený výbor z roku 2014 se dohodl na těchto lhůtách na základě čl. 8 odst. 4 Měnové dohody ze dne 30. června 2011 mezi Evropskou unií a Andorrským knížectvím.
- (³) Smíšený výbor z roku 2015 se dohodl na těchto lhůtách na základě čl. 8 odst. 4 Měnové dohody ze dne 30. června 2011 mezi Evropskou unií a Andorrským knížectvím.
- (⁴) Smíšený výbor z roku 2016 se dohodl na těchto lhůtách na základě čl. 8 odst. 4 Měnové dohody ze dne 30. června 2011 mezi Evropskou unií a Andorrským knížectvím.
- (⁵) Smíšený výbor z roku 2017 se dohodl na těchto lhůtách na základě čl. 8 odst. 4 Měnové dohody ze dne 30. června 2011 mezi Evropskou unií a Andorrským knížectvím.
- (⁶) Smíšený výbor z roku 2018 se dohodl na těchto lhůtách na základě čl. 8 odst. 4 Měnové dohody ze dne 30. června 2011 mezi Evropskou unií a Andorrským knížectvím.
- (⁷) Smíšený výbor z roku 2019 se dohodl na těchto lhůtách na základě čl. 8 odst. 4 Měnové dohody ze dne 30. června 2011 mezi Evropskou unií a Andorrským knížectvím.
- (⁸) Smíšený výbor z roku 2020 se dohodl na těchto lhůtách na základě čl. 8 odst. 4 Měnové dohody ze dne 30. června 2011 mezi Evropskou unií a Andorrským knížectvím.
- (⁹) Smíšený výbor z roku 2021 se dohodl na těchto lhůtách na základě čl. 8 odst. 4 Měnové dohody ze dne 30. června 2011 mezi Evropskou unií a Andorrským knížectvím.
- (*) Jak bylo dohodnuto podle vzoru pro zjednodušené výkaznictví pro statistické účely.“
-

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2022/446**ze dne 15. března 2022,****kterým se mění příloha Měnové dohody mezi Evropskou unií a Republikou San Marino**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na Měnovou dohodu mezi Evropskou unií a Republikou San Marino ze dne 27. března 2012 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 8 odst. 5 této dohody,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Měnová dohoda mezi Unií a San Marinem (dále jen „dohoda“) vstoupila v platnost dne 1. září 2012.
- (2) V čl. 8 odst. 1 dohody se San Marinu ukládá provést unijní právní předpisy a pravidla v oblasti eurobankovek a euromincí, bankovního a finančního práva, předcházení praní peněz, předcházení podvodům a padělání hotovostních a bezhotovostních prostředků pro placení, medailů a žetonů a v oblasti požadavků na výkaznictví pro statistické účely. Tyto předpisy a pravidla jsou uvedeny v příloze měnové dohody.
- (3) Za účelem zohlednění nových relevantních právních předpisů a pravidel Unie a změn stávajících právních předpisů a pravidel by Komise měla jednou ročně či častěji, je-li to nutné, změnit přílohu měnové dohody.
- (4) Některé právní předpisy a pravidla Unie již nejsou relevantní, a proto by měly být z přílohy odstraněny, zatímco jiné relevantní právní předpisy a pravidla Unie byly přijaty nebo změněny, což je třeba do přílohy doplnit.
- (5) Příloha měnové dohody by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Příloha Měnové dohody mezi Evropskou unií a Republikou San Marino se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto rozhodnutí.

*Článek 2*Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 15. března 2022.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

⁽¹⁾ Úř. věst. C 121, 26.4.2012, s. 5.

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA

	Právní předpisy, jež mají být provedeny	Lhůta pro provedení
	Předcházení praní peněz	
1	Rozhodnutí Rady 2000/642/SVV ze dne 17. října 2000 o způsobech spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami členských států při výměně informací (Úř. věst. L 271, 24.10.2000, s. 4)	1. září 2013
2	Rámcové rozhodnutí Rady 2001/500/SVV ze dne 26. června 2001 o praní peněz, identifikaci, vysledování, zmrazení, zajištění a propadnutí nástrojů trestné činnosti a výnosů z ní (Úř. věst. L 182, 5.7.2001, s. 1)	
3	Rámcové rozhodnutí Rady 2005/212/SVV ze dne 24. února 2005 o konfiskaci výnosů a majetku z trestné činnosti a nástrojů trestné činnosti (Úř. věst. L 68, 15.3.2005, s. 49)	1. října 2014 ⁽¹⁾
4	Rozhodnutí Rady 2007/845/SVV ze dne 6. prosince 2007 o spolupráci mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti v jednotlivých členských státech v oblasti vysledování a identifikace výnosů z trestné činnosti nebo jiného majetku v souvislosti s trestnou činností (Úř. věst. L 332, 18.12.2007, s. 103)	
5	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU ze dne 3. dubna 2014 o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii (Úř. věst. L 127, 29.4.2014, s. 39)	1. listopadu 2016 ⁽²⁾
6	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ze dne 20. května 2015 o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků a o zrušení nařízení (ES) č. 1781/2006 (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 1)	1. října 2017 ⁽³⁾
7	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2015/849/EU ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73) ve znění:	1. října 2017 ⁽³⁾
8	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/843 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu a směrnice 2009/138/ES a 2013/36/EU (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 43), doplněná:	31. prosinec 2020 ⁽⁶⁾
9	nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675 ze dne 14. července 2016, kterým se směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 doplňuje o identifikaci vysoce rizikových třetích zemí se strategickými nedostatky (Úř. věst. L 254, 20.9.2016, s. 1), ve znění:	1. října 2017 ⁽⁵⁾
10	nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/105 ze dne 27. října 2017, kterým se mění nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675, pokud jde o doplnění Etiopie na seznam vysoce rizikových třetích zemí v tabulce v bodě I přílohy (Úř. věst. L 19, 24.1.2018, s. 1),	31. března 2019 ⁽⁶⁾

11	nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/212 ze dne 13. prosince 2017, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849, pokud jde o přidání Šrí Lanky, Trinidadu a Tobagu a Tuniska do tabulky v bodě I přílohy (Úř. věst. L 41, 14.2.2018, s. 4),	31. března 2019 ⁽⁶⁾
12	nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/1467 ze dne 27. července 2018, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849, pokud jde o přidání Pákistánu do tabulky v bodě I přílohy (Úř. věst. L 246, 2.10.2018, s. 1),	31. prosince 2019 ⁽⁷⁾
13	nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/855 ze dne 7. května 2020, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849, pokud jde o doplnění Baham, Barbadosu, Botswany, Kambodže, Ghany, Jamajky, Mauricia, Mongolska, Myanmaru/Barmy, Nikaraguy, Panamy a Zimbabwe do tabulky v bodě I přílohy a vyškrtnutí Bosny a Hercegoviny, Etiopie, Guyany, Laoské lidové demokratické republiky, Šrí Lanky a Tuniska z této tabulky (Úř. věst. L 195, 19.6.2020, s. 1)	31. prosince 2022 ⁽⁸⁾
14	nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/37 ze dne 7. prosince 2020, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849, pokud jde o odstranění Mongolska z tabulky v bodě I přílohy (Úř. věst. L 14, 18.1.2021, s. 1)	31. prosince 2023 ⁽⁹⁾
15	nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/758 ze dne 31. ledna 2019, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849, pokud jde o regulační technické normy pro minimální opatření a druh dalších opatření, která musí úvěrové a finanční instituce přijmout ke zmírnění rizika praní peněz a financování terorismu v některých třetích zemích (Úř. věst. L 125, 14.5.2019, s. 4)	31. prosince 2020 ⁽⁷⁾
16	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1672 ze dne 23. října 2018 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Unie nebo ji opouštějící a o zrušení nařízení (ES) č. 1889/2005 (Úř. věst. L 284, 12.11.2018, s. 6)	31. prosince 2021 ⁽⁷⁾
17	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1673 ze dne 23. října 2018 o boji vedeném trestněprávní cestou proti praní peněz (Úř. věst. L 284, 12.11.2018, s. 22)	31. prosince 2021 ⁽⁷⁾
	Předcházení podvodům a padělání	
18	Nařízení Rady (ES) č. 1338/2001 ze dne 28. června 2001, kterým se stanoví opatření nutná k ochraně eura proti padělání (Úř. věst. L 181, 4.7.2001, s. 6) ve znění:	1. září 2013
19	nařízení Rady (ES) č. 44/2009 ze dne 18. prosince 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 1338/2001, kterým se stanoví opatření nutná k ochraně eura proti padělání (Úř. věst. L 17, 22.1.2009, s. 1)	
20	Rozhodnutí Rady 2001/887/SVV ze dne 6. prosince 2001 o ochraně eura proti padělání (Úř. věst. L 329, 14.12.2001, s. 1)	1. září 2013
21	Rozhodnutí Rady 2003/861/ES ze dne 8. prosince 2003 o analýze a spolupráci s ohledem na padělané euromince (Úř. věst. L 325, 12.12.2003, s. 44)	1. září 2013

22	Nařízení Rady (ES) č. 2182/2004 ze dne 6. prosince 2004 o medailích a žetonech podobných euromincím (Úř. věst. L 373, 21.12.2004, s. 1) ve znění:	1. září 2013
23	nařízení Rady (ES) č. 46/2009 ze dne 18. prosince 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 2182/2004 o medailích a žetonech podobných euromincím (Úř. věst. L 17, 22.1.2009, s. 5)	
24	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/62/EU ze dne 15. května 2014 o trestněprávní ochraně eura a jiných měn proti padělání, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2000/383/SVV (Úř. věst. L 151, 21.5.2014, s. 1)	1. července 2016 ⁽²⁾
25	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/713 ze dne 17. dubna 2019 o potírání podvodů v oblasti bezhotovostních platebních prostředků a jejich padělání a o nahrazení rámcového rozhodnutí Rady 2001/413/SVV (Úř. věst. L 123, 10.5.2019, s. 18)	31. prosince 2021 ⁽⁷⁾
	Pravidla týkající se eurobankovek a euromincí	
26	S výjimkou čl. 1a odst. 2 a 3 a článků 4a, 4b a 4c: Nařízení Rady (ES) č. 2532/98 ze dne 23. listopadu 1998 o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce (Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 4) ve znění:	1. září 2013
27	nařízení Rady (EU) 2015/159 ze dne 27. ledna 2015, kterým se mění nařízení (ES) č. 2532/98 o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce (Úř. věst. L 27, 3.2.2015, s. 1)	31. října 2021 ⁽⁸⁾
28	Závěry Rady ze dne 10. května 1999 o systému řízení kvality euromincí	1. září 2013
29	Sdělení Komise 2001/C 318/03 ze dne 22. října 2001 o ochraně autorského práva ke vzoru společné strany euromincí (K(2001) 600 v konečném znění) (Úř. věst. C 318, 13.11.2001, s. 3)	1. září 2013
30	Obecné zásady Evropské centrální banky ECB/2003/5 ze dne 20. března 2003 o prosazování opatření proti nepřipustným reprodukcím eurobankovek a o výměně a stahování eurobankovek (Úř. věst. L 78, 25.3.2003, s. 20) ve znění:	1. září 2013
31	obecných zásad Evropské centrální banky ECB/2013/11 ze dne 19. dubna 2013, kterými se mění obecné zásady ECB/2003/5 o prosazování opatření proti nepřipustným reprodukcím eurobankovek a o výměně a stahování eurobankovek (Úř. věst. L 118, 30.4.2013, s. 43)	1. října 2013 ⁽¹⁾
32	obecných zásad Evropské centrální banky (EU) 2020/2091 ze dne 4. prosince 2020, kterými se mění obecné zásady ECB/2003/5 o prosazování opatření proti nepřipustným reprodukcím eurobankovek a o výměně a stahování eurobankovek (ECB/2020/61) (Úř. věst. L 423, 15.12.2020, s. 65)	30. září 2022 ⁽⁹⁾
33	Rozhodnutí Evropské centrální banky ECB/2010/14 ze dne 16. září 2010 o ověřování pravosti a upotřebitelnosti eurobankovek a jejich navrácení zpět do oběhu (Úř. věst. L 267, 9.10.2010, s. 1) ve znění:	1. září 2013
34	rozhodnutí Evropské centrální banky ECB/2012/19 ze dne 7. září 2012, kterým se mění rozhodnutí ECB/2010/14 o ověřování pravosti a upotřebitelnosti eurobankovek a jejich navrácení zpět do oběhu (2012/507/EU) (Úř. věst. L 253, 20.9.2012, s. 19),	1. října 2013 ⁽¹⁾

35	rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2019/2195 ze dne 5. prosince 2019, kterým se mění rozhodnutí ECB/2010/14 o ověřování pravosti a upotřebitelnosti eurobankovek a jejich navrácení zpět do oběhu (ECB/2019/39) (Úř. věst. L 330, 20.12.2019, s. 91)	31. prosince 2021 ⁽⁸⁾
36	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1210/2010 ze dne 15. prosince 2010 o ověřování pravosti euromincí a o zacházení s euromincemi nevhodnými pro oběh (Úř. věst. L 339, 22.12.2010, s. 1)	1. září 2013
37	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1214/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o profesionální přeshraniční silniční přepravě eurohotovosti mezi členskými státy eurozóny (Úř. věst. L 316, 29.11.2011, s. 1)	1. října 2014 ⁽⁹⁾
38	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 651/2012 ze dne 4. července 2012 o vydávání euromincí (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 135)	1. října 2013 ⁽¹⁾
39	Rozhodnutí ECB/2013/10 o nominálních hodnotách, specifikacích, reprodukcí, výměně a stahování eurobankovek (ECB/2013/10) (Úř. věst. L 118, 30.4.2013, s. 37) ve znění:	1. října 2013 ⁽¹⁾
40	rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2019/669 ze dne 4. dubna 2019, kterým se mění rozhodnutí ECB/2013/10 o nominálních hodnotách, specifikacích, reprodukcí, výměně a stahování eurobankovek (Úř. věst. L 113, 29.4.2019, s. 6)	31. prosince 2020 ⁽⁷⁾
41	rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2020/2090 ze dne 4. prosince 2020, kterým se mění rozhodnutí ECB/2013/10 o nominálních hodnotách, specifikacích, reprodukcí, výměně a stahování eurobankovek (ECB/2020/60) (Úř. věst. L 423, 15.12.2020, s. 62)	30. září 2022 ⁽⁸⁾
42	Nařízení Rady (EU) č. 729/2014 ze dne 24. června 2014 o nominálních hodnotách a technických specifikacích euromincí určených pro peněžní oběh (přepracované znění) (Úř. věst. L 194, 2.7.2014, s. 1)	1. října 2013 ⁽¹⁾
Právní předpisy v bankovní a finanční oblasti		
43	Směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí (Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1) ve znění:	1. září 2016
44	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/65/ES ze dne 27. září 2001, kterou se mění směrnice 78/660/EHS, 83/349/EHS a 86/635/EHS, pokud se jedná o pravidla oceňování pro roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky některých forem společností, bank a ostatních finančních institucí (Úř. věst. L 283, 27.10.2001, s. 28),	
45	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/51/ES ze dne 18. června 2003, kterou se mění směrnice 78/660/EHS, 83/349/EHS, 86/635/EHS a 91/674/EHS o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách některých forem společností, bank a jiných finančních institucí a pojišťoven (Úř. věst. L 178, 17.7.2003, s. 16),	
46	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/46/ES ze dne 14. června 2006, kterou se mění směrnice Rady 78/660/EHS o ročních účetních závěrkách některých forem společností, 83/349/EHS o konsolidovaných účetních závěrkách, 86/635/EHS o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí a 91/674/EHS o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách pojišťoven (Úř. věst. L 224, 16.8.2006, s. 1)	

47	Směrnice Rady 89/117/EHS ze dne 13. února 1989 o povinnostech poboček usazených ve členském státě, zřízených úvěrovými a finančními institucemi se sídlem mimo tento členský stát, pokud se jedná o zveřejňování ročních účetních dokladů (Úř. věst. L 44, 16.2.1989, s. 40)	1. září 2018
48	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/9/ES ze dne 3. března 1997 o systémech pro odškodnění investorů (Úř. věst. L 84, 26.3.1997, s. 22)	1. září 2018
49	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45) ve znění:	1. září 2018
50	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/44/ES ze dne 6. května 2009, kterou se mění směrnice 98/26/ES o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry a směrnice 2002/47/ES o dohodách o finančním zajištění, pokud jde o propojené systémy a pohledávky z úvěru (Úř. věst. L 146, 10.6.2009, s. 37),	
51	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/78/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2009/65/ES s ohledem na pravomoci Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnínictví), Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 120),	
52	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1),	30. září 2019 ^(*)
53	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1),	1. září 2018
54	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/879 ze dne 20. května 2019, kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o schopnost úvěrových institucí a investičních podniků absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace, a směrnice 98/26/ES (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 296).	31. prosince 2022 ^(*)
55	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES ze dne 4. dubna 2001 o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí (Úř. věst. L 125, 5.5.2001, s. 15) ve znění:	1. září 2018
56	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190),	

57	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění (Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43) ve znění:	1. září 2018
58	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/44/ES ze dne 6. května 2009, kterou se mění směrnice 98/26/ES o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry a směrnice 2002/47/ES o dohodách o finančním zajištění, pokud jde o propojené systémy a pohledávky z úvěru (Úř. věst. L 146, 10.6.2009, s. 37),	
59	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190),	1. září 2018 ^(?)
60	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23 ze dne 16. prosince 2020 o rámci pro ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran a o změně nařízení (EU) č. 1095/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 600/2014, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2015/2365 a směrnic 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 (Úř. věst. L 22, 22.1.2021, s. 1)	31. prosince 2024 (s výjimkou: článku 95 – 31. prosince 2022, čl. 87 odst. 2 – 31. prosince 2023, čl. 9 odst. 1, čl. 9 odst. 2, čl. 9 odst. 3, čl. 9 odst. 4, čl. 9 odst. 6, čl. 9 odst. 7, 9 odst. 9, čl. 9 odst. 10, čl. 9 odst. 12, čl. 9 odst. 13, čl. 9 odst. 17, čl. 9 odst. 18, čl. 9 odst. 19, čl. 10 odst. 1, čl. 10 odst. 3, čl. 10 odst. 8, čl. 10 odst. 9, čl. 10 odst. 10, čl. 10 odst. 11, čl. 10 odst. 12 a článku 11.– 31. prosince 2024, čl. 9 odst. 14 a článku 20. – 31. prosince 2025) ^(?)
61	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu a o změně směrnice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1) a v příslušných případech související opatření úrovně 2 ve znění:	1. září 2018
62	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/1/ES ze dne 9. března 2005, kterou se mění směrnice Rady 73/239/EHS, 85/611/EHS, 91/675/EHS, 92/49/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES, 98/78/ES, 2000/12/ES, 2001/34/ES, 2002/83/ES a 2002/87/ES za účelem zavedení nové organizační struktury výborů pro finanční služby (Úř. věst. L 79, 24.3.2005, s. 9),	
63	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/25/ES ze dne 11. března 2008, kterou se mění směrnice 2002/87/ES o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu, pokud jde o prováděcí pravomoci svěřené Komisi (Úř. věst. L 81, 20.3.2008, s. 40),	

64	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/78/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2009/65/ES s ohledem na pravomoci Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 120),	
65	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/89/EU ze dne 16. listopadu 2011, kterou se mění směrnice 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES a 2009/138/ES, pokud jde o doplňkový dozor nad finančními subjekty ve finančním konglomerátu (Úř. věst. L 326, 8.12. 2011, s. 113),	
66	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338),	
67	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2034 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostním dohledu nad investičními podniky a o změně směrnic 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/ES, 2013/36/EU, 2014/59/EU a 2014/65/EU (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 64)	31. prosince 2023 ^(*)
68	Nářízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 ze dne 16. září 2009 o přeshraničních platbách ve Společenství a zrušení nařízení (ES) č. 2560/2001 (Úř. věst. L 266, 9.10.2009, s. 11) ve znění:	1. září 2018
69	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009 (Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 22)	1. září 2018 ⁽¹⁾
70	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7) ve znění:	1. září 2016
71	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338),	1. září 2017 ⁽³⁾
72	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35)	30. září 2018 ⁽⁴⁾
73	Nářízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12) ve znění:	1. září 2016

74	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1022/2013 ze dne 22. října 2013, kterým se mění nařízení (EU) č. 1093/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), pokud jde o svěřené zvláštní úkoly Evropské centrální banky podle nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 5),	
75	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 60, 28.2.2014, s. 34),	
76	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190),	1. září 2018 ⁽³⁾
77	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35)	30. září 2018 ⁽⁴⁾
78	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2033 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostních požadavcích na investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 575/2013, (EU) č. 600/2014 a (EU) č. 806/2014 (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 1).	31. prosince 2023 ⁽⁵⁾
79	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84) ve znění:	1. září 2016
80	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1),	
81	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 258/2014 ze dne 3. dubna 2014, kterým se zavádí program Unie na podporu zvláštních činností v oblasti účetního výkaznictví a auditu na období 2014–2020 a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 716/2009/ES (Úř. věst. L 105, 8.4.2014, s. 1),	
82	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/51/EU ze dne 16. dubna 2014, kterou se mění směrnice 2003/71/ES a 2009/138/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010 s ohledem na pravomoci Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) (Úř. věst. L 153, 22.5.2014, s. 1)	

83	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23 ze dne 16. prosince 2020 o rámci pro ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran a o změně nařízení (EU) č. 1095/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 600/2014, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2015/2365 a směrnic 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 (Úř. věst. L 22, 22.1.2021, s. 1)	31. prosince 2024 (s výjimkou: článku 95 – 31. prosince 2022, čl. 87 odst. 2 – 31. prosince 2023, čl. 9 odst. 1, čl. 9 odst. 2, čl. 9 odst. 3, čl. 9 odst. 4, čl. 9 odst. 6, čl. 9 odst. 7, 9 odst. 9, čl. 9 odst. 10, čl. 9 odst. 12, čl. 9 odst. 13, čl. 9 odst. 17, čl. 9 odst. 18, čl. 9 odst. 19, čl. 10 odst. 1, čl. 10 odst. 3, čl. 10 odst. 8, čl. 10 odst. 9, čl. 10 odst. 10, čl. 10 odst. 11, čl. 10 odst. 12 a článku 11.– 31. prosince 2024, čl. 9 odst. 14 a článku 20. – 31. prosince 2025) ^(?)
84	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009 (Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 22), ve znění:	1. dubna 2018 ^(?)
85	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 248/2014 ze dne 26. února 2014, kterým se mění nařízení (EU) č. 260/2012, pokud jde o přechod na úhrady a inkasa prováděné v rámci celé Unie (Úř. věst. L 84, 20.3.2014, s. 1)	
86	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1) a v příslušných případech související opatření úrovně 2 ve znění:	30. září 2019 ^(?)
87	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1)	
88	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190),	
89	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 84),	31. prosince 2020 ^(?)
90	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2015/849/EU ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73),	

91	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2365 ze dne 25. listopadu 2015 o transparentnosti obchodů zajišťujících financování a opětovného použití a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 1),	30. září 2019 ⁽⁴⁾
92	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/834 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 648/2012, pokud jde o povinnost clearingů a její pozastavení, požadavky na oznamování, techniky zmírňování rizika u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, registraci registrů obchodních údajů, dohled nad těmito registry a požadavky na ně (Úř. věst. L 141, 28.5.2019, s. 42),	31. prosince 2021 ⁽⁸⁾
93	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/876 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr, ukazatel čistého stabilního financování, požadavky na kapitál a způsobilé závazky, úvěrové riziko protistrany, tržní riziko, expozice vůči ústředním protistranám, expozice vůči subjektům kolektivního investování, velké expozice, požadavky na podávání zpráv a zpřístupňování informací, a nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 1)	31. prosince 2023 ⁽⁸⁾
94	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23 ze dne 16. prosince 2020 o rámci pro ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran a o změně nařízení (EU) č. 1095/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 600/2014, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2015/2365 a směrnic 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 (Úř. věst. L 22, 22.1.2021, s. 1)	31. prosince 2024 (s výjimkou: článku 95 – 31. prosince 2022, čl. 87 odst. 2 – 31. prosince 2023, čl. 9 odst. 1, čl. 9 odst. 2, čl. 9 odst. 3, čl. 9 odst. 4, čl. 9 odst. 6, čl. 9 odst. 7, 9 odst. 9, čl. 9 odst. 10, čl. 9 odst. 12, čl. 9 odst. 13, čl. 9 odst. 17, čl. 9 odst. 18, čl. 9 odst. 19, čl. 10 odst. 1, čl. 10 odst. 3, čl. 10 odst. 8, čl. 10 odst. 9, čl. 10 odst. 10, čl. 10 odst. 11, čl. 10 odst. 12 a článku 11.– 31. prosince 2024, čl. 9 odst. 14 a článku 20. – 31. prosince 2025) ⁽⁹⁾
95	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/168 ze dne 10. února 2021, kterým se mění nařízení (EU) 2016/1011, pokud jde o vynětí některých referenčních hodnot spotových směnných kurzů třetích zemí a stanovení náhrady za některé referenční hodnoty, jejichž poskytování je ukončováno, a kterým se mění nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 49, 12.2.2021, s. 6)	31. prosince 2023 ⁽⁹⁾
96	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1) a v příslušných případech související opatření úrovně 2 ve znění:	1. září 2017 ⁽¹⁾
97	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2395 ze dne 12. prosince 2017, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o přechodná opatření pro zmírnění dopadu zavedení IFRS 9 na kapitál a pro zacházení s některými expozicemi vůči subjektům veřejného sektoru denominovanými v národní měně kteréhokoli členského státu jako s velkými expozicemi (Úř. věst. L 345, 27.12.2017, s. 27),	30. června 2019 ⁽⁶⁾

98	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2401 ze dne 12. prosince 2017, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 1)	31. března 2020 ⁽⁶⁾
99	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/630 ze dne 17. dubna 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o minimální krytí ztrát z nevýkonných expozic (Úř. věst. L 111, 25.4.2019, s. 4)	31. prosince 2020 ⁽⁷⁾
100	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/876 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr, ukazatel čistého stabilního financování, požadavky na kapitál a způsobilé závazky, úvěrové riziko protistrany, tržní riziko, expozice vůči ústředním protistranám, expozice vůči subjektům kolektivního investování, velké expozice, požadavky na podávání zpráv a zpřístupňování informací, a nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 1)	31. prosince 2023 ⁽⁸⁾
101	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2033 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostních požadavcích na investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 575/2013, (EU) č. 600/2014 a (EU) č. 806/2014 (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 1).	31. prosince 2023 ⁽⁸⁾
102	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/873 ze dne 24. června 2020, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013 a (EU) 2019/876, pokud jde o některé úpravy v reakci na pandemii COVID-19 (Úř. věst. L 204, 26.6.2020, s. 4)	31. prosince 2022 (s výjimkou čl. 1 bodu 4 – 31. prosince 2023) ⁽⁹⁾
103	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/558 ze dne 31. března 2021, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o úpravy rámce pro sekuritizaci na podporu hospodářského oživení v reakci na krizi způsobenou onemocněním COVID-19 (Úř. věst. L 116, 6.4.2021, s. 25)	31. prosince 2023 (s výjimkou čl. 1 bodů 2 a 4 – 31. prosince 2024) ⁽⁹⁾
104	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338) a v příslušných případech souvisejících opatření úrovně 2 ve znění:	1. září 2017 ⁽¹⁾
105	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190),	1. září 2018 ⁽³⁾
106	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/878 ze dne 20. května 2019, kterou se mění směrnice 2013/36/EU, pokud jde o osvobozené subjekty, finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti, odměňování, opatření a pravomoci v oblasti dohledu a opatření na zachování kapitálu (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 253),	31. prosince 2022 ⁽⁸⁾
107	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2034 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostním dohledu nad investičními podniky a o změně směrnic 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/ES, 2013/36/EU, 2014/59/EU a 2014/65/EU (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 64),	31. prosince 2023 ⁽⁸⁾

108	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/338 ze dne 16. února 2021, kterou se mění směrnice 2014/65/EU, pokud jde o požadavky na informace, řízení produktů a limity pozic, a směrnice 2013/36/EU a (EU) 2019/878, pokud jde o použití těchto směrnic v případě investičních podniků, s cílem napomoci oživení po krizi způsobené onemocněním COVID-19 (Úř. věst. L 68, 26.2.2021, s. 14)	31. prosince 2023 ^(*)
109	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 1) a v příslušných případech související opatření úrovně 2 ve znění:	30. září 2018 ^(*)
110	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011 ze dne 8. června 2016 o indexech, které jsou používány jako referenční hodnoty ve finančních nástrojích a finančních smlouvách nebo k měření výkonnosti investičních fondů, a o změně směrnic 2008/48/ES a 2014/17/EU a nařízení (EU) č. 596/2014 (Úř. věst. L 171, 29.6.2016, s. 1)	1. března 2020 ^(*)
111	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1033 ze dne 23. června 2016, kterým se mění nařízení (EU) č. 600/2014 o trzích finančních nástrojů, nařízení (EU) č. 596/2014 o zneužívání trhu a nařízení (EU) č. 909/2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů (Úř. věst. L 175, 30.6.2016, s. 1)	30. září 2018 ^(*)
112	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (přepracované znění) (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149)	1. září 2016 ^(*)
113	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/57/EU ze dne 16. dubna 2014 o trestních sankcích za zneužívání trhu (směrnice o zneužívání trhu) (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 179)	30. září 2018 ^(*)
114	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190), a v příslušných případech související opatření úrovně 2 ve znění:	1. září 2018 ^(*)
115	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2399 ze dne 12. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o pořadí nezajištěných dluhových nástrojů v insolvenční hierarchii (Úř. věst. L 345, 27.12.2017, s. 96)	31. října 2019 ^(*)
116	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/879 ze dne 20. května 2019, kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o schopnost úvěrových institucí a investičních podniků absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace, a směrnice 98/26/ES (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 296).	31. prosince 2022 ^(*)
117	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2034 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostním dohledu nad investičními podniky a o změně směrnic 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/ES, 2013/36/EU, 2014/59/EU a 2014/65/EU (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 64),	31. prosince 2023 ^(*)

118	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23 ze dne 16. prosince 2020 o rámci pro ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran a o změně nařízení (EU) č. 1095/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 600/2014, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2015/2365 a směrnic 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 (Úř. věst. L 22, 22.1.2021, s. 1)	31. prosince 2024 (s výjimkou: článku 95 – 31. prosince 2022, čl. 87 odst. 2 – 31. prosince 2023, čl. 9 odst. 1, čl. 9 odst. 2, čl. 9 odst. 3, čl. 9 odst. 4, čl. 9 odst. 6, čl. 9 odst. 7, 9 odst. 9, čl. 9 odst. 10, čl. 9 odst. 12, čl. 9 odst. 13, čl. 9 odst. 17, čl. 9 odst. 18, čl. 9 odst. 19, čl. 10 odst. 1, čl. 10 odst. 3, čl. 10 odst. 8, čl. 10 odst. 9, čl. 10 odst. 10, čl. 10 odst. 11, čl. 10 odst. 12 a článku 11.– 31. prosince 2024, čl. 9 odst. 14 a článku 20. – 31. prosince 2025) (*)
119	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349) a v příslušných případech související opatření úrovně 2 ve znění:	31. prosince 2020 (*)
120	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1)	31. prosince 2020 (*)
121	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1034 ze dne 23. června 2016, kterou se mění směrnice 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů (Úř. věst. L 175, 30.6.2016, s. 8) S výjimkou čl. 64 odst. 5:	31. prosince 2021 (*)
122	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2034 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostním dohledu nad investičními podniky a o změně směrnic 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/ES, 2013/36/EU, 2014/59/EU a 2014/65/EU (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 64),	31. prosince 2023 (*)
123	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2177 ze dne 18. prosince 2019, kterou se mění směrnice 2009/138/ES o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II), směrnice 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů a směrnice (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu (Úř. věst. L 334, 27.12.2019, s. 155)	31. prosince 2024 (*)
124	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1504 ze dne 7. října 2020, kterou se mění směrnice 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů (Úř. věst. L 347, 20.10.2020, s. 50),	31. prosince 2023 (*)
125	směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/338 ze dne 16. února 2021, kterou se mění směrnice 2014/65/EU, pokud jde o požadavky na informace, řízení produktů a limity pozic, a směrnice 2013/36/EU a (EU) 2019/878, pokud jde o použití těchto směrnic v případě investičních podniků, s cílem napomoci oživení po krizi způsobené onemocněním COVID-19 (Úř. věst. L 68, 26.2.2021, s. 14)	31. prosince 2023 (*)

126	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 84) a v příslušných případech související opatření úrovně 2 ve znění:	31. prosince 2020 ⁽⁷⁾
127	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1033 ze dne 23. června 2016, kterým se mění nařízení (EU) č. 600/2014 o trzích finančních nástrojů, nařízení (EU) č. 596/2014 o zneužívání trhu a nařízení (EU) č. 909/2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů (Úř. věst. L 175, 30.6.2016, s. 1),	31. prosince 2020 ⁽⁸⁾
128	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2033 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostních požadavcích na investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 575/2013, (EU) č. 600/2014 a (EU) č. 806/2014 (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 1),	31. prosince 2023 ⁽⁸⁾
129	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23 ze dne 16. prosince 2020 o rámci pro ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran a o změně nařízení (EU) č. 1095/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 600/2014, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2015/2365 a směrnic 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 (Úř. věst. L 22, 22.1.2021, s. 1)	31. prosince 2024 (s výjimkou: článku 95 – 31. prosince 2022, čl. 87 odst. 2 – 31. prosince 2023, čl. 9 odst. 1, čl. 9 odst. 2, čl. 9 odst. 3, čl. 9 odst. 4, čl. 9 odst. 6, čl. 9 odst. 7, 9 odst. 9, čl. 9 odst. 10, čl. 9 odst. 12, čl. 9 odst. 13, čl. 9 odst. 17, čl. 9 odst. 18, čl. 9 odst. 19, čl. 10 odst. 1, čl. 10 odst. 3, čl. 10 odst. 8, čl. 10 odst. 9, čl. 10 odst. 10, čl. 10 odst. 11, čl. 10 odst. 12 a článku 11.– 31. prosince 2024, čl. 9 odst. 14 a článku 20. – 31. prosince 2025) ⁽⁹⁾
130	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1) ve znění:	31. prosince 2020 ⁽⁴⁾
131	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1033 ze dne 23. června 2016, kterým se mění nařízení (EU) č. 600/2014 o trzích finančních nástrojů, nařízení (EU) č. 596/2014 o zneužívání trhu a nařízení (EU) č. 909/2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů (Úř. věst. L 175, 30.6.2016, s. 1)	31. prosince 2020 ⁽⁶⁾
132	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2365 ze dne 25. listopadu 2015 o transparentnosti obchodů zajišťujících financování a opětovného použití a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 1), ve znění:	30. září 2019 ⁽⁴⁾

133	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23 ze dne 16. prosince 2020 o rámci pro ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran a o změně nařízení (EU) č. 1095/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 600/2014, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2015/2365 a směrnic 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 (Úř. věst. L 22, 22.1.2021, s. 1)	31. prosince 2024 (s výjimkou: článku 95 – 31. prosince 2022, čl. 87 odst. 2 – 31. prosince 2023, čl. 9 odst. 1, čl. 9 odst. 2, čl. 9 odst. 3, čl. 9 odst. 4, čl. 9 odst. 6, čl. 9 odst. 7, 9 odst. 9, čl. 9 odst. 10, čl. 9 odst. 12, čl. 9 odst. 13, čl. 9 odst. 17, čl. 9 odst. 18, čl. 9 odst. 19, čl. 10 odst. 1, čl. 10 odst. 3, čl. 10 odst. 8, čl. 10 odst. 9, čl. 10 odst. 10, čl. 10 odst. 11, čl. 10 odst. 12 a článku 11.– 31. prosince 2024, čl. 9 odst. 14 a článku 20. – 31. prosince 2025) (*)
134	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35) a v příslušných případech související opatření úrovně 2	30. září 2018 (*)
135	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011 ze dne 8. června 2016 o indexech, které jsou používány jako referenční hodnoty ve finančních nástrojích a finančních smlouvách nebo k měření výkonnosti investičních fondů, a o změně směrnic 2008/48/ES a 2014/17/EU a nařízení (EU) č. 596/2014 (Úř. věst. L 171, 29.6.2016, s. 1) ve znění:	1. března 2020 (*)
136	nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2019/2089 ze dne 27. listopadu 2019, kterým se mění nařízení (EU) 2016/1011, pokud jde o referenční hodnoty EU pro transformaci hospodářství spjatou s klimatem, referenční hodnoty EU navázané na Pařížskou dohodu a zveřejňování informací týkajících se udržitelnosti pro referenční hodnoty (Úř. věst. L 317, 9.12.2019, s. 17),	31. prosince 2021 (*)
137	nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/168 ze dne 10. února 2021, kterým se mění nařízení (EU) 2016/1011, pokud jde o vynětí některých referenčních hodnot spotových směnných kurzů třetích zemí a stanovení náhrady za některé referenční hodnoty, jejichž poskytování je ukončováno, a kterým se mění nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 49, 12.2.2021, s. 6)	31. prosince 2023 (*)
	Právní předpisy týkající se sběru statistických dat (*)	
138	Obecné zásady Evropské centrální banky ECB/2013/24 ze dne 25. července 2013 o statistické zpravodajské povinnosti stanovené Evropskou centrální bankou v oblasti čtvrtletních finančních účtů (Úř. věst. L 2, 7.1.2014, s. 34) ve znění:	1. září 2016 (*)
139	obecných zásad Evropské centrální banky (EU) 2016/66 ze dne 26. listopadu 2015, kterými se mění obecné zásady ECB/2013/24 o statistické zpravodajské povinnosti stanovené Evropskou centrální bankou v oblasti čtvrtletních finančních účtů (ECB/2015/40) (Úř. věst. L 14, 21.1.2016, s. 36)	31. března 2017 (*)

140	obecných zásad Evropské centrální banky (EU) 2020/1553 ze dne 14. října 2020, kterými se mění obecné zásady ECB/2013/24 o statistické zpravodajské povinnosti stanovené Evropskou centrální bankou v oblasti čtvrtletních finančních účtů (ECB/2020/51) (Úř. věst. L 354, 26.10.2020, s. 24)	31. prosince 2022 ^(*)
141	obecných zásad Evropské centrální banky (EU) 2021/827 ze dne 29. dubna 2021, kterými se mění obecné zásady ECB/2013/24 o statistické zpravodajské povinnosti stanovené Evropskou centrální bankou v oblasti čtvrtletních finančních účtů (ECB/2021/20) (Úř. věst. L 184, 25.5.2021, s. 4)	31. prosince 2022 ^(*)
142	Nařízení Evropské centrální banky (EU) 2021/379 ze dne 22. ledna 2021 o rozvahových položkách úvěrových institucí a sektoru měnových finančních institucí (přepracované znění) (ECB/2021/2) (Úř. věst. L 73, 3.3.2021, s. 16.) (9)	31. prosince 2022 ^(*)
143	Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 1072/2013 ze dne 24. září 2013 o statistice úrokových sazeb uplatňovaných měnovými finančními institucemi (přepracované znění) (ECB/2013/34) (Úř. věst. L 297, 7.11.2013, s. 51) ve znění:	1. září 2016 ^(*)
144	nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 756/2014 ze dne 8. července 2014, kterým se mění nařízení (EU) č. 1072/2013 (ECB/2013/34) o statistice úrokových sazeb uplatňovaných měnovými finančními institucemi (ECB/2014/30) (Úř. věst. L 205, 12.7.2014, s. 14)	
145	Obecné zásady Evropské centrální banky (EU) 2021/830 ze dne 26. března 2021 o statistice rozvahových položek a statistice úrokových sazeb měnových finančních institucí (ECB/2021/11)	31. prosince 2022 ^(*)

⁽¹⁾ Na těchto lhůtách se dohodl smíšený výbor z roku 2013 na základě čl. 8 odst. 5 Měnové dohody mezi Evropskou unií a Republikou San Marino ze dne 27. března 2012.

⁽²⁾ Na těchto lhůtách se dohodl smíšený výbor z roku 2014 na základě čl. 8 odst. 5 Měnové dohody mezi Evropskou unií a Republikou San Marino ze dne 27. března 2012.

⁽³⁾ Na těchto lhůtách se dohodl smíšený výbor z roku 2015 na základě čl. 8 odst. 5 Měnové dohody mezi Evropskou unií a Republikou San Marino ze dne 27. března 2012.

⁽⁴⁾ Na těchto lhůtách se dohodl smíšený výbor z roku 2016 na základě čl. 8 odst. 5 Měnové dohody mezi Evropskou unií a Republikou San Marino ze dne 27. března 2012.

⁽⁵⁾ Na těchto lhůtách se dohodl smíšený výbor z roku 2017 na základě čl. 8 odst. 5 Měnové dohody mezi Evropskou unií a Republikou San Marino ze dne 27. března 2012.

⁽⁶⁾ Na těchto lhůtách se dohodl smíšený výbor z roku 2018 na základě čl. 8 odst. 5 Měnové dohody mezi Evropskou unií a Republikou San Marino ze dne 27. března 2012.

⁽⁷⁾ Na těchto lhůtách se dohodl smíšený výbor z roku 2019 na základě čl. 8 odst. 4 Měnové dohody mezi Evropskou unií a Republikou San Marino ze dne 27. března 2012.

⁽⁸⁾ Na těchto lhůtách se dohodl smíšený výbor z roku 2020 na základě čl. 8 odst. 4 Měnové dohody mezi Evropskou unií a Republikou San Marino ze dne 27. března 2012.

⁽⁹⁾ Na těchto lhůtách se dohodl smíšený výbor z roku 2021 na základě čl. 8 odst. 4 Měnové dohody mezi Evropskou unií a Republikou San Marino ze dne 27. března 2012.

^(*) Jak dohodnuto podle vzoru pro zjednodušené výkaznictví pro statistické účely.“

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) 2022/447**ze dne 8. března 2022,****kterým se mění rozhodnutí 2011/15/EU o otevírání účtů k uskutečňování plateb v souvislosti s úvěry poskytovanými EFSF členským státům, jejichž měnou je euro (ECB/2022/10)**

VÝKONNÁ RADA EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na články 17 a 21 tohoto statutu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Vklady u Evropské centrální banky (ECB) ve smyslu rozhodnutí Evropské centrální banky 2011/15/EU (ECB/2010/31) ⁽¹⁾ by měly být úročeny podle ustanovení čl. 2 odst. 1 rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2019/1743 (ECB/2019/31) ⁽²⁾, aby bylo zajištěno jednotné úročení srovnatelných vkladů v rámci Eurosystemu.
- (2) Rozhodnutí 2011/15/EU (ECB/2010/31) je proto třeba odpovídajícím způsobem změnit,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1**Změna**

Článek 5 rozhodnutí 2011/15/EU (ECB/2010/31) se nahrazuje tímto:

„Článek 5

ÚročeníPeněžní účet národní centrální banky se úročí v souladu s ustanoveními čl. 2 odst. 1 rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2019/1743 (ECB/2019/31) ^(*).

^(*) Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2019/1743 ze dne 15. října 2019 o úročení přebytných rezerv a některých vkladů (ECB/2019/31) (Úř. věst. L 267, 21.10.2019, s. 12).“.

Článek 2**Vstup v platnost**Toto rozhodnutí vstupuje v platnost pátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 8. března 2022.

Prezidentka ECB
Christine LAGARDE

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropské centrální banky 2011/15/EU (ECB/2010/31) ze dne 20. prosince 2010 o otevírání účtů k uskutečňování plateb v souvislosti s úvěry poskytovanými EFSF členským státům, jejichž měnou je euro (Úř. věst. L 10, 14.1.2011, s. 7).

⁽²⁾ Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2019/1743 ze dne 15. října 2019 o úročení přebytných rezerv a některých vkladů (ECB/2019/31) (Úř. věst. L 267, 21.10.2019, s. 12).

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)

ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS